

„Menedzsertípusú polgármesterre van szükség”

(4. oldal)

„...sok diákunkról rövid időn belül kiderül, hogy alapműveleti, írás- és olvasási gondokkal küszködik.”

(7. oldal)

„... az a fontos a vallástanításban, hogy minden vallást bemutasson a tanár, s neveljen becsületre, etikára.” (14. oldal)

II. évfolyam, 27-28. szám 1990. július 13. Ára: 19.20 Ft

KANIZSA

V Á R O S I H E T I L A P

Megjelenik minden pénteken

„A pártokat Ön felkészültnek érzi arra, hogy a város ügyeit a választások után tovább vigyék?

- A jelen pillanatban nem. Részkérdéseknél állnak meg... Hiányolom, hogy ha valamiben nem elég tájékozottak, nem keresnek bennünket... az MDF és a Fidesz nem él a lehetőséggel.”

(2. oldal)

„A Zeneiskola vezetősége és a zenekar úgy döntött, hogy nem kívánja Torják Vilmos karmester szerződését meghosszabítani... Meglepő volt ez a hír, hiszen a zenekar talán még sohasem játszott olyan rossz formában, mint az évad-záró esten.”

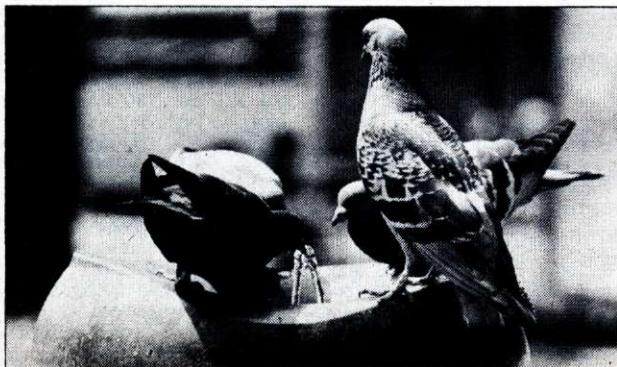
(11. oldal)

Jól van ez így?

Jól van ez így, polgárok? - vasárnap reggel a Lenin úton.

(Fotó: Szakony Attila)

Kánikula galambéknál

Fotó: Szakony Attila

Tiltakozás

Mi, alulírottak tiltakozunk az egészségügy elleni elvtelen hadjárat miatt.

Nem az a demokrácia, amikor az egyes sajtótermékek ellenőrizhetetlen, névtelen levelekkel befolyásolják az emberek tudatát. Ebben a légkörben munkánkat megfelelően ellátni nem lehet. Úgy gondoljuk, hogy ez a bizalmatlanságot keltező hangulat árt az orvos-beteg kapcsolatnak, nehezíti gyógyító munkánkat.

Felelősségünk tudatában kijelentjük, hogy munkánkat mindenkor az orvosi eskünk szellemében végeztük és a jövőben is aszerint tesszük. Ehhez azonban elengedhetetlen az a nyugodt légkör, amely a gyógyító munka előfeltétele.

Egyes újságok írásai azonban nem ennek megteremtését segítik elő, hanem a már megteremtett, kivívott bizalmat igyekeznek szétrombolni. Nagykanizsa, 1990. június 28.

Dr. Horváth Ágnes és még 51 kórházi, rendelőintézeti és körzeti orvos aláírása

A tiltakozással egyetértünk, a sajtót érintő általánosításokkal nem. Helyes lett volna ugyanis, ha Horváth doktornő és munkatársai megneveztek volna a „bűnöst”: a ZALATAJ-RÓL van szó.

(A szerk.)

Beszélgés Zsoldos Ferencsel

- * A pártok részkérdéseknél állnak meg
- * A bizalmatlanság nem használ sem a mának, sem a jövőnek

A rendszerváltás folyik. A politológusok azonban kettős hatalomról beszélnek, hiszen a helyi szinteken még nem történt meg az önkormányzatok demokratikus megválasztása. Mint lapunk egyik korábbi számában az MDF ügyvezető alelnöke vélte, „helyi szinten még ellenzékben” vannak. A tanács és a városban működő pártok kapcsolatáról beszélgtem ezért Zsoldos Ferenc tanácselnökkel.

– A pártok megalakulásától kezdve ösztönöztem a munkatársaimat is, hogy segítsük a pártok működését. Ennek pluralista alapokra épülő demokratikus rendszer működése elképzelhetetlen. Arra törekedtünk, hogy minden pártnak legyen helyisége a városban, hogy működési körülményeik és feltételeik javításához hozzájáruljunk. Lehet, hogy a pártok képviselői már megfellebbeztek arról, hogy az elmúlt évben én kezdeményeztem, hogy üljünk le egymással. Egyrészt azért, hogy legyen egy olyan fórum, ahol a városban működő pártok egymással is találkozhak, másrészt, hogy a tanács a maga sajátos eszközrendszerével segítse indulásukat, támogassa működésüket. Ebben az alapállásban nem változott semmi, legalábbis a mi részünkről nem.

Közvetlen közreműködésünkkel tudott helyiséghez jutni a Magyar Demokrata Fórum és a többi párt is.

Sajnos egy pártnak az elhelyezését nem tudtuk hosszú időn keresztül megoldani, ez pedig a Fidesz – mondja Zsoldos Ferenc.

– Miért?

– Nem azon múlt, hogy segíteni kívánjuk vagy sem, hanem azon, hogy van-e módunk az elhelyezésük megoldására, vagy pedig nincs. A napokban küldtük el a Fideszhez azt a levelet, melyben közöltük, hogy egy kis helyiséget – ellenszolgáltatás nélkül – tudunk a részére adni. Ha ezt elfogadja, akkor az ő elhelyezése is megoldódik. Változások történtek a Független Kisgazda és Földmunkáspártban is. Tevékenységüket Nagykanizsa területén erősítették fel, s ilyen szempontból a nekik Kiskánizsán juttatott helyiség fenntartása nem szerencsés. Ennek a problémának a megoldását is keressük – sorolja a tanácsel-

nök. – Visszatérve még a kiinduló időszakra. Amikor még nem tudtuk megoldani az MDF működésének feltételeit, én magam ajánlottam fel a tanács

épületének alagsori helyiségeit – minden ellenszolgáltatás nélkül! Ezt igénybe is vették és veszik, ugyanúgy, ahogy hétfőnként a Kisgazdapárt.

Ezek olyan konkrét tények, amelyek egyértelműen azt bizonyítják, hogy a tanács részéről a segítőkészség – amit kötelességemnek éreztem – mindig adott volt.

– Megfelelőnek tartja-e a pártok tájékoztatását?

– Az első között voltak a megyében működő tanácstestületek esetében, akik a tanácsülésre a pártokat meghívtuk. Akkor, amikor erre semmiféle állásfoglalás vagy parlamenti döntés nem volt!

E kérdéskörben két területet emelnék ki. Helyben a pártok akkor tudnak valóban a közügyek tekintetében is aktívan dolgozni, ha tájékoznak minden olyan kérdésről, ami a tanácstestület elé kerül. Ezért a vb-ülésre is meghívtuk őket. Kétségtelen, hogy szerencsésebb lett volna, ha az írásos anyagokat korábban kapják kézhez. A késedelem oka részben adminisztrációs hiba volt, részben az, hogy eredetileg nem annyi példányban készült a sokszorosítás, hogy minden működő párt kaphatott volna belőle.

A június 28-i vb-ülést például egy autóbuszos városzemlével kapcsoltuk össze, mert vizuálisan is szeretnénk volna tájékoztatást adni a gondokról. Ezt nagyon fontosnak tartottam a helyhatóságok választások közelede miatt.

– A pártokat Ön megfelelően felkészültnek érzi arra, hogy a város ügyeit a választások után tovább vigyék?

– A jelen pillanatban nem. Részkérdéseknél állnak meg, a lényegi meghatározó kérdésekre kevésbé fordítanak figyelmet. Így fogalmazzák meg a maguk más elképzeléseit, s mindenkor kritikai éllel. Jó lenne azonban, ha előzetes véleményt kérnének. Én úgy érzem, hogy lehetőségeim alap-

ján mindig igyekeztem elébe menni a kérdéseknek. Ebben én egyenlőségjelet húzok minden, a városban működő párt között. De csak a helyhatósági választások után dől el, hogy a helyi testület milyen összetételű lesz, s ebben a pártoknak milyen súlya lesz. Hiányolom – mondja Zsoldos Ferenc – , hogy ha a pártok úgy érzik, hogy valamiben nem elég tájékozottak, nem keresnek bennünket. Bármikor, bármilyen kérdésben

az ember már nem végezheti a munkáját. Ilyen értelemben mindig elégedetlen voltam, és elégedetlen vagyok ma is. Hozzáteszem, hogy nem a sorsommal vagyok elégedetlen. Érdekes az én generációm élete. A gyermekkorát még egy régi rendszerben élte, s gyűjtötte az életre szóló élményeket – mert a gyermekkori élmények a legmeghatározóbbak. Középiszkolás, egyetemi és pályakezdő éveimet egy rendkívül változo-

Nyitottság és közvetlenség

kérhetnek tájékoztatást a szakigazgatási szervek dolgozóitól. Az a tapasztalatom, hogy az MDF és a Fidesz nem él ezzel a lehetőséggel, nem érdeklődnek, míg az SZDSZ és a Kereszténydemokrata Néppárt jóval rendszeresebben kér tájékoztatást. Úgy érzem viszont, hogy realitásabban ítélteljük meg a konkrét tényeket, ha sokoldalúan megvizsgáljuk őket. Így kiszűrhetők a szubjektív elemek. A tanács iránt megalapozatlanul ne növeljük a bizalmatlanságot, mert annak nincs értelme. Ez nem használ sem a mának, de a jövőnek sem.

– Ön mondta ki a szót, hogy jövő. A legutóbbi tanácsülésen a testület egyetértett azzal, hogy korkezdvezményes nyugdíjba vonuljon. Mint gyakorló tanácselnök és kanizsai lakos, milyen követelményeket támasztana a város polgármesterével szemben?

– Kérem szépen, én olyan polgármestert tudok elképzelni, aki sokoldalúan együtt tud működni a testülettel, aki alapozni és építeni tud a testületre, mert a testület döntéseit a jövőben még kevésbé lehet kisajátítani. Olyan embert tudok elképzelni, aki nyitott, szót tud érteni a város bármelyik állampolgárával, nemcsak a városházán, hanem az utcán, a piacon, bármilyen helyzetben és bármilyen körülmények között. Kapcsolatteremtő készség, nyitottság, a közvetlenség és bizalmat keltő tényezők határozzák meg a leendő polgármestert. Ha ilyen polgármestere lesz a városnak, akkor sikeres ember lesz a polgármester, és akkor sikeres jövője lesz Nagykanizsának.

– Gondolom, készített mérleget. Elégedett ember Ön?

– Az életben voltak szakaszok, amikor úgy éreztem, hogy elégedett lehetek, de önmagammal soha nem voltam elégedett. Mindig többet követeltem magamtól. Ha valaki önmagával, teljesítőkészségével, munkájával elégedett, akkor az

tos időszakban éltem meg. Emlekeztes számomra az 1945 és 48 közötti évek, az 1950 és 53 közötti szakasz, 53 júniusának Budapestjei. 1953-tól 1956-ig Budapesten éltem. Az 56-os események alatt én katona voltam – tartalékos tiszt tanfolyamosként, Dunaföldvárton.

Tanári működésemet 1956 december első napjaiban kezdtem el Nagykanizsán. Abban az időszakban is sikerült – ez számomra már akkor is nagyon fontos volt – jó kapcsolatot, összhangot kialakítani a tanítványokkal. Legszebbe éveim a Landler Gimnáziumhoz kötődnek, tanárként és igazgatóként is. Az intézményben tanuló és tanítók semmiféle politikai dresszúrát nem éreztek, amely az alkotó tanári vagy diákzabadságot korlátozta volna. De kétségtelen, hogy egy vezető mindig ütközőpont is. Vállaltam a kívülről jövő – gyakran szerencsésnek nem mondható – utasítások vagy elképzelések közvetítését a tantestület felé, vállaltam ugyanazt a szűlők előtt is. Ma sem tudok úgy végigmenni a városban, hogy ne találkoznék tanítványokkal, s ne váltanánk pár szót – mondja Zsoldos Ferenc.

– Aztán következett a tanács – folytatja. – Az 1977 és 1987-88 közötti időszakban sok oktatási és nevelési intézmény létesült, korszerűsödött, bővült.

A körülmények is változtak az elmúlt években, s az emberek is, ami természetes. Én nem tartoztam soha azok közé, akik képesek 180 fokos fordulatra, de olyannak sem tartom magam, aki egy adott állásponttól ne tudna tovább lépni. Ez az utolsó másfél év a tanácsban nagyon nehéz, emberpróbáló volt. S hogy elégedett vagyok-e? Jó érzés elégedett lenni a szép belvárosban, jó érzés látni a megépült lakásokat, az új üzleteket. Nyugdíjasként – ha igénylik – szívesen részt veszek a városért végzendő munkában. Ide tartozom.

Marton Györgyi

A városházán hallottuk

Törvények, jogszabályok

– Az 1990. évi 39. törvényt csak a közkegyelmi törvényként emlegetjük. A törvénynek azonban vannak olyan rendelkezései is, amelyek a tömegsajtóban nem kaptak elég nyilvánosságot. Ilyen például az az intézkedés, hogy a június 1. előtt elkövetett szabálysértések esetében az eljárást nem folytatják le, illetve a pénzbírságot sem kell befizetni. Az igazgatási osztály 144 állampolgár ellen szüntette meg a szabálysértési eljárást. Akik korábban fellebbeztek a másodfokú hatósághoz pénzbírság kiszabása ellen, ők a megyei ta-

nácstól kapják meg a megszüntető határozatot.

– Április 1-ével lépett életbe az új vállalkozási jogszabály. Eddig 280 személynek adott ki vállalkozói igazolást az igazgatási osztály.

A vállalkozók körében a legnépszerűbb tevékenységi területek a magánfuvarozás, az ajándéktárgyak készítése, dívat-méterárú, fagyaltozó. De kértek engedélyt partnerközvetítő szolgálat megnyitására is, de köztgyártásra is. A vállalkozói igazolványok kiadásánál az ügyintézés a szükséges iratok birtokában azonnali.

Lakás

– Elkezdődött az 1990. évi lakásnévgyűjteménybe felvettek kiértékelése mind az OTP, mind a tanács bérlakások esetében.

A 115 tanács bérlakásból 53 került kiértékelésre, míg a 72 OTP-ből 19 darabot adtak át.

– Nagykanizsán 1 négyzetméter lakás ára 24.200.- Ft-tól 26.100.- Ft-ig terjed.

– Egyre nehezebb helyzetben vannak a már lakással rendelkező, de lakáscserére váró családok.

Az igényeiknek megfelelő nagyobb lakás ára átlagosan 1 millió 600 ezer forint. Idén őt csereigénylő azonnal megszüntette igényét, mikor a vételárról tudomást szereztek.

– A lakások ilyen mértékű növekedésével veszélybe kerül az évek óta kialakított lépcsőzetes lakáshoz juttatási program. Az is tapasztalható – mondják az igazgatási osztályon –, hogy csökken a fizetőképessé kereslet a lakáspiacon.

Liliputi diktatúra

A lakótelepi lakások méretei ismertek. Ha valaki egyszer hozzájutott, boldog embernek érzte magát, már attól az egyszerű tényről, hogy této van a feje felett.

Aztán kezdődnek a gondok. Jönnek a gyerekek, s az első pillanatban hatalmasnak, tágasnak tűnő lakás szűkké válik. Persze azért vannak szerencsések is, akiknek lehetőségük van lakásuk bővítésére úgy, hogy nem kell elköltözniük.

A történet a következő.

A Munkás u. 10 D számú épület lépcsőházában van a földszinten egy szárítóhelyiség, melyet a lakók nem használnak. Miért cipeljük le az emeletről a vizes ruhákat, hiszen a fürdőszobában vagy az erkélyen is száríthatnak. Meg aztán úgy biztonságosabb is, mert a szárítóból ugye néha el-eltűnik valami. Tehát ez a szárító üresen áll. A mellette lévő lakás tulajdonosa gondolt hát egy merészet; megveszi a kihasználatlanul álló helyiséget, s növeli lakása alapterületét. Jó ez a lakóközösségnek, meg neki is – gondolta. Aztán – mert ez a dolgok rendje – kérte a lépcsőházban lakók véleményét. Mindenki a beleegyezését adta, mignem a negyedik emeleten elutasítással találkozott. Pontosabban nem is elutasítással. Az ottani lakás tulajdonosa ugyanis nem lakik a lakásában, bérlőnek pedig nincs joga ilyen „nagy” horderejű döntésben résztvenni. Maradt az elkeseredés, a reménykedés, hátha valamikor előkerül a tulajdonos, s nyilatkozik.

Mi, akiket a panasszal megkerestek, nem segíthetünk, hacsak ezt elrögeve nem:

Kedves munkás utca 10. D lépcsőházi IV. emeleti hölgy! Ha már a pénz nem érdekli, amit a szárítóhelyiségért kapna a lakóközösség, s amit felújításra, karbantartásra lehetne fordítani, legalább emberbaráti szeretetből jelentkezzen! Gondolja meg! Napjainkban nehéz lakáshoz jutni, s a falakat csak az Ön beleegyezésével lehet úgy megmozdítani, hogy egy családnak hosszú távon tágasabb otthona legyen. Hol van tehát? Meddig akadályozza a többség jóakarátának érvényesülését? Vagy mindez így van rendjén? Ez az Ön mini diktatúrája Liliputban?

M. Gy.

Segélyezés

– 1990. május 31-ig rendszeres nevelési segélyben részesült 281 fő kiskorú 1.439.700.- Ft értékben, rendkívüli segélyt 701 fő kiskorú kapott 2.000.251.- Ft értékben.

– A városban a veszélyeztetett kiskorúak száma 284 fő, az állami gondozottaké 91 fő, az intézeti nevelteké 57 fő.

Munkanélküliség

– Június 26-i adatok szerint a városban 64 fő részesül munkanélküli segélyben.

A munkanélküliek közül:

egyetemet, főiskolát végzett	10 fő
középszintű végzettségű	15 fő
szakmunkás végzettséggel rendelkező	20 fő
8 általános végzett	12 fő
nem végezte el a 8 általánost	7 fő

288 fő munkaviszonyon nem rendelkező, munkát kereső kereste fel június 22-ig a Zala Megyei Munkaügyi Hivatal nagykanizsai kirendeltségét. Június 22-ig a Zala Megyei Munkaügyi Hivatal nagykanizsai kirendeltségét. Június 22-ig a Zala Megyei Munkaügyi Hivatal nagykanizsai kirendeltségét. Június 22-ig a Zala Megyei Munkaügyi Hivatal nagykanizsai kirendeltségét.

Június 22-ig a Zala Megyei Munkaügyi Hivatal nagykanizsai kirendeltségét.

Házassági engedély

– 5 fő 16 és 18 év közötti kiskorú kért és kapott házasságkötési engedélyt.

Vagyon

– 725 kiskorúnak és 62 fő gondnokoltnak összesen 9.778.321.- Ft vagyona van fenn tartásos takarékbetétben.

Hittanbeíratás

– A városban augusztus 20-ig a plébániában lehet a hittanra beíratni gyerekeket. Az általános iskolákban augusztus 28-án, 29-én 8 óra és 16.30 között lesz a hittanbeíratás.

Üdülés

– Az idei nyáron is várja a gyerekeket a városi tanács balatonmáriai gyermeküdülője. Több turnusban mintegy ezer nagykanizsai, csehszlovák és német gyermek üdül.

- ✦ **Magántulajdon és a vállalkozók szempontjainak érvényesítése**
- ✦ **A „szürke állomány” megbecsülésének fontossága**
- ✦ **Egy felsőoktatási intézmény megalapozásának igénye**
- ✦ **Menedzser-típusú polgármester**
- ✦ **Elszakadni a megyétől**

A parlament rendkívüli nyári ülésszakán tárgyalták az országgyűlési képviselők a kormányának a helyi önkormányzatokról, valamint a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról előterjesztett törvényjavaslátát.

Mit vár az új városi önkormányzattól? – Kérdeztük Nagykanizsa öt ismert személyiségét: egy vállalkozó kisiparost, egy iskolaigazgatót, egy városvezető bankigazgatót, egy művelődési intézményvezetőt és egy gyárigazgatót.

HALÁSZ KÁROLY, **lakatos kisiparos:**

– Az új helyhatóság már összetételében tükrözze a város leendő arculatát. Mivel a magántulajdon aránya fokozatosan és jelentősen emelkedni fog, ennek a ténynek jelentkezni kell az önkormányzatban. Az új önkormányzatnak vállalkozó típusúnak kell lenni, értéktételek alapján a megfelelő kockázatvállalással.

– Azt várom, hogy karakteres lesz az önkormányzat, s nem szepkenek meg a döntések következményeitől. Nem halogat, s nem szolgál ki pártot vagy pártokat.

– Remélem, hogy olyan lesz, amely tükrözi városunk „szürke állományát”, a műszaki és humán értelmiség szellemi képességét, a képzett és értelmes fiatalok megfelelő arányával. Nem „divatos”, hanem erős, stabil intézményeket várok a testületbe, akiknek pártérdék nélküli a tudásuk, s lesz akaratuk, kitartásuk a város köz-ügyeinek intézésében. Bizom abban, hogy a testületben szép számmal lesznek kisiparosok, kiskereskedők és egyéb vállalkozók is. Menedzselésüket a választások során elő kell segíteni. Ha ezek nem jelennek meg az új helyhatóságban, akkor a város továbbra is alvó, nehezen mozduló lesz.

– Ami a polgármester személyét illeti, ő legyen magasan kvalifikált, vállalkozó típusú, középkorú ügyvéd vagy jogász, akinek esetleges párttagsága sem kizárt.

– A szakapparátus tekintetében a felsőszintű vezetők közül azok maradjanak, akik szakmailag és erkölcsileg megfelelnek a kritériumoknak. A beosztottakat pedig háborgatás helyett megnyugtánám, és jelenlegi beosztásukban hagynám. Az ógyakorlati tapasztalatukra továbbra is szüksége van a társadalomnak, s éppen ezért nekik nagy támogatást kellene adni, hitelük megerősítésével.

JANZSÓ ANTAL, a **„Cserhádi Sándor”** **Mezőgazdasági és** **Gépészeti** **Szakközépiskola** **igazgatója:**

Önkormányzati kívánságlista

– Kívánatos lenne, hogy vállalkozó funkciót, testületi tagságot a városunkért felelősséget érző, a lakosság gondjainak intézését felvállaló, erkölcsileg és szakmailag hiteles személyek, legyenek bármely pártnak vagy szervezetnek tagjai, vagy pártot kívüliek.

– Fontos, hogy a polgármester a különböző érdekeket egyeztetni tud, toleráns, határozott, a többség által elfogadott és támogatott személyiség legyen.

– A szakigazgatási osztályokat kis létszámú szakértői csoport működtesse. Érvényesíteni kell az intézmények önállóságát, felelősségét.

– Véleményem szerint a jövőre figyelő, ésszerű kockázatot is vállalni tudó, a város mélyen gyökerező tradícióira – kereskedelemre, közlekedésre, oktatásra – is támaszkodó, szakértelemmel megalkotott programot adó, a jelenleginél kisebb létszámú testületre van szükség. A vb-t kizárnám.

– Növelni kell a szakszerűséget, változó összetételű bizottságok működését is. Ez automatikusan javítja a nyílt döntések előkészítését is.

– A testület tevékenységét jobban meg kell jeleníteni a lakosság előtt. Az információk áramoltatásának új formáit kell kipróbálni. Kapjon a feladatok rangsorában fontosságának megfelelő helyet az infrastruktúra fejlesztése, az oktatás színvonalának folyamatos emelése.

– Az általános iskolát át kell alakítani, hogy alapfeladatát a város minden pontján színvonalasan teljesíthesse. A gimnáziumok értelmiségelőképző és képző funkcióját tovább kell javítani. Felül kell vizsgálni és folyamatosan korszerűsíteni kell a középfokú szakképzés szerkezetét a város és vonzáskörzetének várható szerkezetváltásából adódó szakemberigény figyelembevételével. Minden iskolatípusban javítani kell az idegen nyelv és számítástechnika oktatás színvonalát. Pályázni kell a világbank

által támogatott mezőgazdasági szakképzési központ Nagykanizsára telepítéséért. El kell érni, hogy egy olyan továbbképző központ szerveződjön városunkban, amely irányítja a szakemberek át- és továbbképzését, s egyben alapja lehet egy felsőoktatási intézménynek.

– A helyi önkormányzatnak elő kell segíteni és támogatni kell a város intézményeinek, üzemeinek külföldi kapcsolatát, hogy minél több szálon kapcsolódjunk Európához.

LOVRENCICS LAJOS, **a Magyar Hitel Bank** **RT Nagykanizsai** **Igazgatóságának** **igazgatója:**

– Két nézőpontból indulok ki. Az első alapján mint egy nagy bankot szemlélem az egészet, amelynek a város gazdasági életében komoly szerepe van és lehet a jövőben is. A másik szemléletmód a Városvédő Egyesület elnökéé, más igény-megfogalmazással.

– Az új önkormányzatnak minden lehető el kell követnie annak érdekében, hogy a vállalkozók részére a legalapvetőbb feltételeket biztosítsák (telephelyeket, üzlethelyiségeket, adókedvezményeket). Sürgősen fel kell mérni a városban mobilizálható értékeket (épületállományt), hogy a vállalkozók felújítással, átalakítással ezekhez kedvezményesen hozzájuthassanak. Kedvezményt kell adni a vállalkozóknak a személyi utánpótlás megteremtéséhez, a szakmunkástanuló iskolarendszer erősítésével. Alkalmos pénzügyi rendszert kell kialakítani, kedvező kamatozású és lejáratú hitelek nyújtásával, átmeneti adókedvezménnyel. Az új önkormányzat megvalósíthatna majd egy menedzser típusú szervezetet, amely üzletkötésekhez, külföldi partnerek megszerzéséhez nyújtana segítséget.

– Mint városvédő, szeretném, ha az új önkormányzat igazi partnere és segítőtársa lenne a Városvédő Egyesületnek, elsősorban abban, hogy a város értekeinek felleltározása, feltárása, rendbehozatali ütemtervnek elkészítése, az anyagi eszközök közös megteremtése zökkenőmentes legyen. Jó lenne, ha egyesületünkben az önkormányzati tagok majd sze-

mély szerint is tevékenykednének, a közös cél érdekében. Jó lenne, ha az önkormányzat jogi lehetőséget találna arra, hogy a városban működő gazdasági szervezetek egyesületünk támogatását adómentesen tudnák biztosítani.

PAPP FERENC, a **Hevesi Sándor** **Művelődési Központ** **igazgatója:**

– Véleményem szerint az önkormányzat – mint közvetlen helyi hatalomgyakorlás – első lépcsőfoka a demokrácia megvalósításának. Ebből következően én a közeljövőben de-

mokratikusabb helyi közeletet, sokszínűbb várospolitikát, emberközelibb városvezetést szeretnék.

– A nagykanizsai önkormányzat egy újonnan kiépülő városi szervezeti és működési rendszer alapelve melesz. Az eddigi gyakorlatról (tanács, végrehajtó bizottság) eltérően azt várom, hogy csak egy választott testület jöjjön létre. Szeretném, ha az új képviselőtestületbe a város legismertebb, legmegbecsültebb, tiszta erkölcsű polgárai kerülnének, pártállástól függetlenül. Jó lenne, ha az új konstrukcióban az állampolgároknak nemcsak az a joga érvényesülne, hogy saját ügyeikbe beleszóljanak, hanem maguk dönthetnének valamennyi helyi kérdésben, amely mindennapi életüket közvetlenül befolyásolja. Így megvalósulhatna az önkormányzati önállóság lényege: a törvényes keretek között maradó szabad helyi mozgás.

– Mint a Kanizsai Közéleti Klub egyik tagja, én is vallom: a helyi önkormányzatok felett álló, irányító, gyámköd, pénz útjraosztó megyének meg kell szűnie! Ugyanakkor bizonyos kiemelt feladatokra a községi és városi önkormányzatok szabad túsorolásokat szervezzenek.

– Fontosnak tartom az egy-egy önkormányzati tulajdon létrehozását, amely a teljes önállóság fontos anyagi feltétele lenne. Ennek során a kanizsai önkormányzat tulajdonába kellene adni például a tanácsi közösségi intézményeket, a tanácsi pénzből létrehozott közmuveket, az állami tulajdonban lévő földeket.

– Azt várom, hogy az új önkormányzat ne a politikai pártok marakodásának, csatározásainak színtere legyen. A képviselőtestületi vitákban, majd a döntéseknél ne szűk pártérdekek motiválják a városatyákat. Ezért is szeretném, ha a város első embere, a polgármester pártönkivül lenne és megítélték megbízatását közvetlenül a város polgáraitól kapná.

(Folytatás az 5. oldalon.)

Az érem három oldala

Sok kritika éri mostanában az állatorvosokat. Valós okok, vagy vélt sérelmek nyugtalanítják a közvéleményt. Például az, hogy orvosi késedelmeskedés miatt elpusztult egy anyakoca. Mi az igazság?

Tóth Lászlóné szepetneki lakost kerestem meg először, hogy mondja el, miért ragadtott tollat.

– Az az anyakocánk volt – mondja, hivatkozva a levélre –. Nem tartottunk több állatot, mert csak ennyire futotta. A malacokat eladtuk, pár darab kivételével; azokat magunknak hizlaltuk meg. A koca ötször ellett, és nem volt soha komplikáció. A mostani eset sajnos az állat pusztulását jelentette. Amikor láttuk, hogy baj van, megijedtünk és orvoshoz szaladtunk. Az eset ismert. Az egyiket nem találtuk otthon, a másik nem ért rá, a harmadik későn jött. Az állat 14 óra alatt elpusztult, pedig a környék összes állatorvosával próbáltunk érintkezésbe lépni.

Biztosításonk nem volt. Az anyakocát pusztulásán túl a legjobban a kismalacok elvesztése fáj, mert ha időben megcsászározták volna a kocát, a kismalacok még ma is élnének.

Dr. Tóth Géza szepetneki állatorvos nem volt otthon, de felesége készségesen fogadott.

– Nem várt támadás ért bennünket – mondja –. Mi is az újságból értesültünk az esetről. Csak azt tudom mondani, hogy a férjem volt az, aki többször is ott volt az állatnál. Minden

orvos szeretne segíteni, de ez nem mindig sikerül. Amit emberileg meg lehetett tenni, megpróbáltam, bár nem lévén ügyeletes, erre sem lett volna kötelem. (Sic!)

Dr. Furó Tamás kanizsai állatorvos neve is felmerült.

– Igen, engem is megkeresett a panaszos, – ismeri el az orvos –, de csak a feleséggel tudott beszélni, ugyanis más körzetben ügyeletes voltam. Egyik helyről a másikra kellett mennem, tehát ha akartam, sem tudtam volna eleget tenni a kérésnek. Fertőzésveszély miatt a mi kezünket is szigorú állategészségügyi előírások kötik meg.

Nem mentegetésként, de még egy fontos dolgot kell megjegyezni – teszi hozzá –. Ugyeleti időben 3-4 körzet, esetenként 10-14 falut is jelent egy-egy orvosnak. Ez lehetetlen feladatok elé állít. Nem szabadna egy-egy eset problémáit az egész szakmára vonatkoztatni. Higgye el a panaszos, hogy az orvosok segíteni szeretnének. Hogy ez nem minden esetben sikerül? Mi is emberek vagyunk.

Dr. Lesták Ferenc miklósfai állatorvos véleménye a következő:

– Olvastam az esetet az újságban, és azt is, hogy engem is megkeresett Tóth Lászlóné. Azon ritka esetek közé esett az a nap, amikor nem voltam ügyeletes, így rokonlátogatásba tudtam menni. Azt gondolom, hogy állatorvosi mulasztás nem

történt, sőt dr. Tóth Géza kolégám tovább ment azon a határon is, amelyet az orvosi szabályzat ilyen esetekben előír. A helyszíni császározás is ezt bizonyítja. Ilyen esetekben a kismalacokat szinte lehetetlen megmenteni, mert 3-4 perc elteltével már elpusztulnak a méhben.

Ugy gondolom, hogy aki ennyi orvost keres meg, amikor baj van, az nem is bizik bennünk. Pedig az állattartóknak és az orvosoknak egymás iránt bizalommal kellene lennie. Ez is feltétele a jó munkának.

Mert ez a munka szolgáltatás. És a sikeréről mit mondhatnánk? Engem is bánt, amikor nem sikerül minden állatot megmenteni, de a mi lehetőségeink sem végtelenek. Magunk annyit teszünk ehhez, hogy az elmondottak tények. El lehet dönteni, hogy ki melyik mellett voksol. Egy biztos; van még bőségesen tennivaló az állategészségügy területén.

Az egyik igazság kézenfekvő, a másik fájdalmat okoz. Akinek elpusztult az állata, az „soha többet” jelszóval lezárta a kérdést. De vannak olyanok is, akiknek nem szabad lezárni így. Ugyanis tanulságai is vannak. Láttam a boncolási jegyzőkönyvet. A több mázsás állatnak vese és szívproblémái voltak. A szakvélemény szerint az állatkórházban sem lehetett volna megmenteni.

S az éremnek nincs több oldala.

V. J.

Iparos szemmel

Négy évtized alatt minket, kisiparosokat nem kényeztetett el a helyi hatóságok felülől irányított rendszere. Ennek, hála isten, vége! Kérdés, hogy mi lesz ezután.

Hinni szeretnénk, hogy végre a tisztesség, a becsület, és nem utolsósorban az erkölcs lesz a meghatározója a tisztégviselők munkájának.

Mi, iparosok, partnerek szeretnénk ott lenni minden olyan tevékenységben, amelyben elősegíthetjük városunk majdan megválasztott testületének eredményesebb munkáját. Ez viszont bizalom kérdése! Ezt a bizalmat az eljövendő tisztégviselőinknek kell elnyerniük iparosainktól!

A helyi önkormányzat nagy lehetőséget biztosít azoknak a nehézségeknél és gátaknak megszüntetésére, amelyek jelenleg is sújtják a vállalkozókat. (Pl.: az adórendszer helyi ösztönzése jobban biztosíthatná az üzleti kapcsolatok tisztaságát, nyíltságát. Európai ember számára ez alapvető feltétel). A társadalombiztosításnál tapasztalható hátrányos megkülönböztetés megszüntetésére is szükséges a helyi kezdeményezés.

A külföldi tőke beáramlásának nehézségeit megoldandó a helyi kisbankok közvetlen külföldi kapcsolatainak kiépítése. Ez lehetőséget adna a 30 százalékos kamat helyett 14-16 százalékos kamattal járó, még a tőrészhatáron belül lévő vállalkozási kölcsön felvételére.

Városunk földrajzi fekvése szinte kínálja annak lehetőségét, hogy osztrák-magyar közös vállalatokat hozhassunk létre.

Ezért is szükség van egy olyan helyhatósági vezetőségre, amely nem szűk látókörű, és képes olyan perspektívával dönteni, hogy a városunkban lévő üzleteket és ingatlanokat, amelyekkel a vállalkozásokat elő lehet segíteni, nem mamut áron, hanem közös érdekegyeztetéssel, esetleg még üzleti partnerként is működtethetnék. Izellőtől most csak ennyit!

Bicsák Miklós
kézműves könyvtűző
mester

Önkormányzati kívánságlista

(Folytatás a 4. oldalról)

TÜTTŐ ISTVÁN, az Emelőgépgyártó Vállalat igazgatója:

– Az önkormányzati törvény megjelenésével párhuzamban alapvető feltétel a működőképesség megteremtése. Hogy az adófizetők által befizetett összeg biztosítja-e majd a működőképességet, azt megítélni nem tudom. Olyan koncepciót kell választani, amely szabad utat enged a külföldi tőke bevonására, a város kialakult feltételei – ipar, kereskedelem, szolgáltatás, stb. – alapján.

– Az új önkormányzati testület tagjai olyan rátermett, hozzáértő szakemberek legyenek, akik élvezik a lakosság bizalmát, s akik testületi tevékenységüket szinte főfoglalkozásszerűen üdják végezni.

– Az új önkormányzatnak nagy súlyt kell helyezni a város infrastrukturális – telefon, köz-

lekedés, oktatás, egészségügy, kultúra, testnevelés és sport, stb. – alapfeltételeinek biztosítására.

– A város feltétlenül főiskolát érdemelne. Az új helyhatóságnak meg kell teremtenie a korszerűsödő ipar, kereskedelem, és az oktatás közötti egyensúlyt és összhangot.

– Ha az egészségügyi megyei rendszer továbbra is fennmaradna, a javak igazságosabb területei elosztására a korábbinál harcosabb kiállást várok.

– Mivel a város tisztasága elfogadhatatlan, a környezeti propaganda fokozása mellett szemléletváltoztatásra van szükség. Így pl. növelni kellene a víz tisztító kapacitást, s a szeméttisztítást is napirendre kell tűzni, mert a szemét felhalmozása övveszélyessé válhat.

– A mezőgazdaság területén a gazdálkodókat a táj adottságaihoz való jobb alkalmazkodásra (pl. burgonyatermelésre, állattenyésztésre) kell serkenteni.

– A testületnek és a mellette működő szakigazgatásnak csökkentenie kell a bürokratikus vonásokat és törekedni kell arra, hogy minél kevesebb állampolgári panasz keletkezzen.

– Az új testület legyen nyitott. A lakosság közügyekbe való érdemi beleszólását, véleményét, javaslatát feltétlenül hasznosítani kell.

– Bár közigazgatási kérdésekben járatlan vagyok, úgy érzem, hogy az új önkormányzattal feltétlenül nyerni fog Kanizsa városa.

✱

A megkérdészetek sok érdekes felvetést fogalmaztak meg, amelyekből a helyhatósági választások szeptember 30-án sorra kerülő fordulója nyomán az októberben megalakuló új önkormányzati testületben bizonyára számos elgondolás, vélemény hasznosítása megtörténik.

Tihanyi István

Gyermekkorom óta ismerem Szegedi Jánost, a Dunántúli Közlekedési Gépgyár ma már nyugdíjas főpénztárosát, akit Nagykanizsán egyesek képeslapgyűjtőként, mások világjáróként ismernek. Nos – amint arról meggyőződtem – egyénisége mindenkit jelző illik.

Somogyi Béla úti lakásán találkoztunk. Itt él özvegy édesanyjával. Arcán, alakján egyáltalán nem látszik, hogy 60 éves. Hja, ifjú korában rendszeresen sportolt, később sokat járta a természetet, mostanában pedig a kiadós városi séták jelentik számára a mozgást.

A szobában lévő asztal csakhamar megtelt képeslapokkal. A tárolásul szolgáló három nagy doboz mellett előkerült két album is, amelyekben a legértékesebb színes és művészi jellegű képek lapulnak. A teljes készlet megközelíti a tízezer darabot!

Hogyan indult el a gyűjtés?

Fiatal koromban egy napon Tokióból hozzám érkezett az AMITY című levélbarát újság, amelyben a világ összes országából rengeteg név és cím volt feltüntetve, az érdeklődési kör megjelölésével. Akkor még először volt a levelezés, és a képeslapok is fillérekbe kerültek. Megragadtam az alkalmat, s nagyon sok országgal, ember-

rel teremtettem kapcsolatot. Kezdetben nehézséget jelentett, hogy a postán eljuttek egyes küldeményeim. Amikor azonban bőrtérvényesen adtam fel azokat, s minden elvesztett levelem után felvettem a száz forint „fájdalomdíjat”, a posta másképp gondolkodott. Küldeményeim zöld utat kaptak, akárcsak a hozzám érkezett levelek, képeslapok is...

A semmiből született kedvtelés mit jelentett számadra?

Sok-sok örömet. Évtizedeken át mindig lestem a postát, hogy hány levelet és képeslapot hoz számomra. Volt olyan nap, hogy négy-öt levél és lap is jött a címre, s nem is akárhonnan. Európa szinte valamennyi országából kaptam lapokat, de

cserekapcsolatban álltam Új-Zélanddal, Japánnal, Algériával, Brazíliával, Ciprussal, Ausztráliával, Dél-Afrikával, sőt Indiával is. A Szovjetunió néhány köztársaságából és Mongóliából is jöttek képeslapok.

Rendeztél-e kiállítást?

Az akarat megvolt, de a ki-

Négy kontinens 32 országában jártam – repülővel, hajóval, autóbusszal, személygépkocsival. Ezt magam is csodának tartom!

– Mondanál néhány országot, ahol megfordultál?

Irország, Albánia és Portugália kivételével valamennyi európai

A világjáró képeslapgyűjtő

állításra nem került sor. Amikor a rendezésre készültem, pótolni és gyarapítani akartam a készletemet. Ezért írtam minden hazánkban lévő külföldi követségre és a külföldi országok magyar követségeire, képeslapokat kérve. Így jutottam hozzá pl. albán, kínai és marokkói lapokhoz.

Úgy tudom, hogy sok országban jártál. Kapcsolatba lehetett hozni a képeslapok gyűjtésével?

Igen, hiszen minden minden-vel összefügg. Amikor a színes lapokat gyűjtöttem, akkor próbáltam „befogadni” egy-egy világváros, távoli táj hangulatát, s tervezgettem, hogy felkeresem őket.

Hány országban jártál?

országban voltam. Jó szerencsém azonban elvitt az USA-ba, Egyiptomba, Tunéziába, Algírba, Izraelbe, sőt Japánba is.

Mi ragadta meg legjobban érdeklődésedet?

Csodálatos élményekben volt részem. A New-York-i helikopteres városnézés, a japán tengeren dühöngő tájfű, a Szicília melletti Stromboli tűzhányó füstje, az Okinawa szigeti repülő halak, a londoni Towerben őrzött Dél-Afrika Csillag nevéű óriás-gyémánt, a párisi Eiffel torony és a Szajna-part, a sarkvidéki fehér éjszakák; Kartago, Kréta és a görög Olimpia varázsa mind-mind felejthetetlen számomra...

Szöveg: (tíh-i)

Fotó: Szakonyi Attila

Vízöntő vagyok, már mint ami a születésem csillagképét illeti. Lehet, hogy ebből adódik a kíváncsiságom is, de amikor hallottam a jósóról, rögtön látni akartam!

Nagy hókusz-pókusz, sejtelmes világítást, öreg, reszkető kezű asszonyt képzeltem, de várakozásom nem teljesült.

Az udvari lakás ajtaját csinos, fiatal lány nyitotta ki.

– A jósórnő keresem – mondtam pironkodva.

– Én vagyok – válaszolta természetesen, és zavartomat enyhítve Orsós Szilvia, a jósónő, aki még csak 19 éves, aztán betessékelt a „birodalmába”.

A fal kékre festett, rajta arannyal a csillagképek, a szoba közepén dohányzó asztal, mindkét oldalán fotel, az asztalon olvasó lámpa, cigánykártya, a sarokban pedig egy kedves arcú boszorkány bábu.

– Hogyan kezdődött, hogyan vette észre, hogy tud jósolni?

– 9-10 éves lehettem, amikor elkezdett igazán érdekelni, hogy mit mondanak a tenyérvonalak, s mit mutat a kártya. Azt hiszem, ezt a képességemet a nagymamától örököltem. Gyorsan meg tudtam tanulni a fővonalakat, az összefüggéseket, bár az iskolában nem voltam jó tanuló. Aztán a régi lakóhelyünkön egy bácsitól is sokat tanultam. Természetesen gyűjtöm és olvasom a tenyérvonalakról szóló könyveket, de ezek nagyon drágák.

– Emlékszik még az első jóslására?

– Igen, körülbelül 15 éves lehettem. A piacon találkoztam egy cigányasszonnyal. Jöleltek asszony volt, ez az arcán is látszott. Sok mindent elmondott nekem, a tenyérről, ő meg csak ámult, aztán azt mondta, hogy mondj csak, lányom, mert jól mondod. Ő pedig értett hozzá, hiszen javasasszony volt! Megtudom, hogy Szilvia az általános iskolát elvégezve különböző helyeken dolgozott, jelenleg sehol.

– Körülbelül fél évvel ezelőtt az Igazgatási Osztálytól engedélyt kértem jósa nyitására. Szilvia-stúdió lett volna a neve, de nem „jött össze”, mert nem kaptam meg az engedélyt. Pedig az országban már három helyen működik hasonló vállalkozás. Igaz, akik csinálják, nem cigányok – teszi hozzá keserűen –. Lehet, hogy az előítélet játszik szerepet? Pedig amit én művelnék, az ősi cigánykultúra. A hagyományt szeretném megőrizni!

– Megkérhetem, hogy jósoljon nekem?

A két tenyerem felett máris kigyullad az olvasólámpa, Szilvia felteszi a szemüvegét, és elkezd...

– ... nagy az akaratereje, és nagyon makacs. Addig nem nyug-

szik, amíg a fejébe vett dolgokat meg nem valósítja... az egészségvonalát nem nagyon tudom kivenni, de volt egy mütétje. Elég töredezett. Nem mondom meg, nem merek ilyen kijelentést tenni... (A fejemben közben kavarnak a gondolatok. A mütét igaz, s talán látszik a tenyeremen, hogy meddig élek...?)

– ... maga tudta volna már többre is vinni, de mindig közbejötték különböző dolgok... nagyon családcentrikus... sok ellensége is van... 50-55 éves kora körül komoly lelki problémája lesz... biztos anyagi háttérrel fog rendelkezni...

No, ennek örülök, mert ráférne, meg annak is, hogy megérem a nyugdíjkorhatárt, s akkor már a XXI. századot írjuk).

Aztán kövekezik a cigánykártya. Szilvia jól megkeveri a lapokat, majd három részre kell

emelnem, háromszor egymás után. Egy-egy felfelé fordított lapon az állandóság, az üzenet és a levél jelképei.

– Ahogy magánál kijönnek a lapok, az igen vegyes – mondja Szilvia –. Mindegyik kártya más-más jelez. Nehezen tudom összefüggésbe hozni őket.

(Most is bebizonyosodott, hogy nem értek a kártyajátékokhoz).

– Azt látom – folytatja Szilvia –, hogy valaki féltékeny lesz a szerencséjére, erősen, sokat gondol valakire vagy valamire.

Bizony, szomorú, ha majd egy picike szerencse ér – mert eddig nem ért –, valaki mindjárt megirigyli?!

Aztán következik a kártyavetés. A jósónő ebben nagyon hisz. Szakavatott, gyors mozdulatokkal keveri a kártyát, aztán az asztal közepére kerül az engem szimbolizáló kártyalap, s köré a többiek.

– ... a házban állandó veszteség éri, ... de a váratlan öröm hűsége magához ... üzenetet kap egy szerencsétlenségről, s ezért szomorú lesz... hamarosan nagy változás következik be az életében.... (Ami a veszteséget illeti igaz. Januártól mindig elromlik valami otthon, s a javítottas, mint tudjuk, anyagi veszteséggel jár).

– ... látogatást tesz magánál egy idősebb asszonnyal... sok pénz ulti a markát... bosszúság is éri... egy rossz hír révén azonban szerencséje lesz... (Oké! Már is elképzelem, hogy nagyon gazdag vagyok, s akkor a bosszúságok sem annyira idegesítőek).

Ennyi volt, s jóslás. Szilviával akkor találkoztam először. A barátainak, ismerőseinek gyakran jósol. De neki ki jósolja meg, hogy megnyithatja-e a „Szilvia-stúdiót”, ahol adózó polgárként végezhetné tevékenységét?

M.Gy.

Szilvia, a jósónő

Eléségesek iskolája

**(SZAK?) MUNKÁSKÉPZÉS
NAGYKANIZSÁN****„Polai” nincs, a gondok maradtak**

A bejárat fölötti táblán még mindig szerepel a Polai név, pedig az intézet igazi neve már tavaly óta „Nagykanizsai 406 sz. Ipari Szakmunkásképző”. A tantestület akkor így határozott. Most nem azon akarunk meditélni, hogy a táblát miért nem cserélték ki, hiszen az lenne a legkevésbé.

Mert közismert tény, hogy jó szakmunkásokra mindig szükség volt, van, és lesz. Az újságok tele vannak hirdetésekkel: „...szakmával rendelkezőket magas kereseti lehetőséggel felvesszünk...” A laikus emberben önkéntelenül fölmerül a kérdés: nincs elég szakemberünk? Vagy a jól képzett szakemberek hiányoznak? Netán a képzés színvonalával vannak problémák?

Tóth László, az említett iskola igazgatója többet tud erről mondani:

- Az első ördögi kör -

- A sok közül egyik legégetőbb gondunk, hogy hozzánk nem éppen a szupertehetségek jelentkeznek. Középes tanulók még előfordulnak, de négyes -, vagy annál jobb eredményt elérők már más pályát választanak. Nem mellékes az sem, hogy az általános iskolában kapott kettes érdemjegy mögött milyen tudás van? Sajnos sok diákunkról rövid időn belül kiderül, hogy alapművelési-, írás-, és olvasási gondokkal küszködik. Ez egyébként országos probléma, amit néhány évvel ezelőtt a művelődési kormányzat is észrevett. Hiába emeljük azonban az irodalom-, nyelvtan-, és matematika órák számát, ezek a gyerekek akkor sem lesznek jobb képességűek, és nem lesznek jó szakmunkások sem.

- A második kör -

- Miért nem válogatják meg a jelentkezőket?

- Sajnos Nagykanizsának olyan az iparszerkezete, hogy oda általában nem a divatos szakmában dolgozók kellene. Csupán néhányat említenék: aki esztergályos-, szerkezetlakatos-, hegesztő-, üvegfüvő-, kőműves-, vasbetonszerelő-, vagy épületburkolóként szerzett szakmunkásbizonyítványt, annak itt biztosan nem volt elhelyezkedési gondja. Éppen ezért azokat, akik ezekre a hiányszakmákra jelentkeztek - és nem buktak meg az általános iskola nyolca-

dik osztályában - szinte kivétel nélkül fölvevük.

- Ezen a gyakorlaton azonban minél előbb változtatnunk kell, mert a szakmunkásképzés az utóbbi években nagyon lejárta magát a szülők, de az egész közvélemény előtt is. Gyakorlatilag nincs meg az a rangja, tekintélye, ami társadalompolitikailag, gazdaságilag joggal elvárható lenne. Ez körülbelül olyan dolog, mintha egy jó szobrásznak adnának egy marék homokot, hogy abból szép márványszobrot faragjon. Nem oktatóinkat, tanárainkat akarom védeni, de ez az ország szinte minden szakmunkásképző intézetére igaz.

- A harmadik körben is? -

- Ha valaki az úgynevezett „dívtás szakmákra” gondol, akkor igen.

- Sajnos az utóbbi években, vagy inkább évtizedekben ezzel kapcsolatban is szerencsétlen gyakorlat alakult ki. Ott sem a tudás dominált, hanem a protekció. Ehhez tudni kell, hogy az intézetünk mintegy negyven munkáltatóval - vállalattal, üzemmel - áll kapcsolatban, hiszen tanulóinknak a megfelelő gyakorlati képzést is biztosítani kell.

- Az iskola rendszeresen kikergette ezekben a munkáltatóknak a véleményét, milyen szakmában, hány tanulóit kívánunk továbbképezni. Egyes cégek képviselői egy idő után már kész névsorokat hoztak, annak biztos tudatában, hogy a jelölték fölvevél is nyertek. Így fordult elő, hogy három-négyszeres túljelentkezésnél is be kellett iskolázni őket, például autótörszerelő, karosszerialakatos, szobafestő szakmákra. Mondanom sem kell, hogy az „eredmény” itt sem lett jobb.

Várható-e a közeljövőben valamilyen változás?

- Remélem, hogy igen. A tantestülettel ugyanis egy új tervet dolgoztunk ki. A lényege, hogy ha a képzés színvonalát emelni akarjuk, akkor jobb képességű fiatalokra lesz szükség. A vállalatok igényeit ezután is figyelembe vesszük, de a döntés jogát - természetesen az igényeikkel egyeztetve átvesszük. Ezekről a kérdésekről beszélgettünk már az említett cégek képviselőivel. Ők is egyet értektek törekvéseinkkel, hiszen gondolom, hogy nekik sem mindegy: a jövőben milyen (szak-)munkásokat foglalkoztatnak majd...

Zámbo Árpád

**Tsz-ek válaszüton:
Miklósfá****Jövő évi kenyérünk**

A miklósfai Új Út Mgtsz elnökével, Vas Lászlóval beszélgettem az aratási előkészületekről, amelyek most a legfontosabb munkát jelentik a termelősövetkezetnek.

- Valóban, az aratás, a jövő évi kenyér betakarítása most a legfontosabb feladtnk - kezdi Vas László. 1989-ben 2300, idén csak 1900 hektáron vetettünk gabonaféléket. Az első becslések biztatóak. A tavalyi 36 mázsával szemben az idén 45-50 mázsa körül várjuk a hozamokat. Ennek a termésmennyiségnek a leggyorsabb és legkisebb veszteséggel történő betakarítása a legfontosabb munkánk.

Három új kombájt tudunk vásárolni, így nem lesz, nem lehet fennakadás a betakarításban. Az időjárás sajnos sokszor húzza keresztül a számításainkat, de ez ellen nem tehetünk semmit. A mostani esőzések például szénabetakarítási munkánkat nehezítették meg. De lelkiismeretes munkával sikerülni fog az aratás. Erre minden feltételünk adott.

- Először tavaly sikerült hosszú évek után a termelősövetkezetet nyereségesé tenni az ön irányítása alatt. Mik a terveik erre az évre, és a jövőre nézve?

- Tavaly 4,5 millió nyereséget tudtunk elérni. Az egyre súlyosbodó gazdasági nehézségek ellenére az idén is szeretnénk ugyanazt az eredményt elérni. Sajnos tartalékaink kimerültek. További előrelépés a jelenlegi szabályozók mellett nem is lehetséges. Csökkentettük a régebben indokolatlanul felduzzasztott adminisztrációt. Improduktív munkaerőre nincs szükségünk. Tavalytól fizetőképes a termelősövetkezetünk, és ez a jövőre nézve biztonságot jelent tagságunknak.

- Más ágazatokban milyenek az eredmények?

- Tehenészetünk veszteséges ágazat volt, ezért megújulásra volt szükségünk. Állományunkat fokozatosan javítani tudtuk mind mennyiségében, mind minőségében. A termelési mutatók alapján hűzőgázzal szeretnénk tenni a tehenészetet. Biztatóan nőtt az egy tehénre vetített tejterméjség is. Baromfiágazatunk is életképes.

Sok kritika ért bennünket erdőgazdasági tevékenységünk miatt. Ez hozta a legnagyobb nyereséget, de nem érhet vád „erdőirtásért”, mert mi ütemterv és kitermelési engedélyvel birtokában végezzük a fakitermelést, s párhuzamosan a telepítést is elvégvük. Kijelenthetem, hogy az engedélyezettnél kevesebbet termeltünk ki.

- Jelentkezett-e igény a földek visszaadására, bérleményként való használatára?

- Igen, és az ilyen igényeket ki is elégítjük. Aki kér, kap földet, annyit, amennyivel úgy érzi, meg tud birkózni.

A kompromisszumok híve vagyok, mert úgy hiszem, enélkül nem lehet működőképes gazdaságot létrehozni.

És a termelősövetkezetek fennmaradásának is híve vagyok.

- A közeljövő az önkormányzatok megalakításának ideje. Hogyan akarják a kapcsolatokat javítani?

- Nagyon szoros kapcsolatra kívánunk törekedni a leendő önkormányzatokkal, mert a tsz-ek és a falvak kapcsolata nem választható el egymástól. A falu segít a termelősövetkezeteknek, s ez fordítva is igaz. A paraszti munka hitelének visszaadása közös érdekünk.

- Lát-e lehetőséget a tsz-ek talponmaradására?

- Muszáj talpon maradnunk. Ez országos érdek. Nehézségeink sajnos még megmaradtak, mert az agráröllő szorításában, az emelkedő gépark, műtrágyaárak és az energiaáremelések miatt egyre nehezebben tudjuk feladatainkat ellátni. Mondhatnák: vesztélyben az ország kenyere. A városi emberek pedig majd minket szidnak, ha nem lesz kenyér, pedig ha ez bekövetkezne - amit senkinek sem kívánok - nem a tsz-ek hibája lesz.

A gabona árát nem akarják emelni, de az abból készített termékek lassan mind szabadárak lesznek.

Miért az jár ismét rosszul, aki megtermeli a gabonát és akiné a miatt minden kockázatot vállalnia kell? Aggódom a magyar mezőgazdaság sorsáért - búcsúzik Vas László, s magam sem tehetek mást: aggodalmait megerősíteni.

Vizvári József

„Dolgozni csak pontosan, és szépen”

Egy magyar Svájcban

Napjainkban megszokottá vált, hogy honfitársaink külföldön vállalnak munkát. Pár évvel ezelőtt némely arab ország is kedvelt volt ilyen szempontból, jelenleg inkább Ausztria és az NSZK ad munkalehetőséget a külföldön dolgozni kívánók számára. Arról viszonylag kevesebbet hallottunk, hogy magyarok Svájcban dolgoznak, illetve az említett ország biztosít munkalehetőséget magyar szakembereknek. Ezért is érdekes az, hogy a Ganz Felvonógyár nagykiszalai kirendeltségének öt dolgozója négy hónapon keresztül Svájcban tevékenykedett. Közülük az egyikkel, Kelemen Z. Pállal beszélgettünk.

– Hogyan került sor a svájci munkára?
– A Ganz Felvonógyárnak hagyományosan jó kapcsolata van a Schindler céggel, amely ma már a világ második legnagyobb felvonógyártó vállalata. A kapcsolatot onnari ered, hogy 1972-ben megvettünk egy licenct a cégtől – magyarázta Kelemen Z. Pál. – Azóta folyamatosan dolgoznak magyar szakemberek Svájcban.

– Mi jellemzi a svájci munkát?
– Az a kérdés, hogy munkafegyelem, ott fel sem vetődik. Minden ember azért megy be a munkahelyére, hogy ledolgozza a nyolc órát. Ehhez persze az kell, hogy magas szinten biztosított legyen a szerszám és anyagellátás, valamint a munkaterület. A munkatempóról annyit, hogy nem kapkodnak. A legfontosabb az, hogy amit elvégeznek, az kifogástalan minőségű legyen.

– Milyen az ottani munkarend?
– Általában egy építkezésen negyed nyolckor kezdenek dolgozni. Kilenc órák mindenki elmege reggelizni. A nagyobb építkezések mellett van kávéház, ahol a skót Whiskytől a coláig, a hamburgertől a pizzáig tart a választék. Ezután délig dolgoznak, akkor egyórás ebédidő kezdődik. Ezalatt sziesztáznak, kiolvassák az újságot, utána három óráig megy a munka. Ekkor kezdődik az uzsonnaidő. Isznak egy „fertig” kávé, ami feketéből és vilmoskörte palinkából áll, tejszínnel, negyedórát beszélgetnek. Ezt követően fél ötig tart a munka. Nem fél öt előtt egy percig, vagy utána egy percig; fél ötig. Akkor vége, leteszik a szerszámot. Szó szerint leteszik, mert elzárni nem kell, senki nem viszi el.

– Milyen a vendégmunkások helyzete Svájcban?
– **Mi nem számítotunk** a szó igazi értelmében vendégmunkásnak. Ok elsősorban a spanyolokat, portugálokat, jugoszlávokat tekintik annak. Általában munkásszállásokon laknak, bár ezek is sokkal kényelmesebbek, mint a magyar megfelelőjük. Mi az első pár hetet leszámítva szállodában laktunk. Az „igazi” vendégmunkásokat általában kilenc hónapra alkalmazzák, mert ilyen időtartam alatt nem kell utánuk nyugdíjalapot fizetni. A kilenc hónap lejártá előtt egy nappal felmondanak nekik, hazautaznak. Igaz, hogy egy

hét után visszajönnek, de akkor már újra kezdődik a kilenc hónap. A bérük azonban a saját országukhoz viszonyítva olyan magas, hogy még így is megéri nekik.

– Aprópó, a bérek... A mi béreinkhez képest milyenek?
– Nem nagyon lehet összehasonlítani. Az átlag bér négy-ötözer frank. Ebből egy négyszobás lakást fent tud tartani a svájci polgár, egy jó minőségű kocsit üzemeltetni, és megválaszthatja, hogy a Bahamára vagy Görögországba megy nyaralni. Hozzá kell tenni, hogy a svájciak meglehetősen takarékosak.

– Együtt dolgoztok az ottaniakkal. Milyenek az emberek?
– Ez szubjektív kérdés. Akivel mi együtt dolgoztunk nagy műveltségű, intelligens ember volt. Jó kapcsolatokat építettünk ki vele, voltak nála látogatásban, sőt búcsúvacsorára is meghívtak bennünket. Persze, vannak ott is elzárkózó, kicsinyes emberek.

– Tudjuk azt, hogy ön itthon aktívan politizál MSZP-tag. Politikus szemmel milyenek látta Svájcot?
– **Minden ellenkező** híresztelés ellenére a svájci politikusokat – fejtegette Kelemen Z. Pál. – Egy példát mondok erre. Ott elég gyakori a népszavazás. Legutóbb többek között a hadsereg fenntartásáról vagy megszüntetéséről döntöttek ilyen módon. Az emberek nem unják meg, az őket érdeklő kérdésekben leadják voksukat. Ezen túlmenően a politikát magánügynek tekintik és abszolút toleránsak egymás nézeteivel szemben. Az egyéni szabadságot tartják a legfontosabbnak.

Nagy élmény volt a május elsejei ünnepség Zürichben. Ezt a svájci munkásszövetség szervezte, együttműködve a zürichi városi tanáccsal és a kommunális szervekkel. A kijelölt gyülekezőhelyekről indult a felvonulás, amelyből senkit nem zártak ki. Felvonultak saját zászlaik alatt a szakszervezetek, de ott voltak a kommunisták is. A külföldiek szintén részt vettek a megmozduláson, ott volt mind az öt török kommunista párt, a három emigráns kurd szervezet, de még az anarchisták is, fekete zászlóik alatt. Együtt szólt a lambada az Avanti popolával, az Internacionálé a Belle ciával. Rendőrök és rendbontás nem volt sehol. Délután a zürichi tó partján fergeteges majális rendeztek. Bábosok, pantomimosok, kézművesek, amatőr csoportok szórakoztatták a jelenlévőket.

– Mit tudnak a magyarokról, Magyarországról?
– Jóformán semmit, és nem is nagyon érdekli őket. Megkérdezték tőlünk, hogy mi rokon nép vagyunk-e az olaszokkal. Magyar áru van a boltokban, picleszámá, paprika, de kevés ismerettel rendelkeznek rólunk – áll fel Kelemen Z. Pál, a Svájcban is politizáló magyar „vendégmunkás”.

Z. T. I.

Levelek nyomában

Amint azt szerkesztőségünk-höz küldött levelében Simán Lászlóné Péterfai utcai olvasónk is megállapította, lapunk egyre több levelet kap városunk műemlék- és környezetvédelmével kapcsolatban. Szívesen segítünk ha tudunk – sokszor nem kis utánjárással – a felvetett gondok megoldásában. Így váltak a Levelesláda Pf. 74. rovatunk állandó főszerelőivé a Városi Tanács, az IKKV, a Városgazdálkodási és még néhány vállalat illetékes vezetői, munkatársai, akikre az intézkedés feladatai hárulnak, s ezt köszönettel kell nyújtoznunk.

A már említett levélben – megjelent a Kanizsa 26-ik számában – olvasónk a Péterfai utca környékének elhanyagolt állapotáról írt. Az észrevételekre ezúttal a Nagykanizsai Városgazdálkodási és Kommunális Szolgáltató Vállalattól Makrai Mártonné részlegvezető válasza:

– Vállalatunk több, mint 1 millió négyzetméter területet gondoz. Ehhez tartozik még a

fordítási, s egyebekről nem is beszéltem. A 6 millió forintos

város mégis szemetes. A Deák tér fás, bokros részeit valakik

Senki földje – másodsor

Csonakázó-tó körüli terület, ami 90 ezer négyzetméter parokot, és 410 ezer négyzetméter egyéb zöldterületet jelent. Ehhez a munkához ez évben 18 dolgozó áll rendelkezésünkre. A Városi Tanács tulajdonosa, vállalatunk pedig üzemeltetője, illetve fenntartója a város közterületeinek. A legutóbb kötött szerződés alapján a tanácsai költségvetésből mindössze 6 Ft jut egy négyzetméterre. Az említett számokból könnyű kitalálni, hogy a városi közterületek miért olyanok, amilyenek. Meg kell jegyezni még, hogy a városkép szempontijából kiemelt területek – például a belváros – gondozása a költségekből többet emészt fel. Ezért ez évben például csökkentenünk kellett a virágkiültetéseket is. Évente ez 311 ezer forint. Játsszótereink gondozására is csak 200 ezer forintot tudunk

költségvetésbe nem fér bele minden, s vállalatunknak ez nagy gond.

– Tudunk-e ezek után valami biztatást mondani a Péterfai utcai lakóknak?

– A levélben írt felvetések igazak. Mivel a tanáccsal kötött szerződés ilyen alacsony összegű még nem volt, ezt a területet gondozásra nem vettük át – senki földje, hogy olvasó-juk írta. A kaszálás természetesen majd megtörténik – habár nem köteleességünk –, de ezt, mint említettem, a négyzetméterenkénti 6 forintból megoldani szinte lehetetlen. A lakók eddigi társadalmi munkája becsülendő.

Hogy még világosabb legyen a közterületfenntartás városi gondja, a részlegvezető hozzátesszi:

– Ennyi személyűjtő, mint nálunk, szinte sehol sincs, a

rendszeresen WC-nek használnák. A játszótéren mindenütt összetört padok, játékok. Vándál kezek törték össze a sétakerti Zsolnai kutat, pusztítják a hársfasorokat, a fenyőket. A Vasemberház udvarán és az árkádok alatt lévő virágtartók-ból rendszeresen kilopják a növényeket – pótlásuk jelentős veszteség. A Csonakázó-tónál a közelmúltban szervezett fásítási akciónak már szinte nyoma sem látszik, s a kép még közel sem teljes. Mintha valakik szervezeten pusztítanak meglévő értékeinket. Legalább azt a keveset tartanánk meg, amink van. Természetesen vannak jó példák is – játszótér építése önerőből, fa-, virágültetés, parkgondozás stb. – köszönet érte. De ki fogja le a rongálók kezét?

(– th)

Az asszonnyal a bölcsődében találkoztam először. November közepe volt. A szabadban ugyancsak elkelt már a meleg ruha, de a helyiségben, ahol a csöppsegeket öltöztették át, onttólak a hőséget a radiátorok, Lesegítettem a fölökabíját, ő udvarias mosollyal köszönte meg.

Középtermetűnél valamivel alacsonyabb volt, homlokán alig látható barázdák. Így is szép volt, de néhány évvel ezelőtt gyönyörű lehetett. Búzákék szemei viszont valami megmagyarázhatatlan szomorúságot árasztottak.

Kisfiát igazi anyai mozdulatokkal vetkőztette, és gyorsan. Jóval előbb lett készen mint én.

– Segíthetek? – kérdezte halakn, odalépeve hozzám.
– Ó, ne fáradjon. En is boldogulok, csak egy kicsit lassabban.

– Nem fáradok, de nekem nagyobb a gyakorlatom ebben. Hagyja csak.

Ezután szinte minden reggel találkozunk a bölcsődében, néha a városban is. Közösönünk egymásnak, bár hónapokig a nevét nem tudtam.

Egyik alkalommal megkérdezte:

– Mennyi idős a kisfia?
– Februárban már három éves lesz. És az Oné?

– Ó majd csak júniusban. Tudja, hogy a két gyerek nagyon megszerette egymást?

– Szoktók Robikáról beszélni. Hogy vele szeret a legjobban játszani.

– Eljöhethetnek egyszer hozzánk. Robikának nagyon sok szép játéka van. A két apróság biztosan jól érezné magát. Megmondom a címünket.

– Elmegyünk. Jövő szombat jó lesz?

– Nagyon jó. Várom magukat.

Az asszony nyitott ajtót, barátságos mosollyal téssekel bennünket beljebb.

– Nem, ne vegyék le a cipőjüket, érezzék otthon magukat.

Természetesen levettük, mert a lakás ragyogott a tisztaságtól. Ilyen rendet csak asszonyok tudnak teremteni.

– Bemutatom a másik fiamat Tamást. Ó nemsokára nyolc éves lesz, már a másodikba jár.

A nagyobbik szobában möött könyvespolcok sorakoztak, a kovácsoltvas választófalat alig lehetett látni a sok virágtól.

– A férjem is nagyon szereti a virágokat. Ezt a kovácsoltvas falat is ő csinálta, mert szerinte így jobban mutatnak a virágok.

– Úgy látom, modellezni is szeret.

– Igen. Az az egyik szenvedélye. Ezeket a kis repülőket mind ő fabrikálta.

A szomszéd szobából gyermekszív hallatszott át. Csapódt az ajtó, a három apróság teljes harci díszben özönlött be.

– Tessék már jönni hozzánk! Katonásdit akarunk játszani, de három nem vagyunk elegendő – tolmácsolta mindannyiuk kérését Tomi.

Kérdően néztem a háziaszszonyra.

– Menjen csak nyugodtan. Addig én főzök kávét.

A gyerekektől én is kaptam egy játékpisztolyt, aztán megkezdődött a nagy csata.

– Tessék most esleszni! – kiabálta Robika.

Nem értettem a dolgot, de

Tamás megmagyarázta:

– Most lelőtűk, és Apuka elesik ilyenkor.

A szőnyegre feküdtem, miközben a gyerekek mint a tankok dübörögtek el fölöttem.

– Fel lehet állni, kész a kávé – szólalt meg az asszony.

Ismét átmentünk a nagyszobába.

– Nagyon finom a kávé – törtem meg egy idő után a csendet.

– Örülök, hogy ízlik. A férjem is így szereti. Van még idejük bőven, engedje meg, hogy megmutassam a színes diáinkat.

A parányi vetítővászon sora jelentek meg a szebbnél szebb tengerparti fölvételek. Közben az asszony magyarázott:

– Itt a Fekete-tenger partján üdültünk. Akit mellettem lát, az a férjem, előttünk meg Tomika. Akkor négy éves volt. Ez meg Lengyelországban készült egy évvel később. Tudja minden év-

ben el szoktunk menni valahová külföldre.

– Látja azt a motoros sportrepülő? A férjem vezeti. Engem is mindig fel akar csalni, de nem merek beelőlni.

– Nem baj, majd én repülni fogok, ha megnyökök!

Eszre sem vettük, mikor jött be Tamás.

– Nem kismiam, azt sohasem fogom megengedni.

– Miért nem? Ha nagy lesz, én is repülő lesznek! Az apukám majd megengedi!

Az asszony hangja fagyosan csaltant:

– Soha nem fogsz repülni! Robika féltékeny simult anyja térdéhez.

– Mama. Az apuka mikor jön haza?

– Jön kisfiam, ne félj. Jön nemsokára.

Az asszony szemei könnybe lábadtak. Tamás ledobta a pisztolyát, és bevonszolta öccsét a kisszobába. Hosszú ideig nem szólt egyikünk sem.

Fóliátam, hívtam a fiamat.

– Elnézést, későre jár, menünk kell.

– En kérek elnézést, amiért így végződött a látogatás. Kérem ne haragudjon...

Az Asszony szavai zokogásba fúltak. Szinte tántorogva mentem lefelé a lépcsőn, semmit sem értettem...

Hetek múlva, véletlenül tudtam meg, hogy az Asszony férje két évvel ezelőtt lezuhant egy sportrepülővel, és szörnyet halt...

Zámbo Árpád

Tsz-ek, vagy földosztás

Kisgazdák a földreformról

A politika egyik sarkalatos, vitát kiváltó gondja ma a földkérdés. Hogy mennyire az érdeklődés középpontjába került, azt az a felfokozott várakozás is jelzi, amely megnyilvánul a tömegkommunikáció híreibe, de amely az országgyűlésnek, úgy látszik, kevésbé fontos: hétről-hétre csak halogatják a megvitatását.

Az egyik legilletékesebbet faggatom erről a FKGP Zala megyei pártigazgatóját, Szőke Istvánt.

– Szeretném előrebecsajítani, hogy nem régóta vagyok a párt tisztségviselője – kezdi Szőke István.

– 1989 szeptemberében kerestek meg azzal a szándékkal, hogy vállalják bizonyos szervezői feladatokat a Kisgazdapárt érdekében. Szívesen tettem eleget a kérésnek, mert számomra a földművelés gondoljai nem ismeretlenek.

Már 1947-ben is a kisgazdákra szavaztam, meg is kaptam azokat a megkülönböztető jelzőket, amelyeket a pártállam idejében oly so-

kan viseltek ezért. A 40 év alatt szétzúzott kisgazdapártnak most kell újratulni a kényszerből elmaradtakat. A föld szeretetére próbáljuk rávezetni az embereket. A földetekt ki kell osztani azoknak, akik vállalják, hogy megművelik.

– Akik nem értenek a földhöz azok körében nagy a félelem, hogy ha szétosztják a nagygazdaságokat az a jövő évi kenyérünket veszélyezteti. Mi az állásfoglalása a Kisgazdáknak erről?

– Erre csak azt mondhatom, hogy a kisgazdapárt is át gondolta, felülvizsgálta néhány elképzelését, és ma kijelenthetem, hogy a nagygazdaságok, a tsz-ek felosztásának gondolatát is elvetjük. Ki másnak, ha nem a Kisgazdapártnak kell az ország „kenyeréről” gondoskodnia? A földreform különben sem valósítható meg néhány hónap alatt. A teljes átalakítás 2-3 év alatt képzelhető csak el. Ez mindenképpen szükséges ahhoz, hogy egy új, igazságos feltételekkel működő mezőgazdaság alakuljon ki.

Sajnos az elmúlt 40 év mélyen vésődött az emberek tudatába, és most nehezen mozdul a „szekér”. De azzal, hogy nem akarjuk a tsz-ek és az állami gazdaságok földjeit szétosztani, a kisgazdák nem mondták le a vezetőválasztásról. A nem megfelelő, hozzá nem értő vezetőket le kell váltani, és azonnal leépítésre van szükség az adminisztráció területén is.

– Mivel magyarázza azt, hogy a parlamentben nem tudják a földtörvény kérdését előrehozni a kisgazdapárti képviselők, sőt hétről-hétre csak halasztják a megvitatását.

– Kevesen vagyunk a parlamentben, és hiába ül ott Torgyán József, lassan tudunk eredményeket elérni. Nehéz hadakozni a többséggel, és én sajnálom, hogy a parlamentben nem kezelik ezt a kérdést úgy, ahogy mindnyájan elvárhatnánk, és amit a kérdés megérdemelne.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy bár néhány kérdésben felülvizsgáltuk el-

képzeléseinket, azokat a fő célokat, amelyeket kitűztünk következetesen végig fogjuk vinni.

– Hogyan látja napjaink mezőgazdasági fejlődését összehasonlítva az ipari jövedelmekkel?

– Időarányosan összehasonlítva a mezőgazdaságból élők jövedelmét az ipari jövedelmekkel, rossz az arány. A felvásárlási árak hullámszába ároson hat a termelésre. Bizonytalanságot jelent az, hogy nem lehet tudni, mikor mennyit kap munkájáért a földműves. Lassan, de megölik a mezőgazdaságot. Az iparban és a kereskedelemben is vezetőváltásra van szükség, mert ha nem lesz, akkor az a mi programunkat is megbuktatja. Ennek pedig beláthatatlan következményei lehetnek.

Reménykedem, hogy elvárásaink megvalósulnak, és akkor lesz eredmény, lesz magyar kibontakozás, lesz magyar mezőgazdaság ismét.

(-vári)

Sorsok, emberek

Nagykanizsán, a Béke út 7. sz. alatti bérház első emeleti tágas, barátságos lakásán kerestük fel dr. Bittera Zoltánét nyugdíjas pedagógust, a népszerű Stefí nénit. A 81. életévében lévő tanárnő kitűnő beszélgetősnak bizonyult.

- *Hogyan teltek el az ifjú évek?*

- Székesfehérvárról származom. Apám - aki műszaki tanácsos volt a városnál - végigharcolta az első világháborút, s így én és Diodor nevű fiútestvérem nevelése édesanyámrá hárult. A tanácsköztársaság idején a zárdából hozzánk került egy svájci származású, német-francia szakos tanárnő, aki a nyelvekre tanított. Az elemi iskola négy osztályát apáciskolában végeztem, majd nyolc év múlva a félévnyi Árpádházi Boldog Margit Leánygimnáziumban érettségiztem. Orvosnak készültem, de végül a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen szereztem középiskolai tanári diplomát. Közben egy éven át egyetemi bölcsészeti karon Bécsben és Párizsban folytattam tanulmányokat.

- *Miként került Kanizsára?*

- Nagypám, Vida Pál - aki Fejér megyei pénzügyi tanácsos, és az Országos Önkéntes Tűzoltó Egyesület alelnöke volt - 1933 nyarán egy kanizsai tűzoltógyakorlat során kapcsolatba került dr. Krátly István polgármesterrel, akinek révén a helyi leányfiumeuban - két éves szerződés alapján - németet és franciát tanítottam. Ezután egy évig, Székesfehérvár és Budapest közötti napi ingázás mellett, kereskedelmi tanári diplomát szereztem a Közgazdaságtudományi Egyetemen.

- *Mi következett ezután?*

- Mivel nem tudtam elhelyezkedni, Székesfehérváron három éven át magánórát adásból éltem. 1939-ben visszahívtak Kanizsára a liceumba tanítani, és 1940 januárjában - hat év ismerettség után - házasságot kötöttem dr. Bittera Zoltán kórházi belgyógyász, röntgen és laborvezető orvossal, aki később városi tisztviselő rendőroros, valamint a MÁV

állomáson, a vonat ablakában, fehér ingben, amint hozzánk utazott. Felkerestem a rendőrséget, de férjem hollette felől nem tudtak semmit mondani. S ez így ment heteken, hónapokon, éveken át. Férjem eltűnt. Az ÁHV-ra nem mertem elmenni, a városi pártbizottságon pedig zárt ajtók fogadtak. Hónapokon át nem tudtam elhelyezkedni, csak tengerőrdűnk, szenvedtünk. De miért?

1975 nyaráig - 65 éves koromban történt nyugdíjba vonulásomig - a Landler, majd a Dr. Mező Ferenc Gimnáziumban tanítottam németet, franciát és oroszot. Közben felneveltem gyermekeimet. Mindketlen főiskolát végeztek és doktoráltak. A nőlen Zoltán jelenleg Budapestben, a Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskola gépésztechnológiai karán docens; a nő, két gyermekes István pedig

Hogyan tűnt el dr. Bittera Zoltán?

helyi orvosa lett. Én abba hagytam a tanítást, s egy évtizeden át a háztartásban, valamint két gyermekünk nevelésében serénykedtem. Férjemet beteget szerettem, köztisztviselőben állt. Csak a munkájának és családjának élt. Boldog házask voltunk. Míg nem... (ekkor könnyek jelentek meg szememben, s néhány másodpercig megszakad a beszélgetésünk).

- *Hogyan vesztette el a férjét?*

- faggattam mégis tovább.

- *Négy hétig 1950 nyarán Balatonszabadiiban üdültem a gyerekekkel. Férjem csak a hétvégeken jött el hozzánk. Augusztus 11-én, pénteken este - a nyaralás lejártaival - jöttünk haza vonattal Kanizsára. A vasútállomáson Hermann László várt bennünket személygépkocsijával, akinek első kérdése ez volt: "Hol van a doktor úr? A delutáni gyorsvonattal a család elé ment!" En nem tudtam mást válaszolni: "Nem találkoztunk Zoltánnal." Ezután rettenetes félelem fogott el, s borzasztó volt az éjszánkánk. Később Szomolányi magánorvosoktól tudtam meg, hogy azon a napon látta őt a balatonbényi*

- *Mit gyanít?*

- Több elképzelésem van. Feltehetőleg, hogy a felsőlendvai származása - az akkori "Tito láncos kutyái" időszakban - szálka lehetett a rendszernek... Feltehetőleg az is, hogy a betegek rendszerellenes megjegyzéseit az ÁHV-nak nem jelentette... Mivel politikai megnyilvánulásai, haragjai nem voltak, személyi bosszú esete nem állhatott fenn! Egy másik feltevelés: éppen akkor dült a koreai háború, ahová magyar orvosokat és ápolókat is vittek. Önként biztosan nem ment, viszont esetleg erőszakos rábeszélés áldozata lett, amelyről - kimélve családját - senkinek nem szólt. Hivatalos értesítést az ellene emelt vádról, vagy elhunytáról nem kaptam...

- *Hogyan folyt tovább az élete?*

- Nagy bánat, fájdalom, de állandó remény közepette. A történetek után 1951 februárjában - hála a felelősséget vállaló Burján Kálmán igazgatónak - három éven át a Nagyrács utcai általános iskolában tanítottam több tantárgyat. Közben megtanultam oroszul, s a Pécsélt tett sikeres vizsga után 1954 szeptemberétől

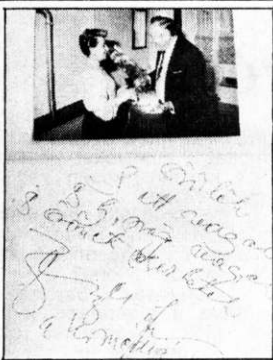
a szegedi klinikán gyermekgyógyászati adjunktus. Az elmúlt években sokat utaztam, bejártam szinte fél Európát, s csodálatos élményekben volt részem, 1983-ban aranydiplomát kaptam. De a férjemet többé nem láttam.

- *Miként telnek mostanában a napjai?*

- Néhány magántanítványt francia és német nyelvre oktatok, s ebből egészem fel szerény nyugdíjamat. Gyermekeim, a szintén orvos - gégeész adjunktus - menyem, Adam és Agnes unokáim látogatásai, s az én viszontlátogatásaim mindig felüdülést jelentenek, s "felföld" a gyakori érettségi találkozók hangulata is. Legtöbbször mégis annyira szeretett férjemre, Zoltánra, s az apa nélkül felnőtt fiaim sorsára gondolok. A kisebbik akkor 20 hónapos volt, aki ezt a fogalmat, hogy "édesapa" soha nem ismerhette meg...

Stefi néni itt elhallgat, maga elé néz, s én arra gondolok, hogy mi csoda története, milyen megröbbaltatások jutottak ennek a Kárpát-medencébe zárt népeknek.

A sorsok mögött emberek vannak, eleven múlt. De milyen jövő? Tihanyi István

Sokan ismerik a kedves, barátságos Nádasdi László-nét, aki hat éve őrzi a HSMK portáját. Azt azonban bizonyára kevesebben tudják róla, hogy egyik kedvenc időtöltése a versírás. Közel százötven verset őriznek füzetei.

- *Első versemet hatvanégyben írtam, amikor egy rosszul sikerült házasságból, Galgahévízről hazatértem Kanizsára, s zivem alatt hordva elsősülött gyermekemet. Az eredeti szakmában - fodrász voltam - ne-n tudtam elhelyezkedni, sokféle munkát kellett vállalnom. Akkor fájt, de ma már nem bánom, a sors sok mindent kárpótol. Galgahévízen láthattam Kodály Zoltánt,*

Terike

megismerhettem Zsiros néniét, a híres „Galga menti ötös fogatot”. Kanizsán pedig így kerültem a művészetek, a kulturális élet közelébe. Annyi csodálatos embert láthattam, hogy az élet ajándékának tartom, hogy itt dolgozhatom.

A művészetek iránti szeretetet tanáraim ültették belém. A székely Malachovszky Lászlóné az irodalom, a vers szeretetét, a hazafias érzést alakította, Csizmadia Feri bácsi a zene, a zeneszerzők iránti tiszteletet, de Gerócs Györgyné szép óráira is emlékszem.

- *Hogyan születnek a versei?*

- *Meglátok egy szál virágot, egy szép képet, hallok valami muzsikát, beszélök valakivel, és már jönnek a gondolatok. Például Farkas Zsuzsa gyönyörű rajzai többször meghihettek. Rózsás János könyvének elolvasása után három verset írtam. Aztán előfordult, hogy nyitott ablaknál vasaltam, meghallottam egy madár csicseregését, olyan szépen szólt, úgy megragadott, hogy letettem a vasalót, és írni kezdtem.*

- *Az elmúlt évben a Kanizsán Vendégszereplő Besenyei Ferencet saját versével köszöntötte.*

- *Azóta több verset is írtam hozzá, tizenhatot, vagy tizenhetet, nem is tudom pontosan. Most másolom át egy emlékkönyvbe, amire vásárhelyi himzessel borított készítttem. Szeretném rövidesen elküldeni a művész úrnak.*

Ez év februárjában a demokráta fórum vendége volt Sinkovics Imre. O is kapott tőlem verset a nemzeti színnel szallaggal átkötött szegifűcsokor mellé.

- *A legújabb versek miről szólnak?*

- *Legtöbbjük politikai töltésű. Az anyaországban és a külfonban élő magyarok sorsáért való aggodásom, a jobb, szebb jövőért vágyódásokat vetettem papírra. A bátraktól írtam, akik hazájukért, embertársaikért nehéz ütközeteket vállaltak és vállalnak.*

Terikének a versírásom kívül van egy másik hobbjia is. A HSMK-ban eltöltött évek alatt három emlékkönyv telt be híres-neves emberek megjegyzéseivel, helyenként tréfás rajzokkal, s mindegyik Terikének címezve. Több olyan oldalt is őriz, melyen egy egész színházi előadás

szerelőgárdájának aláírása látható.

- *Jaj, sok kedves emlék ez nekem! Itt van Szirtes Adam, Hajas Ilona kézirása, sajnos már nem élnek. Kedves sorokat kaptam Bálint Györgytől, Csányi Lászlótól, Botka Valériától, Perényi Esztertől, Csenki Imrétől, Szabó Miklóstól, Béres Ferencről. De hát nem is lehet felsorolni, hiszen körülbelül százötven művész keze írását őrzöm. Es mindegyiktől néhány kedves szót is, ami az emlékezetemben él.*

- *Kivel szeretne még találkozni?*

- *Kivel? Kettő is van: Tökés Lászlóval és a Szent-Atyával. A pápa Paskay bíboros út meghívására hamarosan eljön Magyarországra, talán láthatom. Tökés László Keszthelyen várták nemrégiben, még gyalog is elmentem volna, hogy láthassam, sajnos nem sikerült. Talán egyszer szerencsém lesz!*

Terikének van még egy harmadik, titkos vágya is, amely versei sorsával függ össze, erről azonban nem beszél. Ahogy ő mondja, babonából.

Reméljük azonban, hogy a három kívánság, ahogyan az a jó mesékben is történő szokott, teljesül.

H. M.

- * Csökkenő érdeklődés
- * Karmesterek jönnek, mennek

Ellentmondásos zenei évadot kísérhetet figyelemmel az idén a hangversenylátogató. Szerencsére volt néhány szép este, tapasztalhatunk rangos muzsikusoknak, kanizsai művészeti csoportok is értek el kiváló minősítéseket, sikereket, ugyanakkor a közönség érdeklődése gyér.

Ez a filharmóniai hangversenyeken érezhető legjobban. A folyamat évek óta tart, s mélypontja az 1985/86-os évadban volt, amikor el is maradt emiatt a hangversenyszorozat. Az idén is csak kamaráesteket szerveztek, bár a kínálat változatos és nivós volt: Zádori Mária és a Camerata Hungarica, az Eder vonónégyes, Fábán Márta, Kiss Gyula, Hajdók Judit szerepelt. A legnagyobb vonzerő talán Pitti Katalin áriaestje volt, de ez – az énekeshő hibájából – elmaradt. Igaz, hogy helyette egy igazán jó zenekart, s érdekes műveket hallhattunk, Izraelből.

Országos jelenség a komolyzene iránti igények csökkenése, mégsem lenne szabad beletörődni. A rendező HSMK részéről sokkal nagyobb ügybuzgalomra, hírverésre és propagandára lenne szükség, s akkor nemcsak negyed- vagy félházak előtt lennének kénytelenek fellépni nemzetközi rangú művészek. És az is kiderült, hogy nagyon kellene egy elfogadható minőségű hangversenyzongora is. A meglévő használhatatlan.

♦

De hogy mégsem reménytelen közönséggel megtölteni a hangversenytermeteket, azt éppen a városi szimfonikus zenekar, és egy évadot vele dolgozott új karmestere, Torják Vilmos bizonyította. Karácsonyi koncertjükön zsúfolásig megteltek a Felsőtemplom padsoirai, s vidám farsangi hangversenyük is – a sok jó ötlet révén – szép számú közönséget vonzott. Jó produkciókat hallottunk tőlük évad közben is. Úgy tűnt, hogy az állandó karmester-vándorlás után végre biztos kézbe kerültek. Az évad elején fenntartót is változtatott a zenekar. A Hetvenes évekbeli újjáalakulása óta a HSMK keretében működött, most a Zeneiskola lett a gazdája, ami mindenképpen logikus lépés az utánpótlás biztosítása érdekében. Hús-

vétkor az új karmester bemutatása másik, már régebb óta irányított együttesét, a Nagybátonyi Kamarazene-kart, s az ő profi teljesítményük is ígéretes perspektívának látszott a kanizsai zenekar további fejlődése szempontjából. Elindult egy örvendetes folyamat a város művészeti csoportjainak együttműködésében is. Mindezek után következett egy gyengén sikerült évad-

len koncert alapján kellett volna dönteni, és sajnálja Torják Vilmos távozását, hiszen neki szívügye volt a város zenei élete.

Az új helyzet magában hozta azt a veszélyt, hogy a jövőben esetleg megszűnik létezni városunk önálló zenekara, s összeolvad a zalaegerszegi zenekarral, egy megyei nagye gyüttest alkotva. Ez pedig – Nagykanizsa zenei múltját, ha-

eredményeképpen kiugró teljesítményt nyújtott a húsvéti hangversenyen, a HSMK vegyeskara pedig sikeresen vendégszerepelt Finnországban.

Ugyanígy röviden tudunk csak szólni a Zeneiskola egész évi oktatómunkájára, a számtalan növendék- és tanári hangversenyéről. Itt jegezzük meg, hogy tanári fűvösötösük a tavasz folyamán Bécsben és az NSZK-ban vendégszerepelt. (A vendégszereplésről lapunk más helyén szólnak – a szerk.) Az iskolákban folyó ének-zenei tevékenység, és a működő kórusok munkája szintén „megérne egy misét”, már csak azért is, mert mindannyiunknak fáj: az ének-zenei tagozat megszűnése a Zrínyi Iskolában. Az elkövetkező 1990/91-es évad fontos lesz, s különösen a második fele, hiszen az már a Mozart-bicentenárium jegyében zajlik. Ez a kiemelkedően jelentős évforduló – reméljük – serkentően hat a város profi és amatőr muzsikusaira, a hangversenyrendezők munkájára és a közönség érdeklődésére egyaránt.

Kocsis Katalin

Jegyzetek az elmúlt zenei évadról

záró hangverseny, s nem sokkal utána a hír: a Zeneiskola vezetősége és a zenekar úgy döntött, hogy nem kívánja Torják Vilmos szerződését meghosszabbítani, s a jövő évadtól Gellért Zoltánt, a Zalaegerszegi Szimfonikus Zenekar karmesterét kéri fel az irányításra. Meglepő volt ez a hír, hiszen a zenekar talán még sosem játszott olyan rossz formában, mint az évadzáró esten. A kívülálló úgy érzi, hogy nem egyet-

gyományait tekintve – mindenképpen nagy visszalépés lenne.

♦

Terjedelmi okokból alig tudunk foglalkozni a zenei élet többi területével. Mindenesetre: a város három felnőtt kórusa sikeres évadot zárt. A Zenebarátok Kamarakórusa a tavasz folyamán megvédte fesztiválkórusi minőségét, a Pedagógus Női Kar hosszú évek szorgalmas munkájának

Olvasta...?

Fodor András kiteljesülő életműve, új értékkel gyarapodott. A kitűnő költő műves esszékötetében szeretettel emlékezik szülőföldjére, Somogyországra, a gyermekkor világára és a szellemi felnőtté válás ünnepi csodáira. „Szeretném hinni, nem vesztettem el azt a hajdani világot – írja egyik lírai vallomásában – Új verseimben is minduntalan fölütüneznek a hazaszóló hangok, tehát a Hazafeléval indult költészet még mindig hazafelé megy. Nem tudom a költő feladatát sem jobban megfogalmazni – Legálábbis a magam számára –, minthogy nem elveszíteni azt, amit hazuról kaptunk, hoztunk, hogy egyik bennünk továbbra is termékeny honvágy azok iránt a köztársaságok iránt, amelyek segítettek bennünket emberré formálni. Nekik tartozunk a hitvallásunkkal is.” A Szülőtem föld című kötet nem egyéb, mint a szellemi lelki örökség esszéisztikus számbavétele, a gazdaság feletti öröm leplezetlen jó érzésével.

A pusztaberényi állomás kertje nyírt bukszusbokrainak rendjéből indult az eszmélő élet, hogy a gyerekkor emlékezetes olvasmányai idővel megmutassanak valamit abból a szellemi csodából, amelynek tágassága egyszerre

Fodor András:

Szülőtem föld

old és köt, egyszerre szólít a messzeségbe és mutatja meg a hazavezető utat. A kötet kiemelkedően szép és a maga nemében egyedülálló része a Cséplés, Buzsákon című írás, egy 1947-ben vezetett napló alig stilizált közlése, amely a leghitelesebb tükörképe annak, hogy az értelmiségi pályá felé tájékozódó fiatalember miként éli át találkozását olyan alapvető emberi élményekkel, mint szexualitás, barátság, helyzetállás, szolidaritás. Kaposvár fontos állomása lesz a kamaszkori eszméléseknek, s Fodor András a boldog embereknek abba a táborába tartozik, akik később is büszkén gondolnak egykori tanáraikra. H. Kovács Zoltán és Takács Gyula tiszta embersége és gyámoltól jöndulata az életben is megmutatta az elhivatottság, a hites szolgálat magasiskoláját. Persze nemcsak a személyes példamutatás segítette az emlékezőt írói-gondolkodói hivatásának megelézésében, legalább olyan jelentősek a kimagasló életművek is, Kara Lajos szép faragványaitól Veres Péter nemegyszerűségén át József Attila, Radnóti Miklós és Németh László tiszta emberségé-

ig. Kosztolányi Dezső, Bartók Béla és Kodály Zoltán életművének teljes humánumát. Ugyanakkor nagy szerep jut a szellemi horizontok megelézésében a pályatársaknak, mindegyiket Lator Lászlónak és Domonkos Mátásnak, és persze az Eötvös-kollégium felszabadult, bátorító és biztató légkörének, melyről már oly sok szepet mondtak az emlékezők. De bárhová is emeljen a háttartalanság ígérete, a szülői táj mindig megszólít. „Dél-Dunántúli eme visszaölelő képességében nagy része van a változó idő viszontagságai közt is helyükön maradt, életművével és személyes varázssukkal hatni tudó Csorba Győzőnek, Takács Gyulának, akik mellett a szedett fák évtizedeken át újra kirágozva, mindig gazdagon gyümölcsöztek” – írja egyik visszaemlékezésében a szerző.

Fodor András emlékezetében megfeszítő szelidségükben térnek meg az egykori színek, hangok és illatok, a visszaközszönő arcok derűje meghozza számára a lélek ünnepi fényességét. – Széles körben ajánlható. Somogy megyében helyismereti törzsanyag.

(Szépirodalmi Könyvkiadó)

Tanár úr, ecsettel

A Babati név már nem ismeretlen a kanizsaiak előtt. A sportot kedvelők még ma is emlegetik Babati Lászlónak, a város hajdani híres kerékpárversenyzőjének nevét. Fiának, Babati Csabának neve pedig most válik közismertté a művészetet kedvelők körében. A közönség már másodszer láthatta kiállítását, s most a nyári hónapokban a harmadik bemutatóra készül. Ez alkalommal kerestem fel a fiatal amatőrművészt, bemutatásképpen először életútjáról érdeklődve.

– 24 éves múltam. Általános és középiskoláimat itt, Nagykanizsán végeztem. Érdeklődési köröm akkor még egészen más volt; – édesapám példája nyomán inkább a sport. Rajzolgatni ugyan szerettem, de nem képeztem magam különösebben. A gimnáziumi évek vége felé határoztam el, hogy a tanári pályát választom, mégpedig rajz szakon. A Kaposvári Tanítóképző évei alatt Sörös József tanár szeretette meg velem a grafikát. A szemléletmódot tőle, a tehetséget a családtól öröklöttem.

Babati Csaba a katonaevek után pályakezdő tanárként az Andrejka úti általános iskolában tanít. A gondjaira bízott kisgyermeknek szeretné átadni mindazt, amit tud. Emellett szorgalmasan dolgozik otthonában is.

– Az első kiállításom óta intenzíven kezdtem festeni is, nem tagadom anyagi érdekek is közrejátszottak. Nem volt ez egyszerű, hiszen eddig csak grafikkákkal, színes ceruzarajzokkal, bélyegtervekkel foglalkoztam.

A fiatalember számára ma már valóban nem idegen a linómetszés, az akvarelljellegű technika, a színes ceruzarajz, az olajfestészet – a portré, táj, csendélet, aktfestés sem.

De mit jelentettek a kiállítások a kezdő művészeknek?

– Anyit, hogy örömmel mutathozhattam be. Nem is a hírnév miatt, csak azért, hogy megmutathassam ezt a fajta művészetet. A télen segítem nem szeretem, ha dolgozom, értel-

mét látom, hogy vagyok, létezem.

Babati Csaba művészete témájában, technikájában is sokszínű, és a maga nemében rendhagyó. Alkításai egyre érettebbek. Miniatűr képei kitűnőek. Ezek közül érdekes, plasztikus kísérlet egy csendélet. Gyöngy, szalmavirág, olajfesték keverékéből született. Gondosan megválasztott kerekeit sajátos módon adnak többletet képeihez.

– Imádom a tálalást – vallja magáról –. Arra töreksem, hogy amit bemutatni akarok, az változatos és szép legyen. Grafikáim üveglapok között vannak, ez emeli ki, hogy a grafika a rajzművészetben belül egy más műfaj.

Végezetül bélyegterveiről érdeklődöm.

– Régóta kedvelem a bélyegeket, könyvdíszítéseket, egyszerűen mindazt, amit képpel, rajzzal illusztrálnak. Ilyen lehet akár egy műszaki ábrázolás is. A főiskola utolsó évfolyamán 1988-ban kezdtem a bélyegtervekkel foglalkozni. Régóta keresem a lehetőséget hogyan is lehetne hasznosítani elképzeléseimet. Eddig ez nem sikerült, mert úgy érzem, hátrányos, hogy nem fővárosi vagyok.

Tóth Ferenc

Olvasta?

Sütő András:

Omló egék alatt

Sütő András, a magyar-szlovén világirodalom marosvásárhelyi illetőségű jeles képviselőjének a Decemberi Forradalom után írt esszé-kötetét ajánlom az irodalomkedvelők figyelmébe. A Szépirodalmi Könyvkiadó és a bukaresti Kriterion Nemzetiségi Könyvkiadó közös gondozásában jelent meg az „Omló egék alatt. Benne a Forradalmat, mint nagybűtös fogalmat megkérdője-

Művészeti csoportokkal Bécsben

Bécsben a Collegium Hungaricum a magyar kultúra fellegvára. A név mögé patinás palotát képzelünk, de a belvárostól nem messze, a Dunacsatorna közelében egy nyolcemeletes, meglehetősen jellegtelen épületben működik a nagyműtű intézmény, amelynek fő feladata, hogy terjessze nyugati szomszédainknál a magyar kultúrát és ápolja az osztrák-magyar kulturális kapcsolatokat.

Június 6-án a kora délutáni órákban sorra zalai buszok álltak meg a Hollandstrassén. Az esti programok résztvevői, a művészeti csoportok: a nagykanizsai Zeneiskola fúvósötöse, a MÁV Dél-Zala Táncegyüttes, a novai pávakör, az egerszegi Palánta táncegyüttes, valamint a hévízi Musica Antiqua együttes tagjai érkeztek. Rövid színpadbejárást és próba következett, majd pihenésképpen egy kis városnézés és erőtgyűjtés az esti fellépésre. Közben a vendéglátók és a Zalából érkezett kiállításrendező az utolsó simítókat végezték a két kiállítóteremben. A földszinten zalai képzőművészek tárlata, az emeleti teremben népművészeti kiállítás várta a megnyitót.

Mindez rangos eseményt képzített elő: a „Zala Megyei Kulturális Napok” című programsorozatot. Ennek a programsorozathoz pedig az adta az apropóját, hogy Siegfried Ludwignak, Alsó-Ausztria tartományi elnökének meghívására Varga Lászlónak, Zala megye tanácselnökének vezetésével küldöttésg érkezett Bécsbe, hogy tovább ápolják a már hat éve kialakult kapcsolatokat megyénk és Alsó-Ausztria között.

Estefelé megérkeztek Zala megye városainak tanácselnökei és a küldöttségben szintén résztvevő parlamenti pártok képviselői, s kezdetét vették a programok. Öt órakor kezdődött a képzőművészeti kiállítás me-

nyitója. A művek alkotói között örömmel fedeztük fel a kanizsai Kotnyek István, Ludwig Zoltán, Stampler Lajos nevét. Megnyitó beszédében Jári Ferenc meglehetősen sötét képet festett Zala megye kulturális hagyományairól. A jelenről szólna hiányolta, hogy nincs megyei képtár, bár a közigazgatás gyökeres megváltozásakor nem igazán időszerű kérdés. A megnyitón a Zeneiskola fúvósötöse játszott Brahms: 6. magyar táncát és Weiner Rókatáncát.

Este hét órakor a négyszáz fős színházteremben a két küldöttségvezető, Siegfried Ludwig és Varga László rövid üdvözlő beszédével indult a gálaműsor. Első részében a népi együttesek léptek fel. Kiemelkedő sikert aratott a MÁV Dél-Zala Táncegyüttese, akik pedig nehéz szívvel léptek pódiumra, hiszen néhány nappal korábban veszítették el koreográfusukat és művészeti vezetőjüket, a kitűnő Papp Lászlót. A gálaset szünetében Szalay Dénes nyitotta meg a Zala megye népművészeti reprezentáló kiállítását. A műsor második részében pedig két kiváló kamaraegyüttes adott hosszabb műsort. Elsőként a kanizsai Zeneiskola tanári fúvósötöse játszott többek között Bartók-átiratokat. Nem volt könnyű a kora reggeli indulás, egész napos utazás és nem igazán megfelelő öltözök és pihenési lehetőségek mellett este fél kilenckor tökéletesen koncentrált teljesítményt nyújtani, de nekik sikerült, és szép sikert arattak. Ugyanígy a hévízi Musica Antiqua együttes is, Adorján József vezetésével.

A taps azonban – úgy éreztük – még értékesebb lett volna, ha nemcsak a hivatalos delegációk tagjai és az éppen ráérő többi szereplőt, hanem több spontán helybeli érdeklődőt is láthattunk volna a közönség sorában.

Kemény Zsigmondra tekint vissza, majd a „Sikaszoói fenyőforgácsok”-ból megismert jóbarát, a zsongódi Nagy Imre székeley festőművész áll visszaemlékezésének egyik gyűjtőpontjában.

Az írók szereplői a „Nagy Szellemi Elődök”, a polihisztor Kós Károly, az író-rendező Harag György, Illyes Gyula, Veres Péter, Tamási Áron, Nagy István, Barcsay Jenő és más olyan személyiségek, akik jelentősen hozzájárultak az egyetemes magyar irodalom gyarapításához... S mindez Sütő varázslatos nyelvén, igazi élményt teremtve.

Szabó Attila Levente

Jelenség

Fél nap alatt kétszer

A pedagógusok már alig-alig viszik a gyereket a biztonságot nyújtó iskolafalakon túlra. Ennek a gyerekek egyre féktelenebbé váló magatartása és a felnőttek világának egyre ridegebb, elutasító, anyagias magatartás is oka.

Történt mégis, hogy az egyik kanizsai belvárosi iskola nevelői a tanév utolsó napjaiban Budapestre kísérték érdeklődő tanítványukat. A kirándulás célja a Corvina-kiállítás megtekintése volt.

A hajnali gyorsvonattal utaztak a színes fővárosba. Am fél óras utazás után a gyerekek már bele is csöppentek a „nagy életbe”. Az egyik balatoni állomáson felszállt egy fiatalember két nagy csomaggal és egy biblijával. A lefoglalt kocsiközébe, a zsebongó gyerekhad körébe telepedett. Hiába volt az ajtókon a jelzés, hogy „foglal”, ezt a helyet választotta. A kirándulás vezetője szép szóval kérlette, de távozásra bírni nem tudta. A még csendesen folyó eszmecsere közben fiatalemberünk végig kezében tartotta a biblijáját és bele-bele pislanított. Mivel távozásának szándékát sem jelezte, a szó feszegetőbbé vált. Ekkor történt, amit az olvasók soha ki nem találának. A jóképű, biblijás fiatalember megkérte a vezetőt, hogy „igazolja magát”: van-e jo-

ga a szakaszban ülni, a csoportot vezetni, s hol a „határozat” arra, hogy a 60 gyerek külön kocsiiban utazzak. A pedagógusok hűledeztek, a gyerekek csodálkoztak. Az illetékelen betolakodó akarja igazoltatni a hivatalos keretek között utazókat? Megfordult tán az értéktrend? Végül a kalauz erőteljes – mondhatni kézzelfogható fellépése – vetett véget a törtéetésnek. Ennyit az újmódi demokráciáról.

A gyerekek azután már vidáman utaztak tovább, s 10 órára, a nyitásra már ott is sora-

koztak a Budavári Palota „F” épületének előcsarnokában. S itt tapasztalták – fél nap alatt másodszor – a felnőttek világának önzését, anyagiaságát.

Az országos Széchenyi Könyvtár vezető öre közölte a pedagógusokkal, hogy a másodikként felsorakoztatott csoportot „hátrasorolja”, ha nem fizetnek tárlatvezetést. Az eszmecsere most is végighallgatták a gyerekek, mert a nagy tömeg miatt mozdulni sem lehetett. Hiába érveltek a kanizsaiak, hogy illően, levélben, utána telefonon is bejelentkeztek, hogy a megjelölt időben pontosan

meg is érkeztek, a rend öre hajthatatlan volt: Vagy a tömeg végére állnak, vagy az ingyenes belépő mellé fejenkénti 20 Ft-os tárlatvezetéssel megváltják 2. helyüket. Szorult helyzetükben természetesen fizettek, hiszen nem akarták az egy napos kirándulás zömét sorbanállással tölteni.

12 órára el is telt a nap fele. A gyerekek gazdagabbak lettek a csodálatos Corvinák látványával, meg két „életreszózó” tapasztalattal a felnőttek világából.

Fagyalt-történelem

Ismerősöm panaszkodik, hogy nem megy a fagyaltbolt. Egyvásáruka vagyunk, sok mindent megéltünk, sok mindenre emlékezünk. A fagyaltárakról például valóságos történelem bontakozik ki.

A fagyalt volt 50 fillér. Nem jutott mindenkinek, mert akkortájt sóra meg petróleumra kellett a fillér. Ha gyerek a markában érezte,

már futott, s 4-5 társával izelgette az egyetlen adagot. De előfordult, hogy a szegény gyerek csak fagyalttölcsért evett, s szilvalekvárt szopogatót belőle.

A fagyalt aztán 1 Ft, majd 2 Ft lett. Ekkor már módosabbak lettek a családok, boldog volt hát, aki adhatott a gyerekeknek fagyaltára valót is.

Mikor lett az utcai fagyaltozás népszo-

kássá? 2 Ft-os korában? Vagy mikor 3 Ft-os gombóc pöfeszkedett a kezükben? Ki tudja már! A gyors változásra azonban emlékezünk: hírtelen 5 Ft lett a hűsítő csemege. Az utca népe persze nem számol, nem mérlegel, melege van. És fagyaltára, ugye, mindenkinek telik?

Az idén azonban 7-8 forintot kóstál a gombócse. De va-

lahogy mintha kevesebb kívánkozna az emberkézbe. Mert ugye 50-55 Ft-ért tavaly 3 gyerek is jól befagyaltozott, az idén viszont a pénzből csak kettőnek jut.

Bár nem a fagyalttal van a baj, hanem azzal, hogy az idej 50 Ft, nem a tavalyi 50 Ft.

Bizony, a fagyalt-történelem is történelem.

Bükiné

Hogyan csináltam? Roppant egyszerűen.

Soha nem voltam párttag, és az utóbbi időben sem köteleztem el magam sehova. Egy kétkézi munkásnak minék, hiszen helyettem ügyem dolgozik más. Idegesítelt viszont, hogy úton-útfélen rengeteg plakátot láttam különböző emblémákkal, képekkel, meg jelszavakkal.

„Végre Köztársaság!” „Szabadon választhatsz!” „Miénk a jövő, magunknak építjük!” „Ne higgy senkinek, csak nekünk!” „Szavazz rám, akkor nem csálódssz majd!”

Nem sorolom tovább, mert egyszeres még azt hiszik, hogy én csupán a közhelyek olvasására szakosítottam magam. Pedig nem igaz, mert a közhelyek sokszor az igazságot fejezik ki. Mások szerint meg a butaságot. Én nem tudom eldönteni, mert egy kétkézi munkásnak nincsen filozófiája, de a kisördög benne is motoszkál néha.

Történt, hogy a sógorommal borozgattunk az egyik este. Az éppen aktuális témákról, a jelölőülésekről, a „korthadjárakról”, meg a képviselő-választásokról beszélgettünk.

A sógor egyszerű csak azt mondja:

– Te miért nem indulsz, hiszen független vagy?

– Éppen azért nem indulok, mert független vagyok, és nem vár otthon senki.

– Ne haza indulj, te szerencsétlen, hanem a választásokon!

– Ja?! Aztán minék?

– Megépítik!

– Inkább a hegyi utat csinálnák meg, mert a napokban a kivonuló T 72-es szovjet tankok is elakadtak! Azóta is ott etetjük őket a pincében! Nem a tankokat, maga okos, hanem a személyzetet. Merő humánumból, mert annyira megsze-

engedni, mert azt hitték, hogy időzített bombát viszek.

Lényeg, hogy bejutottam, sőt hozzászólásra is jelentkeztem. A sorszáma 2008. volt. Az első „munkanap” alatt kiszámítottam, ha nem jön közbe újabb rendszerváltás – akkor 2008-ban talán sorra is kerülök.

Fáradtan kiballagtam a folyosóra, és a dossziémra ráírtam: „Szigorúan bizalmas!” Kifelé menet egy úriember kezébe nyomtam. Lehet, hogy titkos ügynök? Úgy legalább elolvassa! Annak sem lenne semmi értelme – meditáltam –, miközben letargikus állapotban ücsörögtem a pályaudvaron:

– Hogyan néztek ezek után a választóim szemébe, hiszen semmit sem sikerült elérnem, mégcsak szóhoz sem jutottam. Talán a kanizsai gyors lesz a megoldás? Nem fól, hanem előbe „szállok”!

Ekkor egy erőlyes kéz rázta meg a vállamat:

– Mi történt veled, csupa víz a pizsamád! Fördj meg gyorsan és öltözz át, mert mindjárt indulnod kell a gyárba. Sajnálhatod, hogy nem nézted a tv-t. Ha tudnád, hogy milyen izgalmas volt az országgyűlési...

Zámbó Árpád

Képviselő voltam

– Igéni tudsz?

– Azt igen! Légy szíves adj kölcsön egy ötszázat. Tizenegyekén becs’ szavamra megadom!

– Na, látod, erről van szó! Ötszázat nem kapsz, de ezzel a szöveggel képviselő még lehetsz. Próbálkozz csak bátran, hidd el sokan hinni fognak neked.

Szóval így kezdődött, aztán a presszóban folytatódott. Hallgattam az embereket.

– Elegem van az áremelésekből! Most már ötszáz forintból sem tudok tisztességesen berúgni!

– Az áráról jut eszembe, hogy ottan Nagymarosnál mi lesz? Talán ár-adás?

– Leállítják!

– És az oktatásügy?! Legutóbb a postás nem adta oda a nyugdíjamat a nyolc általánost végzett fiannak, mert csak három X-et tudott volna odafirkantani.

Nem sorolom tovább a panaszáradatot. Mindent pontosan följegyeztem, és módszeresen fölkerestem „választópolgárimat”. Természetesen mindenkinek mindent megírtam – ha rám szavaznak.

Nem szaporítom a szót, megtették. Képviselő lettem! Bevallom, hogy az Országgyűlés első ülészaka előtt kissé ideges voltam, pedig késztültem. A jegyzeteim körülbelül másfél kilót nyomtak. A Parlamentbe alig akartak be-

„Én nem szeretek ide meg oda beszélni, hazudni”

Magiszter Novák

– Én nem szeretek ide meg oda beszélni, hazudozni. Svédországban meg kellett tanulni, hogy az ember becsületesen megmondja a magáét. Mert vagy mond valamit az ember, vagy nem szól egy szót sem. Csak magyarul-magyarázni, annak nincs értelme – vág a közepébe magiszter Novák.

– Meséljen az életéről – kérem, bár tartok a szigorától.

– 1929-ben Sandon születtem. Szüleim parasztek voltak. Elvégeztem a hat elemi, elkerültem Csurgóra a református gimnáziumba, s ott jártam az első öt évet. Evan-

gélikus vagyok. Megpályáztam egy történelem-ösztöndíjat a fővárosi fásori gimnáziumban. 1949-ben érettségiztem. Utána elvégeztem az egyetemet földrajz-történelem szakon. Elkezdem tanítani a csepeli 5. sz. gépipari technikumban. 1956-ban elhagytam a hazámat – szinte kopognak a szavak.

– Miért disszidált?

– Családi okok miatt. A feleségem beleszeretett egy kézilabdásba, elment az USA-ba vele, én pedig Svédországba.

– És kint? Hogyan alakult az élete?

– A svéd nyelvet nem tudtam,

de németül elég jól beszéltem, s angolul is ment. Egy geológiai kutatóintézetben dolgoztam, a számfejtő irodán. A gyártulajdonos megtudta, hogy nekem diplomám van, felhívott magához, és azt mondta, hogy meg kell védenem a magyar diplomát. Három év leforgása alatt megtanultam a svéd nyelvet. Az uppsalai egyetem papírával tanári munkát kaptam egy hasonló iskolában, mint a Cserháti. Ott voltam fél évig. Ezután megpályáztam öt munkahelyet, és elkerültem Okeperiába tanítani. Ott töltöttem 16 évet. 1968-ban megkaptam a svéd állampolgárságot. Ezután Svédország egyik textilipari központjába kerültem, és ott tanítottam 14 évig. Hat-

van éves koromban nyugdíjba vonultam.

– Hogyan jutott el újra Magyarországra?

– A feleségemmel elhatároztuk, hogy fél évig itt élünk, s fél évig Svédországban. Talvaly itt voltam egy tanítási napon. Megkértem Janzso igazgató urat, hogy hallgathassak egy történelem órát. Elment a német tanáruk, erre kaptam egy üzenetet Kanizsáról, hogy tudnék-e segíteni. Elvállaltam, és most itt vagyok.

– Mi az Ön véleménye a magyar oktatási rendszerrel és a diákokról?

– A svéd és magyar tanítványok között nincs olyan nagy különbség, mindkét oldal bohém. Különbség persze van, a svédék javára. Remélem, a magyar diákok változtatnak szemléletmódjukon. A vigyázzaállítás, a tanáruzás a svédéknél nincs divatban. Én is ilyen korú gyermekeket tanítottam. Mi tegeztük egymást, de soha nem fordult elő, hogy a diák visszaélt a bizalommal. Nem vettem ezt észre a harminc év alatt, de közvetlenebbül tudtunk egymással dolgozni. A másik gond ez az ugrálás, mint a jójó. Nem értem! Engem jobban idegesít, ha a tanuló mond két szót, és leül. Az osztályzással kapcsolatban pedig abba nem nyugszom bele, hogy minden nap vagy héten jegyet adjak. A tanár, amikor megismeri a tanuló, s van már véleménye, megállapíthatja az osztályzatot, átfogó tudásra az összegzőt jegyet. Azt szeretném, hogy Magyarországon komoly, jó oktatási rendszer alakuljon ki, s hogy a diákokból rendes, becsületes emberek legyenek.

– Van-e Svédországban valóság-tanítás?

– A vallást Magyarországon furcsa, de kint normális dolog. Én Svédországban valóság-tanári diplomát is szereztem. Az a fontos a választástánban, hogy minden vallást bemutasson a tanár, s neveljen becsületre, etikára, az életre.

– Záróskönet mit üzen a kanizsaiaknak?

– Kívánom mindenkinek azt az életet, amely nekem volt. Nem volt könnyű, sokszor voltak benne buktatók. De választottam egy olyan munkakört, amely minden nap, szinte kirándulás volt. Kívánom, hogy mindenkinek ilyen kirándulás legyen a munkája. Ez a legszebb – mondotta befejezésül a Magiszter Novák, a Cserháti Sándor Mezőgazdasági és Gépipari Szakközpont tanára.

Sánta Aliz

Ifjúsági zenei klub Kanizsán

A belépés ingyenes

Csütörtöki napokon, délután 5 óra körül fiatal fiúk, lányok adják egymásnak a kilincset az Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Házban. Az ifjúsági klubban találkoznak, néhányuknál hanglezet, magnószalag. A nagykanizsai műsorfüzet szerint az Ifjúsági Zenei Klub tartja összejövetelét.

Kik, mióta, miért járnak ide? Erről beszélnek a legilletékesebbek.

– 1989. május 1-én alakultunk 10-15 fővel – mondja Bakonyi János klubvezető, elektronikai műszerész tanuló –. A gondolat viszont ennél sokkal korábbi keletű. Néhányunk ötlete volt, hogy nyugodt, megfelelő helyet keressünk a könnyűzenét kedvelő fiatalok részére. Sajnos, a szórakozóhelyek füstös, zajos helyiségei erre nem alkalmasak, és nem is a mi pénztárcánknak való. A baráti körből került ki az a társaság, mely aztán egyre növekedett. Közösen hallgattunk hanglemezeket, magnószalagokat. Nem szigorú klubfoglalkozás, hanem spontán zenehallgatás volt. Ma is arra törekszünk, hogy az idejünk jól érezzék magukat, s kapcsolódás legyen az eltöltött idő. Tervezzük, hogy kapcsolatba lépünk más vidéken működő zenei klubokkal is.

– Tavaly szeptemberben már 40 körüli létszámunk volt – veszi át a szót Tihanyi Csaba klubvezető, aki egy éve érettségizett –. Jelenleg ötvenen vagyunk, tagsági könyvvel. Általában 20-30 fiatal van jelen klubnapjainkon. Az Erkel támogatja, segítette elképzeléseinket. Itt kaptunk termet és technikát a zenehallgatáshoz. Ezért nem tartozunk semmivel, csupán „be-

kell tartanunk a játékszabályokat”. Természetesen ezt viszonozzuk azzal, hogy mi is segítünk, ahol tudunk. A klubnapok alkalmasak arra, hogy a napi gondokról, az aktuális eseményekről is beszéljünk, vitatkozzunk. Persze, ezt máshol is megtehetnénk, de így, együtt más. Tagdíjat nem kérünk, kötetlen a foglalkozás is. Határozott célunk a fennmaradás, bővíteni a kört. Szeretnénk bizonyítani, hogy képesek vagyunk erre.

– Nem vagyok klubtag, mondja Szabó Ervin tanuló – de néhányszor már részt vettem rendezvényeiken. Csupán a barátaim kedvéért, kíváncsiságból mentem el. Mindig jól éreztem magam a hasonló érdeklődésű társak között. Úgy tudom, a városban nincs hasonló zenei klub. Amit sok helyütt nem, itt sikerült megvalósítani: hasznos időtöltést, ba-

rátok között.

A kultúrház népművelőjétől még megtudom, hogy amit csinálnak, szívvel, lélekkel teszik. Az intézmény sohasem zárkózott el a fiatalok ilyen irányú kezdeményezéseitől, a kapuk nyitva állnak. Jóllehet, több alkalommal próbálkoztak már szeszmentes, egész napos kulturális rendezvényekkel, a kanizsai fiatalok többsége nem élt ezzel. Hogy miért? Talán azért, mert az iskolák vezető testületei sem tudják, hogy hova járnak, vagy járnának szívesen a tanulók, mit igényelnének, mik az elképzeléseik a kultúralt szórakozáshoz, művelődéshez. Mindez felveti a jobb kapcsolattartás szükségességét az iskolák és a művelődési házak között. Úgy gondolom, az új tanév kezdetén, erre ismét visszatérünk.

T. F.

BOMBARIADÓ

Berontottak Rendőrök voltak. Együkük felszólított bennünket, hogy hagyjuk el az épületet.

Nagy csend lett. A veremondó szavai kihűltek, a gitárok szelődten elhallgattak. A Költő a rendőrökre maradt és úgy maradt. Bombariadó.

Gyanús hiteltelenség az arcokon. Azért néhányan felálltak, körülnéztek és elindultak kifelé.

– Gyorsan-gyorsan! – kiabálta az egyik rendőr, de lassan indult mindenki. Az ajtónál sem volt túltekedés.

– Hánykor tobban? – kérdezték.

– Hétkor!

– Egy perccel már elmúlt – mondta egy hölgy.

– Valaki nem szereti a költészetet – szólalt a Költő és kisételt a többiek között, látva dobbanhat a szemében. Vissza az ünneppől a hétköznapokba, köből csillagot, mocsokból tisztát ámodni.

L. Z.

Szemeyei Lujza hagyatékából

Krisztus – Jézus

Krisztus, ha vétkezel,
lesújt reád százszor,
de jön és felemel
Jézus, a jó Pásztor.

Krisztus igaz bíró,
halált mond fejedre,
s Jézus mentőövet
dob le a kezébe.

Krisztus fényes király,
hatalmas, fenséges
Jézus melletted áll,
szomjas, mint te, éhes.

Krisztusnak a fején
glória szikrázik,
Jézusén tövis van,
Veled szenved, fázik.

Az Olajfák hegyén
Krisztus vérrel izzad,
Jézus a keresztfán
szomjas lesz és tikkadt.

Krisztus dűszben trónol
fenn az Atya jobbján,
Jézus, az ács fia,
érettem, bűnösért,
meghal a keresztfán.

Játék

Zsolozsmás
mormogás:
becézem
nevedet.
Tétova
mozdulat:
érintem
kezedet.
Aléló
szédület:
leültél
mellettem.
Ólelj át!
Csókolj meg
Szerelmem!
Szerelmem!
Cserepes
ajakkal
becézem
nevedet –
zsolozsmás
dűnyögés –
nyújtsd felém
kezedet!
Fáradtan
válladra
ejteném
fejemet –

Erős vagy –
ólelj át!

Szeretlek!
Szeretlek!

Farkas Zsuzsa
rajzai

Dániel Attila Vagyok

mint ragyásos
arc
a
tűkőrészakában
az okból:
magamra utalva
azoktól
lényegében
ellényegülten

Dóró János

In memoriam S. Gy.

Néma a száj?
Béna a nyelv?

Nincs aki szólna?
Hol van ki kérdné?

Vagy úr hangja dülleszt
bátor, áldó szaván?

Nincs aki mondja: Cinkelt
a pakli, hamis ki oszt!

Ki mondja? Igaz játékos
nyúl bízva a lapja után.

Ki szólna? Ki mondja? Ki hívja
öt-év-mély földből Sipos Gyulát?

Vagy aki volna, annak tiltott e konc,
mint kezes ebnek a fővetlen hús?

Lukács Zoltán

A napszámos dala

MEGALÁZOTTAN FÉLSZEGEN
GYARAPÍTOTTAM TISZTÁTALANUL
SZERZETT VAGYONOTOKAT
AKIK LENÉZŐEN FOGADJÁTOK
A NAPSZÁMOST AMINT A NYÁR
GYŰLŐLETÉBEN KIIZZADJA
KÖNYÖRADOMÁNYOTOKAT
S EGY POHÁR BOR HELYETT
MEGJEGYZITEK ALKONYATKOR
MÁR NINCS OLYAN MELEG

– Ebéd után egy ügyfél volt nála, utána rosszul lett. Szegény, alig kapott levegőt... Azonnal kihívtam az orvosát. Egy órával ezelőtt vitték kórházba – a nő arcán annyi aggodás tükröződött, hogy a fiatalok nem akartak tovább kérdezősködni. Szótlanul kimentek az irodából. A lépcsőn Laura csak ennyit mondott:

– Ez a titkárnő szerelmes a főnökébe.

– Ezt is azok tették – vágta rá a férje.

– Tessék? A nő a banditák miatt szeretett bele a közjegyzőbe? – kérkedtek el Laura szeméi. Peter türelmetlenül legyintett:

– A közjegyzőről beszélélek! Nem kétséges, amazok sejtették, hogy az öreg talán többet is tud az ügyről és megpróbálták eltenni láb alól. Az az „ügyfél”, aki itt járt nála ebéd után, szintén szeretett volna megtudni néhány részletet, de mert a közjegyző nem beszélt, hát valamilyen gázzal vagy mással megmérgezték...

– Ha igazad van, akkor magunknak sem jószok hosszú életet – közölte a fiatalasszony rosszkedvűen. Éppen kiléptek a járdára. Laura a napfényes utcát nézte, beszívta a meleg levegőt. Meghalni...? Éppen most, szinte az élet kezdetén?

– Bár ne lenne igazam – mondta a férje.

Beültek a kocsiába, Peter indított. Éppen arra gondolt, maradt még annyi idejük, hogy sétakocsikázzanak egyet. Melyik parkba menjenek?

Laura a már megszokott mozdulattal fordult hátra; az utcát kémlelte.

Hirtelen megragadta férje vállát:

– Itt vannak!

Peter már nem is csodálkozott különösebben. Viszont önkéntelenül gázt adott. De elég nagy volt a délutáni forgalom, nem menekülhettek. Laura most egy nagy fekete autót látott. Két férfi ült benne. A sötétített üvegen át nem láthatta az arcukat. „Talán nincs is arcuk”, futott át a fején a kétségbeesett gondolat.

– Maradjak a forgalmas utcákon, vagy próbáljak elszakadni tőlük valamelyik külvárosban? – kérdezte a férje idegesen. Laura ennek láttán, meglepő módon, visszanyerte hidegvérét. Már egy cseppet sem volt ideges. Az apja jutott eszébe. Biztosan ő is átélt ilyen feszült perceket! Vagy tán... ilyen volt az egész élete? „Ha ő kibírta, én is kibírom! Elvégre az apám lánya vagyok, még ha nem is ismerem őt.”

– Maradj a belvárosban! – utasította Petert. És a férje szokatlan módon engedelmeskedett. A National sugárúton robogtak. A fekete kocsit vezetője igyekezett a közlekedésbe kerülni, de az autók három oszlopban haladtak, nem törhetett ki. Peter egy alkalmas pillanatban sávot váltott jobbra.

– A következő sarkon elfordulunk.

– És ha ők is...?

– A középső sávból nem egykönnyen vergődnek ki.

Igy is lett. Ám ezzel nem nyertek egérutat – a fekete autó megint feltűnt mögöttük. A következő sugárúton is a nyomukba szegődött. Peter

hiába próbált menekülni. Fél óra alatt bármit is tett, a fekete autó nem tágitott.

– Addig jönnek mögöttünk, míg találunk egy megfelelő pillanatot.

– Mire?

– Hogy megöljenek bennünket – mondta Peter tárgyilagosan. A

– Megmenekültünk! – ujjongott Laura.

*

Egy harmadik autóból a karcsú, széles vállú fiatalember unott képpel nézett a balesetet szenvedett autókra, aztán odaszólt társának:

– Jól csinálták a fiúk. Később majd megdicsé-

mondta oly egyszerűen hangzott, mégis mennyi veszélyt sugallt...! Laura nyelt egyet, és tovább figyelt hátrafelé.

A fekete kocsit ismét közelebb nyomult. Már majdnem elérte őket. Peter próbálta megőrizni nyugalmát, de az alig-alig sikerült. Hol erre, hol arra szeretett volna kitörni az autósorból. Ha néha sikerült is, üldözőik is ugyeneztek tettek.

Laura lelki szemeivel már látta, hogy amazok leeresztik a kocsit ablakait és pisztolyt emelnek rájuk... Mint egy gengszterfilmben!

Ekkor furcsa dolog történt.

Óriási csattanást hallottak. Egy autó a belső sávból hirtelen a fekete kocsit elé vágott, a járművek összeütköztek.

– Nézd, mi történt!

– Látom – Peter egy pillantást vetett a tükröbe, és gázt adott. Látta, hogy üldözőik már aligha követhetik őket. A fekete autó megállt, motorháza alól füst csapott fel. Uta- saik kiugráltak az útra. A forgalom elakadt, hátul sokan türelmetlenül dudálni kezdtek...

rem őket.

Most hajts óvatosan Laura és Peter után.

A nagynéni felháborodva fogadta őket. Ősz hajszálai rezegtek, orra furcsán mozogott – akár egy házinyúlé – közben az elmentét kedvéért izgalmában sűrűn pislogott:

– Képzeljétek, gyerekek! Betörték hozzánk!

– Mátis...? – döbönt meg Laura.

– Mi az hogy máris? – a néni szemüvege fölött szigorú pillantást vetett Laurára, ekkor még pislogni is elfelejtett. – Te talán vártad ezt az eseményt...? No, erről majd később beszélgetünk. Szóval halottam, valaki matat a zár körül. Már elég sötét volt. Leoltottam a villanyt, fogtam a vaskampós esernyőket és lesbe álltam. A betörő valahogy elbánt a zárral, bejött az előszobába és akkor... leütöttek.

– Tessék? – hült el Peter – És... most hol van?

– Megkötöztem és egyelőre a fürdőszobába zártam – felelte Grácia nagynéni nemes egyszerűséggel.

4. Grácia néni üggyödni kezd

Mindhárman óvatosan bementek a fürdőszobába. Laura Peter háta mögé bújt... A kövezen, a fürdőkád és a vécé között egy bőrzakós, kis termetű férfi feküdt, negyven éves lehetett. A szeme furcsán kidülledt – alighanem az erőlködéstől. Szabadulni szeretett volna kötelékeiktől, amelyek miatt egy húsvéti kötözött sonka benyomását keltette. Homloka közepén hatalmas dudor jelezte a pontot, ahol összeütközött Grácia néni ernyőjének öntöttvas fogantyújával.

– Eresszenek el! – kiabált.

– Mit csinálunk vele? – Kérdezte Laura sápadtan.

– Átadjuk a rendőrségnek! – döntött Peter. Maga sem tudta, miért gyűlölte meg hirtelen az ismeretlent. Nem elég, hogy banditák üldözik őket életre-halálra – most még egy kis betörő is éppen rájuk vetett szemet? Vagy ... ez nem volt véletlen? Közelebb ment a férfihoz, leguggolt mellé. Igyekezett úgy viselkedni, ahogy azt a filmekben látta. Fenyegetően megragadta a férfi mellén a zakót:

– Beszélj! Ki küldött?

– Engem? Senki! Betörtem, mert azt hittem, nincs itthon senki. Egy kis pénzre volt szükségem... gondoltam, akad a szekrényben vagy az asztalfiókban – dadogta amaz.

Peter kis habozás után a telefonhoz lépett és felhívta a rendőrséget. Perceken belül érkezett egy fekete autó. Három egyenruhás férfi elvezette a pörüljárt betörőt, a

negyedik közben feljegyezte Grácia néni vallo-mását, fejcsoválva megsemmisítette azt a bizonyos esernyőt, majd elment. Amint végre magukra maradtak, az öregasszony leült a szalon pamlagjára – lakását régi bútorok tették jellegzetessé – és szigorú pillantást vetett a fiatalokra:

– No, gyerekek! Halljam csak az egészset, de elejétől végig!

– Nénikém, mit kellene mondanunk? – tette a magát Peter. Ám az öregasszony – fehér haja rezgett halántéka mellett – könyörtelen volt:

– Nekem van logikám, öcsém! Borotvaéles eszem! – közölte cseppet sem szerényen. Begörbített mutatójával megkopogtatta saját koponyáját:

– Az agyam már korábban riadót jelzett. Egy: váratlanul megjelentek egy este, mint akiket üldöznék. Kettő: szinte sejtettétek előre, hogy valaki be fog törni a lakásba. Három: Peter, az imént azt kérdezted a betörőtől: „Ki küldött?” Nos, mit szeretnétek mondani nekem?

A fiatalok összenéztek. Peter nagyot sóhajtott és elmondott mindent. Grácia néni figyelmesen hallgatta; homlokán váratlanul annyi lett a ránc, akár egy öreg tacskónak. Kis töprengés után így szólt:

– Hadd lássam azt a „végrendeletet”, aztán majd beszélgetünk.

*

A ház előtt, egy autóban két férfi ült. Az egyik – sűrű szemöldökű, elaláló fülű, laposarcú – a sötétségbe merült utcát nézte, és halkán mondta:

– Ezek ma éjszaka már

aligha mennek el otthonról.

– Azt sohasem lehet tudni – felelte a másik, egy vékony, szeplős fiatalember. – Különben is, a főnök azt parancsolta, hogy reggelig őrködjünk. Hát akkor itt fogunk ülni. A másik hallgatott. Vártak.

*

Grácia néni levette szemüvegét. A fiatalok feszülten néztek rá.

– Hát, gyerekek... ti nagy bajban vagytok – mondta végül.

– Ezt mi is észrevettük – mosolygott Peter keserűen.

– A néni nagyon megvigasztalt most bennünket – így Laura.

– A végrendelet szövege rejtelmes – jelentette ki az öregasszony határozottan – Meg kell fejtenni. Nem ártana egy számítógép...

– Számítógép? Komputert? – döbrent meg Laura.

–és néhány szakönyv – Grácia felnézett – No, menjete aludni, rosszcsontok. Én még töprengök egy kicsit...

... És ez a töprengés alighanem órákig tartott, mert amikor Laura és Peter reggel felébredtek és a szalonba léptek, a néni felöltözve, félrebillent fejjel aludt a pamlagon. Egészségesen horkolt is, de a jövés-menés zajára felriadt:

– Mi... mi van?: Újabb betörő?

– Dehogy, csak munkába megyünk – nyugtatta meg Peter. Grácia néni megigazította szemüvegét, papírlajba nézett és rögtön eszébe jutott minden, ami előző este történt.

– Menjete csak, menjete csak – mondta szórako-

zattan. A fiatalok látták, hogy újra a rejtélybe merült, tehát úgysem érthettek vele szót, ma már „használatlan”. Összenéztek és elmentek.

Délután együtt mentek haza. Peter észrevette, hogy munkába menet és jövet egy autón két ismeretlen férfi követte. Habozott, szóljon-e erről a feleségének – ám Laura hasonló hírrel fogadta, amikor délután a városban találkoztak.

– Képzeld, szívem, két férfi jött utánam egy kocsiban.

Ekkor Peter sem titkolózott tovább:

– Ugyanezt a módszert alkalmazták velem szemben is. De nem közeledtek és nem támadtak meg!

– Engem sem – Laura értetlenül nézett férjére – Te érted ezt? Tegnap délután mindenáron a közelünkbe akartak férközni, ma meg jólnevelten, csak messziről figyelnek?

– Lehet, tegnap óta stratégiát változtattak.

A fiatalok némi aggodalommal nyitottak be a lakásba. Lelki szemeikkel már gúzsbakötve vagy holtan látták Gráciát. Ám a néni e képzeltéseket meghazudtolva, kitorzó örömmel fogadta őket. Szemlátomást sem esett baja a nap folyamán. Energikusan járkált fel-alá a némi túlzással szalonnak nevezett napali szobában. Ahányszor falhoz vagy bútorhoz ért, egy silbakoló katonára erélyével fordult sarkon és indult visszafelé.

– No végre, itt vagytok! – döbrent rájuk – Üljetek le!

Vége az 5. résznek.
(Folytatjuk)

Lakossági javaslatok * Hosszútávon 500 millió forint kellene *
Kritikus parkolási helyzet * Környezet- és egészségkárosító hatások

Városi közlekedési fórum

Június 29-én délután a városháza alagsori termében közlekedési fórumot rendezett a Nagykanizsai Városi Tanács V.B. Műszaki Osztálya.

Bevezetőt Karmazin József osztályvezető főépítész mondott. Közölte, hogy 139 aláírással 7 pontból álló

lakossági beadvány

érkezett az osztályhoz, a legfontosabb teendőkkel kapcsolatban. Ezek a következők:

1. Az átmenő teherforgalom kitiltása a belvárosból.
2. A belvárosi útszakaszon a tehergépjárművek időszakos forgalmkorlátozása.

3. A HSMK-nál lévő ideiglenes parkolóhely helyett zöldövezet kialakítása.

4. A Szabadság tér és a Lenin út jelenlegi túlsúfolt forgalmi helyzetének csillapítása.

5. A gépjárművek levegőszennyezésének csökkentése.

6. Környezetvédelmi (légszennyező) mérések megbízhatóvá tétele, a mérések fokozása és kiterjesztése mellett.

7. A jelzőlámparendszer további tökéletesítése.

A főépítész elmondta, hogy a MÁV Pécsi Igazgatóságával nemrégiben folytatott tárgyalások során kiderült, hogy a Nagykanizsa irányába tervezett vasútvillamosítás helyzete bizonytalanná vált, a Béke és Kaposvári utaknál lévő vasúti átjárók fényosorompókkal való ellátására pedig – pénzügyi nehézségek miatt – előreláthatóan csak a jövő évben kerül sor.

A 7-es elkerülő út forgalmi hatásáról, a tervezett úthálózati hierarchiáról és a közlekedésfejlesztés

rendezési tervének

összefüggéseiről Mátyas József csoportvezető tartott tájékoztatást.

Megtudhattuk, hogy az ország tranzitforgalmának 23 százaléka(!) érinti Nagykanizsát. A Győri Közlekedési Főiskola tanulóinak 3 napos reprezentatív felmérése alapján a 7-es elkerülő úton az összes forgalomnak csak 28 százaléka zajlik a régi 7-es út forgalma változatlanul erőteljes, amit még nehezebb a Kaposvár-Zalaegerszeg közötti és a Gyékényes felőli rácsatlakozó utak nem kis forgalma.

A túlsúfolt közlekedési helyzet enyhítésére több ütemben hosszútávú rendezési terv készült, amelynek költségkihatása 500 millió forint. Ennek keretében a műszaki osztályon pl. tervbe vették a Farkas József utcánál egy vasúti felüljáró építését, összekötvé és megerősítve az Oswald-Béke utak forgalmával, enyhítve ezzel a Béke út további részének és a belvárosnak forgalmát.

A tervek csillapított belvárosi forgalom kialakítását foglalják magukban, a helyi autóbussz közlekedés változatlanul hagyásával. Nagyon terhelést szának vizsgolt a Rozgonyi utcánál, valamint a Zrínyi-Ady-Kisfaludy-Kórház-Néphadsereg-Hevesi útszakasznak.

Nem kerülte el az osztály figyelmét a kritikus

parkolási helyzet

sem. A felmérés szerint a városban mindegy 4700 kijelölt parkolóhelyre lenne szükség. Ezzel szemben jelenleg 1000 kiépített és 700 egyéb parkolóhely van, tehát még mintegy 3000 biztosításra lenne szükség. Enyhített jelent az útszegélyek mellett kb. 5000 alkal-

mi parkolóhely. A fizetett parkolók aránya jelenleg 20 százalék, amelyek fokozása városi oldalról nézve kívánatosnak tűnik.

A beszámolókat

élnék vita

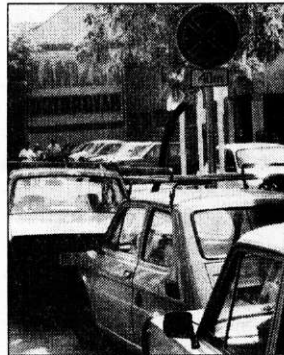
követte. A hozzászólók közül Krémer József (Mérnöki Kamara) a kerépközlekedés fokozására és a sávok kialakítására hívta fel a figyelmet, s kifogásolta a forgalmi jelzőtáblák túlszabályozó szerepét.

A lakossági beadvány egyik szerkesztője, Molnár Ferenc megjegyezte, hogy a javaslatot nem laikusok készítették. Felhívta a figyelmet a közúti közlekedés környezetkárosító hatására. A zaj, a szennyeződés számos betegség forrása, s különösen károsan hat a gyermekek fejlődésére. Ezen a téren is sokat kell tenni, mert a helyzet súlyosbodik.

Simon Csaba Kisfaludy utcai lakos közölte, hogy az utóbbi években az utca forgalma rendkívül felerősödött, s ezért fontolóra kellene venni a további terhelést. Véleménye szerint a tervezett belső elterelések nem biztos, hogy megoldják a problémákat. Javasolta a légszennyezési mérések kiterjesztését a városban.

Ródek Elemér (Zalavolán) szerint a jelentős szén-monoxid-szennyezést nem a Volán és más furvarozó szervek tehergépjárművei okozzák, hanem a sok személgépkocsi, amelyek sok esetben elfoglalják autóbussz-megállóikat is. Vizsgálni kellene, hogy a munkabájaráshoz szükséges-e ilyen sok gépjármű.

Göndör István (KÖGÁZ, MSZP) szerint a lakótelepi parkolók kétségszerűen. Kérte, hogy a tanács vizsgálja meg a Sörgyárral szembeni MÁV és egyéb területet, az ott is égetően szükséges parkolóhelyek bővítése érdekében. Az Oswald utcát szűknek tartja forgalom bővítésére. Javasolta a közlekedési helyzet tüzetes felülvizsgálatát és

Ez sem akármilyen

új koncepciók

kialakítását.

Palotás Tibor építészmerőnk többek között tervpályázat kiírását javasolta a gondok megoldása érdekében.

Más hozzászólók felvetették a városba rendszeresen bejáró kamionosoknak a 7-es út külső szakaszán egy panzió építését; a Keleti városrészben akadályozó helyeken parkoló tehergépkocsik kitiltását; a város határában lévő egyes városjelző táblák előbbre helyezését; a KGST-piac mellett kialakult parkirozási gondok megoldását, s a rendőrség hathatósabb beavatkozó szerepét.

Felszólalt dr. Gotthárd Jenő rendőr alezredes, a Városi Rendőrkapitányság vezetője is, aki elmondta, hogy a helyi rendőrség jelenleg nem rendelkezik azokkal az eszközökkel, amelyek a problémák megszüntetését, vagy lényeges javulását hozhatnák. Közölte, hogy július 1-től új parkolási rendelet lép érvénybe. Megemlítette, hogy a közúti közlekedési morál 1988. óta fokozatosan romlik, amelynek megállítása érdekében szigorításokat, bírságolásokat eszközölnék.

A városi közlekedési fórumot Karmazin József így foglalta össze:

– A fórum hasznos volt. Köszönöm a sok érdekes ötletet, javaslatot, amelyeket munkánk során hasznosítani fogunk. Különös tekintettel a lakossági beadványra, az új koncepciók kialakítására és tervpályázat kiírására. Az önkormányzati bizottságnak a problémák megoldására rövidesen ajánlást készít majd a közlekedési szervezeteknek.

A Béke és Ady utcai csőd

Szakonyi Ágnes fotói

(tihami)

Vendégoldal

Némi nemiség – szovjet lepedőkön

Olga Kabót kergetik

Mert most már ott is nézik epedőn, mi történik a lepedőn. Mindkét értelemben. Ugyanis a filmlepedőn egyre gyakrabban tűnik föl a másik lepedő, az ágybéli.

Lám, itt a kép, amint az igézően szép Olga Kabo – szovjet-japán – színésznő menekül a Lúzisztrató című filmben, nélkülözve az ott is egyre dráguló ruházatot, viszont mind több nézőt csábítva.

Vagy itt van egy másik kép: az elbűvölő üdvöske: Teofanova feszes pulóverben, hogy legyen mit levezni az első szovjet akciófilmben, amely egy repülőgépel-

térítésről szól. Van benne minden: géppisztolyos, kézigránátos megfélemlítés, s természetesen nemiség. Már ott sem elég művelt, ha azt írják a tri-kóra, hogy „poceluj menyá”, ott is az angol a módi: „kiss me”.

Nincs olyan moszkvai újság, amelyben legalább egy hosszabb-rövidebb írás ne foglalozna a nemiség különböző megjelenéseivel a filmekben és a valóságban. Nos, ez utóbbi a legborzalmasabb is lehet.

Egyre szaporodik a legkegyetlenebb módon elkövetett némi erőszak, amely – mint a Nyegyelja egyik idej száma ír-

ja, a kultúra és erkölcsi tartás általános hanyatlásának eredménye, a családi és a nemzedékek közötti kapcsolatok szét-dúlásának következménye.”

A Krokogyil, bár tréfalap, de teljes komolysággal hozza az elképesztő példákat, amelyeket szemléletesen egészít ki a Nyegyelja egyik márciusi száma: suhancok bandái leskelődnek fiatal nőkre, akiket bekényszerítenek az épp kéznél lévő taxiba, s két utcasarokkal odább az első járókelőnek fölkinálják. Ha a nő ellenkezi mer, megvillan a penge! A taxis? „Én, kérem, vezetéssel vagyok elfoglalva, nem érdekel, mi történik hátul.” A sikeres üzlet után a nőt még egy darabon elviszik, aztán kirakják a kocsiból, sorsára hagyva. Ez ma a legelterjedtebb moszkvai „népszokás”.

Leningrádban más a módi. Ott a bandák világos nappal megszállnak egy-egy éttermet,

Az üdvöske

presszót, legombolják az épp üdögölő rosszlányokról – védenkeiktől – a dohányt, aztán eltűnnek. Mindezt rendkívül szervezeten, úgy, hogy a köznép semmit sem érzékel belőle. No, és kik ezek a nehézfűűk? Egykori ökölvívó, birkózó, súlyemelő, karate bajnokok!

Sőt: világ-meg Európában-jainkok!

Közben a filmekről egyre több nemiség zúdul a szovjet hazafiság szellemében a Kom-szomol és a párt nevelte nézőkre. Legújabbban egy eleddig soha-nem-volt filmet vetítenek elképesztő, hollywoodi méretű sikerrel. A címe: Intyergyevoc-ska, akit Jelena Jakovleva tesztesít meg. Szó szerint: a fiatal színésznő kizárólag külföldiek rendelkezésére álló örömlány alakít, a Szovjetszkij Ekran című lap idej 5. számában közötti nézői levelek tanúsága szerint az érzelmeire hatva. Nézők ezrei hagyják el a vetítőtermet megrendülve, sokan sírva, reszketve, annyira fölkarják őket a szegény kis nemzetközi pillangó története.

Oszincev Aszbesz városából így ír: „Abból, ahogyan a lepedőn viselkedik, nem látszik, hogy fáradna vagy megizzadna és sok lány szeretne épp ilyen intyergyevoc-ska lenni.” No, de mit ír a tizenéves éves Okszana Lunyina Holmszkból? „Hogyan kezdik ezek a lányok, a prostituált nők, egyezszoval az intyergyevők? Mindez a mi életünkben fakad. A filmben is megjelenik az összehasonlítás a mi szocialista országunk és a tőkés Svédország között. Ott azt a fényűző életet az ember nehéz munkájával éri el. Nálunk meg, ahol glánszoszty van, meg demokrácia, a nők és a lányok ilyen „édes életre” kényszerülnek, hogy egy fikarcnyival jobban éljenek. A filmben nem az édes élet, hanem annak keserű mélege szerepel és fiatal lányaink és asszonyaink tragédiája.”

A filmbéli Tanya Zajceva (ez bizony akár beszélő név is lehetne, a nyuzsi szóból képezve) pedig három kedves vendég éjszakai kiszolgálása után derűs mosollyal, tánclepekkel hagyja el az Inturiszt szállót, s bizakodóan néz a fölkelő Napba.

Szerencséjére a filmben még nem a penge, csak a napfény villan meg.

Ferencz Győző

Kilenc éves matematikazseni

A 9 éves Ganesh Sittampalam a legfiatalabb tanuló Nagy-Britanniában, akinek sikerült két magas szintű matematikavizsgát kiváló eredményekkel letenni. Ganesh pontosan 9 éves és négy hónapos volt, amikor a nála idősebb diákokkal együtt megkapta vizsgaeredményeit.

A fiúval nagyon sokat foglalkozik édesapja, akinek matematikából van doktorátusa, és édesanyja, aki ugyancsak matematikus. Amikor feltűnt, hogy fiúk mennyire tehetséges, esténként és hétvégeken együtt tanultak vele.

Most a matematikaórákon Ganesh külön ül társaitól, és az apja által kijelölt feladatokat oldja meg.

Tanárnoje így nyilatkozik: „Ganesh csodálatos tehetség. Egy óra alatt képes olyan problémákat megérteni, amelyeket 17-18 éveseknek két héten át magyaráznak.” Szülei azonban aggódnak, mivel a fiú tehetsége problémákat okozhat. „Azt szeretnénk, ha az oxfordi vagy a cambridge-i egyete-

men tanulna, de attól félünk, hogy ehhez még túl fiatal. Még szüksége van az iskolai környezetre.” Egyik lehetséges megoldásnak azt tartják, hogy míg Ganesh rendszeren iskolába jár, „levelező” úton végezze az egyetemet. Ha nem, akkor talánia kell egy olyan egyetemet, amely eléggé nyitott és rugalmas ahhoz, hogy egy olyan kislífi ottasson, aki még szívesen olvas gyermekkönyveket és meséket, viszont matematikai zseni.

The Guardian
Fordította: Sipos Agnes

Különös, hagyományörző együttesről tudósít a Klagenfurt c. osztrák lap. Az idén ünnepli fennállásának 10. évfordulóját a tíz férfiből és egy nőből álló „Klagenfurti Zászlólengetők” nevű együttes, az egyedüli csoport Ausztriában, amely ezt a középkori szokást még ápolja. A 65 éves David Werdinger, aki már fiatalként is részt vett a népi tradíciók gondozásá-

Zászlólengetők

ban, Dél-Tirolban ismerkedett meg a zászlólengetés hagyományával. A zászlóval való büszke játék annyira megtetszett, neki, hogy elhatározta, életre kelti a népművészet eme feledésbe merült ágát. Ezért alapította meg 1980-ban együttesét, a „Klagen-

furti Zászlólengetők”-et.

A hagyomány szerint a zászlólengetés valahol Nyugat-Európában keletkezett a korai középkorban. Ez a szokás a 16. szd. elején élte virágkorát, főleg a királyi udvarokban úzték és a vívás mellett hagyományos

katonai játéknak számított. Évszázadokig gyakorolták egész Európában, de a francia forradalom után elfutottak be. Ennek bizonyára az a legfőbb oka, hogy ennek a zászlós játéknak az elsajátítása nagy ügyességet, kemény kitartást és türelmet követel.

Klagenfurt
Fordította: Dr. Straub Boldizsár

Országgyűlés, óh!

A művelődési miniszter expozéjában a vallásról és a vallásnak az oktatásban betöltendő szerepéről beszélt. Az iskolák reformjáról, a tananyagokról semmit. De a választási küzdelemben mintha azt hallottam volna tőle, hogy kész oktatási programmal várják a rendszerváltást. Egy pakos anyalka, bizonyára elűntette azt a csomagot.

*

A pénzügyminiszter kemény szavakkal bírálja elődjét és pénzügypolitikáját. Van miért! 21 milliárd dollár adósság elég ok a bírálatra. A következő ülésen pedig megkéri Békési Lászlót, hogy segítsen. Hogy is van ez? Van pénzügyi koncepciónk az infláció és az adósság megfékezésére, de segítségért ahhoz fordulunk, akik korábban sem tudtak megbirkózni a feladattal?

*

1990. jún. 25. Az ellenzék erős támadást intéz az MSZP ellen. Miért volt szükség az aláírásgyűjtésre és az ezzel járó sok százmillió forint elpocsékolására. Magyarul: kioktatnak mindenkit, hogy nem a nép dolga eldönteni, hogyan válasszon elnököt, hanem a parlamentnek, mert ehhez

csak a parlament ért. Pro és kontra elhangzó vádak, személyeskedések, az ország lakossága pedig döbbenben ül a televíziók előtt. O a Nép, amely csak ahhoz ért, hogyan kell szükösen élni és dolgozni, a politikához – úgy tűnik – nem. Mert, értetlenség és döbbenet az arcokon. Ezeket választottuk mi? Ezek segítenek az országon? Igen barátaim, mi választottuk. Eleven bizonyítványunkat láthatjuk az országgyűlés pad-soraiban.

*

Hitelrontás, becsület-sértés, rágalom.

Alapfogalmak, a bíróságok leggyakrabban tárgyalít ügyei. Am tisztáznunk kell. Hitelünk még nincs, mert előlről kell kezdenünk mindent. S ha nincs, nem is lehet elrontani. Kétségtelen: kollektív becsületünket már eljátszottuk, rágalmazni ezért kit lehetne! Aki jót tett a honban, nagytóval sem található. A parlamenti munka komolytalansága persze jótékonyan hat még vezető állásban lévő, megújulásra képtelen kis- és középvezetőkre. Mert ahol kettő veszekszik, ott... Hogyan is mondta Turi Dani?

– Hej, Muramista! Bé tőklet vágatl csülökbe, im?!
V. J.

Telefon

Előjáróban szeretném leszögezni: senki sem biztatott, hogy a kanizsai telefonról írjak. Ellenkezőleg: azt mondják, hagyjam a fenébe, mert erről beszélni sem érdemes. Valószínűleg azonban a szakmai ártalom, meg a kényelemszeretet visz rá, hogy szóljak róla, velem.

Mert így volt régebben: Az emberek bementek a fülkébe, felkapták a telefont, megbeszéltek a randevút, az üzletet, és nem kellett órákat rohagálni.

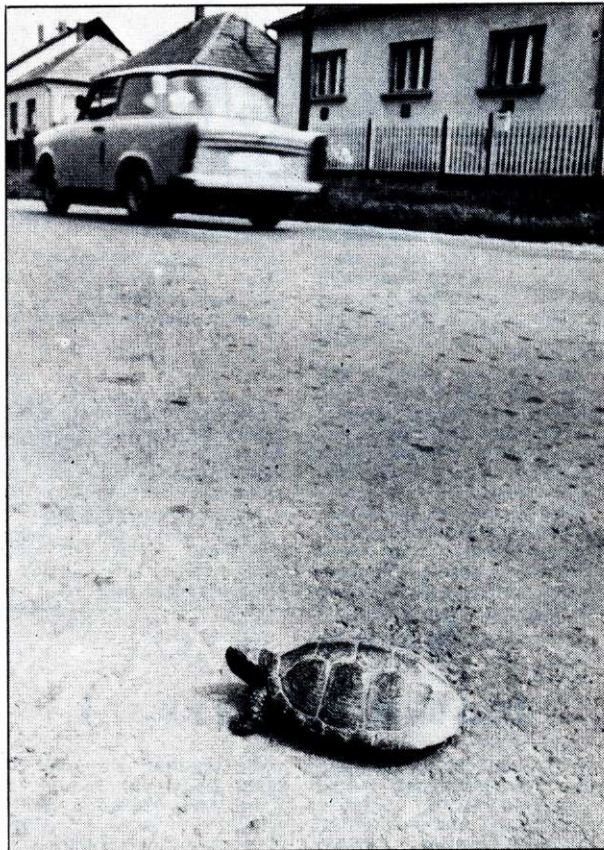
Ma? Újra és újra kezdem. Hiába. Már öten táncolnak a fülke körül. Pihenő. Kijövök a fülkéből, egy fiatal hölgy be. Sűrű fohászok, aztán az asszony vörösösen el.

Ugyanez még háromszor. Egy fiatalember az utolsó. Bémegy, leemeli a kagylót, bedobja a pénzt és vár a búvós hangra, majd az egész szerkentyűt oldalba veri, és megismétli ötször. Aztán egy határozott mozdulattal az üvegfalnak vágja a telefonkagylót, és kész!

Én pedig arra gondolok, kedves Posta: ha több gondot fordítanál a karbantartásra, nem hiszem, hogy mindent szétszednének az emberek. Az apró fillérből is lehetnek komoly forintok. Az ljtő előtti nyilvános telefonfülkében is.

– sery –

Európa útjai

Igen, mert minden út egyfelé visz. Trabanton és teknősbékatempóban is. Vagy ki tudja?

(Fotó: Szakony Attila)

Már a Posta is...?

A nagykanizsai MGMT Kft valutát szeretne termelni. Lenne egy jó üzlet, de a kft. már a kezdéskor nem várt akadályba ütközik a Posta révén. A vállalat ugyanis egy 20x20 cm-es csomagban árumintát kíván a nyugati leendő üzletfél részére. A megletetés a postai csomagfeladóhelyen éri az ügyintézőt. A csomagot nem veszik át. Az első indok: nincs vámnyilatkozat. De a Postának van

olyan ügyintézője, aki ezt elintézhethetné! A vállalat képviselője persze nyilatkozik, hogy a dolog nem ajándék, a megnevezett áruminta sem szerepel a tilalmi listán, így nem érti, miért nem veszi fel a Posta a csomagot továbbításra. Viszont a szája is tátva marad, amikor a Posta alkalmazottja, megtudva, hogy a feladó „kft.”, oda nyilatkozott, hogy adja fel máshol a csomagot. Úgy látszik, a Posta

nemcsak szolgáltatás. Mánapság egyéb feladatokat is ellát, hiszen megválogatja, hogy mit vesz át továbbításra. Jól van ez így? Nincs még elég hivatal, amely azzal foglalkozik, hogy a dolgozóknak csak bosszúságot szerezzen? Mintha a Magyar Posta is közéjük kívánna lépni. (A feladni kívánt csomag értéke egyébként nem érte el az 500 forintot sem.)

V. J.

Szomszédolás

A budapesti Keleti-pályaudvarról az esti órákban induló Tisza-Expressz száguld velünk az éjszakában. Hamarosan Kárpátalján, Csap határállomáson leszünk, gondolhatná a gyantúlan. Aki nem először teszi meg ezt az utat, csak azt tudja, hogy Záhony és Csap között a 3 km-es távolságot két és fél óra alatt teszi meg a vonat (közúton gépkocsival még több időre van szükség a határátkelésnél).

lakja ezt a vidéket. A határtól 20-30 km-es mélységben a lakosság 90%-a magyar.

Eddig Magyarországon vajmi keveset fudtak erről a tájról. Az itteniek egyik legnagyobb bánata, hogy nem nagyon törődött velük a magyarság. Most már ez így nem igaz! A határ nyitottabb lett, kishatárforgalomban havonta bárki jöhet Ma-

kahelyeken a moszkvai idő dominál, odahaza a helyi idő szerint ébreszt a veker...

*

A háború utolsó évében innen is nagyon sok férfit vittek el lágerba – „malenkij robotra” – három napra: aztán három év lett belőle, vagy mindörökké... Azokat vitték, akik akkor magyar-

Hungarológiai Intézet is működik, s mind szélesebbek a kapcsolatok az anyországgal. Sokan és joggal álmódznak arról, hogy talán egy magyar autonóm területet sikerül létrehozni a vidéken, Beregszász székhellyel. Hát ilyen szelek fúdogálnak ma Kárpátalján...

*

A munkácsi vár romos, elhanyagolt, felújításra szorul. Jelenleg semmire sem használják, dolgozik ugyan rajta néhány építőmunkás, de a munka alig halad. Pedig milyen idegenforgalma lehetne, ha rendben lenne...! Itt különben nem számottevő az idegenforgalom. A szállodák olcsók, általában zsúfoltak. Errefelé nem ismerik, mi az, hogy fizetővendég-szolgálat, tehát nem lehet szervezeten magánháznál szállást foglalni.

Azért mégis azt ajánlom: aki csak teheti, menjen el Kárpátaljára. Szép ez a vidék. Ungvár, Munkács, Beregszász, Nagyszőlős, Huszt, Técső vonalig sík a táj, aztán hirtelen emelkednek az erdős – vadregényes Kárpátok. A Vereckehágó Munkácsról kocsival például könnyen elérhető. A hegyekben turistaházak, a levegő tiszta, az erdők csodálatosak.

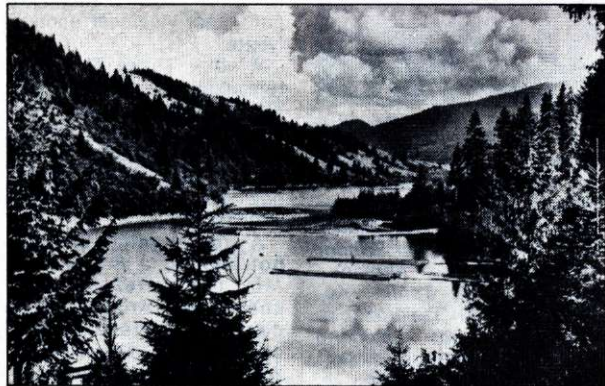
Ottjártamkor sokan felve-

Kárpátalján

nak vallották magukat. Ma már nem hátrány magyaroknak lenni, a peresztrojka érzetű hatása. Az emberek ma már szabadon, gátlások nélkül beszélhetnek mindenről, nem mint a pangás éveiben...

*

Az elmúlt évben, pontosabban 1989. február 26-án megalakult a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség, a KMKKSZ, melynek célja: az e területen élő magyar nemzetiség kultúrájának, nemzeti hagyományainak, anyanyelvének megőrzése és ápolása, anyanyelvi művelődésének és oktatásának elősegítése, valamint az e célokkal kapcsolatos érdekek védelme.

A Szinevir tó

A vonaton többször, és többen megnézik az útlevelet, majd lezállás után a vámvizsgálat következik, ami abból áll, hogy minden néven nevezendő csomagot egy hosszú asztalra fel kell tenni, ahol a szigorú vámtestzt mindent tüzetesen megvizsgál. A vámós itt nagy úr...

Jelenleg talán ez Európa legszigorúbban őrzött határátkelőhelye. Az embernek olyan érzése van, mintha a „vasfügőny” ide költözött volna át.

Csak néhány napot töltöttem Kárpátalján. Bármerre jártam, szívesen fogadtak, mert igen barátságos nép

gyarországra, de nekünk, világútlevéllel, még mindig meghívó szükséges rokon-tól vagy ismerőstől.

*

Az itteniek számára a külföld most is Magyarország. Irigyelnek bennünket, hogy milyen jól élünk. Látva országunk sikereit, a nálunk kibontakozó demokráciát, itt mindenki büszke arra, hogy magyar. Mind többen beszélnek két, sőt három nyelven: magyarul, oroszul, ukránul. Az időt is kétféleképpen mérik: ha oroszul beszélnek, akkor a moszkvai időszámítás szerint, ha magyarul, a helyi (közép-európai) időszámítás szerint mondják. Általában a mun-

A Munkácsi vár

Nem mindennapos zenei esemény beharangozóját olvashattuk osztrák testvérvárosunk, Gleisdorf havonta megjelenő lapjában, a Stadtjournalban. A Miklin-trió vendég-szereplésére hívta fel az olvasók figyelmét. Karlheinz Miklin triója ezúttal két kiváló zenésszel egészült ki. Egyikük a német Albert Mangelsdorff, akit – mint az egyik leg-

Dzsessz Gelisdorfban

jobb pozaunistát – a nemzetközi kritikusok és a zenei folyóiratok olvasói többször is az év zenészenek választották. Albert Mangelsdorff az európai dzsesszélet kiemelkedő egyénisége, amit az elmúlt években kapott zenei díjai is bizonyítanak. Városunk dzsessz-kezdvelői is jól ismer-

rik, hiszen nálunk is fellépett már.

A trió harmadik tagja a jelenleg Neustiftben élő zongorista és zeneszerző Fritz Pauer. Elég, ha felsoroljuk, kikkel lépett fel: Fatty George, Hans Koller, Fiedrich Gulda, Dexter Gordon, Carmell Jones. Kiváló névsor.

Osszel Karlheinz

Miklin néhány kiváló argentin dzsesszmuzsikussal ismét európai turnéra indul. Remélhetőleg Gleisdorfban is fellépnek, s mi újra vendégei lehetünk a programnak.

Egy másik cikk a BIG BAND nagyszerű gleisdorfi fellépéséről tudósít. Ezt az együttest egyébként októberben városunkban is üdvözölhetjük majd.

Dr. Straub Bolditzsár

tették, hogy szeretnének magyar családokkal kapcsolatot tartani, előbb levelezés útján, majd személyesen.

Külön felhívnam azoknak a figyelmét, akik Kárpátaljáról telepedtek át az elmúlt évtizedek folyamán, hogy tagjai lehetnek a KMKKSZ-nek (Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetségnek): nemzetiségi vagy világnézeti hovatartozástól függetlenül, úgyis mint külföldi (magyar) állampolgárok, ha elismerik a szövetség alapszabályát.

A 15 millió magyar családjába tartoznak a kárpátaljaiak és figyeljünk testvéri szavukra.

Balogh László

Újra megnyílt

Több hónapos várakozás után, csökkentett alapterülettel ugyan, de gazdag árukészlettel ismét megnyílt a Deák téri Nagy Lajos Könyvesbolt.

(Fotó: Szakony Attila)

Forgalom- számlálás

Az Ady-Zrínyi utcák csomópontjában esetenként forgalmi dugó keletkezik. Ellenőrző forgalomszámlálást végeztek, melynek adatait a győri főiskolának kiértékelésre és javaslatlételre megküldték.

Víz- ügyek

A vízminőség javítására egy tanácsulási felszólalás alapján, több szaktervezőnek küldtek megbízást, programajánlat készítésére, hogy szakvéleményként megalkossák a további teendőket.

Gyerek-piknik a Gébárti-tónál

7 család – 48 gyerek. Június első szombatján első alkalommal találkoztak Zalaegerszegen a Gébárti-tónál megyénk hivatalos nevelőszülői és a náluk élő állami gondozott gyerekek. Zalaiban eddig kilenc család vállalta intézeti fiatalok nevelését. A kanizsai nevelőszülők – Paálék – kilenc gyerekek teremtenek otthon. Az egerszegi találkozó jó alkalom volt arra, hogy a családok megismerkedjenek egymással, nevelési tapasztalataikat, módszereiket kicseréljék.

A kapcsolat elmélyítésére augusztus első hetében öt család fog üdülni Balatonyörökön.

VB-ülés

Június 28-án ülést tartott Nagykanizsa Város Tanácsának Végrehajtó Bizottsága. A vb előterjesztést hallgatott meg egyes alsó- és középfokú oktatási intézmények vezetőinek kinevezéséről, oktatási és művelődési intézmények nevének megváltoztatásáról, illetve állást foglalt egy sportszakigazgatási társulás létrehozása ügyében.

Igazgatói megbízást kapott Vági Jánosné (Attila

Úti Napközi Otthonos óvoda), Horváth Ferenc (Hunyadi János Általános Iskola), Sabján Imre (Palini Általános Iskola), Bozsoki Imréné (Kun Béla Úti Általános Iskola), Suhaj Sándor (Szabadság Téri Általános Iskola), Varga Zsófia (Kőolajbányászati Szakközépiskola) és Imics Lászlóné (Miklósfai Általános Iskola).

A nyugdíjba vonuló dr. Béli József részére (Kőolajbányászati Szakközépisko-

Kedd esti találkozók

Az MSZMP párhelyiségébe (Nagykanizsa, Berzsenyi D. u. 5.) Lőrincz László az MSZMP KB tagja, dr. Vass József, az MSZMP megyei koordinációs bizottságának elnökhelyettese és dr. Kerekes József, az MSZMP városi koordinációs bizottságának elnöke minden kedden este 6-7 óra között kötetlen beszélgetésre hívja az üzemek dolgozóit, alkalmazottakat, értelmiségieket, fiatalokat, és nyugdíjasokat.

Jelszavunk változatlanul: munka – megélhetés – szabadság – biztonság!

Az MSZMP városi koordinációs bizottsága

la) a vb a „címzetes igazgató” cím viselését engedélyezte.

A vb – Tüske Tibor osztályvezető előterjesztése alapján – a Kun Béla Általános Iskola nevét Vécsey Zsigmond Általános Iskolára, a Fabik Károly Úttörőház nevét Ifjúsági Házzá változtatta.

A vb fegyelmi bizottságot jelölt ki a Kovács Zoltán osztályvezető tevékenységét érintő közérdekű bejelentések kivizsgálására. A fegyelmi bizottság létrehozását Kovács Zoltán kérte.

Nem állt módunkban lemérni a villanyvezeték és a faágak közötti távolságot a Kaposvári út Csónakázó-tóhoz vezető gyalogjáróját mentén.

Úgy gondoljuk azonban, nem ártana még idejében mindezt megtenni az il-

letékeseknek, hiszen a nyári szünet beköszöntével egyre forgalmasabb lesz a jelzett utcarész, s a balesetveszély csak nő.

Fotó: Bakonyi Erzsébet

Könyvtárosok kirándulása

Budapestre látogattak június harmadik vasárnapján a Városi Könyvtár munkatársai. Az érdeklődők délelőtt megtekintették a Mátyás-corvinákat és a „Sztálin! Rá-ko-si!” című kiállítást. A délutáni programban Nagy Imre és társai sírjánál való tiszteletadás szerepelt.

Műsorajánlat

Hevesi Sándor
Művelődési Központ:
Bazár udvari zenei estek:
Július 16-án, hétfőn, 21 óra-
kor: Mi kell a férfiaknak? Le-

hoczky Zsuzsa estje. Vendégei:
Tahi Tóth László, Poór Péter,
Fehérvári Márta, D. Farkas Bá-
lint.
Lakótelepi nyár 1990:
Július 20-án, pénteken, 18

órakor: Aszfaltrajzverseny. Ját-
szóház. Helyszín: Kazanlak krt.
14. sz. ház mögötti szabad te-
rületen.

Kiállítás:

Július 13-tól 29-ig, naponta
10-13 és 14-18 óráig: Bakonyi
mesék (képek egy cigány bú-
csúból). Csák Miklós fotómű-
vész kiállítása.

Gyermekprogram:

Július 19-én, csütörtökön, 14
órától: változatos kulturális-és
sportprogram a városi strand-
fürdőben.

Thury György Múzeum:

Az „Erdő és ember Zalában”
című állandó kiállítás hétfő és
kedd kivételével naponta 10-18
óraig tekinthető meg.

Városi Képtár (Vasemberházban):

Nagykanizsa története kiállít-
ás. Megtekinthető: szerda és
csütörtök 10-14, péntek, szomb-
at, vasárnap 14-18 óráig.

Apolló Filmszínház:

Előadások kezdete:
18 és 20 óra.

- ✱ Július 13-15: Marslakó a mostohám (amerikai).
- ✱ Július 16-18: Rendőrákadémia 5. (amerikai).
- ✱ Július 19-21: Saigon – A tiltott zóna (amerikai).
- ✱ Július 23-25: A rendőrsztori folytatódik (hongkongi).
- ✱ Július 26: Menekülő ember (amerikai).

Stúdiómozi:

Előadások kezdete:
17 és 19 órakor.

- ✱ Július 13-15: Goodbye Emmanuelle (francia).
- ✱ Július 16-26: A szökés (GOR 2. video, amerikai sci-fi).
- ✱ Július 19-én, 19 órakor: Cinema paradiso (olasz-francia).
- ✱ Július 26-án, 19 órakor: Potyautasok (magyar).
- ✱ Naponta 21 órától: erotikus filmek (csak 18 éven felülieknek).

Kert Filmszínház:

Előadások kezdete: 21 óra.

- ✱ Július 13: Nicsak, ki beszél (amerikai).
- ✱ Július 14-15: Vissza a jövőbe 2. (amerikai).
- ✱ Július 16-17: Goodbye Emmanuelle (francia).
- ✱ Július 18: Kutyám, Jerry Lee (amerikai).
- ✱ Július 19: Született július 4-én (amerikai).
- ✱ Július 20-21: Cinema paradiso (olasz-francia).
- ✱ Július 22: Fekete eső (amerikai).
- ✱ Július 23-24: Tangó és Cash (amerikai).
- ✱ Július 25-26: Országúti disco (Road House, amerikai).

H. B.

Halló! Itt a 007!

Rablás!

Május 29-én a reggeli órákban érkezett a bejelentés a kapitányság ügyeleteré, hogy Letenyén egy 82 éves, egyedül élő asszonyt kirabol-
tak a lakásán. Azonnal a helyszínrre indult a forró nyomon üldöző csoport. Kérkezésükig a körzeti megbízott elsődlegesen meghallgatta a sértett hozzátartozóját – aki a bejelentést tette a körzeti megbízotti irodán –, majd a sértettet a helyszínen.

Az idős asszony elmondta, hogy éjjel körül arra ébredt, hogy valaki járkál a konyhájában, majd villanyt gyűjt. Nem sokkal azután két férfi bement hozzá a szobába, az egyik egy kesre emlékeztető tárgyat nyomott a nyakához: a pénzt követelték. Közölték, amennyiben nem ad pénzt, megölik. Ijedtében és félelmében megmondta, hogy hol van a pénze, amelyet a támadók magukhoz vettek, és eltávoztak a lakásból.

Reggel mert csak szólni a szomszédoknak, mert támadói megfenyegették: „ha segítségért fordul bárkihez, megölik!” Abban a tudatban volt,

hogy támadói bezárták a lakásba, ezért nem is próbált segítséget kérni.

Támadóiról, ijedsége miatt, nem tudott szemlélyleírást adni. Mindössze annyit sikerült a nyomozóknak megtudni, hogy két ismeretlen fiatal cigány férfi volt az elkövető. Az elvitt pénz összegét 3.100 Ft-ban jelölte meg. A konyhában lévő óráját is elvitték az éjszakai látogatók.

A helyszínen lévő nyomozók és a körzeti megbízottak a csekély információ alapján kezdtek el nyomozni. A számlításba jöhető – hasonló bűncselekmények elkövetése miatt a rendőrség előtt ismert és szabadlábban lévő személyek ellenőrzésével, valamint a szomszédok kikérdezésével kezdtek munkájukat. Sikerült olyan tanút felkutatni, aki ezen a napon, a bűncselekmény elkövetéséhez közeli időben látta az utcában Orsós Tibor letenyei lakost. Ellene rablás miatt folyt eljárás a rendőrségen. Emiatt őrizetben volt, de előzetes letartóztatására nem került sor.

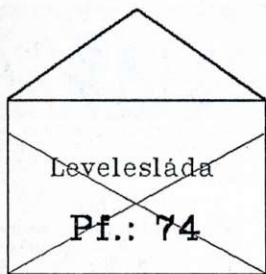
Most elszármoltatása során olyan ellentmon-

dásba keveresett a bűncselekmény időpontjára vonatkozó alibi igazolása során, hogy a nyomozókban egyre jobban megerősödött a gyanú, hogy az egyik elkövetővel állnak szemben. Ezért házkutatást tartottak lakásán, ahol a konyhából ellopott órát meg is találták. Ekkor már nem tagadott tovább. Beismerte, hogy a bűncselekmény elkövetését, és megnevezte büntetését is, Orsós György, ugyan-csak letenyei lakost. Elmondta, hogy összesen 7.550 Ft-ot vittek el a sértettől. A rablást követően taxiba ültek, és Nagykanizsára jöttek. Itt különböző szórakozóhelyeken fordultak meg.

Orsós György gyanúsított kihallgatása során a bűncselekmény elkövetését, illetve abban való részvételét tagadta.

A vizsgálatot végző előadó a sértettel való szembesítést tervezte, amikor tragikus fordulatot vett az ügy. Az idős asszony elhunyt. A vizsgálatnak most már a rablás mellett – igazságügyi orvosszakértők bevonásával – a bűncselekmény és a halál közötti okozati összefüggést, vagy annak kizárhatóságát is vizsgálnia kell.

Az ügy befejezését Orsós Tibor előzetes letartóztatásban várja.

addig nincs igazi demokrácia. Elsősorban is az ügyvezetőt „vörösbaróktól”, a kiskirályoktól kell megszabadulni. Az olyan vezetőket kell leváltani, akik nem szakmai tudásuk, erkölcsi, emberi magatartásuk miatt lettek vezető pozícióba állítva, hanem, mert politikailag megbízhatóak voltak, hűségesen kiszolgálták a rendszert. A karristáktól, meg az olyan vezetőktől kell megszabadulni, akik csak azért lehettek vezető állásban, mert ilyen vagy olyan felsőfokú politikai vezettséget szereztek, vagy uram bocsáss,

rehajtani. Előbb új vezérigazgatókat, majd új igazgatókat, új fősztályvezetőket, új osztályvezetőket kell választani (kinevezni).

Mi legyen a leváltott vezetőket? – kérdezheti valaki. Őket nem kell az utcára tenni, hanem tudásuknak tehetségüknek megfelelő pozícióban kell őket meghagyni. Az sem elképzelhetetlen, hogy a volt vezető kapja meg az új vezetői állást pályázat útján.

Az országnak szüksége van kiművelt főkre, tehetséges vezetőkre, nemcsak legfelsőbb szinten. A közvélemény, a nép türelmesen várja mi fog történni ezen a vonalon. De a nép türelme is véges, ezért lépni kell, tenni kell, akarni kell az újat, nem kell félni a változtatástól, ha az a köz, a nép javát hivatott szolgálja.

A jövő vezetőinek tudni kell, a legkisebbtől a legnagyobbig, hogy amit tenniük kell, amit tesznek, az szolgálat, a haza, a nép szolgálata...

A képviselőt a felszólalásával egyetérték, hiszem és vallom, hogy az abban foglaltak végrehajtása nem tűr halasztást, szükséges és fontos!

Balogh László
8800 Nagykanizsa
Ady E. u. 11. I. e. 10.

Milyen vezetőket akarunk (szeretnénk)?

Tarnóczy Attila képviselő úrnak a „Kanizsa” hetilap 23. számában közölt, a parlamentben elhangzott, ún. „szűz beszédéhez” szeretnék hozzácsölni, ill. az abban foglaltakról véleményt mondani:

A képviselőt nagyon bonyolult problémát vetett fel, és pedig azt, hogyan oldja majd meg a kormányt, ill. a társadalom az állami vállalatok (intézmények) vezetőváltását, ill. milyen vezetőket szeretne látni ezután a nép.

Az emberek azt mondják, amíg alsóbb szinteken is nem történik meg a vezetőváltás,

sógor, komaságnak köszönhetően lettek vezetők.

Senki sem kívánja (nem kívánhatja), hogy most minden vállalati, minden intézményi eddigi vezetőjét leváltás.

Szakmai zsűri döntse el valakinek az alkalmasságát. Az új vezetőnek feddhetetlenség kell lenni, saját személyes példamutatásával vivja ki magának beosztottjai megbecsülését.

Az új típusú vezető ne a saját hasznát nézze elsősorban, hanem a vállalat, vagy intézmény javát.

A piramiselvet betartva kell a szervezést jól átgondoltan vég-

Környezetünk védelmében

Olvasom, hogy Zala megye az ország egyik legszebb, legerdősőbb vidéke, területének 30%-át lombhullató- és ültetett tűlevelű erdők borítják.

Észlelem városunk, Nagykanizsa változásait is: az utcák visszakapják régi, az ótágú csilag korszaka előtti neveiket, az Erzsébet tér nemsokára Erzsébet tér lehet újból, annyi év után...

A magyar folytonosság és egyben dicsőség mitológiai jelképe, a Turulmadár „visszaszállhatott” eredeti helyére, miután vörös kezek rombolása elől elbújni kényszerült, bár azt hiszem, minden kanizsai lelkében ott bújta a remény, hogy visszaszáll a Deák-térre.

A DEDÁSZ mindennapos munkájának köszönhetően felszerelődnek az elavult közvilágítási lámpatestek.

Az Ady Endre utcában, az Alsó-Templom előtti parkban és magán az utcán üdítő hársfialatú a levegő: június van.

Am a hét végén az erdőben szerettem volna sétálni, elhessegetni mindennapos gondjaimat és kiszellőztetni szénmonoxiddal telített tudóm. Nem tehettem. Ami az M7-es melletti erdőszeleket illeti, egyszerűen lehetetlen behatolni az erdőbe, azaz van rá egy lehetőség: áthágni a szemétkupacokon, amelyek embermagasságban

emelkednek, körülvéve az erdőt.

A valamikori pulykatelep mellett járható útra találók: erről leterni azonban, az erdő irányában szinte lehetetlenség. Ahol nem akadályozza a dús alacsony-növényszert, ott a szemétek főleg a törmelékhegyek miatt

nehéz csak úgy „besetálni” az ERDŐBE. Talán az Erdőgazdálkodási Vállalat lehet illetékes a további környezetszennyezés elhárításában, (amennyiben az Ó fennhatóságába tartozó erdőszelekről van szó) de talán MI, e város lakói is tehetnének valamit erdeink tisztaságáért, ha nem is többet, legalább annyit, hogy ne hordjuk, (hordassuk) a

szemetet, törmelékét, fel nem használt építőanyagjainkat az erdő szélére!!

Mert valószínű, hogy ha mi, kanizsaiak nem tesszük tönkre erdeinket, más sem fogja tönkretenni.

És az is biztos, hogy helytünk nem fog más vigyázni erdeinkre!

Sz. Á. L.

Megoldatlan gondjaink

Pár gondolatot írom le, a gondokról amiket véleményem szerint meg kellene oldani:

A 60-as években a parkokat a keleti városrészben gyöngykvacsis felszörták és mellé szegélyköveket ástak le, amit a fű mostanra benőtt. Ha ezeket kiszednék, könnyebben lehetne fűvet nyírni, és sok helyen járdaalaként fel lehetne használni. Pár példa: a Városkapu krt-i ABC előtt, a Thury szobor előtt, a Nép-hadsereg úti 10 emeletes épülete előtt, a Hevesi ABC mögött. Mindezt azért javallom megcsinálni, mert aránylag kis ráfordítással régóta szükségesek járdák készíthetnének el.

A biztonságos közlekedés szempontjából tarthatatlan az egész város területén parkoló teherautók pótkocsik és kamionok jelenléte. Ezek az autók a ZALAVOLÁN, SZÓVAUT és egyéb vállalatok tulajdonában vannak, melyeknek önálló telephelyük van. A közlekedést még oly módon is zavarják, hogy a megállni tilos táblák után parkolnak vagy pótkocsikat szabadon hagynak az utcán.

Végül kérem, hogy a városrendezési elképzelésekről az illetékesek tájékoztatassák a lakosságot a Kanizsa újságban. Pl: az országutak melletti fák kivágásának indokát, az Ady úti épületek árkádosításának tervét előre közzélnék.

Molnár Tibor
Nagykanizsa,
Városkapu krt. 8.

Modortalan a posta

Amiről Irok, sajnos nem először történt meg velem, s mint fül- és szemtanúként megtudtam, másokkal is előfordul.

Az 1. sz. postán dolgozik egy hölgy, akitől ezúton szeretném megkérdezni, minek nézi ő az ügyfeleket, hogy olyan udvariatlanul és olyan hangnembben mer velük beszélni, mint ahogy teszi.

A legutóbbi esetem annyira feldühített, hogy tollat ragadtam:

Június 20-án 10 óra körül szerettem volna feladni egy táviratot. Sajnos nem volt nálam toll, s ezért megpróbáltam kérni az 1. ablaknál. Így förmedt rám: „Nem tudom, ha táviratot jön feladni, miért nem hoz tollat!”

Én udvariatlanul válasz nélkül hagytam az útbaigazítást. A meglepetéstől nem csak én maradtam néma, hanem az az idős néni is, akit pár perc múlva hasonló módon oktatott ki.

Ha egyedi eset lett volna, nem írom meg levelem, hiszen emberek vagyunk. Megértsem, mindenkinek lehet rossz hangulata, de állandó jelleggel nem tarthatja ezt a modortalanságot.

Jó lenne, ha tudatosítaná magában, hogy amikor dolgozik, ő van az ügyfelektől, nem pedig fordítva.

Gerencsér Szilvia
Nagykanizsa,
Munkás u. 2/B.

Tisztelt Szerkesztőség!

A lap 1990. június 15-i számában érdekesítő írás jelent meg ideges az MDF címmel, melynek zársváza: a másik fél mit gondolt minderről.

Nos, mint az egyik „másik fél” – röviden: én is ideges lennék a helyükben. Hogy miért? Városszólókáról lévén szó, nem kívánok országos gondjaira hivatkozni, bár bizonyára nyomasztó a közvélemény előtt bevallani a beharangozott gazdasági program nemléte, az ígért adócsökkentés napirendről való levételét, az infláció vágató növekedésével szembeni tehetetlenséget, a külföldi tőke beáramlását máris veszélyeztető földtörvény módosítás sürgősségének okait és így tovább.

Huszonnéves munkásságom több életbölcösségre tanított meg, ezek közül egy: a kapkodás, a félinformációkra, pletykákra, netán az ellenség vádjaira épülő döntések és megnyilatkozások csak rossz irányba vihetnek.

Kerülendő az elhamarkodást – tisztelettel kérem az olvasó megértését figyelemnek hosszabb, de nem indokolatlan lekötése miatt. Részleteiben is kitérnék „találkozásaimra” az MDF-fel. Az első csörte a piac felújításából alakult ki. Ugy éreztük, a városnak ebben az évezredben már nem lesz annyi pénze, hogy új piacot építsen. (Ma ezt már tudjuk is.) Ezért a lakosság-hoz fordultunk – véleményüket kérve a régi piac esetleges felújításáról.

A véleménykérés egyik állomása volt a tanácsotagokn keresztül beszerezni a választópolgárok véleményét. Az MDF e levelet, – mint egy döntési előterjesztésként fogta fel és kifejtette: „Az új elképzeléssel a Magyar Demokrata Fórum (MDF) helyi szervezete nem ért egyet ... Javasoljuk, hogy az új piac az eredetileg tervezett helyen (Báthory u. Ny-i oldala) – bár szerényebb igényekkel épüljön meg.” (A részletes levél a Kanizsa 1989. december 8-i számában). E véleményem szerint elhamarkodott állásfoglalásban és az azt követő nem éppen építő jellegű vitában csak az zavart, hogy mind az a körülmények alapos ismeretének hiányában látozott napvilágot. Hatására – mivel uralkodó párttal szemben nem jó vitorlázni – marad a jelenlegi állapot

az új piac megépítéséig.

A második meglepetés akkor ért, amikor a Néphadsereg új telephelyek ügyében kavart vita során – amely ügyben osztályunk nem volt ugyan érintett, de más kapcsolódó kérdések-

Amit a másik fél gondol

ben illetékesnek éreztük magunkat, – tisztázódott, hogy törvénytelenég nem történt, – de a porkavarással az érintett vállalkozók részére sikerült pár milliót kárt okozni – magam is a vállalkozók pártján léptem fel. Mint akkor elmondtam, – teszem ezt azért, mert részben már vállalkozó is vagyok. A lakosság előtt ismert az MDF álláspontja a tanácsí dolgozókkal szemben, – naponta érezkelhető sárdobálásuk, így talán érthető, hogy a jövőre gondolva belékényszerültem e nem túl rózsás helyzetbe. Nagyon egyszerű az oka annak, hogy egyelőre munkaviszony mellett dolgozok: úgy érzem az a becsületes, ha segítsek az utódoknak a helyhatósági választásokban, majd a folyamatban lévő munkák átadásában. Nincs okom a megfutamásra sem. Munkámat alkalmasnak tartom a megmérettetésre. Az elmúlt tíz évben a város kereskedelmi hálózata alapterületében kétszeresére nőtt, minőségében kiállja az összehasonlítást bármelyik azonos adottságú városával. Kezdeményezője voltam a Bazár udvar rekonstrukciójának, a városközponti irodák helyetti üzletek kialakításának, és még sok mindennek. Ami pedig az MDF által oly nagyon támadott vállalkozásomat illeti – ha majd tényleg demokrácia lesz, akkor az sem lesz bűn, ha a leendő helyhatóságí alkalmasozott netán a saját területén pályázik mel-lékfoglalkozású vállalkozásával munkára – és legkedvezőbb ajánlatával azt el is nyeri. Ennyit a vállalkozásbarát polgárokól, s talán még annyit, hogy a vállalkozók azt várják az MDF-től amit a kampány ideje alatt ígért, nem a jelenlegi és várható „teljesítést”, nem a bevételek 85%-os elvoná-

sát, nem a hatalmas TB. járulékot, amelyért semmit sem, vagy alig valamit kapnak ellenszolgáltatásért. Pedig mint hírlík e téren sem terveznek változtatást hisz a költségvetési deficit tovább nőtt, a nyugati támogatásokat pedig sikerült változtatni. A következő menet az MDF piac volt. Erről az a véleményem,

hogy a lakosság ellátásának biztosítása a kereskedelem feladata, (és felelőssége) míg az uralkodó kormányé pedig az, hogy az arra rászoruló -, önhibájukon kívül a mérhetetlen infláció és egyéb okok miatt elszegényedők nyugdíját, egyéb juttatását rendezze. Ez nem ajándék, hisz a nyugdíjasok egy élet munkája során „adóztak” azért, hogy legalább idős korukban gondtalanul élhessenek, míg a nagycsaládok pedig most szenvedik meg az inflációt. E szociális problémát nem lehet elken-dőzni az MDF piaccal, ahol igaz, hogy a kiskereskedelmi árrésrel olcsóbb néhány cikk, de ott „elvásárolhatják” a kispénzű emberek elől pl. a cukrot a pálinkafőzők stb. Az sem segített a gondok megszüntetését, hogy mindez a kereskedelem és a kereskedelemből élő dolgozók rovására megy.

Konkrétan a kispia-cról:

A Rózsa utcai kispia-cr hasznosításával kapcsolatos tervvel kerestem meg Szabó Imre az MDF alelnöke. Fenti véleményem ellenére – térítési díj nélkül előzetes hozzájárulásomról biztosítottam amikor közöl-tem, hogy a VGV. részére bérbe adott épületet is kérik. A szerződéses kötelezettségünk és a használat indokoltságára való hivatkozásunk ellenére is követel-ték az épület átadását! Hogyan is van ez? Egy jog-szerű használatot tegyünk ki az utcára mert másnak kell a hely? Nem volt már ilyen az elmúlt negyvenöt évben? No és a feljelentés! Több hete működött már az ún. MDF-Bolt – mindennemű engedély nélkül, amikor bátor-kodtunk egy ellenőrzés során információt kérni, hogy mégis mi az, ami ott folyik. Az ellenőrzést végző dolgozók közül Palasics An-

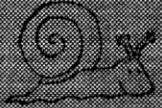
tal már jóelőre tájékoztatta az árusítást végző Szabó Imrét a várható aktsuról.

Visszajövetelük után értesültem arról, hogy az árusítás valóban folyamatban van, azt a tagság határozata alapján végzi. A KOJAL és egyéb engedélyekkel nem rendelkeznek. Ezt követően hangzott el, hogy az eljárás, – az árusítást szervező személyel szemben kell lefolytatni aki – mint arról tájékoztattak – valóban Szabó Imre volt. Tarnóczy Urral egyébként a további vitában tisztáztuk a teendőket az árusítás legalizálása érdekében, így e megvalósult szabályesítés ellenére sem indult eljárás. S a retorzió? Palasics Antal munkába állásának napjától a gazdasági ágazat dolgozója, a piac állományában, mint piaci ellenőr. Munkájából felfüggesztve nem volt, minden ilyen beállítás a már hivatkozott helytelen információkból származik. Kifogásolható magatartása miatt ellene kezdeményezett eljárásból ha megengedik – elfogultságom miatt távollartom magam. Ezek után értem miért ideges velem szemben az MDF. Miért indult ugyanabból a kút-főből a kétfirányú támadás melynek hivatalos helyen kellett folytatását kérnem azért, hogy én is folytathaj tudjam. Talán ezek után a lap 14. oldalán látható képaláírás is érthetőbb – miért a tudathasadás? Egyre többen érthetik: az átkozott régi rendszert meg kell bontani, de a rendelkezései maradnak? A színmű marad, csupán a szereplők változtak? A vállalatok intézmények belső dolgába nem szólnunk bele, de számunkérjük mi fér bele a munkaidőmbé?

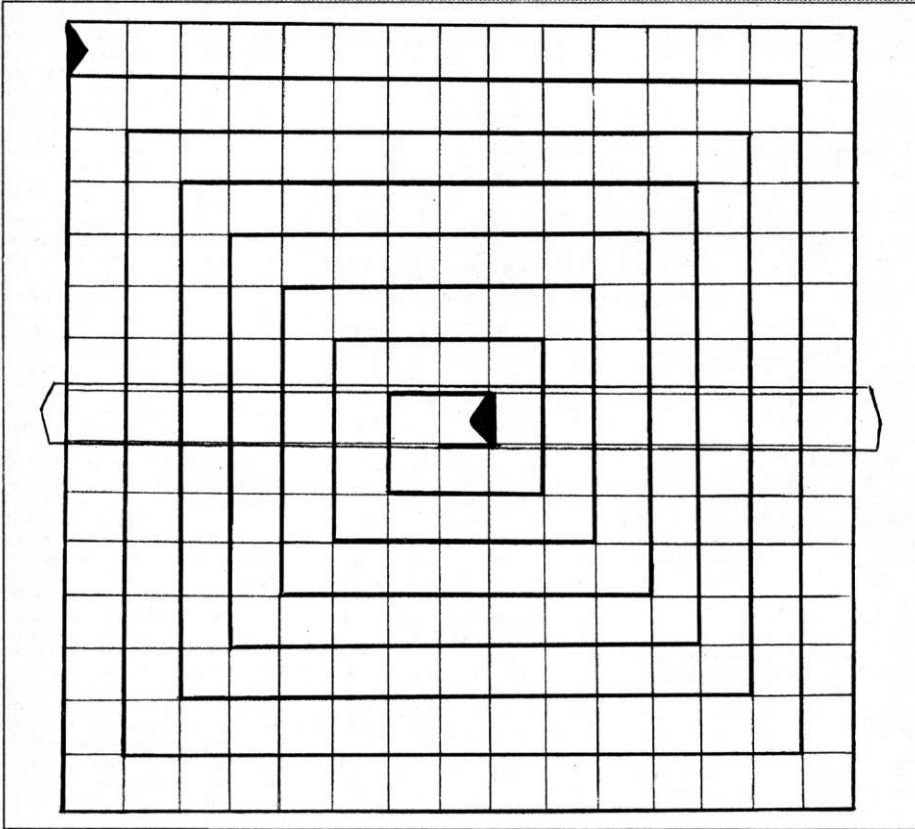
A Sörgyár belső privatizálási ügyében tüntetést majd parlamenti interpellációt szervezünk, ezáltal elérjük, hogy a gyárat államigazgatási felügyelet alá vonják, – majd ugyanúgy eladásra kerül, de most már a terület-használati díj illetve a terület ára az ágazati tárcát illeti? Erre se legyen a helyi önkormányzatnak gondja. Igaz, ez csak pár tíz millió Ft! És sorolhatnám még, hogy mitől van és lesz a fejekben úgy-mond tudathasadás. Persze csak addig, amíg hagyják, lehet, – már nem sokáig. A küszöbön lévő helyhatósági választásokig sok mindenre fény derül, s a város lakói is több információval (nem pletyka szintű pohintéssel) lesznek gazdagabbak. Ehhez kívánok több szerencsét!

Nagykanizsa, 1990. június 19.
Tisztelettel:

Kovács Zoltán
osztályvezető

Csigarejtvény

Bolgár joghurtleves

- 1 nagy uborka (kígyó)
- 2 dl joghurt
- 1 dl húseves
- só, bors,
- néhány szál kapor

A nyers uborkát apró kockákra vágjuk és megsózzuk. Egy pohár joghurtot felhígítunk zsírtalanított húseves-sel, az uborkát kinyomkodjuk, beletesszük a joghurtba és egy kevés borsot, apróra vágott kaporot adunk hozzá. Hidegen tálaljuk.

Francia rakott burgonya

- 1 kg burgonya
- 10 dkg zsír
- 5 dkg vaj
- 5 dkg liszt
- 5 dl tej
- 2 dl tejföl
- 4 db tojás
- 5 dkg reszelt sajt
- só, zsemlemorzsa, szerecsendió

A héjában megfőtt burgonyát karikákra vágjuk, két db tojást szintén karikákra vágunk, miután nagyon keményre megfőztük. A tejből, vajból és a lisztből, bechamellt (besamelt) készítenek,

langyosra hűtjük, a fűszerekkel ízesítjük, majd beletesszük két tojás sárgáját, a tejfölt és a sajt felét. A tojások fehérjéit felverjük kemény habbá és óvatosan beleforgatjuk. Egy tűzálló edényt zsírral kikenünk, meghintjük a zsemlemorzzával. Az elkészített mártásba igen óvatosan belekeverjük a karikára vágott burgonyát és tojást. Mindezt beletesszük a kikent tűzálló edénybe, sajttal megszórjuk és a sütőben szép pirosra megsütjük.

Stroh Péter

A rejtvény két oldalról is megoldható. Az egymás után következő szavak között nincs átfedés. Helyes megfejtése esetén a vízszintes 8. sorban egy magyar zeneszerző és műve olvasható ki. Beküldendő a zeneszerző neve és műve szerdáig, július 18-ig.

Kívülről befelé:

Északi víztározónk névadója – anya – egyesülés – idegen női név – közúti szabályzat – sántáni – keresgélő – kerek szám – szibériai hegy – drágakő – tengernagy – ruha csukódása lehet – kinn – vöröses – állat igéje – Tompa Mihály írói áneve – az teszi, aki csirkét akar tollától megfosztani – olasz autójel – 3,14 – névelős krumplicészta – kémnő volt – emlékezet – végtag – férfinév – olasz dal a 15-16. században – kábítószert – mutatószó – kerék vaspántja – iratot bejegyez – földrész – fogkrémárka – zár – határtó Észak-Amerikában – kérdőszó – hamis bukás – kelta nép – épület és sál jelzője is lehet – ittas – ... Márta tv-riporter – Karinthy Ferenc regénye – rög – épületszárny – női ruhaszövet – függés – régi.

Bentről kifelé:

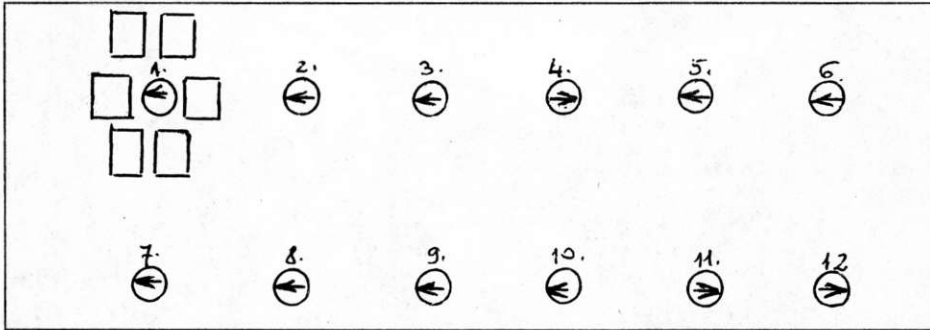
Régiség – román folyó – rak – vés – folyó Szlovákiában – ...hupa – perui gépkocsik jelzése – magától értetődően – tantál – rakódik – lágy hangsor – kazah városka – karcolatféle – sors – tonna – dal – elvesző – vonatkozó névmás – helyhatározórag – keresgél – gyakran kimerül – a Halotti Beszéd 6. szava – nem él – rövid tor – búvóhely – ária – régi – Noli ... tangere! – idegen női név – kötőszó – nép India D-i részén – hajózás hazánkban – dél-amerikai felfedező – igekötő – Tompa Mihály faluja – fűvet eszik – zúzsa – zeneszerző (Pál) – áram igéje – duplán: csirkehívogató – román folyó – névelős versdíz – becézett fiúnév – ...mongol – megoldó – cselgáncs szőnyeg – ez a Fészek névadója – apró száraz ágak kötege – sugár – perem – sivatag Észak-Amerikában – e napon – becézett női név – végtag része.

– Azt hiszem, kolléga úr, ez a vendég meglepett.

Vízvári József rajza

K ö r b e - k ö r b e

A körök köré hatbetűs szavak írandók az óramutató járásával azonos vagy ellentétes irányba, amit a

nyíl mutat. A szavak bárhol kezdődhetnek. A körök közé eső betű közös. A körök alatti két betű összeolvasva

Babits Mihály szállóigévé vált gondolatát adja.

Beküldendő a szállóige szerdáiig, július 18-áig.

Meghatározások:

1. Tehetős	7. Japán város
2. Ifjúsági politikai szervezet	8. Kékvirágú, fészkesvirágzatú növény
3. ... könyve: az Ótestamentum része	9. Víztartó szilikát
4. Olasz férfinév	10. Fogtömés
5. Nagyevő	11. Vegyi folyamatba lép
6. Dél-amerikai állat, mely gypjának nevét viseli	12. Elfogyasztja tartalékait

Népek viceiből

Angol vice

- Na, hogy tetszik a mehetetlen, makulátlan, szűzien nyasszonyjelölt, sir? tisztá.
- Rendben volna, csak a - Tiszta, tiszta, csak nagyon múltja nem tetszik. hosszú.
- A múltja?! Hiszen az fedd-

Német vice

Első otthoni ebéd. A férj kifürkészhetetlenül majszolja, fanyar képpel. Az asszonyka lopva nézi, s megszólal:
- Nem izlik talán, pedig a szakácskönyvből csináltam.
- Máskor használd talán a lapjait, a borítója igen rágós.

Magyar vice

- Aztán milyen ez a lóg? - Meghiszem azt! Négyen
- Ez? Mint a makk. Jól húz, tartottuk vissza, mégis beiment a templomba.
- Aztán jámbor-e?

Romániai cigány vice

- Na, Gazsi, hazudj valamit, akkor kapsz egy forintot.
- Kettőt tetszett ígérni!...

Székely vice

Áron bácsi nézi az idegenforgalmi hivatal felhívását. „Hivatalunk angolul, németül és franciául beszélő embert alkalmazna.” Megvakarja a fejét, megigazítja a tarisznyáját, és bemegy. - Adjon isten! A hirdetésük miatt gyöttem. - Ön beszél németül? - Németül nem. - Akkor angolul? - Angolul se. - A, értem. Ön franciául beszél! - Mér' beszélnek én franciául? - De akkor mért jött? - Hát azért fiam, hogy megmondjam, énram ne számtisanak!

Nagy emberek -
kis történetek

Mozartot felkereste egy ifjú zongorista és azt tudakolta, hogyan kell zenét komponálni.

- Ön még nagyon fiatal ehhez, ráér zeneszerzéssel foglalkozni - válaszolta mosolygva a zeneköltő.

- De hiszen Ön, Mester, már tízéves korában komponált!

- Az más - mondta Mozart.

- En nem kérdeztem senkitől.

*

- Ha egy asszony haragszik a férjére - állapította meg egy beszélgetés során Fernandel, a híres francia színész - még azért is szemrehányást tesz neki, hogy odakint szép idő van.

*

1941 decemberében az angol rádió Chaplin panasztát közvetítette:

- Vége a karrieremnek, nem léphetek fel többé. Minden attrakciómat kisajátították. Az esernyőmet Chamberlain, a bauszomat Hitler, és az emberek már nem rajtam, hanem Muszolinin röhögnek!

*

Diogenészt egyszer megkérdezték, hogy miért adnak az emberek inkább alimizsnát sántának és vaknak, mint a szegény bölcsnek.

- Azért - válaszolta a filozófus -, mert több ember lehet sánta és vak, mint bölcs.

Az óriás gallérja

Hol volt, hol nem volt, a legmagasabb erdőn is túl, volt egyszer egy hegy tetején egy hatalmas 99 tornyú ház. Ennek a hatalmas várnak a közepén volt egy nagyon mély kút. Ez adta mindenkinek a vizet. Azaz, csak adta volna, mert éppen elapadt. Hiába másztak le a mélyére, csak nem jöttek rá, mi lehet a dolog nyitja, miért nem folyik a finom tiszta víz. Eszükbe jutott akkor, hogy az égig érő hegyek mellett lakik egy óriás. Meg kéne próbálni, hátha ő ki tudná bogozni a dolgok okát. Így is tettek. Az óriás meg is ígérte, segít rajtuk, de, hát mondanák meg, mit adnak cserébe. Azt mondták, annyi tejet meg bort adnak neki, amennyit egy hónap alatt megittak volna víz helyett. Az óriás igen jószívű volt, hát ráállt az alkura.

Lemászott a kútba, egy kis ideig matatott, aztán kinyújtott egy ház nagyságú követ a kútból. Csak úgy remegett a vár mikor leej-

tette a kút mellé. Gyertek, nézzétek meg, már folyik is a víz. Ez a kő volt az, ami eltorlaszolta az útját. És valóban, a kút újra működött. De a várúr is. Gondolta, nem fog ő ennek az óriásnak fizetni, inkább vesszen bele a kútba. Hozatott hetvenhét szolgával egy akkora malomkővet, hogy tizenhárom emelével rakták a kút tetejére. De uram-atyám mi történt. A nagy malomkő közepén egyszer csak kibújt az óriás feje, a malomkerék pedig szépen felemelkedett és az óriás kibújt a kútból.

- Jajj, de boldog vagyok - mondta. - Ti csak bort meg tejet ígértetek és lám ráadásnak még egy gyönyörű szép gallérral is megajándékoztatok. Nem is megyek én el tőletek soha.

Na, így esett. A fősvény, szavaszegő várúr, azóta is itathatja az óriást tejjel meg borral, ha azóta meg nem haltak mind a ketten. Itt a vége, fuss el véle.

Fotókiállítás

Hétfőn nyílt a Hevesi Sándor Művelődési Központban Csák Miklós fotós 45 képből álló színes fotókiállítás. A bakonyi mesék című tárlat egy dunántúli cigánybúcsú egy napját mutatja be. A fekete-fehér reprodukciók nem adhatják vissza a Fotóművész Szövetség által megvásárolt sorozat hangulatát, de az érdeklődőknek igazi fotós élményt nyújt a tárlat, mely július 29-ig látogatható.

**AQUA
SERVICE**

NÉMETH ZOLTÁN

ioncserélők tervezése gyártása

Telephely:

8800 Nagykanizsa Tavasz út 4.

Tel: 93-14-129

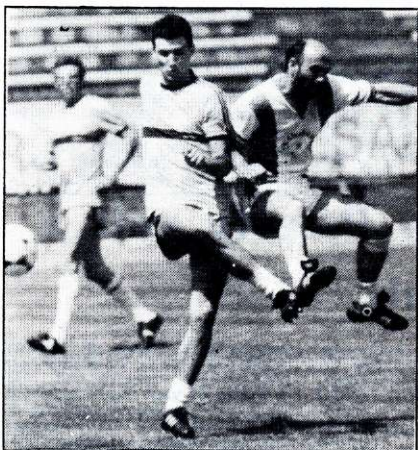
Focishow Kanizsán

Ilyen mozdulatok fűszerezték a hangulatot

Belák azért van gondban, mert elfelejtette a mögötte ülhegő Vikidált megkérdezni, melyik asztalra kéri a ... labdát

Kömár Lászlót megharapta egy kutya. Ezért bár focizni nem, énekelni tudott még

Eperjes művész úr sokat lohol. Itt éppen Balogh után

Füle doktor megmutatta, hogy más ez a tánc és azt is, hogyan kell gött löni

Szakonyi Attila képriortja

Mérlegen a város asztalitenisz sportja

Az 1989/90. évi bajnoki küzdelmek már régen befejeződtek a minőségi osztályokban ahol szereinket a Bütörgyár NB I-es női, a Tungsram SE újonc NB II-es férfi és az Uveggyár NB III-as férfi együttese képviselte. Már előjában megállapítható, hogy csapataink sikerrel vették az akadályokat, valamennyien teljesítették az egyesületi és szakosztályi célkitűzéseket, s így továbbra is résztvevői a minőségi osztályoknak.

*

Az élvonalbeli bütörgyári csapatk Gyuláné edző vezetésével szerepelt a 10 csapatos NB I-es mezőnyben, amelyben 5-5 játékos vett részt a csapatküzdelmekben: 4 felnőtt és 1 ifjúsági korú versenyző.

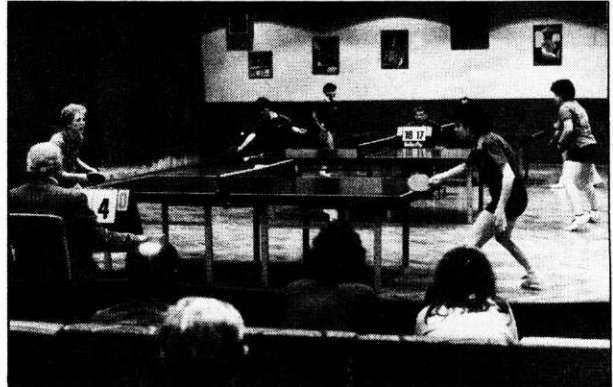
Nos, a kanizsaiak az elmúlt bajnoki évben a „kiöregedett” Baj és Beck helyett nem igazoltak senkit, hanem bedobták a mélyvízbe a nagyon fiatal Jurik Andrást, tanulni. Így aztán, a várakozásnak megfelelően nagy teher nehezedett a 4 felnőtt versenyzőre, akik valamennyi mérkőzésüket 0:5-tel kezdték. Ugyanis a még, serdülő korcsoportos Andrea nem tudta felvenni a versenyt a riválisokkal szemben.

A „csonka” csapat aztán gyengécskén teljesített az őszi idényben, hiszen csak 3 győzelmet arattak (Tolnai VL, Hejőcsaba, MÁV DAC). A játékosok közül mindössze Gazsi tűnt ki, aki 77,5 százalékos eredménnyel szerepelt, míg a többiek eléggé gyengélkedtek. Ennek ellenére a 6. helyről várják a tavaszi folytatást.

Közben az egyesületi vezetés „fejmosást” vezetett, majd a korszerűsített ösztönző rendszer is segítette abban, hogy a II. félévdőben rákapcsoltak a lányok. A január 13-ai rajton ugyan vereséget szenvedtek a bronzérmes BSE-től, ám ezen a találkozón Gazsi Ildikó szolgáltatta az igazi meglepetést, aki valamennyi ellenfelét legyőzte, köztük az Európa-bajnok Bátorfi Csillát is. Ugyan csak remekelt Szabó Gabi is, aki 3 győzelmet szerzett. A soron következő 4 fordulóban remekelték a bütörösök, mind egyik ellenfelüket legyőzték: bravúros győzelem a Postás otthonában, majd biztos siker a 31. sz. Építők, Tolna és az Erzsébeti ATSE ellen.

A bajnokság befejező részében megtört a lendület. Érthető vereséget szenvedtek az ezüstérmes Vízmuvek és a bajnok Statisztika ellen, majd lelépték a Hejőcsabát, viszont az évadzárón, a kiesés ellen küzdő MÁV DAC ellen – amelyet összel 18:7-re vertek – meglepő, 13:12-es vereséget szenvedtek.

A tavasszal megtámasodott kanizsaiak – az évadzárót kivéve – igazolták végre igazi képességeiket. Gazsi tovább javult, ám szembetűnő Szabó rohamos előretörése, aki ősei 49 százalékos teljesítményével szemben tavasszal 75,5(!) százalékos teljesítést. Mausz ki egyensúlyozott volt (össz 51,4. tavasz 55,5 százalékos teljesítés), míg Bizó 28,5-ről feljött 50 százalékos tavaszi teljesítésre. Gál nagy családás volt ta-

A Bütör–Építők találkozón

Fotó: Szakony Attila

vasszal, lényegesen visszasett.

A bajnokságból kiemelkedett a kitűnő Statisztika, az ezüstérmes nagy harcot folytatott a Vízmu és a BSE. Ezt követően az Építők, Erzsébeti ATSE és a Bütörgyár alkotta középmezőnyt. A bütörösök végül is a 6. helyen zártak 8 győzelemmel és 10 vereséggel (a riválisok 2, illetve 6 ponttal előzték meg őket), akik 6 ponttal végeztek a 7. helyezett Postás előtt.

A bajnokság zárása után következett a „harmadik” félévdő amikor Sáth lépett porondra (a

kiesett Hejőcsaba edzője), aki előbb a Postás, majd a kanizsaiak ellen óvat emelt. A bütörösök ellen azért, mert utánpótlás csapatai nem szerepeltek a megyei bajnokságban. Nos, először a MASZ helyt adott az óvásnak, de aztán felbevezte a Bütör, amelynek csapatai igenis ott voltak, ahol lehetett. Végül is, június közepén megszűnt a végleges döntés, a Bütör 6. helyen zárt (a Sáth által remélt kanizsai „kilökés” eredménytelen lett).

*

Az iskolák között a Péterfy volt a legjobb

Az 1989/90-es tanévben a városi sportosztály ismét meghiúsította a városi általános iskolák alapszintű versenyrendszerét, amely az intézmények között folyamatos versenyzést, valamint az egészséges életmódra nevelést kívánta elősegíteni.

A rendszer kimonodott célja volt, hogy a sportágon belüli, valamint az iskolák közötti versenyzetesen túl minél többen

kapcsolódjanak be a rendszeres testedzésbe. A versenyzés 14 számban (atlétika, mezei futás, asztalitenisz, kézilabda, kosárlabda, minikosárlabda, labdarúgás, röplabda, sakk, úszás, torna, természetjárás, játékos sportvetélkedő, Toldi-kondi) nyújtott játéklehetőséget azzal, hogy legalább hétfen feltétlenül indulnia kellett ahhoz, hogy értékelhető legyen. A felsorolt ver-

senyszámok közül a játékos sportversenyen és az atlétikában való indulás kötelező volt, míg a másik öt vagy több sportágat az iskolák maguk választották ki. Természetesen a több sportágban való indulás a pontversenyben elérhető magasabb helyezést is eredményezhette. Az értékelés úgy történt, hogy a versenyen szerzett összpontszám, valamint az iskolák tanulólétszámának az arányából adódott indexszám értéke határozta meg a végső sorrendet. Ennek megfelelően az elmúlt tanév legeredményesebb iskolájának a Péterfy iskola bizonyult, második a Rozgonyi, míg harmadik a Hunyadi iskola lett. Az első három helyezett iskola 15-10-8 ezer forintos pénztalalomban részesül, akárcsak a csapatok vezetői (5-4-4 ezer forint). Az intézmények legjobb sportolói közül az első helyezést elért intézményből 10, a második és harmadikból pedig 5-5 tanuló ingyenes balatonmáriai üdülésen vehet részt, melynek költségeit, akárcsak az intézményi és a testnevelői jutalmakat a városi sportosztály fedezi. A jutalmak átadására a szeptemberben induló új tanév elején kerül sor.

(k)

A Városi Alapszintű Versenyrendszer Áttekintése

ISKOLA	1990.																	
	Kisbátaszék	Mezőtúr	Órpalota	Órpalota	Órpalota	Órpalota	Órpalota	Órpalota	Órpalota	Órpalota	Órpalota	Órpalota	Órpalota	Órpalota				
Péterfy	202	35,5	-	36	-	-	-	-	28	23	366	23	10	531,5	764	69,5	I.	
Rozgonyi	63	7	10	-	20	10	-	-	14	-	4	63	7	8	226	471	42,9	II.
Hunyadi	116	-	-	40	2	8	-	-	4	-	0	8	4	182	427	42,6	III.	
Andráskaj	38	15,5	-	-	14	-	24	14	10	34	134	40	6	326,5	768	42,5	IV.	
Hévesi	122	10,5	120	-	14	4	-	-	14	17	27	-	-	344,4	637	41,1	V.	
Palin	31	-	-	6	-	0	22	-	-	4	2	-	-	65	191	34,0	VI.	
Kun Béla	14	29,5	-	-	0	14	10	14	0	5	3	-	0	89,5	316	28,3	VII.	
Tandemkötés	29	3,5	-	14	8	6	22	14	10	-	2	14	2	132,5	476	27,8	VIII.	
Zrínyi	46	-	24	16	24	-	-	-	-	17	24	-	14	165	746	22,1	IX.	
Hagyfán	22	-	10	6	0	-	-	-	16	0	0	8	0	62	509	20,1	X.	
Szabócskaj	17	23	-	0	-	-	-	-	-	9	13	12	0	71	605	12,0	XI.	
Rozgonyi II.	7	7,5	-	16	22	6	-	-	-	3	17	-	0	76,5	669	11,7	XII.	
Petőfi	3	-	-	-	2	-	-	-	-	0	25	-	30	419	7,1	XIII.		

Megjegyzés: Egyéni sportágokban (az 1-6. helyezettek) a pontozás 7-5-4-3-2-1 volt. Csapat sportágokban annak a létszámúknál nagyobb a csapatok pontja. * - jel: az iskola részt vett a versenyben, azonban pontot nem szerzett. - jel: az iskola nem indult az adott sportágban.

Az NB III „Nechlovs” csoportjában Baj József vezetésével szerepelt az Uveggyár gárdája, amely összel mérsekeltén szerepelt (6. hely). A tavaszi idényre „beszálltak” a rutinos versenyzők, akik nagy lelkesedéssel készültek a találkozóra és végül felkapaszkodtak a dobozóra, bronzérmesek lettek az 1989/90-es bajnoki évadban.

A küzdőképes és eredményes Gerencsér Árpád, Dömötör Sándor mellett Tuboly és Csapó jó tavaszi helytállással tűnt ki.

Balogh Antal

Érmes úszók, felemás vízilabdázók

A Víz mű SE úszó- és vízilabda szakosztálya, no és az egyesület vezetése a fedett úszoda átadását követően fokozta a szakmai munkát, az úszók és vízilabdázók is nagyszerű lehetőséget kaptak a sportági fejlődésére.

– Az egyesületi vezetés érthetően felkarolta a szakágat, s a végzett munka eredményeként az úszók gyors fejlődésnek indultak a főfoglalkozású edző és a társadalmi edző, aktivisták vezetésével. Sajnos, a vízilabdázóknál nem sikerült lerendezni az edzőkérdést, a katonáskodó Szőlősi edző-játékos például a bajnoki rajt előtt kapcsolódott be a munkába – magyarázta Molnár István szakosztályvezető.

A vízilabdázók ebben az új bajnoki évadban az OB II-ben, az átszervezett bajnokságban vettek részt. A két csoportba sorolt csapatok körmérkőzést játszottak, majd a kialakult helyezések alapján ún. rájátszások helyosztókra került sor.

A kanizsaiak, a főként ifjúsági vízilabdázók a 6 csapatos csoportban megsze-

rezték az 5. helyet, akik oda-visszavágó alapon mérkőztek a Miskolci Egyetem csapatával. Az első Nagykanizsai sorra került találkozóan fölényesen nyertek a kanizsaiak (10 góllal), majd a visszavágón kikaptak 3 góllal (11:8), s így összességében az OB II-ben megszerzték a 9. helyet.

Az I. félévben lebonyolított OB II-es küzdelemsorozatban a következők szerepeltek: Leposa, Szemerédi A. – Kálovics, Csetneki, Bu-

za, Markó, Gruttó, Szegi, Végh, Szőlősi, Kertész, Kúrucz, Szemerédi I., Szemerédi J., Fodor.

– Az elért 9. hellyel elégedett lennék, de a fiúktól nagyobb fegyelmet, jobb hozzáállást vártam. Mi szeretjük a vízilabdát, örülünk, hogy sikerült nagy nehezen biztosítani az anyagi hátterét, eddig. Ugyanis a bázisszerv, a Víz mű erőn felül teljesít, vagyis nagyobb városi összefogásra lenne szükség, hogy az OB II-ben

még ütőképesebb, szervezettebb csapatunk legyen – hangoztatta a szakosztályvezető.

A bajnokság befejeződött, s így a második félévben csak kupa, valamint barátságos mérkőzésekre kerül sor, miközben anyagilag erősíteni kellene a vízilabda szakágat, hogy a fejlődés töretlen legyen.

Az úszók 1989/90-es évadja néhány hét múlva zárul, de máris megállapítható, hogy a kanizsai fiatalok igen eredményes évet zárnak.

– Népes mezőnnyel, mintegy 75 fő versenyzővel foglalkoznak a szakágban, ahol 20-25 fő alkotja azt a magot, amelyre egyre jobban lehet alapozni. A végzett szakmai munka, a versenyzőket igen jó magatartása eredményeképp mind területi, mind az országos versenyeken kitérnek a legjobbjaink, akik közül részlegi a név szerinti kiemeléssre az aranyjelvényes Orbán Krisztina, az ezüstjelvényes Nagy Tünde és Holló Adrienn – adott gyórsértékelést Molnár István.

(bg)

A városkörnyéki focipontvadászat eredményei

A nagykanizsai városkörnyéki labdarúgó-bajnokság sokszínűségét és a sportág iránt megnyilvánuló folyamatos népszerűséget jelzi, hogy az 1989/90. évi bajnoki küzdelmekre összesen 42 felnőtt és 12 ifjúsági csapat nevezett. A csapatok egy első és két másodosztályú csoportban versengtek a pontokért úgy, hogy az első osztály győztese jogot szerzett a megyei osztályozózn való indulásra, míg a másodosztályú győztesek az első osztályba jutottak fel.

A városkörnyéki legjobbak csoportjában 12 együttes harcolt a pontokért és különösen az élcsoportban nagy küzdelem jellemezte a játékot. Kezdetben három csapat (Felsőrajk, Gelse és Bajcsa) vívott éles csatát, majd ez párharcra vált a későbbiek során Felsőrajk és Gelse között. A két szomszédvár között végül csak a jobb gólkülönbség döntött a Felsőrajk javára, így ők képviselhetik városkörnyékünket a megyei osztályozón. A kiesés sorsa az osztályozó eredményétől is függ, amelyben legelőször Eszteregnye és Borsfa lehet érintett. Az első osztály ifjúsági bajnokságát Felsőrajk nyerte, megelőzve Murakeresztúr és Molnári gárdáját.

A másodosztályban két csoportban küzdöttek a csapatok a bajnoki pontokért. A területi elvet figyelembe vevő osztály „A” csoportját a valamikor szebb napokat is megélt Zalaszentbalázs nyerte a közös tanácshoz tartozó Pölöskefő előtt, míg a harmadik helyezett a Becsehelyi gárdája lett. Ugyancsak nagy volt a küzdelem a „B” csoportban is, itt a Pat gárdája nyert, megelőzve Zalakaros és Balatonmagyaród csapatát. Mindkét csoport győztese a szeptemberben induló új bajnokságban már az első osztályban szerepelhet.

(kz)

V á r o s k ö r n y é k i v é g e r e d m é n y

I. osztály

1./ Felsőrajk	22	16	4	2	65 - 20	52
2./ Gelse	22	16	4	2	63 - 24	52
3./ Bajcsa	22	13	4	5	57 - 39	43
4./ Miháld	22	8	9	5	39 - 28	34
5./ Pátró	22	9	4	9	41 - 42	31
6./ Pogányzentpéter	22	9	3	10	47 - 44	30
7./ Molnári	22	5	11	6	42 - 49	26
8./ Murakeresztúr	22	7	3	12	38 - 52	24
9./ Zalakomár	22	6	5	11	37 - 51	23
10./ Pusztamagyaród	22	4	8	10	29 - 48	20
11./ Eszteregnye	22	5	3	14	21 - 54	18
12./ Borsfa	22	4	3	15	23 - 52	15

II. osztály

„A” csoport						
1./ Zalaszentbalázs	18	14	4	0	50 - 11	46
2./ Pölöskefő	18	14	0	4	69 - 27	42
3./ Becsehely	18	11	2	5	62 - 32	35
4./ Liszó	18	11	1	6	37 - 21	34
5./ Szepetnek	18	10	1	7	51 - 36	31
6./ Kiscsehi	18	6	3	9	34 - 39	21
7./ Semjénháza	18	6	1	11	37 - 50	19
8./ Surd	18	6	0	12	21 - 49	18
9./ Fűzölgy	18	2	2	14	25 - 74	8
10./ Hahót	18	2	1	15	36 - 79	7

I. osztály (ifjúsági)

1./ Felsőrajk	22	18	1	3	121 - 35	55
2./ Murakeresztúr	22	15	4	3	91 - 23	49
3./ Molnári	22	15	2	5	88 - 37	47
4./ Gelse	22	13	4	5	92 - 32	43
5./ Bajcsa	22	11	4	7	76 - 48	37
6./ Miháld	22	11	1	10	56 - 55	34
7./ Zalakomár	22	9	2	11	44 - 57	29
8./ Eszteregnye	22	7	3	12	40 - 67	24
9./ Pátró	22	7	2	13	40 - 72	23
10./ Pusztamagyaród	22	7	1	14	48 - 73	22
11./ Pogányzentpéter	22	7	1	14	52 - 103	22
12./ Borsfa	22	1	1	20	21 - 136	4

II. osztály

„B” csoport						
1./ Pat	18	15	2	1	60 - 23	47
2./ Zalakaros	18	13	3	2	74 - 15	42
3./ Balatonmagyaród	18	12	3	3	45 - 26	39
4./ Zalaszabar	18	10	2	6	41 - 25	32
5./ Zalaszentjakab	18	8	4	6	47 - 30	28
6./ Palin	18	4	8	6	30 - 29	20
7./ Ujudvar	18	4	2	12	28 - 59	14
8./ Nagyrecse	18	4	2	12	25 - 46	14
9./ Nagybakónak	18	4	1	13	28 - 56	13
10./ Sánd	18	0	2	16	11 - 80	2

Népes mezőnyök, rangos versenyzők a sakkfesztiválon

A kanizsai szervezők mintaszerűen készítették elő a július végéig tartó kiemelkedő eseménysorozatot, a nemzetközi sakkfesztivált, melynek színtere a Hevesi Sándor Művelődési Központ, ahol harmadik alkalommal bonyolítják le a Tungsram Kanizsa Kupa küzdelemsorozatot.

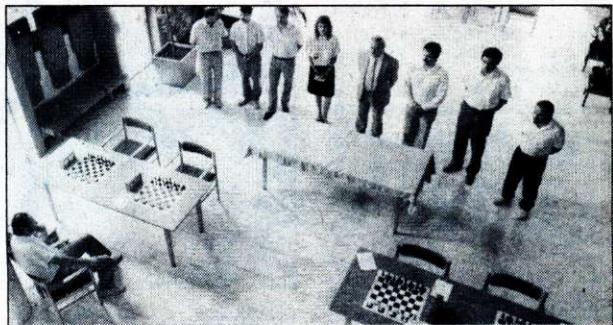
Június 30-án ünnepélyes keretek között nyitották meg a zalai sakksporthoz legnépesebb és leghosszabb időtartamú versenysorozatot, melynek fővédője Zsoldos Ferenc tanácselnök és Horváth Miklós, a Tungsram Rt. nagykanizsai igazgatója. A megnyitó ünnepségen Szalai Tibor, a Tungsram SE elnöke, majd Zsoldos Ferenc többek között azt hangsúlyozta, hogy a sportkör és a város minőségi sakksporthoz egyre meghatározottabb fontosságot jelent a jegyzett sakkfesztivál, amelyre 14 ország több mint 100 versenyzője nevezett.

A III. Tungsram Kanizsa Kupa hazánkban és országghatáron kívül is nagyszerű ünnepe a sakkozásnak. Az egyesület, a tanács hathatós segítségével a mellett feltüntetett érdemeinek szponzoraink, ame-

lyek lehetővé tették ennek a nagyleletőségű versenynek újbóli megrendezését. Köszönet és elismerés mindazoknak, akik valamit is tettek a nemzetközi fesztivál érdekében, amely tovább öregbíti a város, a megye és hazánk sakksporthoz – hangsúlyozta Kiss László, a Tungsram KK főszervezője, az OB II-es csapat edzője és eljátekosa.

Az egy hónapon át tartó kupaverseny első szakaszában bonyolítják le a nemzetközi nyílt versenyt, melynek mezőnyében 76 versenyző szerepel 6 ország képviselőjében. Közülük 9 szovjet, 7 jugoszláv, holland, 5 NSZK-beli, 4 osztrák sakkzó, akik magas értéksszámmal (2200-2460) rendelkeznek. A magyar versenyzők közül a legjobbak: Horváth Gyula (2440), Karsa László (2430), Portisch Ferenc (2355), Horváth Imre (2340). A jegyzett, nívós versenyt fémjelzi az is, hogy a mezőny felét (!) értékszámos versenyzők alkotják, ami bizony éles küzdelmeket sejtetnek.

A 9 fordulós, svájci rendszerű nemzetközi értéksszám és címszerző nyílt verseny 1-2. fordulójában többségében a pa-

pírfornának megfelelő eredmények születtek, ám minden pontért, félpontért alaposan meg kellett küzdeni a versenyzőknek. No, azért több összecsapás is meglepő eredménnyel zárult. A mezőny doyenje, a 85 éves kanizsai lámpagyári Szomjas Károly például igen értékes győzelmet aratott klubtársa ellen. Ugyancsak nagy-szerűen szerepeltek lapzártáig az értéksszámmal nem rendelkező szovjet fiúk is (Freider, Rabiszovics).

Erdékesebb eredmények: A nyitó fordulón: Den Broeder (holland) – Freider (szovjet) 0:1, Szomjas (Tungsram) – Marton (Tungsram) 1:0. Kuporosov (szovjet) – Dede (ma-

gyar) döntetlen, Horváth S. (magyar) – Kovac (jugoszláv) 0:1, Pintérné (magyar) – Radtke (NSZK-beli) 0:1, Forgó Eva (magyar) – Tényi (magyar) döntetlen.

A 2. fordulón: Peschina (szovjet) – Plecskó (magyar) 1:0, Rabiszovics (szovjet) – Den Boeder (holland) 1:0, Hafner (osztrák) – Simó Judit (magyar) 0:1, Freider (szovjet) – Müller (NSZK-beli) 1:0, Kiss László (Tungsram) – Horváth Imre (magyar) döntetlen, Marton (Tungsram) – Kercsmarics (Tungsram) döntetlen, Radtke (NSZK-beli) – Portisch F. (magyar) döntetlen, Pogorelov (szovjet) – Bagonyai (Tungsram) 1:0 (béa).

Tenisz

Ausztrál siker a Kanizsa Kupán

A városi tenisz szövetség és az Olajbányász tenisz szakosztálya 15. alkalommal rendezte meg hagyományos versenyét, a Kanizsa Kupa meghívásos teniszversenyt. A két napon át sorakerült küzdelemsorozat 14 egyesület több mint 100 versenyzővel képviseltette magát, melynek nemzetközi jellegét egy ausztrál versenyző adta.

A jól szervezett kupaversenyen a III. osztályú férfi egyest (24 induló) s egyben a Kanizsa Kupát az ausztrál Madaferrri Biagio nyerte a kanizsai Füle Zsolt előtt. A döntőben: 6:2, 6:0.

Férfi párosban (11 duó induló) a Janics-Dominek (Sopron) kettős végzett az élen, míg a Márton-Körpics (Olajbányász, ZTE) páros bronzérmes lett. A gyermek fiú-egyest (9

induló) a keszthelyi Dubics Balázs nyerte.

A nők mezőnyében jeleskedtek az Olajbányász tehetséges fiataljai, akik több jó helyezéssel hívták fel magukra a figyelmet.

A női egyest (8 induló) Gaál Nóra, az olajosok eljátekosa nyerte, aki a döntőben 6:3, 6:3 arányban diadalmaskodott Albert (BVSC) ellen. Kitűnt a még újonc korcsoportos kanizsai Novák Edit, aki a 3. helyen végzett.

Gyermek leány egyesben (16 induló) a győzelmet a soproni Méry Anita nyerte az „olajos” Füle Ramona ellen. Az újonc leány egyesben (18 induló) olajosdöntőre került sor, amelyben Novák Edit nagy küzdelemben, 6:4, 7:5 arányban nyert Szerdahelyi Kinga ellenében. (b)

A megyei labdarúgó bajnokság során a serdülő korúak is nagy csatát vívtak a bajnoki pontokért. Városunk csapatai közül az 1989/90 évi bajnokságban a Kiskanizsai MSK ifjú titánjai szerepeltek a legjobban, a bajnokság „A” csoportjában 138:27-es gólkülönbséggel a 2. helyen végeztek, majd a megyei osztályozón is jól szerepelve a csapat végül a bronzérmest szerezte meg.

Képünkön a 3. helyezettet csapat tagjai, ülő sor balról jobbra: Horváth György szponzor, Imrei József, Kuzma László, Gergyák Balázs, Kele Lajos, Béres Ferenc intéző középűsor sor balról jobbra: Kulcsár Attila edző, Ambrus István, Rácz Attila, Torma László, Horváth Ferenc edző, Felső sor balról jobbra: Kollár László, Németh Roland, Nagy Tibor, Böjti István, Nagy György, Jakupánecz Zsolt. Játzott még, de a képről hiányzik: Horváth István, Farkas Csaba, Dolmányos József, Buzás György, Kuzsner Ferenc, Gergina Gábor, Pintér Tamás, Olta Balázs.

Fotó: Kocsis Norbert

Kanizsa – várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Szerkesztő: Pék Pál. Tervező szerkesztő: Ferenc Győző. Szerkesztőség: 8801 Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Pf. 74. Telefon: 06/93/12-305. A szerkesztőbizottság tagjai: Horváth Mária, Kápolnás Zoltán, Marton Györgyi, Tihanyi István. Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felélés kiadó: Jakab Vilmos. Computertechnika: SZÜV, Zalaegerszeg. Nyomatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz:B/PHF/266/Z/1989. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.

Elfogyott a kiszgazdák türelme

„A kiszgazdapárt következetesen kitart amellett, hogy az eddigi „ingyenélők” számára megszűnjék a Kánaán.”

(Cikkünk a 3. oldalon)

II. évfolyam. 29. szám 1990 július 20. Ára 9.60 Ft

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

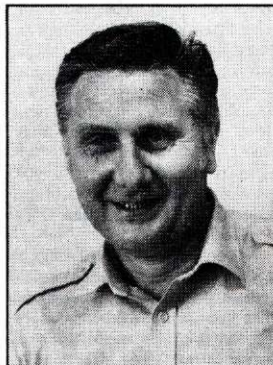

Megjelenik minden pénteken

A hónap embere: Novák József

mozdonyvezető, a MÁV Nagykanizsai Vontatási Főnökség dolgozója, aki a korábbi két Kiváló Dolgozó kitüntetés után a MÁV Pécsi Igazgatóságán július 6-án tartott ünnepségen, 44. születésnapja előestéjén, az Idei Vasutasnap alkalmából vette át a Vezérigazgatói Dicséret kitüntetést, és a vele járó 4000 Ft pénzjutalmat.

Novák József gyékényesi vasutascsaládból származik. Dízelmotorkocsos szakképesítést Pécsen, szakmai gyakorlatot pedig a fővárosi Ganz—Mávag dízelmozdony szerelő műhelyében és a Pécsi Vontatási Főnökségen szerzett. 1969. óta dolgozik a kanizsai Vontatási Főnökségen. Gőz-dízelmotorkocsos és villanymotorkocsos szakvizsgákkal rendelkezik. Korábban gőz- és dízelmozdonyokkal „röta” a vágányokat, jelenleg a Budapest—Fonyód közötti villamosított vonalon egy V-43-as villanymotorkocyt vezet. Nős, két gyermek apja; felesége és fia is MÁV-dolgozó. Szabadidejében gyékényesi családi házukban barkácsol, kertészkedik, szőlőt művel. Ereje teljében lévő, munkájának és családjának élő, elégedett, boldog ember! Kitüntetéséhez gratulálunk.

(Szakony Attila felvétele)

(tth-i)

Kérdőjelek
a Városgazdálkodási Vállalatnál
(4. oldal)

Parlamentari sakkjáték
(5. oldal)

Kovács Zoltán „szalmaszála”
(10. oldal)

Csapda, „áldozat” nélkül. (Szakony Attila felvétele)

MSZP presszó

Minden hűhó és felhajtás nélkül csendesen megkezdte a működését Bazárudvarban az MSZP presszó. Mindennap 9-21 óráig tart nyitva. Bolti áron csokoládék, üdítők és szeszes italok várják a betérőket. A szocialisták azonban inkább azt szeretik, ha MSZP Munkásklubnak nevezik a helyet, nem presszónak. Főleg nyugdíjasok látogatják a presszót, de mindenkit szívesen látnak. Gyakori vendégek például a fideszesek is. Egészséges politikáló légkör jellemzi ilyenkor a klub hangulatát.

A presszóhoz klubszoba is tartozik, színes tévével és nagyon sok folyóirattal, amelyet térítés nélkül lapozgathatnak az olvasni vágyók. Tervük egy billiárdasztal, amit remélhetőleg nem sokára felállítanak a rendszeres látogatók örömére.

V.J.

„Macskafogó”

Mire ez a képes szösszenet megjelenik, a kanizsaiak, akik a 32-sek valamelyikével, vagy a 19-sel járnak, nyilván mag megszokták a jósándékúan fölállított plexi csapdát. De az első nap élvezet volt nézni, ahogy a Szabadság tér sarkán lévő Sport presszóból távozók valami pantominszerű jelszöveggel próbáltak kikecmeregni az üvegfalak mögül. Mert a jó szándék visszaütött. A buszra várók esőbeállója még bosszúságot okozott. És ha esztétikus is ez plexifalból épített csoda, nem biztos, hogy éppen odaillik ahova tették. Persze lehet, hogy más, máshol, másképpen látja. Mindenesetre a napokban alakult Építészeti Bizottmányoknak van már feladata. Mert, ugye, egy csapda, nem esapda.

- dőrö -

Az MDF polgármester jelöltje

Rózsás János

Az önkormányzatról szóló törvényjavaslat még csak most kerül a parlament elé, de az MDF helyi szervezete már július elején polgármester-jelöltet állított Rózsás János személyében.

— *Úgy tudom, Ön nem tagja az MDF-nek. Miért az MDF támogatását vállalta?*

— Igaz, én teljesen független, pártot kívüli jelölt vagyok. Az az igazság, hogy ők kerestek meg. Annak idején az MDF és mások is felkérték képviselőjelöltnek is. De ettől én szigorúan elhatároltam magam, mert úgy éreztem, hogy a képviselővel szemben támasztott kívánalmaknak nem tudok megfelelni, nagyon nagy fizikai és szellemi igénybevételt jelentett volna. Én nem vagyok politikusi alkat. Habár politikai elítéltem voltam, s a politika iránt érdeklődöm.

— *Nem tudom lekötni magam egy párthoz sem. Szimpatizálók egyik-másik párttal, nem egyetlilyen szempontból kicsit csapodár vagyok — mosolyodik el Rózsás János. — Az MDF vezetői azonban megkerestek, aztán hosszas beszélgetés után ígért mondtam a polgármester jelöltségre. De más pártoktól is érkezett hozzám jelzés, hogy szívesen vennék polgármester-jelöltségemet.*

— *Ha nem titok, megkérdezhetem, melyek ezek a pártok?*

— *A Kereszténydemokrata Néppárttól volt a jelzés, hogy ők csatlakoznak az MDF-hez ez ügyben.*

— *A Kiszegdapárttal pedig többen beszéltek az MDF-től, s azt mondták, hogy ők is támogatnak.*

— *Nekem úgy tűnik, hogy a városban is alakulóban van a kormánykoalíció.*

— *Igen. Bár a fenti pártok nevében még hivatalos megkeresés nem érkezett, csak az MDF döntött hivatalosan jelöltségem támogatása mellett — válaszolta Rózsás János.*

— *Megmondom őszintén — folytatja —, ha az ember lelkiismeretes, ilyen feladatot nehéz szívvel vállal. Nem lesz könnyű. Ez nem annyira hírnevet és dícsőséget hoz az embernek, hanem komoly feladatot. Egyrészt azért, mert teljesen új közigazgatást kell bevezetni, új szemlemben kell a régi apparátust működtetni. Másrészt; amilyen nehézségek vannak a kormány-nak a demokrácia kezdeti lépéseinél, olyan nehézségei lesznek az önkormányzat kiépítésénél.*

— *Úgy gondolom, hogy az emberek nagyobbik fele a rend-*

szerváltást majd a helyhatósági választások után érzékelik csak.

— *Igen! Akkor, amikor majd lesz önkormányzati képviselőtestület, s ez a testület valóban a város érdekében fog dönteni. Nem lesz semmiféle megére vagy pártokra kacsingatás. De — miután többpártrendszer van — a képviselőtestület munkáját több párt fogja figyelemmel kísérni, tehát a munka erős kontroll alatt lesz.*

— *Eddig az volt a gyakorlat, hogy a tanács szigorúan egy párt felügyelete alatt volt, s ennek az az érdekeit képviselte. A szeptember végén megválasztandó képviselőtestületnek a város valós érdekeit kell képviselni. Én egy erős önkormányzati testületre számítok, és bízom abban, hogy a tanácsai szakapparátus fel fog nőni az új rendszerű munkavégzéshez.*

— *Ön szerint a képviselőtestületnek melyek lennének az első, megvalósítandó feladatai?*

— *Nehéz kérdés... Nem tudom, hogy a képviselőtestületre mit hagy öröklöt a tanács. Ezért ezekről a kérdésekről most még csak feltehetően módomban lehet beszélni, hiszen a választások előttünk vannak —*

mondja Rózsás János. — Mindenekelőtt a pénzügyi alapok megteremtését tartom a legfontosabbnak. A reprivatizálási törvény Nagykanizsa életében is fontos szerepet fog játszani, hiszen az ipar, a kereskedelem fellendítése fontos feladat.

— *Nem elhanyagolható tennivaló egy reális és gazdaságos költségvetés összeállítása. A város mezőgazdaságával is kell foglalkozni, de jelenleg ez is képlekeny állapotban van, s még nem tudjuk, hogy a földtörvény mikor és hogyan kerül elfogadásra.*

— *Mind-mind nyitott kérdések...! Nem irigylem a jövőendő polgármestert! Még jóval a választások előtt vagyunk, s nem tudni, hogy ki kap bizalmat, de nekem már vannak álmotam éjszakaím.*

— *Ha rangsorolna, melyik probléma megoldását tenné az első helyre?*

— *A munkanélküliséget és a*

lakáskérdését. Egy reményem van — lehet, hogy csak hiú remény: a mezőgazdaság előtt megnyílnak azok a távlatok, amelyek újra vonzóvá teszik a földművelést, s akkor azok, akik a tsz-szervezések előtt a városba menekültek, talán visszavágnak a mezőgazdaságba. Az az égető lakáshány és a munkanélküliség ezáltal talán enyhülne. Úgy gondolom, hogy a falvakba történő visszavándorlás nem lesz olyan tömeges, mint a városba menekülés volt. Bizom azonban abban, hogy a városba menekültek egy része visszamegy a mezőgazdaságba.

— *Nagyon nagy változások előtt vagyunk. Csupa kérdőjel minden. Ez ember még a saját életében sem tervezhet, hát egy közösség életében!*

— *Ön milyen hatalommal bíró polgármestert képzel el?*

— *Közepesen erős hatalommal bíró polgármestert gondolnék.*

— *A polgármester ne alakítsa saját arculatára a város életét, másrészt ne legyen olyan, aki kienged mindent a kezéből. Harmadrészt engedjen másokat is cselekedni. Én soha nem szerettem azokat a vezetőket, akik minden kérdésben maguknál tartották a döntés jogát. Az ésszerű*

döntések előtt mindig fejet hajtának. Csak akkor mondanék nemet, ha úgy érzem, „elkerülte a hordó a szamarat”, vagy ha erkölcsi elveimmel nem egyezne.

— *A városi tanácson jelenleg kilenc osztály működik. Szükség van ezekre az osztályokra, vagy esetlegesen összevonásokkal, megszüntetésekkel a munkát racionalizálni lehetne?*

— *Nem tudom. Nem ismerem pillanatnyilag a tanács felépítését. Járásit tanácson dolgoztam, és 20 év alatt sok minden változott, összevontak osztályokat, újakat alakítottak ki. Megmondom őszintén, beszélgettem az emberekkel, s ők említettek osztályokat, melyek létezése voltaképpen beelőzést jelent a város gazdasági életébe, fölőlesleges láncszemek. Ezeket viszont csak a választások után lehet reálisan megítélni. A fennálló törvények betartása, felügyelete a fontos*

a város részéről. Abba, hogy egy termelő üzem mit, hogyan és mennyit termeljen, nem lehet beleszólni.

— *Az apparátus koordináló szerepet tölthet be.*

— *A váltást — szemléletben, munkamódszerben — nem egyik pillantról a másikra gondolom, mert akkor összezavarjuk a dolgokat. En ezt egy folyamatos fejlődésnek hiszem.*

— *Mennyit időt adna erre a folyamatos fejlődésre?*

— *Hát... legalább fél évet adok arra, hogy kiderüljön, mi az, ami maradandó, ami felesleges, és mi az, amit át kell venni, s esetleg más formában folytatnunk kell. A folyamatosság szempontjából a tanács apparátus szakértelmére szükség van! Azt a hibát nem lehet elkövetni, amit 1945-ben elkövettek, hogy a szakembereket — akiknek egyetlen bűnük volt, hogy a fennálló kormányt szolgálták — szelnek cserzették. Legfontosabbnak a zavartalan továbbműködést tartom — mondja Rózsás János.*

— *Az önkormányzat működésének alapfeltétele a pénzügyi-gazdálkodási feltételek megteremtése.*

— *Ez a kérdéskör a leendő önkormányzat működésének legszükségesebb és legeredményteljesebb pontja. A megoldás itt sem azonnal adódik, először alapokat kell teremteni.*

— *Addig, amíg a megvétel függ, nagyon sokat elvontak Kanizsától. Ha ezek a pénzek itt maradnak a városban, akkor egy izmos, erőteljes költségvetésünk lehet. Ha kihalnak a magánvállalkozók egészséges adóztatása, amely elősegíti a fellendülést, akkor ennek a városnak pénzügyi problémái nem lesznek.*

— *Bizom abban, hogy ahogy az ország lassan kilábal a bajokból, s Kanizsa nem az utolsó város lesz, amelyik talpra tud állni.*

— *Ön írja a Keszérű ifjúság című könyvében, hogy a sárga elksírni a szibériai kényszermunka-táborban összeszedett bajok...*

— *En egy különös alkat vagyok. Nagyon tudok szenvedni... észre sem veszem, hogy fáj valamim. Voltak persze, komoly problémáim. Már elég régóta egészséges életmódot folytatok, mindenféle természetes gyógy-móddal élek. Vitrágor kell, kópa kell, fokhagyma-tabletta kell, algalgán-fürdő... sokkal egészségesebb vagyok, mint valaha.*

— *64 éves vagyok, s aktív tolmácsolok. Tizenöt óra tolmácsolás számomra nem jelent nehézséget. A tizenhatodik órában kezdek egy kicsit fáradni, de tizenöt órát képes vagyok koncentrálni. Szeretek tolmácsolni! Olyan jó érzés, amikor két ember nem érti egymást, s ha segíték észre sem veszik, hogy más nyelven beszélnek.*

Marton Györgyi

(Szakonyi Attila felvétele)

Rózsás János portréja

Elfogyott a kisgazdák türelme

Az ígéretek betartására figyelmeztet a párt

1990. július 6-án a nagykanizsai HSMK kamaratermében a Független Kisgazda Földmunkás és Polgári Párt tartott nagygyűlést. A tárgy a földtörvény-tervezet országgyűlési vitája miatti késedelem volt, holott azt a kisgazdapárt a legfontosabb kérdésként szeretné kezelni a parlamentben. A tervezetnél tovább tartó és sok érdekes kérdést felvonultató gyűlésen a közel másfélszáz érdeklődő aztán választ kaphatott a földdel foglalkozók felvetéseire.

Bakos István, a párt országos alelnöke mondta el őszintén, mik a gondjaik, terveik, feladataik.

— Az MDF nem tartotta be ígéreteinek zömét — szögezte le beszédének elején az alelnök. — A kisgazdapárt négy miniszteri és négy államtitkári helyet kapott a kormányban. Ez kevés ahhoz, hogy a földkérdést a parlamenttel súlyához mérten tudjuk kezelni. A választások előtt és eddig is csak nekünk volt erre kidolgozott programunk, jelszónk Mi voltunk ezért a céltáblája minden párt össztűzének azzal, hogy „szét akarjuk verni” a tsz-eket, és így veszélyeztetjük az ország jövő évi kenyérét.

Mi most is hangsúlyozni kívánjuk, hogy nem akarjuk a tsz-eket szétbomlasztani. Az életképes, jól működő gazdaságoknak tovább kell működniük. De a tsz-ek zömét nem kell bomlasztani, mert azok maguktól is szét fognak hullani. Még a kiftűnő földadottságú tsz-ek közül is egyre több küszködik fizetési gondokkal. Számuk ma már közel 70 %. Ez azoknak a rossz szabályozóknak és hibás elvárásoknak a következménye, amelyek még mindig megvannak, pedig az új kormányban az első és legfontosabb feladata lett volna ezeket megszüntetni. Ezek a problémák azok, amelyek a jövő évi kenyérünket veszélyeztetik.

A magyar mezőgazdaság termékeinek egyre nagyobb hányada eladhatatlan a nyugati piacokon — folytatta Bakos István — mert magas a termékek vegyszertartalma. Tudomásul kell azonban venni, hogy jelenleg nem tudunk vegyszerek nélkül termelni.

Az is nonszensz, hogy egy olyan kis ország, mint a mienk, ekkora fővárost tartson el. A falusi emberek verejtéke a zaloga a pesti emberek jólétének! Ezt tudomásul kell vennünk. A

morális válságban lévő Magyarország nem hagyhatja figyelmen kívül az ilyen alapvető igazságokat.

A világ egyetlen országában sem folytatnak olyan pazarlást, mint nálunk — mondta az elnök.

— A mezőgazdaság mel-
léktermékeinek oktalán elégetése

mindig a helyükön vannak, és kényük-kedvük szerinti folytatják bűnös tevékenységüket. Csak egy aktuális példát had említek. Nálunk 20 forint egy kiló malna felvásárlására, Münchenben 10 nyugatnémet márká.

Meg kell értenünk azt is, hogy a nyugati hitellekre sem vár-

jövő évi kenyérét semmi veszély ne fenyegethesse.

De a földtörvény halogatása sajnos módot ad arra is, hogy a földvagyonokat kft.-be menekítsék a régi rendszer hívei és kizsզlgálói. Kérdések sokasága vár még feleletre, és mégis késnek a válaszok.

Országos összefogást sürgetünk, és azonnal. Számítunk a sajtó segítségére is, amely nem mindig ad lehetőséget arra, hogy ezt a fontos kérdést — fejzelemény elé tárhassuk — kifejze be előadását Bakos István.

A gyűlés végén az érdeklődők tucatjainak kérdéseire adott választ Bakos István, Ecker István professzor, Antalics Ferenc, Szöke István pártigazgató és Balázs Zoltán a Fejér megyei főtitkár. Segítségükkel Nagykanizsáról és környékéről besereglettek tiszta képet kaphattak a kisgazdapárt egyre határozottabbá váló programjáról.

Az ülés hangulatát legjobban

is csak nálunk bevett gyakorlat, nem beszélve a talajra kifejtett káros hatásról. A magyar föld pusztul!

Az új földtörvény kesédelmes elfogadása alkalmat ad sokaknak arra, hogy guszttustalan módon lopják szét a földeket. És amit nem látunk és tudunk, az a legborzasztóbb. A Kisgazdapárt következetesen kitart amellett, hogy az eddigi „Ingyenélők” számára megszűnjék a Kánaán. Hiszen a régi külkereskedők meg-

hatunk a végtelenségig. Ezzel csak újabb eladósodási hullám veheti kezdetét. Először nekünk kell bizonyítanunk. Mivel ez késik, már nem nagyon bíznak bennünk.

Magyarországon csak a parasztság segíthet! Vissza kell adni a parasztság jogait. Erkölcsei és anyagi jóvátétel nélkül ma már senki sem fog hinné az új gazdasági ígéretekben.

A kisgazdapárt ma mindenre kész, hogy az ország sorsát és a

talán az a kiskanizsai Idős parasztember fogalmazta meg, akinek kiegészítő hozzászólása akár mottója is lehetett volna a gyűlésnek.

— Nem kérek semmit a földön kívül. En tudom, hogy mi a munkám, és azt el is végzem. De ha meghalok, és azok is, akik ugyanúgy gondolkodnak mint én, mi lesz az országgal?

Prémiumok itt és most

Hatalmas, az embereket izgalomba hozó magas prémiumok kifizetésének a híre kelt szárnyra a városban. Mi igaz a hírből, jártunk a mendemonda után.

— A hír igaz — mondta Zabó László üzemigazgató, és már teszi is elem a prémiumok összegét és a névsort tartalmazó íveket. — A prémiumosztás nálunk régi gyakorlat szerint történt. A múlt évről megmaradt pénzmaradványok és az idei évre tervezett nyereség terhére történt minden évben a nyári kifizetés. Így ösztönözzük a dolgozóinkat a jobb munkára. Természetesen, ha a tervek nem valósulnak meg az év végére, akkor a prémiumosztás elmarad, sőt esetleg vissza is kell fizetniük azoknak, akik felvették a nyárit. Körülbelül 35 fő kapott most prémiumot. Fontos és felelősségteljes munkakört töltenek be.

Nézzük a névsort, a beosztásokat, és az összegeket és muszáj megkérdezni; miért nem látunk a premizáltak között olyanokat, akik „csak” fizikai dolgozók?

— A fizikai dolgozóinkat év végén szoktuk plusz anyagi elismerésben részesíteni.

— Nem tartja ezt igazságtalannak?

— Ez a fajta jutalmazási mód a Zala Megyei Tejipari Vállalatnál 10-15 éve gyakorlat, de úgy

tudom, ebben az évben lesz ez a fajta elosztási mód utoljára alkalmazva. En is úgy gondolom, változtatni kell, mert így valóban igazságtalan is lehet, de igazságosan kezelni nehéz lesz a prémiumkérdést. Sokkal több múlik azokon, akiknek felelősége van a vállaln, ezért is kapnak ők többet.

A beszélgetéshez néhány gondolatot hadd fűzzön az újságíró is. Nem vitatjuk Zabó László érvelését, hisz nem csillagászati összegek kerültek kifizetésre a vezetők részére, de azért elég nagyok ahhoz, hogy a kedélyeket borzolják. Mert ezt a fajta kifizetési módot túlhaladta az idő.

Zabó Lászlónak kellene ez ügyben először lépni, és akkor nem kellene panaszkodnia, hogy a fizikai állomány gyakran cserélődik, és ez gondokat jelent a vállalatnak és a vezetésnek is. A tejetüzemnek a lakossági ellátásban betöltött fontos szerepét ugyanis nem illik igazságtalan és sokak jogos érdekeit figyelmen kívül hagyó bérpolitikával kockáztatni.

(vári)

Kérdőjelek a Városgazdálkodási Vállalatnál

A VGV dolgozói között elterjedt a hír, hogy nem lesz szükség a munkájukra, kereshetnek új munkahelyet. Szöke János a VGV igazgatóját kerestük; mi igaz a hírből, mi lesz a vállalat sorsa?

— Pontosan nem tudom megmondani — hangzik a tömör válasz. — Néhány hét múlva már pontos választ tudok adni a vállalat jövőjéről; A dolgozók körében elterjedt hírekről pedig azt tudom mondani, hogy a Városgazdálkodási Vállalat nem fog megszűnni. Előfordulhat, hogy más formában, más feltételekkel, talán vállalkozói formában, tovább fog működni. A város kommunális szolgáltatásait ezután is el kell végezni, tehát az itt dolgozók többségének jövőre és utána is lesz munkahelye. Igaz, történetek elbocsátások. Nyugdíjainkat nem tudjuk al-

Ünnepeltek a vasutasok

Az ideivasutasnap eltért a hagyományoktól: nem volt központi ünnepség Nagykanizsán; a különböző főnökségek a munkahelyeken emlékeztek meg az ünnepről. Akadt azért kivétel is...

A kanizsai Vontatási Főnökség július 6-án délután a MÁV Kodály Zoltán Művelődési Házban tartotta meg kitüntetés-átadási ünnepségét, sajnos, csak gyér számú érdeklődő előtt.

Illés Endre vontatási főnök rövid beszédében először arról szólt, hogy a teher- és személyszállítási teljesítmény az I. félév folyamán tovább csökkent, s ezért a bevételi terv is elmaradt a várakozástól. A tevékenységre a válsággazdálkodás volt jellemző. A korábbinál kevesebb kocsijavítás a karbantartó létszám csökkenésével járt együtt, ezért

a dolgozók egy részét más munkaterületekre csoportosították át.

— A munka minősége az első félévben jó volt, a mozdonyok üzemképessége kedvezően alakult, s lényegesen kevesebb volt a vonalakon keletkezett meghibásodás is. Örvedetes, hogy vasúti személykocsik tisztasága sem hagyott kívánni valót maga után. Problémák főleg a határforgalomnál jelentkeztek, ugyanis a jugoszlávok sok teherkocsit utasítottak vissza — mondta a vontatási főnök, aki megköszönte a dolgozók eredményes munkáját.

Süle Miklós munkaügyi és személyzeti vezető olvasta fel a kitüntetettek listáját, amely szerint a Törzsgárda Szolgálati Emlékérem különböző fokozataiban és oklevélben 143 fő részesült, s ez 610 ezer Ft jutalommal járt együtt. Kiváló Dolgozó kitüntetését 20 dolgozó kapott, egyenként 4000 Ft jutalommal. Igazgatói dicséretben (3000 Ft jutalommal) 3 fő, vezérigazgatói dicséretben pedig (4000 Ft jutalom) 1 dolgozó részesült (Ez utóbbiak a MÁV Pécsi Igazgatóságának ünnepségén vettek részt. Első alkalommal utaltak ki 13. havi fizetést 12,5 napi átlagbérnek megfelelően közel 900 főnek, több mint 4 millió Ft összegben.

Az ünnepség után aztán csakhamar megtelt a művelődési ház, ahol a MÁV Dél-Zala Táncegyüttes színvonalas műsora után Baráth Zoltán tánczenekarának közreműködésével a késő éjszakai órákig szórakozhattak a jelenlévők.

Málnaháború!

A mezőgazdaságból élők ma a málna felvásárlása, illetve rendkívül alacsony ára miatt háborognak. Ezzel az évvel ezelőtől kilónként 60-80 Ft-ot is fizettek érte, mára csak 20 Ft-ot. Július 2-ától már csak lélmálnának vásárolják a termést, 18 forintért. A szerződés nem számít, a felvásárló önkényesen állapít meg új árakat. A termést leszedni sem érdemes. Sokan annak a véleményüknek adnak hangot, hogy most utoljára dölkék be a felvásárlóknak, végleg kiértják a málnásukat, mint 5-6 évvel ezelőtt.

Kérdézzük: Mi szükség volt az árakkal manipulálni? Kinek volt ez jó? Úgy tűnik mintha a kápkodás és a tehetetlenség újból előtérbe kerülne. Pedig súlyos következményei lehetnek. A szakirányítás kapkod vagy a bizonytalankodó kormány?

- véjé-

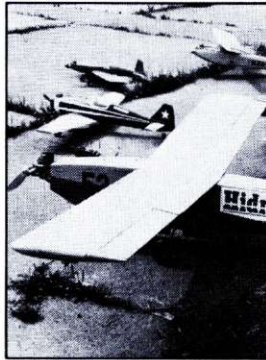
V. J.

Tihanyi István

Megszállottak a kanizsai modellező klubban

Popellár Jenő, a Tanácsköztársaság téri Általános Iskola matematika, technika szakos tanára 1983 óta titkára a Nagykanizsai Modellező Klubnak. Ő segítette abban, hogy olvasóink némi betekintést nyerhessenek egy lelkes kis csapat munkájába.

— Létszámunk az alakuló ülés óta 15 fő, nagyrészt repülő, kisebbrészt hajózó felnőtt modellezővel. Ehhez tartozik még az iskolában működő két ifjúsági szakkör is. Gyermekkorom óta modellezek, itt az iskolában technikát tanítottak, s a kettő elválaszthatatlan. Nekem és társaimnak kikapcsolódás, hasz-

rakozást jelent, mely összességében jól felhasználható a technika tantárgy oktatásához. Bizonyíték erre, hogy az utánpótlást az iskola 10-12 fős modellező szakköre adja. Szép eredmények is születtek már megyei és országos versenyeken mind ifjúsági, mind felnőtt kategóriában. A klubot országos viszonylatban is jegyzik, hiszen tagjaink nem egyszer működtek már közre európai szintű és világbajnoki rendezvényeken, mint versenybírók.

— Biztosítottak-e a feltételek a jó szerepléshez, a folyamatos klubmunkához?

— Mint minden klub, mi is a nehézségekkel küzdünk. Hogy fennmaradjunk, szükséges egy anyagi minimum, másrészt egyfajta fanatizmus. A klub-

helyiséget három éve kaptuk az iskolától. Nagyrészt az intézmény igazgatójának és vezetőinek érdeme, hogy megteremtette a működés feltételeit, anyagilag és eszméileg is támogatva munkánkat.

Kanizsai vállalatok segítettek abban, hogy a faipari munkákhoz szükséges eszközök, gépek se hiányozzanak. Sajnos ettől az évtől kezdve régi patronálóink az Állami Gazdaság támogatását már nem élvezhetjük. A MTTST-től (volt MHSZ) 17 ezer forintot kaptunk, de kérdéses ennek folyamatosága is. A technika, amivel dolgozunk, nagyon drága. Modelljeinket rengeteg munkával magunk építjük; egy-egy távirányítású repülőgép is 40-50 ezer forintba kerül. Emellett saját költségünkön utazunk edzésekre, versenyekre, bemutatókra. Abbahagyni mégsem szeretnénk. Amit mi csinálunk, annak már hagyományai vannak városunkban.

Közösen gondolkodunk azon, miként válhatnánk még hasznosabbá. Szívesen szerepelünk és szerepelnénk városi rendez-

vényeken, vagy szórakoztatnánk technikai bemutatókkal a gyermeknapok résztvevőit. Motoros gépeink alkalmasak arra is, hogy röpcédulákat szórjanak, vagy reklámszalagot vontassanak.

Meglepetésemre és örömmre a beszélgetés igazi bemutatóval végződött, már kinn a repülőtéren. A földi pilóták ezúttal: Popellár Jenő, Szélig László a KFV dolgozója voltak és Búza János, a Vízügyi Igazgatóság telepvezetője, egykori hivatasos pilóta, aki annakidején Li-2 utaszállító gépével nem egyszer startolt a zöld kifutóról.

Gondos előkészület után emelkedtek magásba a távirányítású repülőmodellek. A síma fel- és leszállások, a műrepülés bravúros mutatványai rabul ejtettek. Magam is kipróbáltam a kis földi irányítást. Igazi élmény volt az a másfél óra, amit a modellezőkkel töltöttem. Nem volt nehéz kitalálnom, hogy a rögtönzött bemutató főszereplő igazi megszállottak. Mintha ott repültek volna a magasban, a maguk alkotta géppel.

Irta és fényképezte:

Tóth Ferenc

Az önkormányzati törvénytervezet vitája kapcsán

Ki ne emlékezne a közelmúlt választási kampányának szónokaira és szónoklatira. Jól megjegyezhetjük (több szájból): először választunk szabadon, lebontjuk a pártállamot, létrehozuk a valódi demokráciát, ahol a népfelügyelet a meghatározó, végre felnőtt korba fogunk lépni és nem születnek döntések nélkülünk.

Nem tudom azonban, jól értem-e a körülöttem zajló történéseket. A szabadság rendben van, a lebontás folyamatban, a demokrácia kialakulóban. De mi van a választók véleményével?

Miért hozom szóba a problémát? Mindössze azért, mert a hónapok továbbra sem kimélve egymást, pont az önkormányzat hogyanjáról kísérlelnék meg törvényt alkotni. A mi városunk önkormányzatáról is persze, csupán a mi elképzelésünket nem akarják tudni?

Hogy micsoda huncut is tud lenni egy hatalmi harci!

Véltek a győztesek: ha megkaparintottuk saját izlésünkhöz igazítjuk az országot. És a választók mit szólnak ehhez? Kitérdekel! Megválasztották képviselőiket, most viselkedjél, ahogy döntenek. Ki van ez találat!

Hol van az a sok szép gyűlés a választások idejéről, amikor megdudhattuk a programokat? Ráért az időtöl minden jelölt a választókkal találkozni, meg Tamóczy Attila is. Most kellene csak igazán megmondani az állampolgárok véleményét, és nem csak az MDF-ét. Hogy miért? Mert a képviselőséghez a város polgárait juttatták Tamóczy Attiláé. Talán a demokrácia jegyében szóba kellene venni állni, mert így volna tisztességes, hisz nem akarunk más párti diktaumot az eddigi helyett.

Egyéni véleményhez való jogom alapján így látom — figyelve a parlament üléseit — mintha kezdene néhány dolog a fejetejére állni. Gyakran nem tudom eldönteni a képviselői felszólalások kapcsán, hogy új Magyarország, vagy egy európai konglomerátumot akarunk-e kialakítani. Se vége, se hossza a külföldi mintázatoknak.

A képviselők talán úgy vélik, ha az

orosz minta nem vált be magyar földön, akkor az összes nyugati demokrácia keveréke sikeres lesz? Nem tagadom, a jobbót lehet és kell is tanulni. De nem csak közzéni.

Az önkormányzat magyar történelmi tradíciókhoz történő igazlása felháborít. Nem tudom, a vármegye, a főispán intézménye mennyivel jobb a tanácsrendszerénél, a szavak tartalmát illetően. Ezzel már csak egy lépés a diszmagyar öltöztet előírása ünnepeken.

A számos történeszt felvonultató kormány és parlament csak arra képes, hogy a rossz feudális magyar múltból és a Nyugattól kölcsönözzen?

De van már kanizsai csodálkozóival is. Az önkormányzati törvényről folyik még a bizonytalan kimenetelű vita a parlamentben, de a kisgazdáknak Nagykanizsán már van pártmester jelöltje. Lehet ugyan ábrándozni, de nem tudom milyen feladatot mérték a kiválasztottak. Normális viszonyok között mindig a területtel kell először meghatározni, és hozzá rendelni a feladatot elvégzési képes személyt. Tán egy soha nem látott tintára bukkantak a kanizsai kisgazdapártiak? Vigyázzanak, nem kell elcsúszni.

Szeretném, ha a parlament és a kormányzati munka találkozna a magyar nép megéledésével, ha a közönségek érdekeinek megjelölés önkormányzatok születésének 1990. őszén.

Tamóczy Úr! Gondolkozzanak velünk!

Szabó Vince

Százsor mondtuk, most saájegyzésér is: A hir szent, a vélemény szabad. Szabó Vince eszmfuttatása azonban vitára serkent, mert úgy éreztük, a parlamentben tapasztalható áldatlan helyzet most felületes ítelkezés bírt. Nem értünk vele egyet, de amiről ír, az „a levegőben van”, s ha el is veti a sulykot, indulatát elfogadjuk. Úgy gondoljuk azonban, hogy az érintettek higgadt nyilatkozatával, olvasóink vitázó kedvű levelével a téma körüljárható, s a folytatás talán nem lesz haszontalan.

A szerkesztő:

nos időtöltés, a gyermekek számára pedig a precíz, pontos munka elsajátítását és szó-

Parlamentari sakkjáték

Az egyszerű állampolgár, — hála a magyar telekommunikációs szolgáltatásoknak — nap mint nap követheti az ország házában lejátszódo eseményeket. A nép képviselői legjobb tudásukat, ékesszólásukat vetik latba, hogy egymásnak és a kormány tagjainak elmondják megoldásra váró gondjaikat. Aztán a választadók hivatalos állásfoglalását, a módosító irányelveket megszavazzák érdekes képviselőink. A dolog elintéződött, jöhet a gyakorlati megoldás. De nem jön! Vagy nem érezhetően! Pedig változás az van! Árváltozás, címerváltozás, politikai átváltozás (ami előnyös is lehet, egyeseknél.) Egy-két helyen meg vezetőváltás is akad, bizony. Csakhogy a nagy parlament munka ellenére sem látszik az országformáló változás. Mert napjainkra is érvényes a régi

mondás, „a király messze van, a földesúr közel!”

A nép sorsa, élete mindig ott alakul, ahol él. A parlamenti munka pedig mintha maratoni sakkjátéksza lenne. Akár sötét, akár világos, a tisztek minden irányban lépkedhetnek, (meg is teszik!), de a gyalogok sorsa nem azon a sakkasztalán dől el. A képviselőink saját területükön kellene igazán felelni a szavukat a jobbítás érdekében, és a helyi kiskirályok ellen. Mert a gyalog útja mindig egyenes és előretartó.

Amikor célbaér és lép a tábláról, cserél erősebb és ütőképebb tiszttel küld maga helyett a sakkasztalára. Egy jó sakkjáték azonban meggondolja a gyalogáldozatot, még a parlamentben is.

Kiss Endre

Városunkban egyszerre vette ki évi szabadságát 7000 azonos foglalkozású lakos. Pontosabban 7410, ugyanis ennyit tesz ki a 6-14 éves életkorú népesség. Lehet jó idő vagy rossz, állás vagy leállás, leépítés vagy nagyjavítás, meszelés, tankönyvhány vagy kiszérelés, a tanulóifjúság — mióta világ a világ — egyszerre megy szabadságra.

Ha kirajzanának hétezer egyszerre a gyerekek, s elepnék Kanizsán a játszótérek, talán el sem férnének. Szerencsére ki itt, ki ott tölti a szünidőt, eloszlik a gyereksereg, megoszlik a gond: ugyan mit is tegyen a szülő a majd

játszóterein viszont délutánonként csapatostul játszanak, felnőtt is alig merészkedik a száguldó görkorcsolyák, gördeszkák, cikázó biciklik közé.

ALiszt Ferenc utca háztömbjei között rajcsúrozó gyereksereg ontja rám a nyár élményeit, a vakáció boldogságát:

„Későn kelünk, tévüzünk, játszunk, biciklizünk.”

— Strandra nem jártok? Lesz balaton nyaralás, üdülés a szülőkkel? - kérdezem.

Egymás szavába vágva mesélik, hogy csak Pista megye Balatonmáriára, meg Panni volt Zánkán, s megtudom, hogy a

meg nem bögitik a tétét. Hogy eldurvulnak nyáron? Igaz van. Olvasni nem akarnak, a 3. osztályos kislányom is tavaly szeptemberben az olvasás felmérésben utolsó lett. Én annak is örülnék, ha a rokonok néhány hétre odavennék őket, így látnának igazán fát, virágot, állatot. De messze lagnak, ritkán érintkezünk. Az ebéd nem gond. Este főzök, a gyerekek megemegetik, s így sokkal olcsóbb is, mint három gyereknek a zöldtáborba befizetni — mondja.

S. Tamással a Kintzsi utcában találkozom. Egyszerű támasztotta a házfalat.

üttörőházban nyári program? Nem szeretnék szervezett programban részt venni! Jobb a barátommal kettesben. Videózunk, számítógépezünk — így M. Laci.

Mutamom a két srácnak a kanizsai műsorfüzet 13. oldalát. Nem értük, hogy miért kínálom, azt meg hogy mit, még úgysem. Lehet, hogy nekik van igazuk?

A Városi Tanács Művelődési Osztályán aztán részletes tájékoztatást kapok, hogy a kanizsai gyerekek számára milyen táborozási, nyaralási lehetőségek adódtak 1990 nyarára.

A város nyári táborában, Balatonmárián 10 turnusban mintegy 1000 gyerek üdülhet. A megye Balatonberényben és Vonyarcvashegyen 600 helyet biztosított, ezenkívül vívó és zenei szaktáborban 60 gyerek tanulhat, pihenhet. A nyár elején cigány olvasótábor működött Márián, kb. 100 fővel, 93 gyerek utazhatott Csehszlovákiába, ha a szülők képesek voltak a 2116 forintos díjazásra. A Kun Béla, Andrejka, Szabadság téri általános iskola az NDK-ban cserétáborozást szervezett nyelvgyakorlás céljára. Ide is eljuthatott 180 gyerek.

A Csónakázó-tónál lévő zöldtábor is befogad 200 gyereket naponta. Ha a szülők munkahelyén igényelhető SZOT gyermeküdülési lehetőségeket is figyelembe veszem, akkor a gyerekek egyharmada részt vehet nyári szervezett programban.

Sok ez vagy kevés? Nem ez a kérdés, hanem az, hogy értelmes, nyugodt, szellemi és fizikai erejüket lekötő nyári elfoglaltságot tudunk-e biztosítani a hosszú szünidőben. Az elmúlt egy hónap elég volt arra, hogy a tanév fáradalmait még a legjobban hajtó kislány is kipihenje. Mi felnőttek, s elsősorban a szülők, nem engedhetjük, hogy a játszótérek, a strand a durva bandázás színelhelye legyen, s azt sem, hogy a családi videók a pornográf jelenetek kékítő helyévé váljanak, de azt sem, hogy szeptemberben barnára sül, erős, félanalfabéta gyerekek üljenek be az iskolapadba, akik egy könyvet sem vettek kézbe.

Nem engedhetjük, mert a felnőtt és gyermek kapcsolatában, a szülői szerepben soha nem lehet nyári szünidő!

Hétezeren szabadságon

három hónaposra dagadó nyári szünidőben csemétéjével. Hol van az régi szép idő — mondják a szülők — amikor Péter-Pálíg tartott a tanév, s szeptember 1-jén már beparancsolták az iskolapadba a gyerekeket?

Mi legyen hát nyáron, a hosszú iskolaszünidőben a gyerekekkel? Pihen, játszik, alszik, olvas, tévézik, videózik, nagymamázik, táborozik, strandol, urambocsá... talán szervezeten vagy otthon kicsit dolgozik is, s máris itt a szeptember. A kérdés azonban nem ilyen egyszerű. Az én gyermekkoromban, míg a szülők dolgoztak, kicsaptak bennünket az utcára, elfoglaltuk magunkat, a bandázás jó szórakozás, nem bűnözésre való alkalom volt, s az anyukáknak az ebédek sem okozhattak nagy gondot, hiszen ha megéheztek a cseméték, kentek maguknak egy darab lekváros kenyeret. Mondják, látom és tudom, ma más világ van.

Nézzük hát ezt a másfajta nyaralást! Először a játszótérek, hiszen mégiscsak ott kellene keresni a hétezer gyereket. Áváros északi részében, a TUNGSRAM környékén, a Korvin-lakótelep árnyas utcáiban alig találtam őket. Üres volt a sétakert, de a szökőkút környéke is. A keleti városrész

strand drága, meg nem is lehet olyan jól játszani, mert mindig rászólnak az ember gyerekeire.

Fogas kérdés a szülőkkel való nyaralás is. A tizenegy gyerekből — akik körém sereglettek — inkább a bizonytalan „nem tudom” hangzik el, kevesen késszülnek a következő hetek családi együttlétére.

Beszélgetésünk közben megérkezik N. Lajosné, a közeli ABC-ből hazafelé tartva. Kérdéseimre, válaszával szinte összefoglalását adja a kiskeresetű, többgyerekes, távollevő rokonokkal rendelkező szülő panaszainak.

— Hol nyaral a gyerek? Minek kérdez ilyeneket! Hát itthon! Az utcán, a lakásban. A férjem és én is itthon töltjük a szabadságunkat. Kiszámitottuk, a három gyerek elmenne táborba, meg ötven üdülni valahová, harmincezer forint nem lenne elég. Persze, ebben az a néhány ruhadarab is benne van, amit venni kell: melegítő a gyerekeknek; fürdőruha, szandál a férjemnek és nekem. Honnan vegyek ennyi pénzt? Örülök, hogy a beiskolázásra szűkösen elő tudjuk teremteni, ami kell. A férjem gyakran megy pecázni a Csónakázó-tóra, hál, Istennek a gyerekek is szívesen mennek vele, így nincsenek mindig az utcán,

— Unatkozom. Anyuék egész nap dolgoznak, a nővérem építő-táborban van, itt a környéken csak kis srákok lagnak. Délelőtt olvasni szoktam, de délutánra már mindent elvégzek, amit anyuék felírnak. Szeretek velük a hegyre menni, szívesen kapálok, meg kertészkedem. Táborba nem akartam menni, nem szeretem — tájékoztat.

Két kiskanizsai sráccal, M. Henrikkel és H. Lacival az autóbusz pályaudvaron futok össze. Egészségesen, életvidaman, barnára sülve, gondozott kerékpárjukra dölve egy ideálisnak tűnő nyaralásról tájékoztatnak.

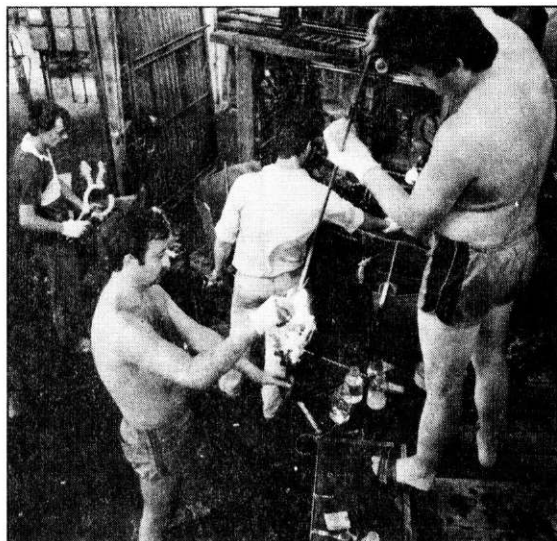
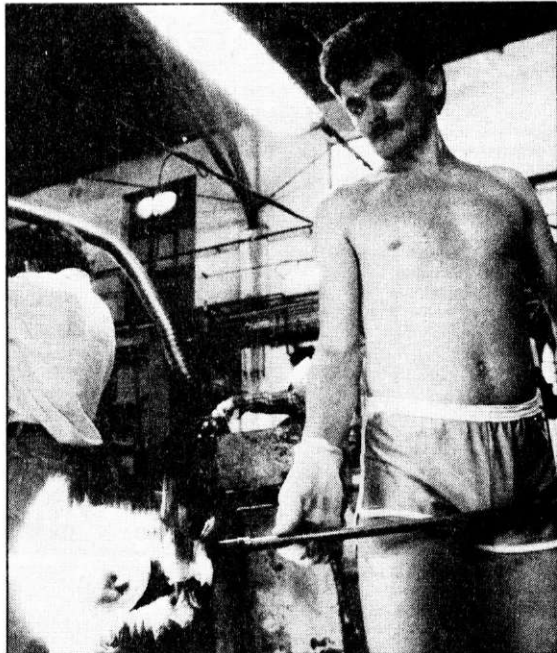
— Voltam Balatonberényben, zenei szaktáborban. Nagyon jól éreztem magam. Szeretek olvasni, kalandregényeket, meg szakmákat is, mert ősszel a Cserhátiban tanulok tovább. Sokat pecázok, kettesben a barátommal szeretek jobban lenni — mondta Henrik.

— Én egy maszek autószereplőhöz megyek dolgozni. Így hozzásegítek az olaszországi nyaralás költségéhez. Igen számítottam erre, mert apukámmal együtt leszek. Többször voltam a Balatonon is. Soha nem unatkozom, mindig találok olvasnivalót, meg munkát az udvarunkban, kertünkben. Van az

Az üveg mesterei

A Pannonglas Ipari Rt. Nagykanizsai Üvegyára — nyugat-európai megrendelést teljesítve — több, mint egymillió darab hőkancsóbétét gyárt. A hagyományos technikát robotok segítik, s így határidőre szállíthat az üzem.

PIÉRT-ügyek

Egy bolt, amely felkészült a tanévkezdésre

ABéke út elején 1987 július 16-án nyílt meg a PIÉRT rószerboltja. Tágas eladótérrel, az addig működő kicsi rószerboltok zsúfoltságán enyhítve készült el és lett hamar közkedvelt a vásárlók körében. A bolt vezetőjét, Bódis Istvánét kérdezem, mik a tapasztalatát az elmúlt rövid időről?

— Én is úgy látom, hogy a lakosság megszerette a boltunkat. Frekvenciát helyen, a városközpontban vagyunk. Eladótérünk valóban tágas, de a raktárunkról ez nem mondható el, ezért termékünk egy részét máshol kell tárolnunk.

Terméskatalánunk tulajdonképpen minden profilba tartozó árut felölél. Irószereket, táskákat, tapétákat, a háztartási papírárutól az írógépekig sokféle. Alakosság és közéleti igényeket a lehetőségekhez mérten próbáljuk kielégíteni. Sajnos mindig akad egy-egy keresett áru, amely sokszor hetekig hiányoztunk, de ez nem a mi hibánk. Mindig az igényekhez igazodva rendelünk, de amit az ipar kétséget kizáróan gyárt, vagy amit nyugati importból kell beszerezni, azoknál előfordulhat a hiány.

— Az árremlések miatt hogyan alakul a forgalmuk?

— Mennyiségileg erősen csökkent a forgalmunk, de forintforgalmunk — éppen az

emelés miatt — nagyjából a régi szinten maradt. Az egyre nehezező gazdasági és pénzügyi problémák ugyanis még a közszűkítésre is erősen rányomják bélyegüket. Sok és sajnos egyre több a fizetőképtelen vállalat, és a számuk emelkedik.

— Közledik az iskolakezdés. Talán nem haszontalan megkérdezni, hogy állja majd a rohamot a bolt?

— Mi már most felkészültünk a tanévkezdésre. Minden beszerezünk, és minden rendelkezésünkre áll, hogy azok, akik nem akarják az utolsó pillanatra halasztani a bevásárlást már ma megvehessék gyermekük iskolai felszerelését. Csapnám a rajzfelszerelések hiányának, de talán időben megérkeznek azok is.

Ami a legjobban megdöbent engem az az, hogy az iskolák milyen magas elvárásokat támasztanak a szülőikkel szemben. Hadd említssem például a tuskihúzóeszközt, amelyet kötelezővé tettek, és amelynek az ára 5000-6000 Ft. Ki tudja ezt megvásárolni?

Július 23-tól augusztus 4-ig egyébként tanszervásárt szervezünk. Szeretném hangsúlyozni, hogy nem lejárásról. Minden 300 Ft feletti tanszervásárlás esetén sorsjegyet adunk. A nyeremények: színes TV, videó, BMX kerékpár, és vásárlási utalványok is lesznek.

— Mennyi az itt dolgozó eladók keresete?

— 6500-7100 Ft, a forgalom után járó pótlékkal együtt. A kereskedelemben nem ösztönöz az új adózás bevezetése. Minél nagyobb a forgalom, annál nagyobb az elvonás. De ez nem csak a mi gondunk, ez országos gond és mindnyájunkat egyformán sújt.

Félnék az olyan elképzelésektől is, amelyek szerint a 10 fónél kevesebb dolgozót foglalkoztató boltokat magánkézbe adnák, mert akkor sokunk munkahelye bizonytalanra válhat. Sok a kérdőjel tehát, van miért aggodnunk.

Aradszky

Jött fiatalosan, sportosan, vidáman, és ki tudja hányadszor ismét meghódította a kanizsai közönséget. Ahatvanas években az ország egyik kedvence volt. Fesztiváldíjas, aranylemez népszerű sztár, a siker csúcsán. Aztán egyik pillanatról a másikra nem láttuk a tévében, nem hallottuk a rádióban, nem jelent meg lemeze sem. Miért tűnt el olyan hirtelen?

— A hatvanhetes tánadallesztívtá az „Ügyetlen csók”-kal nyertem, 131 ezer közönségsvazazzal. Azóta is voltak fesztiválok, KIMITTUDOK,

de ennyi szavazatot senki sem kapott. Szeretett a közönség, szerették a dalaimat. Am amikor Dobos Attila, aki Lovas Róberttel együtt a szerzőm volt, elment Magyarországról, zárolták a felvételeit, így az én dalaimat is. Nemcsak azokat, amelyeket ők írtak, hanem valamennyit. A rádió, a televízió, az újságok, egyszerűen a tömegkommunikáció hirtelen „elfelejtett”, a lemezgyár sem hívott. Erkölcstelennek tartottam, mert a felvételeket csak ellették, nem semmisítették meg. Félretették, hogy alkalmas időben majd újra elővehessék. — ahogyan meg is történt.

— A „csendes” korszakában fordult elő, hogy azok a szakmabeliek, akik látszólag elfelejtették, egyszerűen megkeresték. No, nem szerepelni hívták, hanem kölcsönkérték egyik aranylemezem visszatekint. Könyveden, mintha mi sem történt volna. Elfelejtette a tizenhat évet korán kiülni?

— Miért ne? Volt három is: a Pirokka, a Pókháló és az Ügyetlen csók. Tetszett, hogy hozzám fordultak.

— A nyolcvanas évek közepén egyszerűen visszatekint. Könyveden, mintha mi sem történt volna. Elfelejtette a tizenhat évet korán kiülni?

— Nem. De nem volt bennem, és ma sincs sértődöttség. A kollégák úgy fogadtak a televízióban, a rádióban, a lemezgyárban, mintha tegnap jártam volna ott utoljára. Hívtak, mentem. Ha nem megyek, mást hívnak. Nem sajnálhattam magam, az a fontos, hogy újra itt vagyok.

— Mit csinált a tizenhat év alatt?

— Énekeltem. Anyi meghívásom volt, és van a mai napig, hogy nem panaszkodhatom. Akkor jöttem rá, hogy van bennem érték, hogy kellet a közönségnek. A félreállítással csak „prolongáltam magam”. Abban az időszakban szerződésemm volt a Vidám Színpaddal, Kabos Lászlóval léptem fel tíz éven keresztül.

— A nyolcvanhatban megjelent „Újra itt vagyok” című nagylemeze rövid idő alatt elfogyott, igazolva népszerűségét.

— Harmincezer jelent meg belőle, a lemezgyár szerint ennyi kellett. Hogy miért csak ennyi? Nem tudom! Pedig sokan keresik, és nem lehet kapni.

— A lemez címadó dala Máté Péter szerzeménye. Kiknek a dalait énekelte

mostanában?

— Műsoraimban régi slágeretmet, és új dalokat énekelek. Az újakat többek között Ihsás Gábor, Szakora Róbert, Malek Miklós, Komár László írták.

— Mindent elénekelt, amit önnek írtak?

— Szó se róla! Csak olyanokat, amelyeknek fülbe mászó a dallama, amelyekről éreztem, hogy sikerre tudom vintni őket. Általában ráéreztem, mit kell énekelnem.

Való igaz, jól válogattam. Bizonyítja ezt egy tucat dal, amelyből Aradszky

László slágert csinált: az Ügyetlen csók. Még ide-oda húz a szív, Úgy sír a szél, Pókháló van már az ablakon, Sárga lilom, a Városi világ, az Édes Piroskám, Nem születtem grófnak... és még folytathatnánk a sort, van miből. Reméljük, az idén megjelent „Fekete arany” című nagylemeze is megnyeri a közönség tetszését.

— Aradszky Lászlóról közüdt, hogy nagy focirajongó. Nézi a világbajnokságot?

— Hógyne! Minden meccset láttam — *Mt a tippje?*

— Olasz — nyugatnémet döntő. Aztán felment a színpadra, énekelte, és pillanatok alatt magával ragadta a Bazár udvari Zeni Estek hallgatóságát.

A kanizsaiak ősszel újra láthatják, egy nagyszabású HSMK rendezvényben.

Aradszky László H. M.

Török Lajos versei

Aludj el

Aludj el
álmodj szépeket

ha eljön a pillanat
eléred önmagad
látod tűnik a figyelem
s ajkad se érzi a hűs
levegő könnyű illatát
csak perc az életed
s távolod mint messzi Nap
de eléred önmagad

Aludj el
álmodj szépeket

nem zaklat senki hidd el
de egy szív talán érted fáj
s szemed megőrzi a sötétb
e zuhant árnyakat
ha messze van ki álmodt ad
s eléred önmagad

Aludj el
álmodj szépeket

ezernyi éjszaka áll mögéd majd
s nem unod meg őket soha
csak ezt az egyet
mert fordul az ég
s a világ csukódik be újra
és messze jár a fényes Nap
de eléred önmagad

A pusztulás szélén

Sírh, ha sírnod kell,
ne kíméld a szíved!
Végso birokra kél
haláloed is vedel.

Sírh, ha sírnod kell,
zokogva szót keress!
Hulló csillag voltál,
emberül szeress!

Olvasta..?

Esterházy Péter:

Hrabal könyve

Esterházy Péter a cimdással Bohumil Hrabalnak, a cseh irodalom élő klasszikusának nyújtja át új regényét, ám maga a mű korántsem homl révült esztétizálásba bonyolító tiszteltetés, a könyv szavaival élve: nem literátor, „tekli-mekli”. A két főszereplő — a munkával lassan, piszmozga haladó író és hitvese — képzeletben Hrabal meghitt családtagjaként van jelen; hozzá fordulnak, az ő véleményére kíváncsiak életük egy választásra kényszerítő perődusában, amikor arról kell dönteniük, hogy három gyerekük után vállaljanak-e egy negyediket. A halk kopogás a létezés kapuján, a személyes élet időbeni folytatódásának újabb esélye természetesen tágitja ki a regény dimenzióit: feltárul a férj és a feleség családjának múltja, ráadásul az író familiájáé az asszony szemzőgéből.

Formailag-tartalmilag a fő szöveget a feleség monológja képviseli. Nem is monológ igazából, hanem belső beszéd — Hrabalhoz intézve. Ez tágul ki vagy szűkül össze az Esterházy-próza jellegzetes sajátosságai, ritmusa szerint. Amikor kibővül, természetes szervezővel foglalja magába nemcsak a családörténetet, hanem azon keresztül a történelmi dimenziót is. A múltbeli ka-

talizlmák (például az író felnevelő család kitelepítése az ötvenes években) a jelen gondjait, aktuális érzelmeit is országnyi vetületévé alakítják. S a hazai mizériák éppen azért találhatnak megéto hallgatóra Hrabalban, az asszony szövege azért is intéződhet a cseh íróhoz, mert minden részükből áthatja őket a magyarnál még tágabb, kelet-közép-európai sorsközösség tudata. A tartalmi mondandó „pulzálása”, a tágítás és szűkítés dinamikája szerkezetileg sajátos hármasságot hoz létre. Két nagy fejezet: A hűség fejezete (amelyben az asszony kívánja, elfogadja a születendő gyerek létét) és A hűtlenség fejezete (amelynek kezdetén mintha visszajukra fordítódnának a dolgok) után olvasható kódában már nem a magánélet, nem is a történelem a tárgy, hanem azok metafizikája. Az összes eddigi motívum transcendáloódik ebben az „emberiségköltemény-szerű” zárórészben, amelyben természetes szereplővé válhat maga a Jöisten is.

A regényben Esterházy ezúttal is káprázatos megoldásokkal él, hol játékos-ironikus, hol natvan-megrendítően költői: pesti szleng és szikár logikai fejtegetés egyaránt szerepel a szövegben. — Azoknak is ajánlható, akik eddig nemigen barátkoztak meg az íróval, hátha ez az újabb alkotás kíváncsiságot ébreszt bennük e különösgében is vonzó művészi világ iránt.

(Új Könyvek)

Kutatók Kanizsán

A Romlottvár is kanizsai látványosság lesz

Beszélgetés Cseke Ferencel

A tősgyökeres kanizsaiak közül ki ne ismerné a Nagykanizsa útkalauzt, a Dél-zalai túraajánlatokat vagy éppen a Belvárosi séták című füzetecskét? Ki ne hallott volna a Thüry-kopjafáról vagy az Örmehgyi kulcsosházról? Ki ne tudná, hogy megkezdődtek a Romlottvár helyreállítási munkálatai? Gondolom, mindenki. De azt tudják-e, hogy mindezekben orosz-lánrészre van dr. Cseke Ferencnek, a Dr. Mező Ferenc Gimnázium tanárának?

— *Honnan ered a földrajztudomány szeretete? — kezdjük a beszélgetést.*

— Történelem-földrajz szakon végeztem az egyetemen, de számomra az első- és másodlagos a földrajz. Ezen belül a természeti földrajz áll közel hozzám. Viszont Nagykanizsa múltjának csak történeti megközelítést egyoldalúnak tartottam, pedig a biológiaiól a közgazdaságtanig, a földrajztól a nyelvutudományig lehetne foglalkozni vele. Így választottam egy pályázatot témájaként Nagykanizsa környezetének természeti földrajzát. Érdekes téma, mert sokrétű, jó látni az ember környezetét, több oldalról.

A Magyar Tudományos Akadémia Dunántúli Tudományos Intézetének ösztöndíjával tovább folytathattam kutatásaimat környezetünk felszíni és felszín alatti vízeiről. A fellelhető adatokon kívül két éven keresztül folyamatosan vizsgáltam a Princípális-csatorna vízgyűjtőjének felszíni és talajvizét.

— *Tevékenységének sajátos területe lett Zala szépségeinek közkincsé tétele.*

— Az 1970-es évek vége felé kezdtem a zalai turisztikával foglalkozni. Turisztikai szempontból ugyanis Zala majdnem ismeretlen volt, sajátos kéréséget most kezdik felismerni, egyre többen keresik fel. Elsődleges feladat ezért a turisztikai lehetőségek feltárása és részleges kiépítése volt. A kanizsai természetjárókkal közösen több, mint 400 km turistautat festettünk fel. Kulcsosházat létesítettünk a városi postásokkal az oroszított Örmehgyen, amely nagy sikerrel működik, s éventéki emléktúrárt indítottunk a Thüry-kopjafához. Elkészült a TV-toronynál egy 600 m-es sípálya felvonóval, melegezővel, paradoxon, hogy hóhiány miatt a felavatására még nem kerülhetett sor.

— *Őn — mint a Nagykanizsai Történelmi Emlékbizottság tükára*

— *hogyan látja a bizottság működését? Miként értékeli a 300 éves évforduló megünneplését?*

— A város török uralom alóli felszabadulása 300. évfordulójának megünneplésére alakultunk. A kitűzött célok egy része megvalósult, vagy teljesítjük most van folyamatban, más részét pénzügyi nehézségek és érdektelenség miatt kénytelenek vagyunk elhagyni, pedig eredetileg nagy terveink voltak. Haszonnal zárult viszont a várat bemutató kártya- és falinaptárak kiadása, kiállítás nyílt a képtárban a város történetéről, sikeres vetélkedők vannak mő-

göttünk. Megkezdődött a Romlottvár helyreállítása, amely országosan egyedülálló, földesúri vár (ilyen korút még nem tártak fel az országban). Építését Mátyás király engedélyezte 1480-ban.

— *Hol tartanak jelenleg a munkálatok?*

— A vár feltárása lényegileg kész van, a hátralévő ásatások befejezésére feltehetően júliusban kerül sor, régészeti táborozók segítségével. Utána kezdődhet a pince befedése és a falak részleges építése. Kanizsa európai hírű várának helyére egy emléketűt szeretnénk állítani Várkapu formájában, ez azonban

pénzhiány miatt késik. Csúszik az új Kanizsa-monográfia, későbbre halasztódik a tervezett ünnepi ülészek is.

— *Ha befejeződnék az évforduló eseményei, mivel kíván foglalkozni?*

— Szeretnék visszatérni a földrajzhoz, s ott kutatásokat végezni, tanulmányokat írni.

Úgy gondoljuk, Cseke tanár úr önzetlensége, szorgalma, ügy-szeretete biztosíték a további sikeres helytörténeti kutatásokhoz.

Horváth Ilona

A karmester

Találkozás Torják Vilmostal

Az 1989/90-es évad kezdete óta új karmester irányítja a Nagykanizsai Szimfonikus Zenekart: Torják Vilmos, aki „civilben” a Salgótarjáni Zeneiskola hegedűtanára és a Nagybatányi Kamarazenekar vezetője. Heti két napot tölt nálunk, de hangverseny előtt lehetőség szerint igyekszik ezt még megtoldani. Több sikeres koncert után kértünk tőle interjút, hogy személyesen is megismerhessék őt lapunk olvasói.

Nehezen állt kőtelnek.

— Nem az én személyem a fontos, hanem a zenekar — mondja, amikor muzsikussá érésének állomásairól beszélünk.

— *Erről egyébként is nehéz beszélni — folytatja —, hiszen maga az érettség is problematikus fogalom: az a legfontosabb, hogy az ember hogyan tud adott helyzetekbe beilleszkedni és ott úgy cselekedni, hogy az ne legyen értelmetlen. Ha valamiben eredményt lehet elérni, még a kudarcok is elnyerik értelmüket, hiszen a legnegatívabb jelenségekből is lehet valamit kovácsolni.*

Annyit azért elárul, hogy — érdekes módon, hegedűs lé-

tére — egy fúvószenekar élén kezdte el a karmesteri tevékenységet.

— Ez ugyanolyan extrém helyzet volt, mint most Salgótarjából az ország másik végébe, Kanizsára pendlízni. De a fúvós-zenevel való kapcsolatolom elnyerte értelmét, hiszen sokat profitálok belőle most egy szimfonikus zenekar élén. Ezért úgy érzem, van rá remény, hogy ez az állandó ingázás is hasznos lesz.

— *Miért érezte szükségét, hogy eddigi muzsikusi tevékenysége mellé elvállalja a kanizsai zenekar irányítását is? Nem fárasztó a sok utazás?*

— Az elsődleges az, ami miatt elvállaltam az ok, hogy a zenekarral helyreállítsuk a zenei közművelődés Kanizsán eddig megrendült presztízst. Addig vállalkoznom kell erre, amíg olyan változásokat nem lehet előidézni nemcsak a zenekarnál, hanem a városnál is, hogy a zenekar visszajusson abba a pozícióba, amiben körülbelül tíz évvel ezelőtt, Dárdai Árpád irányítása alatt volt. Ehhez nem is egyszerű dolgokat kell megoldani. Nevezetesen azt, hogy az utánpótlás rendszeres és intenzív legyen és a működéshez megfelelő anyagi

körülmények álljanak rendelkezésre. De talán mégis azt érzem a legfontosabbnak, hogy a város szeresse a zenekart, a kanizsaiaknak legyen rá igazán szükségük. Egy kicsit lokálpatriótának kell lenni. Ez természetesen vonatkozik a többi zenei együttesre is, hiszen partnerek kellene, egyedül semmit nem lehet elérni. Úgy látom, a kezdő lépések szerencsésen alakultak. Akkor látom a folytatás reményét, ha továbbra is lesznek partnerek, s a zenekaron belül is egyre többen átérzik ezt. Hogy fárasztó-e? Engem a hiábavalóság, a reménytelenség, a feszültség fáraszt. Azóta sokkal kiégensúlyozottabb vagyok, amióta ezt csinálom.

A figyelmes hangversenylátogató valóban tapasztalhatta, hogy valami megindult Nagykanizsa zenei életében. Természetesen nem egyedül a karmester személye a garancia arra, hogy ezek a változások kiteljesedjenek, de az biztos, hogy végre ismét avatott kezekben van a város szimfonikus zenekara.

Kocsis Katalin

A karmester már nincs a városban. Hogy miért, arra még visszatérünk. Amit azonban mond, nem tanulság nélküli. Ezért közöljük.

A szerkesztő

Pf. 74

A kispiaei épületről

1990. június 15-én megjelent „Ideges az MD” című cikk a VGV-t érintő részére szeretnénk reagálni.

Az 1990. évre érvényben lévő szerződés alapján — mely létrejött a Nagykanizsai Városi Tanács V.B. Termelés-Elátásfelügyeleti Osztály és VGV között — törvényesen használjuk az épületet. A szerződés melléklete tartalmazza a szolgáltatások részletes felsorolását.

E melléklet 5. pontjában foglaltak alapján a vállalat köteles elvégezni, a kispiaei helyiség használati jogának átadása ellenében:

1./ a nagyvásárok utáni takarításokat, a vásár területéről 1 db szemeteskonténer rendszeres elszállítását,

2./ szóbeli megállapodás alapján — mivel a kispiaei nem üzemi — a piacfelügyelőszék által szervezett kirakódó vásárok (húsvéti, karácsonyi, stb.) alatt, illetve utáni takarításokat.

A szerződésben foglaltakat a VGV elvégzi, a Piacfelügyelőszék részéről eddig kifogás nem volt.

Néhány szó az előzményekről: — A közhasznú munkás foglalkoztatásra a VGV-vel a Megyei Tanács és a Városi Tanács kötött szerződést. 1987. november 16-tól a vállalatnál kaptak mun-

kalehetőséget. Kezdetben csak néhány személy elhelyezéséről kellett gondoskodni, így azt a meglévő szociális helyiségekben meg tudta oldani a VGV.

1988-tól egyre nagyobb igény mutatkozott a közhasznú foglalkoztatásra. Elhelyeztük a szociális helyiségekben — növekvő létszám miatt gondot okozott. Olyan megoldást kellett keresni a város területén, mely 25 fős átlaglag számolva — és itt női dolgozókra van szó — mely megfelelő szociális feltételeket biztosít. Így jutottunk 1989-ben a jelenlegi épülethez, a Rózsa utcában.

A vonatkozó rendeletek és szabványok figyelembe vételével az épület belső átalakítását befejeztük (szociális helyiségek, öltöző, raktár kialakítása, fűtés megoldása). Az átalakítás költségét a VGV viselte.

Nem zárkozunk el az épület átadásától. A közhasznú munkát végzők részére megfelelő helyiség biztosítását kérjük — amely nyíltan az ilyen munka végzésére szükséges van.

A közhasznú foglalkoztatás jelenleg társadalmi érdek.

Szöke János
igazgató

„Tiszta” víz?

Szűcs Rózsa nyugdíjas ismerősöm csergetett be ma hozzászólásom felhívására, és egy átlátszó üveggel vizmintát tett elem, mondván: szőlőj hozzá, milyen nálunk az ivóvíz!

Részemről a minőség tényleg talán, de eszembe jutott, hogy a nejem a napokban kénytelen volt megismételni a mosást az automata mosógéppel, mert a mosóvíz az öblítéskor e mintánál sokkal barnább árnyalatú volt!

Közös megbeszélésünk során kiderült az is, hogy a vízminősége szinte napszakonként változik. Nejem például tegnap trint sem mert belőle. Szerencsére volt egy korábban készült üveg szódavízem, amit még halványabb folyadékkal készítettem, s ezzel ottlotta szomját a kánuklóban.

Szűcs Rózsaát vígasztalni próbáltam, hogy falvaink egy részében a kutak nitráttal szennyezettek, és a csecsemők részére — a zacskós tejek mintájára — zacskós ivóvizet kell készíteni (bizonyosan nem Kanizsáról, az Ady út környékéről). Rózsa elmesélte, hogy járt a vízzel a Tanácselnök Úrnál, aki őt aláírás gyűjtésére biztatta, hogy ennek nyomán intézkedhessenek.

Rózsa azt is rebesgette, ifjú

korából emlékszik rá, hogy időnként megnyitották a tüzscapokat a városban (akkor még kevesebb volt a vízlejtés!), és kiöltötték az utcát vezetőket.

Lehetséges, hogy ily módon „tisztázhatnánk” a dolgokat?

Jó volna, ha lapjukban megkérdeznék az illetékes vizműveletről, hogy:

1. A gusztyustalan, barna színű ivóvíz az egészségre ártalmas-e?

2. Milyen módon lehetne a bajon segíteni?

3. Mi okozza a szennyződést? Mangán vagy vastanáltság hiánya, esetleg új vezetékvezetés nem kellő átöblítése és fertőtlenítése? (Ilyen is volt már évekkel ezelőtt, súlyos következményekkel)

Berkes József
nyugdíjas
Nagykanizsa,
Ady E. u. 14/D.

(Az olvasói leveleiben foglaltakra várjuk a Dél-Zalai Víz-és Csatornamű Vállalat választát. A szerk.)

Isten áldja, Jéki úr!

Elment Kanizsáról egy edző. A legsikeresebb, a legjobb, aki valaha is működött Kanizsán. Lejárt másfél éves szerződése, melynek utolsó percét is becsülettel végigdolgozta.

Igen, „becsület és emberség” volt az, amely itteni működését végig jellemezte. Magas szakmai tudása, közismert, s ehhez páratlan emberség is járult.

Ember tudott lenni a „farkasok” között, végig becsületes tudott maradni az Olajbányász-maffia szociálisában. Ott, ahol ezek a nemes értékek nem jellemzőek. Ott, ahol a szenny, a mocskok, az alkohol dominál...

A kanizsai kézilabda-barátok nevében is köszönrjük ezt a fejlethetetlen másfél évet, amíg itt edzősködött!

Külön szeretnénk megköszönni azt a négy hónapot, amely időszak alatt szerencsétlen sorsú gyermekünket edzette. Felcsillantotta a reményt, pedig ő már tudta: a kézilabdáért ártatlanul oly sokat szenvedő kislányt az Úzsoki László által vezetett maffia „halálra ítélte”. Próbálta megmenteni, de Úzsoki néki is parancsolt, felettese volt.

Kérjük a Mindenhatót, hogy új csapatánál is ilyen sikerrel dolgozzon, mint Kanizsán, így szeressék mint EMBERT, mint EDZŐT egyaránt.

Isten áldja, Jéki úr!

Öszinte tisztelettel és köszönnel:
a Kele-család
Nagykanizsa, Hársfa u. 1.

Pf. 74

Az a bizonyos szalmazsál

Az „Újrakezdés, gáncsokkal” című írással kapcsolatban az alábbi helyreigazítási igényemet jelentem be:

A lakosság jelentős részének kérésére — különös tekintettel arra, hogy a városban rendkívül módon elszaporodtak az italozó helyek (ld. Hevesi úti üzlet sor) a Végrehajtó Bizottság 1984. novemberi hatálybalépéssel az alábbi határozatot hozta:

„49/1984. vb. sz. határozat „a.” A magánkereskedelmi üzlethálózatnak további fejlesztését újabb építési területek, bérlemény kiutalásával, valamint az igénybevételi bérleti díjak differenciálásával is elősegíti. Állami kezelésben lévő területen, illetve helyiségbérleményben azonban csak a város, városrész ellátása szempontjából jelentős, és fontos üzlethálózatban tevékenykedő magánkereskedők elhelyezési kérelmeit a termelés-elátásfelügyeleti osztály véleményét kérjük ki. A terület-használati, illetve helyiségbérleményi megállapodásokban a bérleti viszonyt megszüntető feltételként kell előírni az eny-dezylett üzlethálózat. A kereskedelmi szakigazgatási szerv, a várható ellátási igényeknek megfelelően évente tegyen javaslatot a támogatásra kijelölt üzlethálózatokra.”

Ez a határozat a mai napig érvényben van, bár az 1990. áprilisában bekövetkezett jogszabályváltozások lehetőséget

adnak a felülvizsgálatára.

Szabó Dénes — és minden más állampolgár esetében is az érvényben lévő jogi szabályozások szerint jártunk és járunk el. Gerő László valóban dolgozott az osztályon, de nem ezért értékesíthet alkoholt, hanem azért mert üzletét e korlátozó rendelkezés közel 3 évvel megelőzően, 1982. január 18-án nyitotta. Gerő László második üzletét 1989-ben nyitotta, ahol már természetesen a Kirendeltség természetesen üzletkötésben kapott engedélyt.

Az írás a továbbiakban az újrakezdési kölcsönrel kapcsolatban mesterien keveri a dolgokat. Úgy tűnteti fel a Zm. Munkaügyi Hivatal Kirendeltségét, mint a tanács szakigazgatás részét képező egységet, holott mindössze arról van szó, hogy miként a Városi Bíróság, a Városi Ügyészség és a Városi Tanács, úgy a Zm. Munkaügyi Hivatal Kirendeltsége is a Szabadság tér 7. sz. épületben van. Természetesen a Kirendeltség vezetőjének a neve is pontatlan.

Az szalmazsál természetesen itt van az irodámban, de abban még becsület, jószándék ember nem botlott meg, tisztelt Cserny Úr, — és nem is fog. Nagyobb esélye van erre azoknak, akiknél egy-egy írásban ennyi a „pontatlanság”, a valóság célirányos elferdítése, ami nyilvánvalóan nem a véletlen műve.

Kovács Zoltán
osztályvezető

Laura és Peter meglepetten engedelmessé váltak. Eppen csak annyit idejük maradt, hogy leves-sék kabátjukat. Grácia szigorú tekintettel várakozott, aztán előkapott egy papírt:

— Látjátok? Ez Laura apjának üzenete. Igen, ez a helyes szó. Mert ez nem végrendelet. A szövegre emlékeztek még? Az első mondat így hangzott: „Kincset hagyok rátok, jól gondozzátok”. No, akkor most elemezzük ki. A kincs nagy értéket jelöl, de nem feltétlenül drágaköveket vagy aranyat, az ilyesmi csak régi kálózottörténetekben és kalandregényekben fordul elő. Manapság lehet az értékpapír, készpénz vagy más is. A lényeg: értéket hagyott rád az apád, Laura, de nem készpénzről van szó, hisz akkor nem irta volna hozzá: „jól gondozzátok!” Mi lehet az a kincs, amit gondozni kell, akár egy kertet...? Ezt sem tudjuk. Lássuk a második mondatot, hátha ettől okosabbak leszünk: „Erőt ad majd és rám emlékeztet benneteket.” A kincsről tehát már három dolgot tudunk: gondozni kell, erőt ad, emlékeztet... A következő mondat: „Ha megtaláljátok, mérhetetlenül gazdagok és erősek lesztek”. Ez megerősíti az előbbi feltételezést, hogy nagy értékről van szó. Ám nyugtalanító, hogy apád maga is kétségeket táplált, vajon felleltek-e a hagyatékot? „Ha megtaláljátok...”, írta. Lássuk a negyedik mondatot. „A második domb erdejében, a kettős ajtó mögött, napfelkeltekör”. Végre valami konkrét dolog! Egy bizonyos ponttól számítva nem az első, hanem a második dombon! Egy épületben! Mert erre utal a célzás az ajtóra. Ez persze

lehet kapu is, esetleg valamely romos épületben... És a napfelkelte! Istenem, milyen romantikus! Ez már teljesen úgy hangzik, mint egy régi kalandregényben. Tehát valamilyen vizuálisan tapasztalható jelzés könnyíti meg a kincs fellelését a napfelkelte pillanatában... Izgalmas! És az utolsó mondat is árulkodó: „Legyetek boldogok”. Többes szám, értitek? Tehát apád — nézett Laurára és mutatóját akár egy pisztolyt szegezte a fiatalasszonyra — tudta, hogy férjhez mentél, amikor ezt a „végrendelet”

letétbe helyezte a közjegyzőnél.

— Lehet, érdeklődött utánam? — Laura meghatódott. — Talán messziről nézte, amint az esküvő után kiléptünk az utcára. Vagy követett bennünket, amikor nászútra mentünk?

— Ne ábrándozz — intette le a férje türelmetlenül. — Grácia néni, nagyon alapos elemzést tetszett készíteni, de az az egész mit sem ér, hiszen csak egy apróságról nincs tudomásunk: arról, hol van az a ház, ahol a kincs rejtőzik!

— Ha ezt hiszed, bizony nagyon tévedsz! — rezzentek meg az öregasszony ősz fűrtjei. Szemében, ajka szögletében pajkos-didadalmas mosoly bújkált. Kis hatásszünetet tartott. Laura és Peter roppant izgatottan vártak. A néni mély lélegzetet vett és ki-vágtá:

— Én tudom, hol van elrejtve a kincs!

5. Emberrablás

— Ez szennáció! — ugrott fel a két fiatal. Laura azonban Grácia néni nyakába borult és összecsókolta. Az öregasszonyt ez talán még jobban meglepte, mint a „gyerekek” izgalmas története. De nem ért rá ezen gondolkodni — vállán erős szorítást érzett. Egy pillanatig sem kételkedett: férfikéz volt. Mikor érzett utoljára ilyesmit, hány éve már...? Megfordult. Peter mélyen az asszony szemébe nézett:

— Grácia néni, hogyan köszönjük meg?

— Jó, jó, csak türelem —

— Én sem hallottam soha — rázta a fejét Peter is csalódottan. A fiatal pár összenézett, egy percig mindketten ugyanarra gondoltak: a néni bizony megőregedett, az agya sem fog már úgy, mint régen. Amit kigondolt, annak semmi értelme...

— Nem vagyok szenilis, ha erre gondoltok — Grácia néni remekül olvasott az arcukból. — Tudom, mit beszélek. Laura, gyermekkoromban egy folyóparti kis faluban nyaraltam. A falu neve Kehal volt; a közelben lévő dombokat pedig, ha jól emlékszem még, Kehal-hegyeknek hívták.

— Ez már más! — most Peter ugrott az asszonyhoz és egy csókot nyomott az arcára. Grácia boldogan fellélegzett és csillogó szemmel folytatta:

— Szép vidék a Kehal és környéke. És nincs is messze, innen talán száz kilométerre van.

— Mikor indulunk? — kérdezte Laura.

— Menjünk azonnal! — ugrott fel a férje.

Grácia néni az ablakra intett:

— Látjátok? Már sötétedik. Ilyenkor nincs értelme elindulni. Mire odaérnénk, éjszaka lenne. Majd holnap.

— A főnököm nem enged el. Alig pár napja dolgozom az új helyen — aggódott a fiatalasszony.

— Holnap péntek lesz. Délután megint bérelek egy autót, mégha ráemegy az utolsó megtakarított pénzünk is — ígérte Peter.

— Ami a pénzt illeti... Én is beszállok a költségekbe — jegyezte meg a néni és elővette retiküljét. Mosolyogva tette hozzá: De ugye, kapok majd részt a kincsből is...?

Vége a 7. résznek

(folytatjuk)

a néni érezve a pillanat jelentőségét, lassan visszavált a heverőre, hátát a falnak vetette, és úgy tett, mint aki ismét papírjaiba mélyed. A fiatalok azt már nem bírták ki. Újabb rohamot indítottak:

— Grácia néni, mondd már meg!

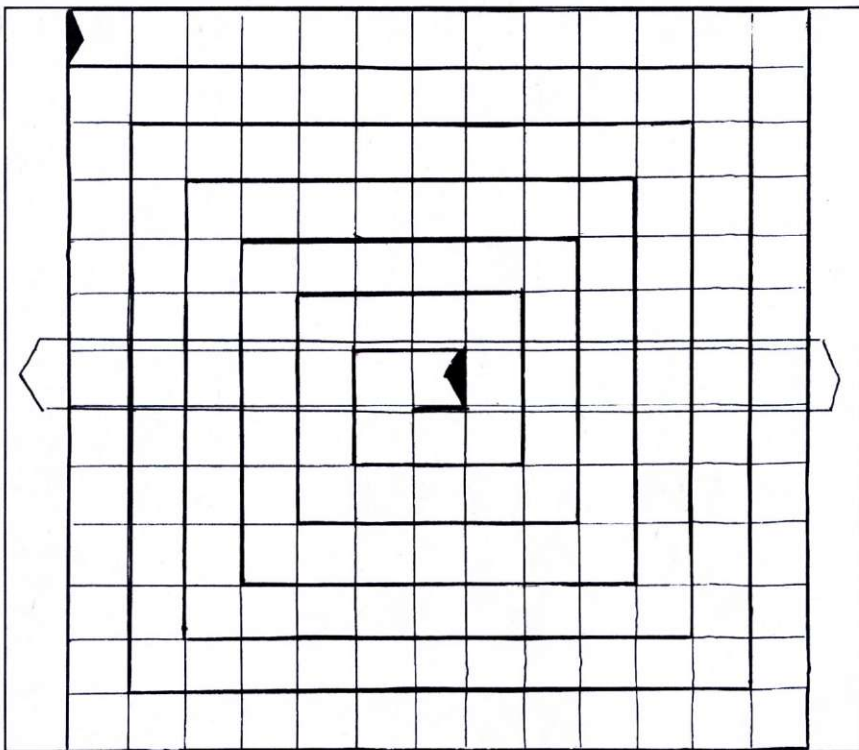
— Halljuk a nagy felfedezést!

Az asszony meg úgy tett, mint aki a nagy rábeszélésnek enged, ámbar éppen sok más dolga is van... Végre hamiskás mosollyal letette papírjait és elővette azt a cédulát, amit Laura a közjegyzőtől kapott:

— A titok a mondatok kezdőbetűiben rejlik, ti kis buták. Erre bizony előbb is rájöhettem volna... Lássuk csak a szöveget. Az első szavakat olvassom: Kincset... Erőt... Ha... A második... Legyetek... Apa. Összeolvastva: Kehala.

— Kehala? — ismételte értetlenül Laura — Ez semmit sem jelent!

Csigarejtvény

Mini-mese

A sün és a teknősbéka

Azt mondta egyszer a sün a teknősnek:

— Nagyon irigyellek téged. Csontkemény páncélot megvéd minden ellenségedtől.

Így válaszolt neki a teknősbéka:

— Én meg téged irigyellek. Mert az én páncéлом ugyan kemény, azért mégis csak idegesítő, mikor egy ellenségem kopog a hátamon, akkor is, ha nem fér hozzám. Téged mindentől megkímélnek a tüskéid. Behúzd a fejed, lábad, és kimereszted a tüskéidet. Azoktól mindenki meghátrál. Mit tagadjam, szívesen cserélnék veled.

— Én meg veled. Tudod mit, add ide a páncélot, én meg odaadom a tüskéimet.

A teknős gondolkodott egy ideig.

— Talán úgy lenne jobb, ha előbb te adnád ide a tüskéidet, és én csak utána a páncélot.

— Nem, nem, ez így nem jó — mondta a sün. — Téged illet az elsőség, mert te idősebb vagy.

— Nem, nem! Te vagy az idősebb, mert én a nyolcvan évemmel a teknősök között csak övodásnak számítok.

Addig vitáztak, ki adja oda először a ruháját, míg megunták és otthagyták egymást. Így minden maradt a régi. Azóta sem

hívják sehol a teknőst sünbékának és a sünt teknősdísnónak.

Ha a ruhacserében meg egyeztek volna, a mi mesénk is tovább tartott volna.

LIA

A rejtvény két irányból is megfejthető. Az egymást követő meghatározások között nincs átfedés. Helyes megfejtés esetén a vízszintes 7. sorban Ázsia egyik felfedezőjének neve olvasható.

Beküldhető: a felfedező neve szerdáig, július 25-éig.

Meghatározások:

Kintről befelé:

Petőfi-ásatások helye — kifogást kereső — női név — ázsiai ország — hölgy — puha bőrfajta — vízhozammérő edény — magyar autók jelzése — híres labdarúgó trófea — büntető igazság — cseh férfinév — rakódik — szájfekély — becézett Mária — tengeri hal — 5: római számkért — véd — udvarias — drágakő — keserű anyagok neve — bogáncs jelzője lehet — hajó része — molytró szer — sima, németül — lengyelországi szlovákok — férfinév — porzós virágzat neve — szaharai nomád nép — növény — helyhatározószó — szakmunkás — délszláv megye — savazó — csapadék.

Bentről kifelé:

Indulatszó — kelet-ázsiai textílnövény — portás — becézett leánynev — egyik órahang — Frank...: földrajzi tájegység — horganyzott lemez — épületszárny — pl. a gyomor, bél — osztrák gépkocsik jelzése — közlekedési helyek — Heyerdahl hajója — kakaómárka — szomorú — pikáns képzőművészeti alkotás — szovjet exvilágajnok sakkozó — molyok pusztítója — előtagként a szénhidrátokkal kapcsolatos jelent — helyben — híres színésznőnek volt (Margit) — pénz argóban — török város — hám — autótípus — férfinév — kisszínház — matematikai rövidítése — Trója veszte — ittás — aromája — kabátfele — afrikai fa kérgének gyantája — állókép — magyar település, a szintézis etalona — amerikai légtársaság — juttat régiesen — tanács közepe — gyerekétkés kedveskedő megszólítása — nemzetközi fizetési eszköz — ...vidi, vici — süvölt — fogoly.

Del Monico saláta

(kb. 4-5 személyre)

Borizú, keményhúsú alma	0,50 kg
Zeller	0,20 kg
Majonéz	0,05 l
Tejszínhab	0,05 l
Citrom	1 db

Az alma magházát eltávolítjuk, majd kockára vágjuk, becitromozzuk, hogy ne barnuljon meg.

A zellert meghámozzuk, majd hideg sós és citromos vízbe reszeljük, így nem feketedik meg.

Az almát és a zellert leszűrjük, majd az ízesítő anyagokkal óvatosan összekeverjük.

Stroh Péter

Imához? Avagy titkos csere? Két kilences egy csapatban? Bújtatót munkaerő? Csoda, ha a bírő zavarban van?

(Fotó: Szakonyi Attila)

Autós illemtan

A sörgyártól gyalogosan tartok hazafelé a Béke úton. Mellettem lassul a gépkocsiforgalom, engedik le a vasúti sorompót. A megállni készülő kocsisort hirtelen kisteherkocsi előzi.

— Hová mész, te ökör? — kiáltja oda magas üléséről egy teherautó vezetője.

— Siess csak, ha a temetésre mész! — teszi hozzá egy másik.

— Tehettek egy szívességet! — int nekik a kisteher pilótája, és a sínek előtt befordul egy kapu alá.

Ezek mind ismerik egymást, hogy tegeződnek? — töprengek. — Netán pertut is ittak valaha? Az autós illemtan, úgy látszik, már megoldotta a tegeződés-magázódás több évszázados magyar gondját. Érdekes, a volánnál ülők „közvetlen” hangneme. Ezt nem tanítják sehol, — talán az ellenkezőjét sem — de mintha együtt járna a jogosítvánnyal. Válogatott gorombaságokat egymás fejébe vágni nem közlekedési vétség, de vétség a jó modor, az udvariasság, a kultúrált közlekedés ellen. Ezt kéne végre megtanulni.

T. F.

„Béremelés”

Városunkban néhány közép fokú iskolában úgyesen megoldották a pedagógusok béremelését. Az illetékesek tudomásul vették a dolgozók egyértelmű, hallgatólag és utólagos „követelését”, és hozzájárultak a megemelt bér kifizetéséhez. Ki-ki saját bércéduláját olvasgatva, elégedetten gyömöszölte zsebre a vastagabb borítékot. Akadt azért, aki olyasfélét dörmögött, hogy például egy osztrák kolléga ugyanennyit

kap schillingben, de lehurrogták az okvetetlenkedőt.

A többség mégis jóleső érzéssel indult hazafelé, arra gondolva, hogy na, ebből már könnyebben ki lehet húzni egy hónapig.

Az esemény egyetlen szépséghibája csak annyi, hogy a felvett fizetési járandóság KÉT hónapi bér volt, amit a nyári szünet miatt egyszerre adtak ki a dolgozóknak.

K. E.

Hová lett a gyógyszer?

Több helyről is jelzést kaptam, hogy a gyógyszertárakban egymásra vásárolnak olyan dobozos gyógyszereket, amelyekből egy levényi gyógyszer hiányzik. Sok a beteg, a szegény még több. Ha már eret kell vágni a pénz-

tárcánkon gyógyulásunk érdekében, legalább azzal ne rövidítsenek meg bennünket, hogy hiányos a csomagolás. Nem véletlen, hogy egyre többen megnézik a kapott gyógyszeresdoboz tartalmát, ott az ablaknál. Csak azt nem értük: ki spórol itt, és kinek?

Pénzpolitika, OTP módra

Családom anyagi gondjainak megszüntetése érdekében öt hónappal a lejárat előtt visszafizettem az OTP-nek a még hátralévő tartozásomat. Igaz, ezért nélkülözhető tartós fogasztási cikket adtam el, de megérte, mert az egyre emelkedő árak és a kamatok veszélyeztették a család megélhetését.

A tartozás ki-egyenlítése után megkérdeztem az OTP pénztárosát, hogy a kamatvisszatérítést mikor kapom meg. Egy hónapon belül, volt a válasz, mert számítógépbe táplálják, és annyi az átfutási idő.

Ekkor két kérdés is felvetődött bennem.

Az egyik, hogy a visszajáró kamatot az OTP még kb. egy hónapig használja, és azért nem kapok semmit, pedig hajó értem a dolgot, én adtam pénzt a pénzintézetnek nem ő nekem. A másik, hogy miért volt az OTP-nek szüksége a sokszázmillió forintot beruházásra a számítógépek megvásárlásakor, ha ezzel még lassúbb lett az adminisztrációjuk?

Így érthető, hogy miért kúsznak az OTP kölcsönök kamatai a csillagos ég felé, és miért nyereséges ez a vállalat.

V. J.

A Béke út 113 alatt

Megnyílt a CONSENSUS bemutatóterem

Az osztrák Gleisdorf és Nagykanizsa között 1989-ben kialakult kapcsolatok eredményeként még az elmúlt év őszén a kanizsai ALMANACH Kft. és az ausztriai Büroelektronik Lorenz vállalkozás 50-50 százalékos tőkereszesedéssel megalakult a CONSENSUS Kelet-Nyugat Kereskedelmi Társaság, osztrák néven az Ost-West GM.

A vállalkozás az NSZK-beli MITA, FACIT, Sharp, Brother, IES Elektronik, valamint a japán MITSUBA és FUNIA irradógép, telefon és számítástechnikai cégekkel áll szoros kapcsolatban, s világszínvonalú készülékeket forgalmaz.

A kezdeti szerény magyar üzletek megkötése után (ők szerelték fel a Magyar Hitelbank RT Nagykanizsai Igazgatóságát különböző irradógépekkel és telefonközponttal) a társaság szélesíteni kívánja üzleti kapcsolatait. A cél érdekében a Béke út 113. sz. alatt irodatechnikai bemutatóterem nyílt, s ott július 12-én szakmai megnyitóra egybekötött

sajtótájékoztatóra is sor került.

Ennek keretében megcsodálhattuk a minti televíziókat, a fénymásolókat, a

villanyirógépeket, házi telefonközpontokat és video-telefonokat, könyvelő- és kalkulátor gépeket,

péntár- és számológépeket. Nem hiányoztak a polcokról a szükséges szakkönyvek és útmutatók sem.

Megtudtuk, hogy a társaságnak két ügyvezető igazgatója van: a kanizsai Takács Balázs és az osztrák Harald Lorenz (az őt ausztriai áruházal rendelkező Erik Lorenz fia) személyében. A bemutatóterem 2 fős személyzete mellett most foglalkoznak a magyar szervizhálózat kitépítésével és az ügy-nökök megbízásával, akik majd Zala, Somogy, Vas és Veszprém megyékben fejtenek ki aktív tevékenységet. A cég jó kereskedelmi érzékét mutatja, hogy a bemutatóteremben felvont a helyi DOMUS Áruház is, amely a készülőkhöz szükséges irradóbütorokkal áll a vásárlók rendelkezésére.

Kérünk a szakmai megnyitó után, a bemutatóteremben készült, az első érdeklődőkkel.

Tihanyi István

Fotó: Szakonyi Attila

Volt, nincs

Országos Fásítási Ankét 1989. Nagykanizsa — olvasható a Csónakázó tó füves parkjában elhelyezett tábláról. Körülötte a vállalatok, intézmények kis tábláskái jelzik, hogy itt egy évvel ezelőt fákát ültettek. Hogy kinek és miért? Nekünk, mindnyájunknak, hogy még szebb, barátságosabb legyen a város

egyetlen közeli kirándulóhelye. A nem kis költséggel szervezett akcióból mindössze a képeken látható szomorú tény maradt. A fákat ellopták. Valakinek — a közösség tulajdonát semmibevevőknek — kértjét, udvarát díszítik. Ahogy a fák új helyükön nőnek, bizonylan úgy nyomja a tolvaj lelkiismeretét is felelőtlenségük elkövetett bűnel. Vagy tévedünk?

Tóth Ferenc

Halló, itt a 007

Kegyelemmel szabadon — 10 napig!

1990. június 28-án a kora délelőtti órákban a Dél-Zalai Áruházból kértek rendőri segítséget, mert a cipőosztályon egy fiatalember szándékolt lopott, és tetten érték.

Előállítás után azonnal kihallgatták. Semmit nem tagadtok Kisgécci Zoltán kaposvári lakos. Kétéves fegyház-büntetésének hátralévő 1/8-ad részének le-tételésé alól mentesítve szabadult, kegyelemmel, 1990. június 18-

án. Sopronkőhidára vagyon elleni büncselekmények elkövetése miatt került, többszörös visszaesőként. A szabadulás után Kaposvárra utazott családjához, de rokonait nem találta otthon. Négy napot Kaposváron úgy töltött el, hogy napközben a városban csavargott, éjszaka pedig a vasútállomáson húzódott meg. Huszonkettődikén Budapestre utazott. Ott is csavargott az állomásokon éjszakázott. 25-én

azonban már két inget lopott, hogy későbbi megélhetésének alapjait megteremtse.

27-én megunta Budapestet. Vonattal Dombóvárra, onnét még aznap Fonyódra utazott. A Balaton partján sem találta helyét, ezért az éjszakai vonattal Nagykanizsára jött. 28-án reggel érkezett a városba. Pénze erősen fogytán volt. Az 1.500 forintos rabkeresetéből már csak 27 forintja maradt.

A Szabadság téri cipőboltban a megfelelő alkalmat kilesve, egy pár sportcipőt lopott. A téren átsétálva a Dél-Zalai Áruházba vitt az útja, ott is a cipő osztályra, ahol egy párt szándékolt csúsztatott a reklám táskájába, de már nem

olyan ügyesen, mint a másik boltban. Amikor fizetés nélkül akart távozni, a bolt alkalmazottai felszólították, hogy őrítse ki a táskáját. Így került elő a két darab ing, a sportcipő és a szándékolt.

Tettét nem tagadta. Elmondta: pénze elfogyott és úgy tervezte, hogy az áruházakból lopott dolgokat értékesíti vagy elcseréli élelemre, így tartja fenn magát.

Ügyében a vizsgálatot a rendőrség folytatja.

Annai bizonyos, hogy esetében a társadalom által nyújtott gesztus az újrakezdesre nem érte el célját.

De ő az egyetlen kivétel!

Horváth Balázs

Pályázati felhívás

A Phralipe Független Cigányszervezet (Nagykanizsa) amatőr

festő- és rajzpályázatot hirdet

Zala megye cigány lakosságának.

Pályázni három kategóriában lehet.

Díjazások:

6-10 évesek:

1. helyezett	500 Ft
2. helyezett	300 Ft
3. helyezett	200 Ft

10-15 évesek:

1. helyezett	700 Ft
2. helyezett	500 Ft
3. helyezett	300 Ft

15 év feletiek:

1. helyezett	1000 Ft
2. helyezett	700 Ft
3. helyezett	500 Ft

A pályaműveket fenti cigányszervezet Nagykanizsa, Somogyi Béla u. 43. sz. irodahelyiségébe kell elküldeni, pontos névvel és címmel ellátva.

A legjobb pályaművek december hó folyamán kiállításra kerülnek, a Zalai Cigány Művészeti Napon.

A díjak odaítélését neves festőművészek bírálják el.

A pályázat beérkezési határideje: 1990. szeptember 30.

Phralipe Független Cigányszervezet

Tungsram Kanizsa Kupa

Szovjet siker a nemzetközi nyílt versenyen, kitűnő mérkőzések a mesterversenyeken

A nemzetközi sakkfesztivál nyílt versenyén, a nemzetközi nyílt tornán a kitűnő játékerőt képviselő szovjet versenyzők folytatták nagyszerű szereplésüket, akik közül a legmagasabb értékszámmal rendelkező Galdunts biztosan nyerte a 9 fordulós, svájci rendszerű küzdelemorozatát a 76 fős mezőnyben. A kanizsai versenyzők közül legjobban a FIDE-mester Kiss László szerepelt, aki a 22. helyen végzett.

A nemzetközi nyílt verseny befejező fordulójának érdekesebb eredményei:

Vidics — Kiss L. 0:1, Kericsmarics — Mijatovic 1:0, Portisch F. — Rabinovic döntetlen, Bagonyai — Lehmann döntetlen, Galdunts — Stajcsics 1:0, Mijatovic — Sipos 1:0, Kiss L. — Fradkin döntetlen, Forgó — Bellán döntetlen, Safin — Pogorelov döntetlen, Galdunts — Okhotnyik 1:0, Karsa — Peshina döntetlen, Fradkin — Horváth Gy. 0:1, Portisch F. — Kiss L. 1:0, Hafner — Kericsmarics 0:1, Marton — Menyhárt döntetlen, Bagonyai — Csom döntetlen, Jung — Káposztás 0:1, Farkas — Horváth I. 0:1, Rabinovic — Peshina 1:0, Kiss L. — Pintérné 1:0, Kericsmarics — Jung döntetlen, Galdunts — Horváth Gy. döntetlen, Pogorelov — den Broeder döntetlen, den Broeder — Safin 0:1.

Az élcsoport végeredménye: 1. Galdunts Szergej (szovjet) 7,5; 2. Safin 7; 3. Kuporovov 7; 4. Vakhidov (mind szovjet) 7; 5. Horváth Gyula (Z. Csuti) 6,5; 6. Portisch Ferenc (Z. Csuti) 6,5 pont; ... 22. Kiss László 5; ... 33. Marton István és Bellán István (mind Nk. Tungsram) 4,5-4,5 pont.

A legjobbak díjazására 109 ezer forintot fizettek ki, míg a helyi Úveggyár különdíjait számosan kapták meg, köztük a következő kanizsai versenyzők:

Szomjas Károly, a legidősebb versenyző (85 év), Sipos János, a legfiatalabb versenyző (11 év), Kiss László, Marton István és Bellán István, a legeredményesebb hazai versenyzők.

A nyílt verseny befejezése után Kassai Zoltán, a kanizsaiak csapatvezetője a következőként összegezte: — Nagy lelkesedéssel és felelősséggel készültünk fel erre a nagyon rangos viadalra, amely hazai és nemzetközi szinten is kiemelkedő jelentőségű. Nagy elismeréssel adozunk a sportágot támogatóknak, mind azoknak, akik lehetővé tették ezt a kitűnő versenyt. Létszámban és minőségben is remek mezőny

gyűlt össze, s a versenyzők, köztük a mieink kitétek magukért.

A július 9-én rajtolt nemzetközi mesterversenyekre könnyen összejött a jegyzett mezőny, sőt a kanizsai szervezők abban a kedvező helyzetben voltak, hogy válogathattak is az értékszámos versenyzők közül.

A 16-16 résztvevős, körmérkőzéses tornán neves versenyzők sora indult, köztük szovjet, bolgár, jugoszláv, holland, NSZK-beli, osztrák, francia, csehszlovák, kanadai és magyar sakkozók, akik 2450-2200 értékszám közötti versenyzők.

A mesterversenyek — amelyek a Hevesi Művelődési Központban rendeznek — a hajrához érkeztek, melynek eddigi fordulójában a következő érdekesebb eredmények születtek:

FIDE IV. kategóriájú nemzetközi mesterverseny: Tabernig — Haist döntetlen, Konopka — Patrat döntetlen, Ivanov — Salvermoser 1:0, Peshina — den Broeder 0:1, Cmiel — Welling 1:0, Tabernig — Herrgott döntetlen, Ivanov — Peshina 1:0, Welling — Guzljan 1:0, Herrgott — Perics döntetlen, Cmiel — Ivanov döntetlen, Kósa — Galdunts 1:0, Perics — Peshina 1:0, Ivanov — Guzljan 0:1, Guzljan — Salvermoser 0:1, Konopka — Galdunts döntetlen, Galdunts — Herrgott 0:1.

Az élcsoport a 7. forduló után: Herrgott (kanadai) 5; Galdunts (szovjet), Konopka (csehszlovák) és Ivanov (bolgár) 4,5-4,5; Perics (jugoszláv) és Welling (holland) 4-4 pont.

FIDE III. kategóriájú nemzetközi mesterverseny: Petronics — Hallebeck 1:0, Stajcsics — Gerencsér 1:0, Dudás — Csikár 0:1, Kiss P. — Rezek 1:0, Káposztás — Kiss L. 0:1, Okhotnyik — Kiss L. döntetlen, Rezek — Káposztás döntetlen, Csikár — Horváth I. döntetlen, Gerencsér — Dudás 0:1, Siklósi — Petronics 0:1, Kiss P. — Csikár 1:0, Kiss L. — Rezek 1:0, Stajcsics — Siklósi döntetlen, Porubszky G. — Kiss L. 0:1, Hallebeck — Horváth I. döntetlen, Petronics — Okhotnyik döntetlen, Horváth I. — Siklósi 1:0, Káposztás — Gerencsér döntetlen, Kiss L. — Csikár 0:1, Rezek — Porubszky 1:0, Csikár — Rezek döntetlen, Gerencsér — Kiss L. 1:0, Siklósi — Kiss P. döntetlen, Nickl — Horváth I. 1:0, Petronics — Stajcsics 1:0, Kiss L. — Hallebeck 0:1, Rezek — Gerencsér döntetlen, Porubszky — Csikár 0:1.

Élcsoport a 7. forduló után: 1.

Kiss Pál (Eger) 6; 2. Okhotnyik (szovjet) 5,5; 3-5. Horváth I. (Z. Csuti), Stajcsics (osztrák) és Petronics (jugoszláv) 5-5; 6. Dudás (Törökvis) 4,5 pont.

A nemzetközi nyílt verseny zárófordulójának rangos vendége volt Ribli Zoltán nk. nagymester, világbajnokjelölt, aki a díjátadás mellett 27 táblás szimultánt adott. A kiváló sakkozó mérlege: 22 győzelem, 1 vereség, 4 döntetlen, köztük a kanizsai Bagonyai Attila, Rezek Győző és Takács Zoltán remizett.

A FIDE IV. torna érdekessége, hogy a 16 versenyző között 15 külföldi szerepel. A legjobb értékszámos versenyzők: Galdunts 2450, Peshina 2410, Konopka 2395, Herrgott 2385, Welling 2370, Salvermoser 2345, den Broeder 2335.

A FIDE III. tornán 7 külföldi és 9 magyar, köztük a kanizsai Kiss László (2300), Csikár (2240), Gerencsér (2240) és Rezek (2200) küzd. A leggyezetettebb külföldiek: Okhotnyik 2440, Stajcsics 2400, Petronics 2355 értékszám.

Balogh Antal

Futószalagon

Velencén rendezték meg a kakaj ORV vidéki döntőjét, amely egyben válogató verseny volt. A Bútorgyár legtehetségesebb versenyzője nagyszerűen szerepeltek a vidéki döntőn, minden hajó várakozás fölött teljesített.

Kiemelkedő sikert ért el Varga Gábor, a 14 éves serdülő versenyző (a Zrínyi iskolában most végzett tanuló), aki K-1. serdülő 1000 méteren bajnokságot nyert, s ezzel bekerült a magyar korosztályos válogatott keretbe! Gratulálunk.

Remekül helytállt Bödör Krisztina, aki K-1. női ifjúsági 500 méteren második helyezést szerzett. A K-2. serdülő fiú 1000 méter végig változatos versenyt hozott, amelyben a Mecséri — Varga G. duó bronzérmes lett. Az MK-1. fiú 2000 méteren az ügyes Varga Péter a 4. helyet szerezte meg.

A bútoros versenyzők mindegyike bejutott az ORV országos döntőjébe (edzőjük:

Héder István).

Dunaújvárosban bonyolították le az országos gyermek-úszó-bajnokságot, amelyen 33 egyesület közel félezer versenyzője szerepelt.

A Vízum SE úszói ezúttal is kitétek magukért, akik közül a következők értek el remek eredményeket:

Nagy Tünde a 100 m gyors (37 induló), a B-döntőben első lett (1:05,51 mp, ifjúsági ezüstjelvény), 200 m gyors (a B-döntőben 2. lett (2:22,90 mp, ifj. ezüstjelvény), 50 m gyors (34 induló) 6. helyezést 31,10 mp).

Holló Adrienn 100 m mellet (33 induló) 17. helyen végzett, ám 1:26,07 mp-es ideje új megyei úttörő csúcset és ifj. bronzjelvény. 200 m mellet (35 induló) 19. helyezett, de 3:04,56 mp-es ideje új megyei úttörő csúcset és ifj. bronzjelvény. Szabó Szilárd a 400 m vegyesúszás B-döntőjében (26 induló) 8. lett, ideje 5:29,27 mp, ami ifj. bronzjelvény.

(Ba)

Túrázóknak

A DKG Természetbarát Egyesület július 22-én (vasárnap) a Kígyósi völgybe szervez gyalogtúrát. A túrázni szándékozók reggel 7,50 órakor találkoznak az autóbusz állomáson. Az útvonal: Petrivental elágazó — Imrehegy — Kígyós völgy — Rígyác, amelynek távja 16 kilométer.

Az alapvető fejlesztések sem valósultak meg

— **Növekednek a lakásárak**

— **Romlik a betegellátás színvonala**

— **Kétszáz millióval tartozik a város**

(Cikkünk a költségvetés csapdáiról a 4-5. oldalon)

II. évfolyam, 26. szám 1990. július 27. Ára 9,60 Ft

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

Megjelenik minden pénteken

Telefonvégen

Baranyai István az Olajbányász SE ügyvezető elnöke

— Azt hallottuk, hogy a sportkör átveszi az úgynevezett „lengyel” piac feletti felügyeletet. Mi ebben az üzlet?

— A sportegyesületek, mint köztudott, nagyon nehéz anyagi helyzetben vannak. Ezzel a vállalkozással — mert vállalkozni kell! — az előzetes információk és számítások szerint megközelítően 2 millió forintot lehetne összeszedni, ami nem kevés pénz, és a sportolásra fordítható. Ugyanakkor kulturáltabb körülmények közé kerülne az árusítás, a piac takarítását is a mi dolgozóink oldanák meg. A felügyelet a piac létesítményeinek működését nem zavarná, mert külön bejáratot nyitnánk e célra.

Az átalakítás két hónapot venne igénybe, s ha a vb elfogadja a javaslatot, akkor már az átmeneti időszakban mi szednénk a helypénzt.

(A vb nem fogadta el a javaslatot. — A szerk.)

Marton Györgyi

Város a gyermekekért

(Összeállításunk
a 7. oldalon)

VB-ülés

Július 19-én soros ülését tartotta Nagykanizsa Város Tanácsa Végrehajtó Bizottsága. Napirenden a tanácselnök beszámolója, a pénzügyi osztály munkájának értékelése, a szennyvíztisztító telep-bővítés II. szakaszának beruházási célokmalnya és a lakásvásárláshoz, építéshez nyújtandó anyagi támogatás kérdése szerepelt.

A városban működő pártok képviselőinek részvételével különösen nagy vita bontakozott ki a Cserháti és Zrínyi kollégiumok összehívásáról készített szakértői jelentés, a „lengyel” piac és a Kovács Zoltán osztályvezetőt érintő lakossági bejelentés témájában. Míután e három ügyben a résztvevőkre még visszatérünk, most csak annyit: a Zrínyi kollégiummal kapcsolatosan rendkívül tanácsúlés összehívását tervezzi a vb, intézkedési terv készítését határozta el a „lengyel” piac mielőbbi megszüntetésére, Kovács Zoltán ügyében pedig nem kezdeményez fegyelmi büntetést.

A vb Tóth Lászlót — öt év időtartamra — a 406-os számú Ipari Szakmunkásképző Intézet igazgatójának kinevezte.

A Centrál Szálló előtt nemrég sárga színű terelőszlopokkal nehezítették meg a gépkocsik járdán történő parkolását. Az esküvői kocsik ezúttal mégis tilosban várja a menyasszonyt.

Kárpáti raBszódia

(6. oldal)

A könyv város szerzetes

(8. oldal)

Tarnóczky Attila válasza

Kovács Zoltánnak

(11. oldal)

Önállósulnak-e a társközségek?

Önkormányzati helyzetkép a szepetneki tanácskörzetből

A Nagykanizsától nyugatra fekvő három település: Szepetnek, Eszteregnye és Sormás közigazgatási ügyeit jelenleg még a Szepetnek Községi Közös Tanács, annak végrehajtó bizottsága és szakigazgatási szerve intézi. Vajon meddig?

Az új önkormányzati törvény tervezete szerint ugyanis megszűnik a szerinti rendszer, nem lesznek közös tanácsok, s minden település saját maga határozza majd meg önállóságát, hovatartozását.

A tanácskörzetben a székhelyközségtől legtávolabb esik Eszteregnye. A 7-es főközlekedési úttól északra fekvő, az Obarnakkal együtt mintegy 850 lélekszámú Eszteregnye egyik előjárósági tagjával, dr. Kelemen Ottó körzeti főorvossal — aki egyébként tagja a községi közös tanács végrehajtó bizottságának is — szerkesztőségünkben beszélgettünk.

— *Mi újság Eszteregnyén?*

— Mi már a múlt év szeptemberében döntöttünk, amikor a lakosság kívánására rendkívüli falugyűlést hívtunk össze. Ezen a nyolc tanácstagból három, a község lakói közül pedig 135 fő jelent meg, s egyhangúlag megszavazták elszakadásunkat Szepetnektől, mivel elégünk volt a bábáskodásból. Az elhatározást rövid jegyzőkönyvben rögzítettük, és felterjesztettük Zala Megye Tanácsához. Csak néhány hét múltán érkezett meg dr. Dénes Béla megyei vb-titkár válasza, amely önállósulási törekvésünket felüggasztette és az új önkormányzati törvény megjelenése utáni időszakra halasztotta.

— *Mire alapozták a községben az önállósulást?*

— A község dolgozó-szorgos, alkotni vágyó lakosságára, s arra, hogy településünkön van alsó-felső tagozatos általános iskola, óvoda, körzeti orvosi rendelő, védőnői szolgálat, postahivatal, megfelelő kereskedelmi és vendéglátó egység. S a tulajdonviszonyok várható változása folytán az egyelőre bizonytalannak tűnő gazdálkodási helyzetet javíthatja, hogy a ZEFAG kezelésében lévő mintegy 1200 hold erdőterület az állami tulajdonból bizonyára hamarosan visszakérül a község tulajdonába. Távlatokban komoly perspektívát jelenthet a 95 fokos, magas jód tartalmú, csodás környezetben lévő, a község északi térésgében lévő obornaki melegvíz-forrás újbóli feltárása, amely egy új idegenforgalmi centrum kialakítását tenné lehetővé, nyugati tökébefektetéssel.

— *Van-e elképzelés az állapotokról?*

— Tavaly még volt, de azóta kedvezőtlenül változott a helyzet. A személyi összetétel nem kis gondot jelenthet, viszont annál könnyebben megoldható a Petőfi utca 1. szám alatti jelenlegi tanácsai épületekben az új helyhatóság irodáinak kialakítása. Bárcsak már itt tartanánk!

Eszteregnyén tehát eltökélt szándék az önállósulás! De mi a helyzet a másik társközségben, Sormáson?

A közel 900 lakosú Sormást a 7-es főközlekedési út szeli ketté, s jó út köti össze a csupán két kilométerre lévő Szepetnekkal.

A község előjáróját, Tóth Ferencné nagykanizsai munkahelyén, az OTP fiók egyik pénztárában kerestük.

— *Mivel az alapfeltételek nem biztosítottak, nálunk nem voltak,*

és jelenleg sincsenek önállósodási törekvések. Mi jól megvoltunk Szepetnekkal. Érdeklődéssel várjuk az új önkormányzati törvényt, s majd ezután mérlegelünk és döntünk — mondotta.

A székhelyközség megbízott tanácselnökével, dr. Nagy Árpáddal telefonon váltottunk szót.

— A tanácsai és szakigazgatási munka zavartalanul folyik a ta-

nácskörzetben. Az eszteregnyei törekvésekről természetesen tudomásunk van. Néhány hónapon belül sorsuk eldőlt, akárcsak a sormásiaké. Mi most várakozásiálláson vagyunk. Mindenesetre jó lenne, ha a parlament és a kormány mielőbb döntene az önkormányzati törvényről — vélekedett az elnökhelyettes.

Tihanyi István

Négy kérdés az SZDSZ-hez

Válaszolnak: Solti Károly, dr. Kovács László, Viola György, dr. Harsányi Tamás ügyvtők és Balogh György, a kanizsai SZDSZ elnöke.

— *Ki lesz az SZDSZ polgármester-jelöltje?*

— Még korainak tartjuk polgármesterjelöltünk nevének megnevezését, mert még hiányzik a kormány állásfoglalása, és jelöltünket előbb meg kívánjuk ismertetni a lakossággal.

Jelenleg több jelölt is van, aki sikerrel pályázhat erre a megválasztásra, de nehéz feladatra. Velük felvettük a kapcsolatot.

Közvéleménykutatást is szükségesnek tartunk ez ügyben. Nem fogunk titkolózni, de most még az álláspontok egyeztetése a munkánk.

Ha az Országgyűlés elfogadja a helyhatósági választási törvényt, az SZDSZ ismerteti majd a város polgáraitól a jelöltjének nevét.

— *Mit igaz a hírből, hogy Kovács Zoltán tanácsai oszlatosították az egyik jelöltjük erre a posztra?*

— A hírről mi tudomást sze-

reztünk, de nincs reális alapja.

— *A parlamenti munkáról mi a helyi szervezet véleménye?*

— Nehéz véleményt mondani. Nem tartjuk helyesnek azt, ami ott folyik, de tudomásul kell venni, hogy van ellenzék, s így vita is. A kormányválságot mindenképpen el akarjuk kerülni, mert a közvélemény az Országgyűléstől várja a megfelelő közigazgatási és gazdaságpolitikai döntéseket. Úgy véljük, az MDF bizonyos programjait érzelmi indítékok, nem a szakmai vélemények motiválják. Az viszont természetesen, hogy a kormánypártot zavarja indítványainak elutasítása.

— *Hallottunk az SZDSZ árnnyékkormányáról is.*

— Az árnnyékkormány híre félreértésen alapszik. Az SZDSZ szóvivői testület hozott létre, amely szakértőkből áll. Minden témakörnek külön felelőse van. Ez a testület nem a hatalomátvételtől gondoskodik, hanem az MDF által betervezett kormányprogramokat elemzi. Példa erre az áremelés. Az Antall-kormány a legkisebb ellenállás irányába tart. Pontosán úgy, mint a Lázár, Grósz és a Németh-kormány. Az Országgyűlés nem fogadhatta el, így saját hatáskörébe vonta, és megvalósította az áremelést.

Antall József parlamenti székhelyfoglalójára is bizonyára sokan emlékeznek. Költségvetési deficitcsökkentésről beszél, az egyidejű adócsökkentés mellett. Ez a két gazdasági fogalom ilyen megoldásán kizárja egymást.

Csak a madár nem

Megelégedésünkre újra diszít a Deák tér homlokát a „turul” emlékmű. Köszönet illeti a talapzat alkotóját a környezetbe illő művészt, esztétikai élményt is kiváltó munkáért. Nincs köszönet azonban, amikor az emlékmű előterét borító szürke bazalt „kocka” köburkolatán botladozunk. Azokat illeti kritika, akik ezt —

még az őszember által is szabályosabban pattintott barikádatanyagot idetervelték, akik kivitelezették. Még szerencse, hogy a láncoklát a közéletben van, benne megkapaszkodhatunk.

Am nemzedékünk emlékezik arra, hogy Nagykanizsa „macskakövel” burkolt utcáinak felületét egykor közlekedésbiztonsági okokból

megváltoztatták az illetékesek. Bizonyára maradt még egy nagyobbacska lakás alapterületének lefedéséhez elegendő bazaltkocka valahol, melyet fel lehetett volna használni erre a célra. A mostani burkolaton ugyanis csak a madár nem botlik meg. Az nem száll le!

K. E.

Vizvári József

Környezetünk védelmében

A fák ugye meggyógyultak?

Az utóbbi években egyre gyakrabban kerültek az ország nyilvánosságára a környezetvédelemmel kapcsolatos lakossági tiltakozások. Csak a legfontosabbakat említve: a zsámbéklak eredményes akciója a veszélyes hulladéklerakó ellen, a debreceniek hatástalan fellépése a Nagyerdő megconszónitása miatt, a Ferihegyi repülőtér bővítése következtében megnövekedett zaj elleni lakossági panasz, a keszthelyi kastélyparkon átvezetett út esete, az apajpusztai tiltakozás vagy a Mosonmagyaróvárra hordott grazi szemét utaztatása. Sok, ma már egymásba érő és szaporodó ilyen ügy van. Megyénkben például a hévízi lakosság vitája a tóért az Alutrészt-let.

Nagykanizsán nagy port felverő, hangos környezetvédelmi viták nem voltak, de a Tungsram környékén élők aggódva figyelik, hogyan sárgulnak a fák, hogyan szürkül a fű, s mint lesznek egyre porosabbak a lakások. Az utóbbi hónapokban azonban mintha változott volna azalom. A fák lassan visszanyerik természetes színüket, kisebb a por-szennyeződés, kevesebb a panasz.

Örülünk annak, hogy a lakosság pozitívan érzékeli a változást — mondja Soós Ernő, a Tungsram Rt. fővegyésze, környezetvédelmi szakmérnök. — Hatalmas összegeket áldoz a vállalat arra, hogy a környezete a lehetőségek szerint minél kevésbé károsítsa. A lámpagyártás során az üvegburák maratainak használatos hidrogénfluorid gőzök kerülnek a környék légtérébe. Nagy hatásfokú légtisztító és portalanító berendezéssel dolgozunk, de természetesen zéró kibocsátást nem lehet elérni. Amit a lakosság érzékel: a kéményekből kiáramló gőz- és füstfelleg ne keltsen félcémet, hiszen ismeretlen szerint az az egészséget számottevően nem károsítja. Az előírt szabályok szerint rendszeresen mérjük a gyár belterületén a légszennyeződést. Mérési adatainkat szűrőpróbaszerűen kontrollálja a helyi Kőjál és a Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság.

— A gyárban bizonyára kelleknek szilárd és cseppfolyós hulladékok is. Mi történik ezekkel?

— Igen, például oldószerek, olajhulladékok és iszapjellegű anyagok. Felszállításuknak, tárolásuknak, esetleges hasznosításuknak vagy megsemmisítésüknek jól bejárt utja van. A szennyezett oldószerek Százhalombattára ke-

rülnek vagy Szombathelyre a Vasi Vulkán Kft.-hez. Az olajos iszapot a Pápai Tanácsai Talajérő Vállalat fogadja, a fáradt olajat átveszi az Áfor, az olajos rongyot, fűrészportha Miklósfai Tsz. égeti el. De keletkezik nálunk kalciumtartalmú iszap is, ennek Belezna a temetője. Mindenütt hatóságilag előírt módon történik a tárolás, megsemmisítés, illetve a hasznosítás.

— Igaz, hogy nagy szennyvíz-bírságot fizettek?

— A 70-es évek végéig igen, de az üzemi szennyvízkezelő- és tisztító rendszer rekonstrukciója után eltűnt, hogy ez az összeg nagyszámú összehasonlításban minimális lett. A gyártási melléktermékként keletkezett sótartalmú szennyvíz nem a város központi csatornába folyik, hanem a Lazonok-árokba. Az biztos, hogy ez végül is Murába jut, de a szennyződés nem olyan mértékű, hogy a folyó élővilágát kártékonyan befolyásolná.

— Hogyan illeszkedik ebbe a képbe az új tulajdonos, az amerikai General Electric cég?

— A technológiát témáról szólva a GE kezdeményezte több olyan kulcs-technológia átadását a Tungsram részére, ami a foszfor feldolgozást és bevonást, a halogén-töltést, a nagynyomású nátriumgőzlámpa tervezését, LPCVD bevonatokat a hiedegtükrös halogén és infravörös lámpákhoz, valamint a fénycsökoldogozás folyamatokat érinti.

Ez a modernizálás is természetesen maga után vonja néhány újfajta szennyanyag keletkezését és a régiel mennyiségű növekedését, de a mi magyar viszonyaink között szinte példa nélkül az az odafigyelés, amit a környezetvédelemre fordítanak. Nagy pénzeket vetnek be, időt áldoznak itt is — mint más területeken —, s gyors eredményt akarnak elérni. Ez is hozzájárul az imagojuk kialakításához, hiszen az a szándékuk, hogy a Tungsram az egykori keleti blokk nyugati behatárási modellje legyen.

Beszélgetésünk végén elötrengtünk Soós úrral azon, hogy az ember és a természet jó kapcsolataért, környezetünk megővéseért közösen vagyunk felelősek. Mert a környezetszennyezést teljesen nem lehet kiküszöbölni, de nem lehet a szennyvizet kibocsátó üzemi tisztítóberendezés nélkül szem-

Nem mindegy viszont, hogy hová kerül a hulladékok, nem mindegy, hogy az ember képes-e környezetkímélően dolgozni, ha emberkímélően akar élni.

Bükiné

Életmód-tábor

Az esélyegyenlőség javítására szerveztek nyári tábort a Hámán Kató Kollégiumban. A Cigány Ifjúsági Szövetség kezdeményezésére a balatonbényei, főt, tatal, budapesti nevelőintézetekből és a kanizsai családokból érkezett gyerekek sokszínű oktatási és szabadidős programban vettek részt.

(Fotó: Szakonyi Attila)

Nem mese volt Vállalati sárkányok

Lapunk egyik korábbi számában adtuk hírt arról, hogy a Kőolaj-és Földgázüzemi Vállalat Nagykanizsai Üzeme nem mindennapi ötlettel állt elő: sárkányrepülő-gépparkot hoz létre a vegyszeres permetezés segítésére.

— Nem mese volt, amiről annak idején hírt adtunk — mondja Tóth Gyula, az üzem gépjárműjavító műhelyének vezetője, egyben a repülőszolgálat leendő műszaki vezetője. — A nagykanizsai üzem két darab segédmotoros sárkányrepülőgépet vásárolt, és egy újjonnan kikíszereltetett, különleges növényvédő permetező berendezést. Tulajdonképpen közös vállalkozásról van szó, amelyben vállalatunk mint üzembentartó, a Defenzor egészségügyi és gázmesteri gmk pedig mint munkaszervező vesz részt.

— Történt-e valami a vásárlás óta?

— Igen. Jól jött nekünk egy nemzetközi méretű kiállítás, illetve részvétel a Herceghalom megrendezett III. Országos Tápanyagutánpótlási és Növényvédelmi Bemutaton, ahova egy sárkányrepülővel és a hozzá tartozó permetező berendezéssel mentünk. A gyakorlati bemutatón sok érdeklődő volt, hiszen ittthon egyedül mi voltunk, akik sárkányrepülőgépű permetezői módszert ajánlottunk.

— Volt-e külföldi konkurencia?

— Nem is akármilyen — kapcsolódik beszélgetésünkre Törökcsik Pál növényvédelmi mérnök, a GmK munkaszervezője. — Az igazi vetélytárs egy angol gyártmányú SHADOW nevű ultrakönnyű repülőgép volt, melynek üzemeletője, egy magyar-amerikai kft., együttműködést ajánlott számunkra. Előnyünk géppelk szemben a kisebb felszállóhely igénye, a mozgékonyaság, ötven hektárnál kisebb területen is tudunk dolgozni, a permetező szállító tartályunk is lényegesen nagyobb, utasrepülést is tudunk vállalni, és ami a legfontosabb,

hogy árban lényegesen olcsóbb a mi szolgáltatásunk. A számtalan érdeklődő közül pedig hadd említsem meg a Csehszlovákiai Agrokémiai Centrumot és a Jugoszláviai Erdészeti Tudományos Intézetet. Ezekről meghívás várható.

— Mit tud a gmk ajánlati az érdeklődőknek?

— Szántóföldi növénykultúrák vegyszeres permetezését, az ősi búza és a repce, napraforgó, kukorica, burgonya, cukorrépa, lucerna, vörshere gomba és rovarkártevők elleni ULV készítményekkel. Szünyögrást Unifox és Technar készítményekkel, valamint permetezést erdőgazdaságoknál, lombkártevők ellen. Ezenkívül szakember repüléstelt határszél, belvíz felderítésre, vadszámláláshoz, mező- és erdőgazdasági károk felderítésére. Repülőinkről többek között elvezethető az energiahordozó távezetékkel légi megfigyelés, légi fotózás, légi videofelvételek készítése.

— Elkezdődött-e a szolgáltatás, van-e már megrendelő?

— Igen. Amennyiben az engedélyt megkapjuk, első „bevetésünk” egy nagyszabású szünyögrást lesz Zalakaros körzetében, az ottani tanács megrendelésre. A teljesség kedvéért hadd említsem meg, hogy elképzeléseink gyors megvalósítását késleltető, hogy a már három év beadott szabadalom — komplex növényvédelmi eljárás motoros sárkányrepülőgépre — csak az év júniusában nyert oltalmat. Közbejött az KPV átszervezése, nem utolsósorban bizonyos engedélykérelmek késése a MÉM döntésképessége miatt.

— A Jövő?

— Regionális szervezést rendszerben megynénk megalakítani a sárkánylótát, növényvédelemre.

Tóth Ferenc

— Az alapvető fejlesztések sem valósulhattak meg. — Csökkenő munkaerő-kereslet. — Növekvő lakásárak. — Romló betegellátás. — Kétszáz milliós hitel.

Beszélgetés Bácsai Attilánéval

Manapság — amikor a rendszerváltás idejét éljük — sokan, sokféle mérleget készítenek. Ebből a sorból nem maradhat ki a Városi Tanács sem, hiszen a VII. ötéves tervidőszakban meghatározott feladatok értékelésére a kialakult helyzet elemzése egyaránt fontos a leköszönő tanácstestület és a kialakuló helyi önkormányzat számára. A szakigazgatási szervek által készített elemzéseket a pénzügyi osztály összegzte. A tapasztalatokról Bácsai Attiláné osztályvezető beszél.

— Nagykánizsa Város Tanácsa 1988-ban elemezte az öt évre szóló feladatok időarányos és várható teljesítését, egyben a restriktív központi intézkedések negatív hatása miatt kénszerűségből módosította eredeti programját. A gondokat nehezítette a folyamatos és felgyorsuló áremelkedés és a rendelkezésre álló pénzeszközök jelentős részét elszívó általános forgalmi adó bevezetése. A központi elvonások és a reálérték csökkenés következtében olyan helyzet teremtődött, amelynek során az intézmények működését, fenntartása és a kiemelt ágazati célok megvalósítása leköthették az erőforrások zömét. Ennek következtében több alapvető ellátást megoldó és minőségi igényt kielégítő fejlesztés megvalósítására nem nyílt lehetőség. A szakmai követelmények konfliktushelyzetbe kerültek a pénzügyi háttérrel.

Míndezek ellenére a tervidőszak során elért eredmények jelentősek, olyan alapot adnak a leendő önkormányzat részére, amelyre építeni lehet — kezdte Bácsai Attiláné.

— Feszítő gondnak érzem a városban a foglalkoztatás megoldását. Úgy tűnik, hogy csökken a munkahelyek száma, egyre többen érzik bizonytalannak a jövőt.

— A tervidőszakra vonatkozó foglalkoztatáspolitikai koncepció még a teljes és hatékony foglalkoztatás megvalósítását tűzte ki célul. Mivel a kívánt szerkezetátalakítás csak lassan halad, a tervidőszak elején a teljes foglalkoztatás fenntartható volt.

Az elmúlt években a munkaerőkereslet csökkent, de a szakképzett, minőségi munkaerőre vonatkozó igény nőtt.

A feltételek változása miatt 1988-tól a munkáltatók rákényszerültek létszámuk lassú ütemű csökkentésére. A munkaerőmozgás következtében megüresedett munkahelyek betöltését zömében helyi létszám-átcsoportosítással, szervezeti változtatásokkal oldották meg.

A munkáltatóknál a létszámszűkítés elsősorban a városkörnyékből bejárókra, a nem megfelelő képzettséggel rendelkezőket, a fiatalokat munkavállalókat, valamint az egyébként miatt hátrányos helyzetűeket érintette.

A foglalkoztatási feszültségek áthidalása érdekében közösségi feladatok ellátására a foglalkoztatási alap terhére tanács támogatással közhasznú munkahelyeket szerveztünk 45 fő számára.

A város foglalkoztatási szerkezetén belül a csökkentések ellenére változatlanul meghatározó az ipar. Jelenleg 15 ezer főnek biztosít munkalehetőséget.

Az állami és szövetségi szektor anyagi ágáiban jelenleg 800 fővel dolgoznak kevesebben, mint 5 évvel korábban. Jelentősebb mértékű létszámszűkítést tapasztalunk a gépiparban, az építőiparban, valamint a kereskedelmi ágazatban — mondja az osztályvezető.

— Milyen megoldást lehetőséget lát a helyzetjavítására?

— A foglalkoztatáspolitikai alakulását a jövőben a mun-

káltatók érdekeltsége, helyi beruházási és munkahelyteremtési lehetőségei határozzák meg elsősorban. Ehhez párosulnak a vegyesvállalatok alapításában rejlő lehetőségek. Hosszabb távon a privatizált kül- és belöldi tőke bevonása kedvező folyamatot indíthat el a gazdasági szerkezet módosításában és a foglalkoztatásban.

Avárosban várhatóan az alapvető foglalkoztatást továbbra is az ipar, ezen belül a gépipar biztosítja. Főként a női munkaerő foglalkoztatására alapozva a könnyűipar szerepe is tovább nőhet. Új foglalkoztatási lehetőséget alapvetően a kereskedelem, az idegenforgalom, a fokozatosan kiépülő kvaterner szektor jelenthet.

Jelentős módosulás várható a mezőgazdaságban, mivel a földtörvény az eddigieknél nagyobb biztosságot biztosít majd a vállalkozóknak.

A várható foglalkoztatási feszültségek kezelése új típusú együttműködést igényel a munkáltatók és a területfelhasználást irányító Részgazdátás, a pénzügyintézet, az oktatási intézmények, valamint a munkaügyi eszközrendszert működtető Munkaügyi Minisztérium között. Szorosabb összehangot és jobb munkamegosztást kell létrehozni a szociálpolitika és a foglalkoztatáspolitikai között is. Erősíteniünk kell az érdekegyeztetést, az eddigieknél nagyobb figyelmet kell fordítanunk a különböző társadalmi rétegek helyzetének elemzésére, problémáik megoldására — foglalja össze Bácsai Attiláné.

— A másik feszítő gond a lakáshelyzet. Hogy áll a város e téren?

— Az urbanizációs nyomás csökkenésével kismértékben mérséklődött a nyilvántartott lakásigénylők száma. A központi és helyi anyagi lehetőségek be-

szűkülésével azonban a lakásépítés ütemében jelentősebb visszaesés és szerkezeti átrendeződés következett be. Így napjainkra a lakásellátás feladata továbbra is a társadalompolitikai szempontból kiemelt területek egyike maradt. Azért indokolt ennek hangsúlyozása, mivel a komplex lakásépítés és lakásgazdálkodás — beleértve a mobilítás ösztönzésére és támogatására fordított kereteket is — mintegy 710 millió Ft helyi felhasználást igényel, amely a rendelkezésre álló fejlesztési célú eszközök 53 százalékára.

A VII. ötéves tervidőszakra tervezett 2160 lakásból 1700 db körül épül fel. Ezen belül 1635 db telepszerű lakást terveztünk, ebből alig több, mint 1000 db valósul meg. Ennek alapvető oka, hogy az OTP beruházói magatartása fokozatosan megváltozott.

A megváltozott szerkezeti módosulást jól tükrözi, hogy felére csökken a bérlakásépítés. A tervezett OTP lakásszám mintegy 2/3-a valósul meg, ezzel szemben 30–40 százalékkal növekedett a magánéros lakásépítés — mondja Bácsainé.

— Viszont változtak a lakásárak?

— Az évenkénti mintegy 20 százalékos építési árnövekedés halmozott lakásár növekedést eredményezett. Míg 1987. évben az átadott lakások 11.800 Ft/m² építési áron valósultak meg, addig ez az 1990. évi befejezésű lakásoknál 22.700 Ft/m²-re emelkedett.

A lakásárak növekedéséhez képest fokozatosan mérséklődik a fizetendő kereslet, elsősorban a lakásépítésemmel rendelkező kiemelt rétegek esetében.

Ezért egyre nagyon fontos feladat a speciális bérlakás-építések fenntartása és az újra elosztható használt lakások visszaadásának, cseréjének ösz-

tönzése. Emellett szociálpolitikai megfontolásból a növekvő lakásárak miatti terheket az államnak nagyobb mértékben kell átvállalni — szögezi le az osztályvezető.

— *Úgy tudom, hogy a tanács rendelkezik olyan forrásokkal, melyekből támogathatja a lakásához jutást.*

— Igen. A saját erőből lakást építő vagy vásárló családok közül 1985. évtől 618 család részesült a tanács anyagi támogatásában, s 47 millió 385 ezer forint került felosztásra. A jogos igényeket azonban csak a nyújtható támogatás átlagának csökkentésével lehetett kielégíteni, s ez családonként 76.000 Ft. Viszont a város elértezzett egy olyan fejlődési szakaszba, ahol elméletileg minden családnak lakással kellene rendelkeznie. Az egy lakásra jutó személyek száma az 1970. évi 3,43-ról 2,7-re csökkent, s ez megfelel az átlagos magyar családegységnek.

— *Maradjunk még a gondoknál! Feszítő a demográfiai hullám levezetése a középiskolákban, de az általános iskolák helyzete sem rózsás.*

— Így igaz. Az általános iskolás korú gyermekek létszáma 1987-től folyamatosan csökkent, így a tervidőszak során új tanterem építésre nem került sor.

Jelenlét beruházások és felújítások a középokon valósultak meg. 2 gimnáziumi, 3 szak- középiskolai, 12 szakmunkás osztály fejlesztését végeztük el. Gondoskodni kellett az 5. évfolyamon 7 technikus osztály elhelyezéséről is. Gyorsított előkészítés és megvalósítás mellett történt meg a dr. Mező Ferenc Gimnázium épületének teljes felújítása, 3 tanteremmel történő bővítése, a Landler Jenő Gimnázium 8 tanteremmel történő bővítése, igazgatási szárny kialakítása a KBMSZ épületálmányának részbeni felújítása a gyakorlótelepen 3 tanterem és 3 műhelyterem építése.

Jelenleg folyamatban van és ez évi tanévkezdésre befejeződik a Cserhádi Sándor SZKI „B” épületének felújítása és 7 tanteremmel való bővítése. A volt munkásörség, a pártbizottság épületeinek átvételével megoldódik a Thury György Kereskedelmi Szakközépiskola és Szakmunkásképző Intézet elhelyezési gondja.

Továbbra is nagy gond a 406-os Ipari Szakmunkásképző In-

tézet tanteremhiánya. A tanulók és a tanárok napi ingázása a nevelő, oktató munka eredményességét hátráltatja.

— *Hogyan látja a város egészségügyének helyzetét?*

— Az elmúlt időszakban megvalósult az egészségügyi ellátás integrációs rendszere. Az ágazat fő figyelme a lakosság egészségügyi állapotának javítására irányult, ezen belül is az alapellátás színvonalának emelésére, az integráció lehetőségének jobb kihasználására, a progresszív betegellátás szintjén a hozzáférhetőség javítására.

A városi kórházban a négy év műszerfejlesztése ellenére az orvosi műszerek nettó értéke 1985. évi 54 százalékról, 1989-re 50 százalékra, a gazdasági berendezések értéke 27 százalékról 24 százalékra csökkent. A betegellátás feltételrendszere is tovább romlik. A jelenleg rendelkezésre álló pénzügyi források csak a belső feszültségek strukturális átrendezéséhez elegendők.

Meg kell változnia annak az eddigi uralkodó szemléletnek, hogy az egészségügy a nem termelő szférába tartozik és csak fogyasztja a nemzeti jövedelmet — mondja az osztályvezető.

— *Az elmúlt időszak eredményei ellenére élénken foglalkoztatja a város lakosságát, hogy a mostani tanács mit hagy a leendő önkormányzatra. A feszítő gondok egy részéről beszélünk, de az áthúzódó beruházásokról és az adósságállományról még nem.*

— Az áthúzódó beruházások közül, hogy csak a jelentősebbeket említsem a szennyvíztisztító telep bővítése, az északeleti lakótelep továbbépítése, a miklósfai iskola bővítése, a Thury SZKI áthelyezése, Miklósfán óvoda kialakítása. Ezek bekerülési költsége a mai árak mellett meghaladja a 148 millió forintot. Ezek az áthúzódó kötelezettségek 1991-re vonatkoznak, az elindított célokna a szerződés kötések folyamatban vannak.

Hiteleket a városi tanács kedvezményes kamatfeltételek mellett lakásépítéshez, területelőkészítéshez, illetve a szennyvíztisztító megépítéséhez vett fel, 191 millió forint nagyságrendben.

Az 1990. júniusában érvényes kamatlábak alapján 1991-ben 64 millió 378 ezer forintot, '92-ben 39 millió 904 ezer forintot, majd az azt követő években kb. 20 millió forintot kell visszafizetnünk.

— *Kik a legnagyobb hitelezőink?*

— Az OTP. A hiteleink döntő részét tőlük vettük fel.

— *Mennyire eladósodott város Kanizsa?*

— Országos és megyei összehasonlításban is közepes mértéken. A gondok azonban feszítőek. Nem lesz könnyű dolga az új képviselőtestületnek.

— *Köszönöm a beszélgetést.*

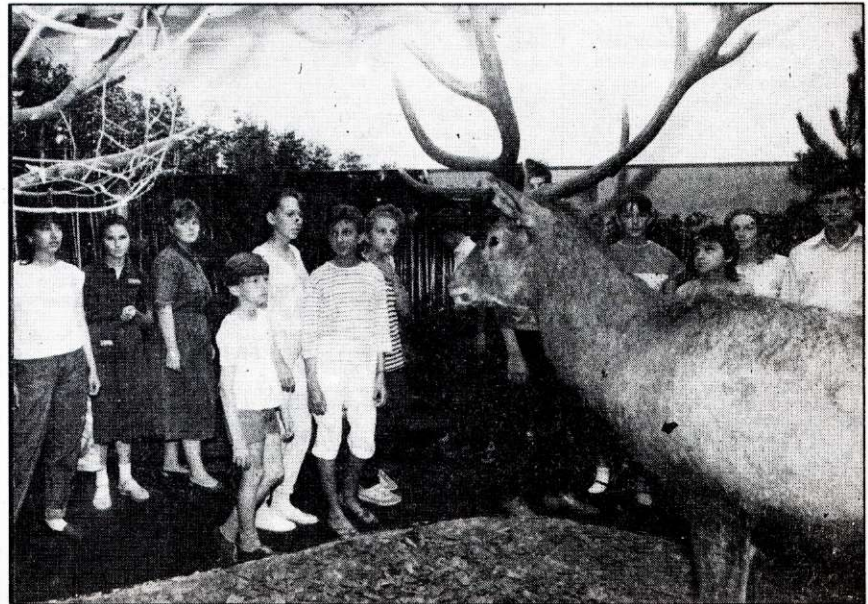
Marton Györgyi

Kovásznai diákok Kanizsán

A testvérvárosi kapcsolatok jegyében a Kovásznai Ipari Liccum harminc diákja egyhetes nyaralásra érkezett Nagykanizsára. Tanáraikkal: Papp Mártával, Fejér Zoltánnal és Tóth Józseffel a Kanizsai Közeleti Klub „Romániáért Kuratórium” támogatását és vendégszeretetét élvezik. A pihenésre rá is szolgáltak, hiszen idén érkezésüket megelőzően Cegléden a dr. Mező Ferenc Gimnázium diákjaival közösen, tiznapos mezőgazdasági építőtáborban dolgoztak.

A csoport kanizsai programját a KKK szervezte, de segítséget nyújtottak a helyi Demokrata Fórum és a NADISZ aktivistái is. A szombati hazautazásig a gyerekek többek között részt vesznek városkörnyéki, valamint budafai, keszthelyi, zalakarosi, kisbaltonai kirándulásokon, továbbá ellátogatnak a Thury György Múzeumba és a Bütorgyárba is. Kulturális programjaikban még szerepelni fog táncház, mozi, előadás és Lehota János Bánk bíráról szóló előadása is.

— dörö —

(Fotó: Szakony Attila felvétele)

Emberek, sorsok

„Kárpáti rraBszódia”

Még egyszer 1956-ról...

Nagy érdeklődéssel olvastam Boros István cikkét a Magyar Nemzet 1990. június 30-i 132. számában, amelyben interjút kért és kapott Balla Lászlótól és Veres Gábertől, kárpátjai közéleti személyektől, „1956” címmel...

Veres Gábert nem, Balla Lászlót ismertem személyesen is, van is egy félve őrzött kedves fényképem, ahol együtt vagyunk egy csoportképen, az 50-es években, valahol Ungváron...

Nekem is van néhány emlékem 1956-ról, amikor is Kárpátalján, Csapon laktam (1969-ben telepedtem át Magyarországra). Amire ilyen hosszú idő múltán visszaemlékszem az 1956-os októberi, novemberi napokkal kapcsolatosan, az a következő (az SZD vasútnál dolgoztam): Az október 23-át követő napokban Csap határállomáson 4–5 katonavontatást várt a továbbításra Záhony felé, de Záhony nem fogadta ezeket a vonatokat. De nem engedték a csehek sem, hogy Csehszlovákián át továbbítsák a szerelvényeket. Később úgy hallottam, a csehek nehezteltek is a magyarokra, hogy ők 1956-ban nem engedték át a területükön az oroszokat, a magyarok pedig 1968-ban Csehszlovákiába bevonultak, így kénytelenek voltak „lábon” menni Magyarországra az orosz gépkocsik és a tankok.

Azt beszéltek abban az időben, hogy a Csap–Záhony közötti vasúti hidon, a Tisza felett a sínpárra talpfákat raktak le egymás mellé, és így mentek át a tankok Magyarországra. A bevonulás mindjárt a 23-i események után kezdődött, és több napon át tartott. (Akkor még nem volt Záhonyról közüti hírd).

A budapesti eseményekről ott Kárpátalján csak annyit tudhattunk, amennyit a budapesti magyar rádió adásából tudni lehetett. De nagyon jól emlékszem a Boros-riportban említett rádióadásokra is. Ez az adó gondoltuk (tudtuk), Ungváron lehetett, mert azon a hullámhosszon beszélt, melyen az ungvári magyar adás, és nagy erővel sugárzott... Kádár beszédét is ezen az adón hallottuk először.

Csapon, a lakásunktól nem messze, egy fa törzsére az utcánkban valaki egy kézzel írott röpcedulát helyezett el, amit állítólag a hatóság (a milícia) még a hajnali órákban eltávolított. A

röpcedulát én nem láttam, szövegét nem olvastam, állítólag olyasmi volt benne, hogy „ne bántsd a magyarokat, ők semmi rosszat nem akarnak, csak szabadon szeretnének élni”... A felhívást a szovjet vezetésnek címezték.

Ezekben a napokban engem és még néhány barátomat beidéztek a miliciára, ahol udvariasan leültettek, és saját kezűleg le kellett írnom az életrajzomat. Őrügyül az szolgált, hogy az utóbbi években többször megváltozott a keresztnemem. A névváltoztatás saját hibámon kívül történt, un. 5 évenként kaptunk új személyigazolványt, és nevemet a hatóság változtatta, a mindenkori szabályoknak megfelelően.

Csak később tudtam meg, hogy az életrajz megírása arra kellett, hogy összehasonlítsák a

kézírássomat a fent említett röpcedulát író írásával... Fel-tételezték, hogy én írtam azt a szöveget; de nem én írtam, így nem lett bántódásom. A fel-tételezést arra alapozták, hogy édesapám 1946-ban, politikai indíttatásból, teljesen ártatlanul 5 évi börtönre, 3 évi szibériai száműzésre és teljes vagyonekhozásra ítélték, tehát én sem vagyok híve a rendszernek... Édesapám 1948 tavaszán az Ural hegyében, lágerben, hosszú szenvedés után meghalt (végtagjai elfagytak).

Még egy epizódra emlékszem ebből az időből. November első napjaiban Csap vasútállomás átrakó pályaudvarán napokon át egy 6–8 darab négytengelyes fedett teherkocsiból álló szerelvényt (vonatrészt) készítettek elő, ami abból állt, hogy az ab-

lakokat vasráccsal látták el, illetve fogolyszállításra tették alkalmassá a kocsikat. Egy éjszaka ezek a kocsik eltűntek Csapra, hogy hová és hogyan, azt csak azok a vasutasok tudnák megmondani, akik azon az éjszakán szolgálatban voltak (ha még él közülük valaki). Természetesen erről abban az időben, és ott, nem volt szabad beszélni.

Azt rebesgették, hogy fiatal magyar forradalmárokat szállítottak ezekben a kocsikban valahova, olyanokat akik az októberi események alatt és után fogságba estek. De az is szóbeszéd tárgya volt, hogy olyan szovjet katonákat szállítottak bennük, akik (ha voltak ilyenek) az események sodrásában átláltak a felkelők oldalára...

A Kárpátalján élő magyarok, legalábbis azok, akik közvetlen környezetben éltek, nagy figyelemmel kísérték az októberi eseményeket. Reménykedtünk a reménykedőkkel. Csüggedtünk a csüggedőkkel... Segíteni nem tudtunk, az együttérzésen kívül mást nem adhattunk. Láttuk a kiégett tankok, páncélautók tömegét, ahogy „ocskavasként” szállították őket az Unióba.

Nekünk a forradalom leverése éppen úgy fájt, mint az itteni magyaroknak. Nekünk a Haza, most és Mindörökké Magyarország, az Anyaszág volt Ott és akkor, azokban a napokban együttérettünk a magyarsággal, a magyar rádió híreit vártuk, lestük, együtt könnyeztük meg azt az Ady verset, amely úgy fejeződik be, (akkor többször elhangzott a magyar rádióban), hogy „Testamentumot, szörnyűt, írni, És sirni, sirni, sirni, sirni...”

Akkor 26 éves voltam, most 60 vagyok, sokat nem tettem azért, hogy másképp legyen, hacsak azt nem, hogy mindig biztattam a környezetemet azzal: lesz még magyar kibontakozás, lesz még szabb jövő... S talán ez sem kevés.

Ezekről az eseményekről eddig nem lehetett a nyilvánosság előtt beszélni, sem itt, sem Kárpátalján...

A Magyar Nemzetben megjelent említett riport készített arra, hogy megszólaljak. Monogramom azonban nem valódi nevet takar, mert még mindig „félék” a megtorlástól.

Kerékpárral Marokkóba

Van, akinek a sport az élet értelmét és fő célját jelenti, de hogy ez a fanatikus sportszeretet milyen mértékig fokozható, arra kiváló példa Novák Ferenc debreceni postás teljesítménye.

Gyermekkorában elveszítette jobb karját, a kerékpározás adta vissza önbizalmát. Ötven éve járja két keréken a világot, eddig 25 országot kerekezett végig. Egy nem hivatalos világrekordot is a magáénak tudhat: több mint egyezmillió kilométert kerékpározott eddig. Megszállott.

Élete leghosszabb és tervei szerint legutolsó túrájáról hazafelé tartva szakított időt a beszélgetésre Nyakanizsán.

— Május elején indultam Debrecenből, hogy Ausztria, Olaszország, Franciaország, Spanyolország és Portugália érintésével, a Földközi-tengeren átkelve eljussak Marokkóba. Gyönyörű út volt és rendkívül drága, de néhány cég támogatásával sikerült megoldani. Költségekkel csaknem 1800 dollárt tettem ki, erre pedig az 50 dolláros valutakeret nem elég.

— Mennyit kerekedett naponta?

— Napi teljesítményem az időjárástól és a tereptől függően változott. Volt, hogy csak 75 kilométert haladtam, de a 160–180 kilométeres táv sem volt ritka. A nehézséget a helyi utak jelentették, a meredek emelkedőkön csak tolni lehetett a kerékpárt. Általában reggel hattól este hatig tapostam a pedált,

aztán ahol rám esteledett, ott töltöttem az éjszakát. Ha volt a közelben szálloda, akkor kényelmes körülmények között, de ha kellett, a szabad éj alatt aludtam.

— Milyen felszereléssel indul el egy ilyen hosszú útra?

— Sátor, matrac, alkatrészek és a legszükségesebb élelmiszerek, ami együtt több mint 50 kilogrammot tesz ki.

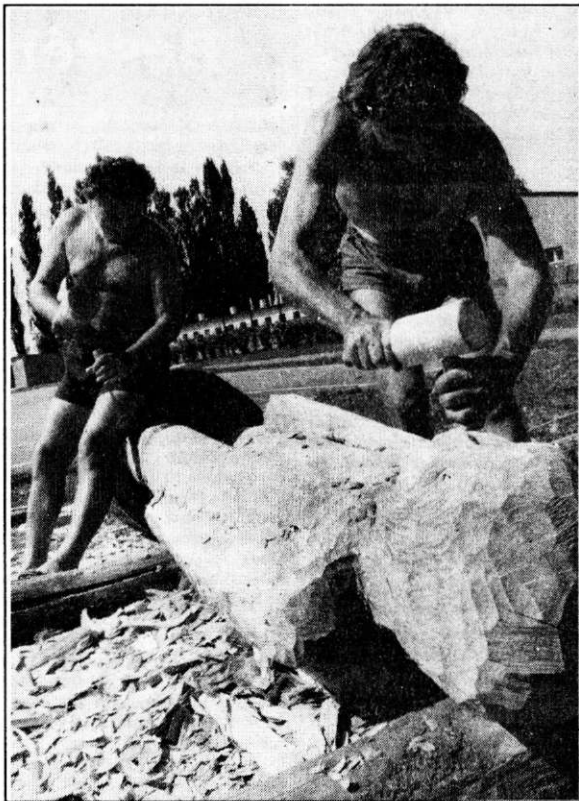
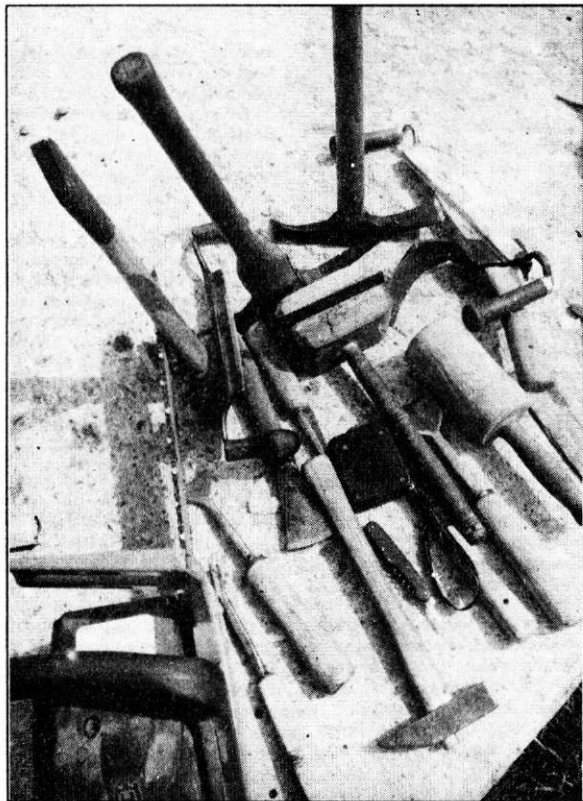
— Hogyan fogadták útközben?

— Külföldön mindenütt örömmel fogadtak, főleg Olaszországban. Nem csak az emberek, hanem a kiváló utak is segítettek az utamat, hiszen a magyar határt átlépve kerékpárral eljuthat az ember bárhová. Itthon két nagyobb város között sincs az úton helye a kerékpárosnak.

— Milyen tervel vannak a Debrecenbe való hazatérés után?

— Az ilyen hosszú távú kerékpártúrákat most már befejezem, ez a marokkói volt az utolsó. A sportnak azonban nem mondom meg búcsút. 25 éve versenyzek, gyaloglásban és futásban többször nyertem veterán országos bajnoki címet. Tovább folytatom a versenyzést és a nyeregből sem szálllok le. Ezzel az utolsó úttal az volt a célom, hogy bebizonyítsam: a fiatalokban kezdett rendszeres sportolás idősebb korban is az egészség megőrzését szolgálja. 59 éves vagyok, de még egy napot sem voltam beteg. Egészségemet pedig csak a sportnak köszönhetem.

L. B.

Város a gyermekekért

Nagykanizsa város művészeti életének rangos eseménye volt a július hónap közepére szervezett 10 napos faragó tábor. Mint arról már korábban hírt adtunk, Rohrböck Jenő helyi faragó művész kapott megbízást a tábor szervezésére és vezetésére. A faragó népművészet további jeles képviselői — Bedi László, Boa Endre, Csávás Csaba, Lakatos Benő, Németh Ferenc, Stiller Gábor, Trojkó György — csatlakoztak hozzá, vállalva egy gyermek-játzópark létrehozását az Úttörőház udvarán.

Mire e sorok megjelennek, a gyermekek már birtokukba vehették az újszerű játékkalkulációkat — a viking hajót, a lovasszekeket, a faragott mérleghintát, a favonatot és még sok más. A környezethez jól illő fából faragott szobrok, szoborkompozíciók dicsérik az alkotók sokszínű fantáziáját. A népművészet eddig hiányzott Kanizsa életéből. Örülünk a kezdeti sikerek, melyhez jelentős segítséget adtak a város vállalatai, intézményei. Reméljük, hogy a nagyszerű kezdeményezésnek további folytatása is lesz.

Tóth Ferenc
Fotó: Szakonyi Attila

Kevesen vannak városunkban, akik Kazinczy-érem tulajdonosának mondhatják magukat. Istéf Zsuzsanna, a „Thury György” Kereskedelmi Szakközépiskola harmadéves tanulója a kevesek közé tartozik. Az elmúlt tanév végén rendezett „Szép magyar beszéd” országos döntőjén Kazinczy-érmet kapott, dicsőséget szerezve iskolájának, városának.

— Csodálatos élmény volt az a négy nap — mondja. — Hatvanegy hazai és körülbelül harminc szomszédos országbeli magyar diáktársammal versenyeztem. Nem volt közöttünk rivalizálás, örültünk egymás sikerének, hamar összebarátkoztunk. A verseny izgalmát lecsámítva fantasztikusan éreztük magunkat. Szabad időben színházban voltunk, Pannonhalmán jártunk, olyankor teljesen kikapcsolódtunk.

— És a versenyen?

— Ott nagyon izgultam. Az első napou a szabadonválasztott, másnap a kötelező szöveget olvastuk, s a harmadik nap hirdettek eredményt. Titokban nagyon vágytam az éremre, de alig mertem remélni, hogy sikerülhet. Boldog voltam az eredményhirdetés után.

— Hogyan készültél a versenyre?

— Götz tanár úr irányításával. Ő választotta a szövegemet is: Sütő András: „Az anyajegyes irodalom” című írását. Először nagyon nehéznek találtam, viaskodtam is egy kicsit a tanár úrral, de amikor alaposan megismertem és megértettem a szöveget, beláttam, megint a tanár úrnak volt igazam. Jópárszor elolvastam, felolvastam, utána kö-

Beszélni nehéz

zösen megbeszéltem, és annak szellemében gyakoroltam tovább.

— Más is meghallgatott?

— Igen, a barátóm, a szüleim. Véleményt is mondanak, de a lényeges az, amit a tanár úr mond.

— Mióta foglalkozol nyelvműveléssel?

— Csak amióta ebbe az iskolába járok. Általános iskolás koromban mondtam ugyan verset iskolai ünnepélyeken, de komolyabb versenyen nem vettem részt. Első éves kereskedelmi tanuló voltam, amikor osztályfőnököm ösztönzésére elindultam egy szépkiejtési versenyen, és megyei ötödik lettem. Götz tanár úr irányításával az elmúlt évben is indultam, de az igazi eredményt ez az év hozta meg.

Hihetetlen megszállottság, elhivatottság kell ahhoz, hogy valaki évről-évre, kitartóan, országos versenyekre vigye tanítványait, hirdetve ezzel a nyelvművelés, a szép magyar beszéd fontosságát. Különösen akkor, ha iskolatípusának nem is ez az elsődleges feladata.

— Meggyőződésem, hogy a magyartanárnak minden körülmények között, minden iskolatípusban feladata az anyanyelv ápolása — mondja Götz Ferenc, Zsuzsa felkészítő tanára. — Nálunk ezt az iskolavezetés is így gondolja. Zsuzsa díját úgy tekintik, mint bármely más szaktárgyi országos eredményt.

— Számtott ilyen eredményre?

— A verseny rendszere miatt

nehéz előre latolgatni. A szabadon választott produkciók után már megfordult a fejemben, s több kolléga is úgy emlegette Zsuzsát, mint érem-esélyest, de a végső szót mindig a zsűri mondja ki.

— Szigorú felkészítő volt?

— Kell az irányítás, mert a szakközépiskolában a gyerekek a nyelvtani ismeretek töredékét tanulják, a gimnáziumhoz képest. A hiányzó pluszt a „Beszélni

nehéz” szakkörön kapják meg. Amikor már értik, bírtokolják a szöveget, megbeszéljük, helyenként vitatkozunk is, és alaposan kimunkáljuk az anyagot.

Zsuzsa szülei zalakarosi vendéglőjében fog dolgozni, úgy gondolja, ott kiválóan tudja hasznosítani tudását, ismeretait. Am a könyvektől sem akar elszakadni.

— Üzenem minden hozzám hasonló fiatalnak — mondja, — hogy szeressék a könyveket, olvassanak sokat, mert az olvasás gyönyörű pillanatokat szerezhet.

H. M.

Savanyú a filmsaláta

Közel két éve indult el hazánkban a filmforgalmazók versenye, s az addig monopol helyzetet élvező MOKÉP mellett sorra megjelentek más cégek is — (majdnem) mindenki öröme. Sokan gondoltuk, végre olyan alkotásokat is láthatunk, amelyek eddig pénzügyi, netán politikai okból nem juthattak el hozzánk. Ilyen is volt. Azután kissé másképp alakult a film-behozatal. Hazánkat is elárasztotta a Nagy Amerikai Filmsaláta.

Erre elég bizonyíték végignézni a kanizsai filmszínházak műsorát. Az USA-ból származó filmek legalább kilencvenöt százalékban uralkodnak a plakátokat és a vetítőket, a fennmaradó öt százalékon pedig néhány NSZK-beli, olasz, francia, esetleg magyar alkotás osztozik. És itt nem is az amerikai filmek nagy száma a baj, hanem a minőség! A tengerentúlról érkező „művek”

túlnyomó többsége krimi, akcióvagy erőszakfilm, de („hála” az ízlés öntudatlan kiszolgálásának) az utóbbi időben a szex-és pornófilmek száma is megnőtt.

Köztudott, hogy Hollywood a film fővárosa, az egész világ szempontjából meghatározó műsorpolitikával. A város (vagy inkább filmjei) rekordösszegű bevételt érnek el a mozikban, a filmcézárak elsődleges szempontja a profit. Ez pedig nincs egyenes arányban a művészi színvonalal. Igaz, a mozi elsősorban a szórakozást szolgálja, nem a Shakespeare-i mélységű gondolkodást, mégis, a szórakozásnak is lehet minősége. A minőség pedig nem éppen a vérelőzött celluloidszalagokat jelenti.

Egy kis cukor is kéne a salátában!

L. B.

Dániel Attila verse

Nyílt jelentés

Kushadj már, kelmegyógyász! Elmefestől

Nem hív a lepedő fehér sivataga?

Oázis kéne. Test, nő...

Oázis csak, csecsemő! Eljött a csikarásos éjszaka.

(Petri György)

oázis pedig nincs. (kiszájtították.)

— drágul a sivatag kilója.

már nem az a nagy kérdés: ? lesz e valamirevaló kormányza az országnak
lesz e? m a g y a r o r s z á g

a hazám: mocskával
kormányával
és mindig azokkal ? kik kicentizik
a türelmi határt

a népre: nyomort a nép nevében
hisz gazemberen (?!) csorba nem eshet
e világon szaporodik:

az undor
a kőnni
a gyász

Olvasta...?

Gabriel Garcia Márquez
(1928)Szerelmem
a kolera idején

A kritikusok úgy tartják — s ebben a spanyol, a francia és az angolszász recenziók többsége egyetért —, hogy a Száz év magány trója a Szerelmem a kolera idején című, eredeti formájában 1985-ben megjelent regénynek alkotta meg eddigi munkásságának második legjelentősebb művét. A garcia-marquezi regényvilág színhelye Dél-Amerika északi része a ma népszerű Dél-Amerika nagyformátumú regénynél északabbra vonult az elmúlt évtizedben: A pátriárka alkonya is, ez a könyv is a középméretű, karibi szigetvilág helyszínre játszódik. A vérségileg is keveredett kultúrák, a spanyol, néger, mulatt, a katolikus és őstibonás világgélfogás színes emberi szövetségében, amelynek trópusi füledtsége éppoly fontos, mint európai és őst, dél-amerikai szellemi gyökérzete.

A század első évtizedeiben játszódik ez a pazar, cselekményes, lírával és izgalommal teli regényesemény, három fő figurával a történelem élén. Juvenal Urbino doktor, a klasszikus (polgári) értelmiség legszebb példányai közé tartozik: tudás, fölényes életvitel, kiegyensúlyozottság, hit,

erény tartja egyensúlyban a nem mindennapi drámákat, katalizmákat elviselni képes egyéniséget — ő az, aki a címbe is szereplő kolerával (mint Camus Rieuxdoktora A pestisben) szembeszáll, nem is sikertelenül. Florentino Ariza, a másik férfi főszereplő sokkalta nagyobb titkok és bonyodalmak letéteményese: postal kistisztviselő, költő és erotomán, aki képes egy életen át kalandozni, párfajta cserélgetni, vární, hogy életének gogoli köpenyéből végül is elővarázsolja a boldogságot, az áhitott, a nagy szerelmet. Különös paradoxon, hogy amikor már vén, furcsa, roncs teste van — akkor lesz övé az „élet koronája”. Ez a jutalom pedig mindkét férfit számára Fermina Daza, aki diáklány korában szerelmeskedik össze Artzával, de később, egy életen át Urbino professzor hű felesége és gyermekeinek anyja lesz, ám férje halála után — s ez a „kolerás szerelmem” végső kimenetele — a hajdani jeggyel borul össze; az immár idős asszony adja át magát a koros férfinak... Miután pazar, nem egyszer színesen lobogó erotika is áthatja a latin-amerikai tró ábrázolását, a magyar olvasó azt is élvezheti a regényben, hogyan kell nemesen, igényesen Érosz tartományairól úgy írni, hogy abban a pornográfianak, az alacsonyáságnak nyoma sincs.

A Garcia-Márquez-próza avatott fordítója — Székács Vera — megint jó munkát végzett. A könyv kimondottan nagy sikerre számíthat, a „love story” — joggal — sokakat érdekel; a szöveg nem túl „bonyolult, modern”, s ha nem is szíriarany, de igen finom ezüst. (Új Könyvek)

Művészetek
felkarolója
az MSZP

A nagykanizsai MSZP a bazár udvari klubjában állandó lehetőséget kíván nyújtani amatőr művészek munkáinak bemutatására. Fel kívánja karolni azokat a szobrász, festő, grafikus és más képzőművészeket, akik pályájuk elején tartanak, és akik anyagi lehetőségek híján nem tudnak a széles közönség elé állni műveikkel.

A Szocialista Párt el-lenszolgáltatás nélkül ad lehetőséget, és biztosít helyet bazár udvari klubjában a kiállítások megrendezésére. A kiállításokkal kapcsolatos propagandában is segítséget nyújtanak.

Néhány kiállító művész:

Bálint Kálmán, Farkas Zsuzsa, Dér Tibor, Hosszú József, Simon Jenő, Rorcóch Jenő

Az állandó kiállítások a bazár udvari esték rendszeres látványossággal lehetnek ezután.

V. J.

A könyvárus szerzetes

A tarkón lévő tincstől eltekintve szinte teljesen kopasz fej, a homlok közepén két függőleges csik és egy levélforma az ormeyerre festve. Aki gyakran jár-kezel az utcán Nagykanizsán, bizonyára észrevette azokat a fiatalembereket, akik ezzel a — kissé furcsa — külsővel hívják fel magukra a figyelmet. Gyakran megszólítják a sértalókat, vallási témájú könyveiket ajánlva.

Beszélgettem egyikükkel, aki szintén ezeket az (egyéb-ként rendkívül tetszetős és kiváló minőségű) könyveket árulja. A neve Bhakta Zoltán, nevének jelentése: hittérítő, szerzetes.

— Olyan könyveket ajánlunk az embereknek, amelyek ősi indiai vallású írások. Ezek Bhaktivédanta mester magyarázatai, aki Nyugat-Euró-

pában és az Egyesült Államokban népszerűsítette a Krsna-vallást. Ezeket a műveket nem lehet könyvesboltban kapni, csak a magyarországi felekezet szerzetesei árulják. A köteteket egy svéd nyomda készíti, természetesen magyar nyelven is.

— Mi a tartalma az írásoknak?

— A Bhagavad Gita az eszmerendszerünk alapjait írja le és magyarázza. Az a mi Bibliánknak is felfogható, de ennél jóval több; egyfajta filozófiai rendszer. Szól az élet rejtelmeiről, megpróbálja feloldani azokat; lelki tudomány, de asztrológiával, lélekvádorlással, az emberi élet értelmével és szabályaival is foglalkozik. Egészében az élet nagy kérdéseire próbál választ adni.

— Az árusítás nem éppen az utcai könyvárusok stílusában történik.

— Igen, mi a járókelőkkel személyes kapcsolatra törekszünk, megállítjuk őket és ajánljuk a könyveinket. Cserébe pedig adományokat gyűjtünk.

— Ez üzlet, vagy meggyőződésből csinálják?

— Szerzetesek vagyunk, erre a hitre tettük fel az életünket. Iratainkban ugyan még nem szerzetesként szerepelünk, de előbb-utóbb hivatalossá válik a foglalkozásunk.

— Az életmódhoz a külsőségek is hozzátartoznak?

— Feltétlenül! Azért jelöljük meg magunkat, hogy ki-fejezzük vele azt, hogy Krsna-hívők vagyunk, a Védák (könyveink) eszmerendzere szerint élünk, azt képviseljük.

Budapestben, a Páfránykert utcában van a felekezet központja. Mi bhakták pedig járjuk az ország városait, és az utcán terjesztjük hitünket és az ezzel foglalkozó könyveket.

— Mennyire fogadják el az emberek ezt a vallást?

— Szerencsére sok olyan ember akad, aki nyitott az új dolgok iránt. Ők meghallgatnak bennünket, és el is viszik a könyveinket. Sajnos azonban volt már problémánk az utcán, mert sokan azt hiszik, hogy mi valamiféle „rossz” dolgot művelünk. Vallásunk hivatalosan is elfogadott, és ha valaki elővassa könyveinket, megtudhatja belőle, hogy ez is az ember „jó” életéhez tartozik.

Lendvai

Válasz Kovács Úrnak

Tisztelt Szerkesztőség!

Engedjék meg, hogy reagáljak Kovács Zoltán lapjuk július 13-i számában megjelent levelével. Megpróbálom tárgyilagos maradni, ami nem könnyű, mert a levél hemzseg a csúsztatásoktól, ferdtésektől, elhallgatásoktól és hamis állításoktól.

Íme néhány Kovács úr alap-talan kijelentései közül, és az igazság?

1. állítás: „Várospolitikáról lévén szó, nem kívánok országos gondjainkra hivatkozni...”

Válaszág: Ezt teszi egy teljes bekezdésen át.

2. állítás: „bizonyára nyomasztó a közvélemény előtt bevallani a beharagvott gazdasági program nemlétét, az ígért adócsökkentés napirendről való elvételét...”

Válaszág: A kormány a második fél évben megvalósítja gazdasági gyorsprogramját (30–40 ezer volt vendéglátó és szolgáltató egység privatizációja, a legnagyobb 30–35 pénz-és támogatásfalo nagyvállalat elleni csőd-eljárás, ezzel együtt a vállalatok fizetési sorbanállásának megszüntetése, kb. 30 jól működő nagyvállalat eladása a budapesti értéktőzsdén, a vállalkozásokat segítő E-bank felállításja). Január elsejétől pedig várható az árak, bérek, adók, vámok és támogatások rendszerének teljes átalakítása, és ezzel a valódi piaci viszonyok kialakítása.

Mindez nem titok, mindenki, aki valamit át tájékozottságára, értesülhetett róla a tömeg-tájékoztatási eszközökből.

3. állítás: „... a külföldi tőke beáramlását máris veszélyeztető földtörvény-módosítás...”

Válaszág: Olyan – talán törvényes – de mindenképpen erkölcselen, és ismeretségeik, kapcsolataik miatt amúgy is cloyben levő keveseket a társadalom kárára gazdagító földeladások történtek az utóbbi két évben, amelyek folytatását meg kellett akadályozni. Ha Kovács úr ezt nem hiszi, megkérdézhette a kismizmizett volt tulajdonosok véleményét. Nevekkél és címekek tudunk szolgálni.

4. állítás: „Az első csörte a piac felújításából alakult ki... A véleménykérés egyik állomása volt a tanácsagokon keresztült véleményét. Az MDF-e levelet mintegy döntési előterjesztésként fogta fel...”

Válaszág: A levélnek nevezett irat címének megfelelően javaslat volt és utolsó mondata így szólt: „A tervezés megrendeléséhez kívánja osztályunk az Önök véleményét (nem a választópolgárokról beszúrás tölem) is kikérni, melyet tisztelettel megköszönünk. „Hát mi ez, ha nem egy döntés előkészítése?

5. állítás: „E véleményem szerint elhamarkodott állásfoglalásban és az azt követő nem éppen építő jellegű vitában csak az zavart, hogy mindez a körülmények alapos ismeretének hiányában látott napvilágot.”

Válaszág: Véleményünket pontosan azoknak az információknak a birtokában fejtettük ki, melyek a tanács által megkérdéztet tanácsagok rendelkezésre álltak – ráadásul semmilyen tény nem mutat arra, hogy nem volt igazunk.

Tárgyilagos és korrekt véleményre a lap ugyanezen számában kaptunk választ Kovács úrtól. Ha a Kedves Olvasó képet akar kapni arról, hogy Kovács úr hogyan képzelt az épületes vitát, olvassa el válaszelevelét

(Kanizsa, 1989. december 8.)

6. állítás: „Hatására – mivel uralkodó párttal szemben nem jó vitorlázni – marad a jelenlegi állapot az új piac megépítéség.”

Válaszág: Levelünk megírásakor (1989. november 21.) az MDF még nagyon messze volt a választások megnyerésétől. Uralkodó párt jelenleg sem vagyunk és nem is leszünk, legfeljebb kormányzó párt. Erre kiváló bizonyíték Kovács úr fröcskölő leveleinek megjelenése és az, hogy válaszul monrn rá. Vélkedése minden bizonnyal MSZMP-s élmeényeiből táplálkozik, egy elég lehangoló magatartásforma elfogadását bizonyítja.

7. állítás: „A második megkeletés akkor ért, amikor a Néphadsereg úti telephelyek ügyében kavart vita során... magam is a vállalkozók pártján léptem fel.”

Válaszág: ebben az esetben az, amit Kovács úr közöl. Minket az lepett volna meg, ha a város érdekeiben lép fel.

8. állítás: „Ami pedig az MDF által oly nagyon támadott vállalkozásokat illet...”

Válaszág: A kanizsai MDF szervezet soha semmilyen fórumon nem nyilvánított véleményt Kovács úr vállalkozásáról. Az osztályvezető minden bizonnyal Schmidt István tanácsag interpellációjára gondol. Schmidt István azonban soha sem állította, hogy az MDF véleményét közli.

9. állítás: „A következő menet az MDF-piac volt. Erről az a véleményem, hogy a lakosság el-látásának biztosítása a kereskedelem feladata (és felelőssége), míg az uralkodó kormány az, hogy az arra rászoruló... elszegényedők nyugdíját, egyéb juttatásait rendezze... E szociális problémákat nem lehet elkendőzni MDF-piacal...”

Válaszág: Az MDF piacok már avastalások előtt működni kezdtek. Igény már akkor is volt rájuk. Ezzel az akcióval nem lehet a problémákat „elkendőzni” – azok

annál sokkal súlyosabbak – viszont a rászorulókon mégis többet segít, mint osztályvezető úr hangzatos – semmiféle erőfeszítést nem követelő – nyilatkozata ez ügyben.

10. állítás: „... mindez a kereskedelem és a kereskedelemből élő dolgozók rovására megy.”

Válaszág: Csak annyira, mint amennyire minden őnzetlen ingyenes – társadalmi felelősségérzetből fakadó – tevékenység veszélyeztetett az ugyanazt haszonreményében végzők érdekeit. Mi inkább hallgatunk azon tagjaink véleményére, akik szabad idejükben, fizetség nélkül végzik a puli belső oldalán ezt a munkát. Már csak azért is, mert anyagi helyesítők sokkal inkább hasonlít a rászorulókéhoz, mint Kovács úré.

11. állítás: „A Rózsa utcai kispiacl hasznosításával kapcsolatos tervvel keresett meg Szabó Imre az MDF alelnöke... közölte, hogy a VGV részere bére adott épületet kérk... Hogyan is van ez? Egy jogszert használatot tegyünk ki az utcára, mert másnak kell a hely? Nem volt márilyen az elmúlt negyvenöt évben?”

Válaszág: A kanizsai MDF szervezet nem saját magának kérte az épületet. A Thury Szak-közéiskola tudott volna ott kialakítani egy tanulókat által üzemeltetett boltot. Itt a kis-kereskedelmi árrés meg-takarításával a közszükséglet cikkek szélesebb körét, és állandó jelleggel lehetett volna árusítani. Egy bolt, amely árval vonzza a vevőket, alkalmas lett volna a sohasem működő kispiacl beindítására is.

Jelenleg a Városgazdálkodási Vállalatöltözöként, megedzőként hasznosítja az épületet. Öltöző persze kell, de kérdés, hogy egy piacon-e vagy máshol.

Tervünket egyébként nem adtuk teljesen fel. Ha az anyagi fedezetet sikerül biztosítani, akkor egy felépítendő külön épületben hozzuk létre a boltot.

Kovács úr – elmúlt 45 évot ostorozó – utolsó mondatával persze egyetértünk. Kár, hogy kissé későn és demagóg módon nyilatkozik.

12. állítás: „Az ellenőrzést végző dolgozók közül Palasics Antal már jóelőre tájékozta az árusítást végző Szabó Imrét a várható aktusról.”

Válaszág: Az MDF kanizsai szervezete árusított. Palasics Antal az ellenőrzés után, a tanácsra visszatérve értesítette Szabó Imrét arról, hogy Kovács Zoltán utasította Szabó Imre feljelentésére.

13. állítás: „S a retorzió? Palasics Antal... Munkájából fel-felüszve nem volt, minden ilyen beállítás a már hivatkozott helytelen információkból származik.”

Válóság: Kovács úr maga közölte Palasics Antall fel-függését. Ezt – mitután kénytelen voltam ez ügyben lépni – személyes találkozásunkkor is elismerte. Lépését azzal indokolta, hogy nem gondolja komolyan, csak beosztottját kívánta „megjjeszteni”.

Palasics Antal az esetig kereskedelmi ellenőri munkát végzett. Az eset óta a piacon dolgozik ellenőrként. Ez a munka valóban megfelel munkakör leírásának, de az időpontok összecése több, mint elgondolkozott.

14. állítás: „Kifogásolható magatartása miatt ellene kezdeményezett eljárástól, ha megengedik – elfoglaltságom miatt – távollartom magam.”

Válaszág: A távollartás csak látszólagos lehet, hiszen az eljárás Kovács úr kezdeményeztet

15. állítás: „Egyre többen nem értjük: az átközött régi rendszert meg kell buntani, de a rendelkezési maradtak? A szinmű marad, csupán a szereplők változtak?”

Válaszág: A szinmű már új, de a szereplők túlynyomó többsége még a régi.

16. állítás: (Vél funkciója: kegyelemdöfés): „A Sörgyár belső privatizálási ügyében tüntetést, majd parlamenti interpellációt szerveztünk, ezáltal elérjük, hogy a gyárat államigazgatási felügyelet alá vonják – majd ugyan-ügy eladásra kerül, de most már a terület-használati díj, illetve a terület-ára az ágazati tárcát illeti? Erre se legyen a helyi önkormányzatnak gondjal igaz, ez csak pár tíz millió Ft!”

Válaszág: A Sörgyár államigazgatási felügyelet alá helyezését a vállalati tanács kezdeményezte.

Az MDF első megnyilatkozása ebben az ügyben Dr. Marx Gyula országgyűlési felszólalása volt, amelyben a felügyelet alá vonást ellenzte, majd ellene szavazott. Sajnos a túlynyomó többség (és nem az MDF-es képviselők) másként döntöttek. Történt mindez január 31-én.

A kanizsai tüntetés, épp a teljes privatizáció ellen, február 22-én történt. Sajnos a Németh-kormány mindezek ellenére 100 %-ban eladta a gyárat. Ez az események valódi sorrendje!

Mindebből megállapítható, hogy az államigazgatási felügyelet és a 100 %-os privatizáció ellen csak az MDF próbált tenni. Ezek után már csak az a kérdés, ki van tudathasadásos állapotban: Kovács úr vagy a kanizsai MDF-szervezet?

Ami a város veszteségeit illeti, azok valódiak. Talán eredményesebben közdhetünk volna ellenük, ha Kovács úr akkoriban áll ki és nem utólag kenti saját mulasztásait azokra, akik mindent megteettek, ami akkoriban módjukban állt.

A hangverseny-évről, másként

Nagy figyelemmel olvastam Kocsis Katalin „Jegyzet az elmúlt zenei évről” c. írását, mely a Kanizsa című újság 1990. július 13-i számában jelent meg.

Általán igen nagyra becsült Kocsis Katalin olyan témákhoz nyúlt, melyek külön-külön is egy-egy cikket érdemelnének. A leírta gyökereit azonban sokkal mélyebbek, minthogy egy ilyen rövid cikkben ezt méltóan, minden részletre kiterjedően le is lehetne írni.

Így történt aztán meg, hogy az írás „terjedelmi okokból” csak érint néhány témát, de azok hátterét, az események okait, gyökereit már nem tárja fel, illetve tévesen tájékoztat.

Válaszomban a filharmóniai hangversenyekkel kapcsolatos megjegyzéseire szeretnék válaszolni, a teljesség igénye nélkül, mivel úgy látom, hogy e téren tájékozottsága meglehetősen hiányos.

A komolyzenei rendezvények iránti igények csökkenésének gyökereit mélyek, s ennek több oka van. Mindenekelőtt gazdasági. A közönség egy része, mely örömmel járna komolyzenei hangversenyekre, sajnos pénzügyi okokból ezt nem teheti. Az oktatásban e területen tarthatatlan a helyzet. Minden tiszteletem azon pedagógusoké, akik e területen a jelen körülmények között eredményeket próbálnak elérni. A rádióban, a tv-ben, s más területeken megjelenő slágy műsorok, ének- és izlésrombolói ellen sajnos jelen pillanatban nem sokat tudnak tenni. A mai középkorúakat — tisztelet a kivételnek — sem igen nevelték a komolyzene szeretetére, s más okokból kényserülnek a slágy zenés műsorokat hallgatni. Még sorolhatnám az okokat, melyek az igények csökkenéséhez vezettek. Azok azonban, akik továbbgondolják a fent leírtakat, a csökkenés okait ki tudják követeztetni.

Az Országos Filharmónia pontosan a csökkenő igényeket érzékelve hirdette meg a kamaraszínt, a HSMK 160 főt befogadó kamaratermébe. 177 db bérletet adtak el, s előadásonként kb. 15–20 db-ra tehető az eladott jegyek száma. Ha tehát ilyen szempontból nézzük a bérlet-eladást, nem állunk rosszul. Más kérdés az, hogy

miért tettük a színházterembe az előadásokat? Egyszerűen azért, mert a közönségünk ezt kérte, s a művészek is jobban érzik ott magukat, mint az alacsony mennyezetű, rosszabb akusztikájú kamarateremben.

A kifogásolt és hiányolt ügybuzgalommal, hírveréssel és propagandával kapcsolatosan hadd álljon itt néhány adat. Bérletthirdetéskor 150 plakát jelenik meg Nagykanizsa utcáin, 450–500 stencillezett „felhívás” megy ki névre szólóan. Szezon elején ügynevezett beharangozó újságcikkek jelennek meg a műsorokról. A Városi Televízió heteken keresztül hirdeti kínálatunkat. Avallalatok, üzemek, intézmények közönségszervezői nem csak ősz elején tájékoztatjuk a Filharmóniai bérlet-lehetőségekről, hanem számukra névre szóló ismertetőket is küldünk, és az egyes előadások előtt ezen helyekre még külön plakátokat is. A bérletek propagálásában rendszeresen segítségemre volt a Győri és Pécsi Rádió Stúdiója. Minden szezon elején kérésre az általános és középiskolák pedagógusainak és tanulóinak készített HSMK ajánló-füzetben is szerepelt az Országos Filharmónia teljes felnőt és ifjúsági bérletajánlata.

Hajdók Judit orgonahangversenyére 520 levelet küldtünk ki névre szólóan, felhíva a figyelmet erre az eseményre. Az eredmény 131 bérleten kívüli látogató, aminek természetesen nagyon örültünk.

Az Országos Filharmónia szívesen biztosítana Kanizsa számára híres- és mindnyájunk által óhajtott és kért ügynevezett nagyzenekarokat, szólistákkal. Sajnos ilyen kislétszámú bérletadás mellett a jelenlegi gazdasági helyzetben ez lehetetlen. (Egy közepes zenekar mozgatósa 60–70 ezer forint.)

Nem mindig a rendezőkben van tehát a hiba. Írom ezt annak ellenére, hogy tudom, az Országos Filharmónia szervezete elavult, és feltétlen változásra szorul. Remélem ott is megindul valami és ennek jobbító hatása majd elérkezik Kanizsára is, ami azonban a mostani őszi új hangversenyévről szerintem még nem lesz érzékelhető.

Nagykanizsa, 1990. július 17.

Kalydy Jenő

az Országos Filharmónia
r egbízottja

Itt a NELKA, hol a NELKA?

Az Ady út 14-ben lakom, s e lakótömb egyik régi, eddig megoldatlan gondja készített levélírássra. Hogy ehhez miért kérem az Önök segítségét, vállalva a nyilvánosságot is, az alábbiakból kiderül.

Ha egy háziasszony, egy családanya a napi munka után este fáradtan a tv előtt szeretne kicsit pihenni, ki-kapcsolódni, az ugye, természetes dolog. Az viszont már nem annyira, ha ez sokszor nem sikerül, éppen a tv okozta vételi bosszúságok miatt. Lakótömbünk a műholdas csatornák vételére alkalmas vezeték hálózattal rendelkezik. Nem én vagyok az egyetlen, aki már bejelentette, hogy sajnos ez nem működik valami lökéletesen.

Rendszeresen az adás-kimaradások az esti főműsor idején, hol az egyik, hol a másik csatornán. Egyik-szomszédom szerint volt már eset,

hogy minden adó egyszerre jött képernyőre, aztán órákra eltűnt az egész. Azt hiszem, nem kell különösebben magyarázni, milyen bosszúság ez pihenés helyett, pont egy jó filmsorozat alatt. A ki-kapcsolódás ilyenkor legtöbbször csak a tv-nek sikerül. Ugyancsak rosszul élvezhető — változó minőségben — a városi tv adása is.

A NELKA antenna-karbantartó részlegének szerelői több esetben jártak már az épületben, vizsgálták a vezetékrendszert, úgymond pincétől a padlásig. Hogy hol a hiba — nálunk, vagy náluk — sajnos nem tudjuk. Ha már a havi antennadíjat vállaltuk és tisztességesen fizetjük, szeretnénk jobb zavartalan vételt is.

Medgyesiné Vajda Róza
Nagykanizsa
Ady 14.

Hova lett a fotó-labor?

Ahányszor csak elmegyek az Általános Szolgáltató Szövetkezet Béke úti színes fotólaborja előtt, mindig eszembe jut: Kanizsa város ismét szegényebb lett egy szolgáltatóval.

Az üzlet ugyanis már jó ideje zárva tart, hogy miért, nem tudni. Akik szeretnek fényképezni és az eredményhez gyorsan hozzájutni, azoknak nagyon hiányzik. Különösen így van

ez a nyári szezonban. Ahogy tudom, nemcsak amatőrök, vállalatok is szívesen dolgoztattak a színes laborban. Amikor megnyílt, örültünk neki mint minden újnak, mely a városunkban történik. Az ott dolgozók szívesen adtak jó tanácsot is ha kellett, s a megrendelő élt a lehetőséggel, hogy helyben mondhatta el igényeit, esetleg különös kívánságait is. Sajnos az OFOTÉRT boltok postal küldözgetéses rendszere ezt nem pótolja.

Vajon mi hiányozhatott a bezárás előtt? Talán szakképzett munkaerő, anyag, gépalkatrész, netán veszteséges volt az üzemeltetés?

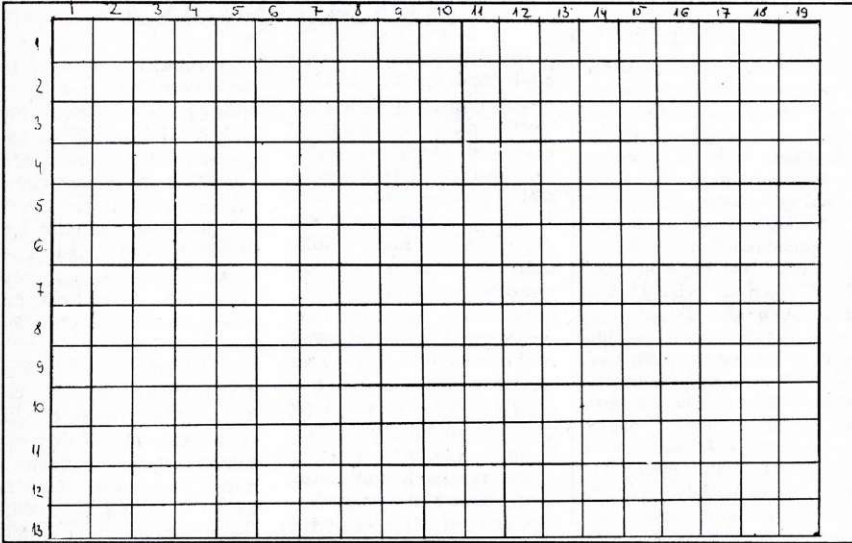
Sok fotóstársam nevében e kérdésekre szeretnék választ kapni.

Tisztelettel:
Balogh Endre

Nemere István regényének folytatását

— anyagforrás miatt
— 31. számunkban
közöljük.
Olvasóink elnézését
kérjük.

Rejtvény olasz módra

Az ábra két, egymástól kanyargós vonallal elválasztott rejtvényt és 21 fekete négyzetet tartalmaz. A feladat: megfejteni a két rejtvényt, megrajzolni a választóvonalat. **Beküldendő szerdái, augusztus 1-jéig a vízszintes 1. két alkotása, a függőleges 1. és 19. sor megfejtése.**

Meghatározások:

Vízszintes 1. Correggio műve

— Rembrandt alkotása. 2. Híres művészeti díj — filléres — svájci üdülőhelyről való. 3. Kés szélélet-csúcs a Zempléni-hegységben — regénytár — kettős más-salhangzó. 4. Nitrogénre utaló előtag — jügo folyó — sci... — elsősegélynyújtó doboz tartozéka. 5. Ha ex előtt áll, latin bíró — sokszorosát jelenti az utána következőnek — francia színész

— szindróma. 6. Germán szerelem istennő — 1801. év — hadvezér az észak-amerikai polgárháborúban — művész. 7. Állandó hőmérsékletű — nap-szakok — pusztaság és torna után állhat. 8. Elba vége — szoc. országok RTV nemzetközi tanácsadó szervezete — Pugacsova személye — népiesen kéret — kénatotot jelöl. 9. Isten Ba-

blonban — alumnátus neveltje — finnugor néptörök — lám — kiejtett betű. 10. Gumitömlővel locsol — hívó — ...effektus: fény-szoródásos jelenség. 11. Létezik — finn... — kutyafajták — ...Fair Lady. 12. Becézett lányok — mintázott selyemszövet — jég-takaróból kiálló szikla. 13. Klasszikus kötőszó — elsőosztályú — nőnemű gyógyító — Várpalota része.

Függőleges 1. Pl. Laborfalvi Róza. 2. Asszír uralkodó. 3. Személyi komputer — lengyel folyó. 4. Angol férfinév — azonos betűk — aranynyúl. 5. Baleseti se-bészet. 6. Szarvasmarha rokona — ragadozók. 7. Királyi — ókori időszak vége. 8. Fél mű, mert se eleje, se vége — rutinos hangzó — molibdén. 9. Tudományos fantasztikus irodalom — hágó névadója a Kárpátokban. 10. Fánk jelzője — kínai súlymérték — ízesített. 11. Hodori hangzó — hazárjáték a kártyán — megad. 12. Erőd vége — asztárium — kettőzve: a vizek városa — település Veszprémben. 13. Víz-pipa a perzsáknál — bizakodott. 14. Beáztat — egyszerű gép — vajon italbolt része? 15. Hajnali mise — kamionok jelzése — nikkel. 16. Kóc — egyenletes — szovjet repülőgéptípus. 17. Ige-kötő — az utótag egyenlőtlen voltára utal — állóvíz. 18. Piaci művelet — használati díj. 19. Ferenczy Károly alkotása.

Receptek Receptek Receptek Receptek Receptek Receptek Receptek Receptek Receptek

Vörösborleves 4 személyre

4 dl vörösbor
4 dl víz
2 ek. cukor
1/2 rúd fahéj
1 db citrom héja
késhegynyi őrölt szegfűszeg
1 ek. rizsliszt
2 cl Cointreau (vagy más hasonló) likőr

A bort a vízzel és cukorral összekeverjük, fahéjdarabkával, citromhéjjal, a szegfűszeggel csipetnyi sóval fűszerezzük és felforraljuk. Ha felforrt, féldecit vízben elkevert rizslisztet öntünk bele és még egyszer felforraljuk. Kivesszük belőle a citromot és fahéjdarabot, és ízesítjük a likőrrel.

Alma köntösben 4 személyre

4 db nagyobb alma 3 dl olaj
2 tojás 2 ek. porcukor
3-4 ek. liszt 1 kávéskanál őrölt fahéj
só

A meghámozott almák magházát ktszúrjuk, majd 1 cm vastag karikákat vágunk. A felvert tojásból, lisztből, sóból palacsintászerű sűrűségű masszát készítünk. A lisztbe mártott karikákat megforgatjuk a masszában, lecsepegtetjük, bő, forró olajban mindkét oldalát aranyárgára sütjük. őrölt fahéjjal elkevert porcukorral meghintjük és azonnal még melegen tálaljuk.

— Na igen, de az én kutyám judózik is!

A kerti traktor

Körösi már két napja ült az írógépe előtt, s a gymra folyamatosan reszkedett.

— Nem, nem. Ez így nem mehet tovább — állt fel elgémberedett tagokkal. — Negy-

vennyolc órája ülök itt, és még egyetlen értelmes gondolat sem jutott eszembe Istenem! Barmelyik pillanatban rám nyithat a szerkesztő, és mit mondhatok neki?! Megyek! Menekülök! De

hová?! No, várjunk csak... Igen, igen. Azt hiszem a legjobb lesz, ha visszatérek őseim foglalkozásához, a földműveléshez. Úgyis örököltem tőlük valahol állítólag nyolcszáz négyszögöl fene tudja mit. Veszek egy kerti traktort, aztán szántok, vetek, aratok! Perszel Akár még bérmunkát is vállalhatok. Megyek a traktorért.

A portás kissé bizalmatlanul vette szemügyre Körösit.

— úgy, szóval kerti traktort akar venni. Hm. No, jól van. Menjen tít a folyosón végig, aztán vissza nyolc lépést, majd balra, utána jobbra, onnan föl az emeletre, és keresse meg Kisné.

Körösi alighogy elindult, a portás izgatottan fölkapta a telefonkagylót:

— Kisné! Te vagy az? Jól figyelj! Valami Körösi nevű pacák közeledik. Azt mondja kerti traktort akar venni. Nagyon vigyázz! Megnéztem az igazolványát, és az van beleírva, hogy a foglalkozása újságról! De ő nem tudja, hogy láttam.

Kisné a legnyájasabb mosolyával fogadta Körösit:

— Kérem, én egy kerti traktort akarok vásárolni. Tudja az olyan...

— Hogyne, hogyne kérem. Értem én. Szóval kerti traktort. És ezt komolyan gondolja?

— Asszonyom, a helyzet és a pillanat nem alkalmas a viccelődésre. Én komolyan kerti traktort akarok venni.

— Jó, jól csak...

— Mi az a csak?

— Tudja a kerti traktor...izé... szóval keresse meg a csoportvezetőmet, Nagynét. Majd... Körösi ment, de előtte a telefon.

— Foglaljon helyet kérem. Ha jól tudom kerti traktort akar vásárolni — készségeskedett Nagyné.

— Igen azt. Talán nem Önök árusítják?

— De, természetesen mi. Csak van egy kis bökkenő. Tudnillik ez olyan tartós fogvasztási cikk, aminek sokáig kellene tartania. Illetve, hogy is mondjam? Ez a téma meghaladja a hatáskörömet. Talán, ha lenne szíves fölfáradni az osztályvezetőmhöz, Közepesnéhez. Ő talán...

Lépcsők, telefon, még nyájasabb mosoly.

— Hogyne, kedves Körösi úr. A mi osztályunk foglalkozik ezzel a...

— Kerti traktorral

— Igen, igen...

— Talán elfogott?

— Nem, illetve... Pontosabban a legutolsó igazgatói utasítás szerint csak a vele történt személyes tárgyalás után. Szóval érti? Egy emelettel följebb.

Újabb lépcsők, újabb telefon, újabb mosoly.

— Foglaljon helyet kedves...

— Körösi.

— Kedves Körösi úr! Már értesültem, hogy milyen ügyben tetszik érdeklődni. Mindjárt megbeszéljük, addig hozatok egy kávét.

— Nem kell kávé. Fél óra alatt már hármalt ittam.

— Akkor talán valami üdítőt?

— Azt sem kérek. Nekem kerti traktor kell!

— Persze, majdnem elfelejtettem. Szóval kerti traktor?

— Az.

— Nézze, teljesen őszinte leszek. Az az igazság, hogy ez kényes téma, már a vezérigazgató jogkörébe tartozik. Ma véletlenül éppen bent van. Itt fölöttünk.

No, jó, gyertünk tovább!

— Ne is mondja kedves Körösi úr — így a vezér. — Tudom milyen ügyben jár. Mondja, nagyon ragaszkodik ahhoz a vacakhoz?

Nem akar véletlenül egy cukorrépát betakarító kombájnt venni. Kitűnő típusaink vannak.

— Nem. Én kerti traktort a karok!

— Értem. Akkor talán ígyünk egy kis konyakot. Ugye nem sért meg?

— Nem.

— No, még egy pohárávall Egyébként van ám lépegető eszkavatorunk is.

— Nekem kerti traktor kell!

— Ezek szerint mindent tud.

— Nem tudok mindent. Nekem kerti traktort adjanak, különben elmelegyek akár a Magasságos Atyaúrstenhez is!

— Rendben Körösi Úr. Mindent elmondok. Tudom, hogy maga újságról, és rájött a stíklire.

— ??

— Ne, ne szóljon közbe. Tényleg sokat csaltunk. Tudja, a kerti traktor az kurrens cikk. Érti? Az utóbbi időben boldog-boldogtalan azt keresi. Hát kitesít főlemeltük az árat. A duplájára. Vítették, mint a cukrot, sóf...

— És hányat adtak el?

— Tízrezt. Ennél többet a bíróság előtt sem vallok be!

— És már egyetlen darab sincs?

— Az igazság az, hogy egyet félretettem magamnak, de délelőtt azt is elvitték. Ígyünk még egy kis konyakot.

—

— Mondja, hol járt Körösi kolléga? Napok óta egyetlen árva sort sem kaptam magától!

— Szerkesztő úr! Szenzációs riportot hoztam. Lelepleztem egy óriási csalást, amiről még a rendőrség sem tud. Álljanak le a gépek a nyomdában, díktálók.

— Rendben, azonnal intézkedek. Azt viszont elárulhatná, hogy mit csinál holnap?

— Holnap?... Holnap elmelegyek mikrobuszt vásárolni...

Zámbó Árpád

Válasszon! Mi van a képen?

(Szakonyi Áttila felvétele)

1. Iszapbirkózás.
2. Még mindig vannak, akik a zavarosban halásznak.
3. Az új kormányának szüksége van a mesebeli aranyhalra, hogy teljesítse három kívánságát.
4. Az emlékezetes halpusztulás után a Csónakázó-tó.
5. A Balatoni Halgazdaság mörchelyi telepén dolgozó halászok. Ha választott, akkor...
 1. Ön fel van vértvezve az élet nehézségei ellen.
 2. Az Ön számára a parlamenti választások még nem hozták meg a kívánt változásokat.
 3. Nem kormánypárti, de már szeretné, ha történe valami.
 4. Önnek jó a memóriája, de nem a Csónakázó tavi halpusztulásról van szó.
 5. Valóban a mörchelyi telep halászbizottságja látható a képen. Munkakörülményeik nem igazán kielégítőek, mégis hal kerül az asztalunkra. Köszönjük.

—dóró—

Embervilág!

Kutyavilág?

Az elmúlt héten az Ifjúság utcában kitétek egy kiskutyát az autóból. A tulajdonos, mint aki jól végezte dolgát, elhajtott. Vajon mire gondolhatott? Elpusztul a magára hagyott kis jószág, eltiporja egy autó vagy megszanja valaki? Nem nagy ügy, mondhatnánk, hiszen embertársaink elhagyják csecsemőiket, élettársukat, s elvált férjüket hajléktalanná teszik, így a kutyaugy valóban nem nagy ügy.

A kiskutya azonban élni akart, próbálkozott a bezárt kapukban, kerítéseknél. Siám, meglepvekedett az utca. Ki sóprüvel, ki bittal, jópáran indultak. Agyonütni vagy csak elzavarni? Nem tudom.

Végül valaki megszanta a kutyuskát, s „kommendálta” ismerőseithez, ahol a gyerekek már régóta vágyakozott játszótárs után.

Minden jó, ha a vége jó, s mégis: Ki mit érdemel ez ügyben?

Bné

Szép sárga víz

Mire jó a szép sárga víz? A Kőjál-nál azt mondanák: ez az igazi, vizsgálható, clemezhető, érdemes vele dolgozni. A gyerekek azt lehet vele indial árvizet játszani, elképzelve, hogy a Gangesz lemosa az agyafalakat. A kémiatanárok is örülnének: ez ám az igazi szemléltető anyag, hiszen a lakmuszt hamarabb sötétzsinűre festi!

A Rózsa Ferenc út 15-ben, meg a környékén azonban egyáltalán nem tudják értékelni a sárga víz előnyeit. Tudnillik gyakran ilyen folyik a csapokból. Ihatatlan. Nem csak lenyelni utálatos, ki tudja milyen mérgező anyagok kerültek bele. Mossni sem lehet vele, habár idén nagy divat a terepszőnyű szerelés.

A lakók elvárják tehát, hogy a víz tiszta legyen. Egyszerűen: az élethez nélkülözhetetlen színtelen, szagtalan és íztelen folyadék.

B-né

Halló, itt a 007!

A téglás rabló

Június 12-én a késő esti órákban a járőr rádión jelentette az ügyeltesnek, hogy a Május 1. utcában ismeretlen tettes téglával leütött egy nőt. A vállán lévő táskát és a kezében lévő rek-lámtáskát elvette, és elmenekült. A lakók értesítették a mentőket.

Az ügyeltes utasította a járőrt, hogy a sértettet a mentővel kísérelje meg meg tudni. Együttal utasította a járőr társát, hogy a biztonság megérkezéséig biztosítsa a helyszínt, és az ott lévő tanúkat, akik a sértett segítségére siettek, részletesen kérdezze ki.

Szerencsére az áldozat az erős ütés ellenére sem vesztette el eszméletét, így az elkövető személyéről pontosan be tudott számolni.

Elmondta, hogy munkából igyekezett lakásukra. Arra lett figyelmes, hogy egy férfi az Arany János utcában követi. Amikor a férfi elkerülte és befordult a Május 1. utcába, ő megnyugodott. A Május 1. utca és az Arany János utca sarkához érve azonban legnagyobb meglepetésére szembe találta magát azzal a férfival, aki elkerülte. A férfi kezében egy nagyméretű téglát tartott. Mire meglepetéséből felocsúdott volna, az ismeretlen már fejbe ütötte, a válláról lekapta a táskáját, a kezéből kikapta a rek-

lámtáskáját, és elszaladt az Arany János utcába. A segélykiáltásra a lakók értesítették a mentőket.

Az elkövető személyére, ruházatára vonatkozóan a sértett nagyon részletes leírást adott. Ennek alapján a szolgálatban lévő állomány egy csoportja megkezdte a város közterületeinek átvizsgálását egy másik csoport pedig a szórakozóhelyeket ellenőrizte.

A rendőri intézkedés meghozta a gyors eredményt. A bűncselekmény elkövetése után másfél órával a járőr a vasútállomáson elfogta Bogdán Péter kerecsenyi lakost, akinél csomagja átvizsgálása során megtalálták a sértettől elrabolt személyes tárgyak nagy részét.

Az elkövetőben a rendőrök ismét régi ismerőse akadtak. Korábban lopás miatt folytatott eljárást a rendőrség Bogdán ellen. A Zrínyi utcában az egyik lakás erkélyéről szedte össze a száradni kitétt ruhákat, 2.850 Ft értékben.

A rablás elkövetését most sem tagadta. Igaz, tisztában volt azal, hogy a bizonyítékok miatt értelmetlen dolog tagadni.

Mire a nyomozók a helyszíni szemlét befejezték és beérkeztek a kapitányságra, már gyanúsítottként hallgathatták ki az elkövetőt.

Ügyében a rendőrség — előzetes letartóztatása mellett — folytatja a vizsgálatot.

Horváth Balázs

Helyesbítések

A „Jegyzetek az elmúlt zenei évadról” című, a Kanizsa 27—28. számában megjelent cikkbe sajtótíhba csúszott. A címlapon is kiemelt gondolat helyesen a következő:

„A Zeneiskola vezetősége úgy döntött, hogy nem kívánja Torják Vilmos karmester szerződését meghosszabbítani... Meglepő volt ez a hír annak ellenére, hogy a zenekar talán még sohasem játszott olyan rossz formában, mint az évadzáró esten.”

A szerk.

A Kanizsa című városi hetilap július 13-1 számában Jegyzetek az elmúlt zenei évadról címmel

megjelent írásban tévesen szerepel, hogy mely intézmény a Filharmóniai hangversenyek nagykanizsai szervezője. A Hangverseny-évadot a cikkkel ellentétben nem a HSMK, hanem az Országos Filharmónia helyi megbízottja bonyolítja.

Papp Ferenc
HSMK igazgatója

Műsorajánlat

Hevesi Sándor Művelődési Központ

Baszár udvari zenel estek:
Július 30-án, hétfőn 21 órakor: Opereti gála, Zsádon Andrea, Szolnok Tibor, Géczy Dorottya és Csányi János közreműködésével.

Apollo Filmcentrum
Apollo Filmszínház:
Előadások kezdete: 18 és 20 óra.
Július 27—29: Menekülő ember (amerikai).

Július 30—augusztus 1: Papa, én nő vagyok (amerikai).
Augusztus 2: A nagy kékség (amerikai—francia).

Stúdiómozi:

Előadások kezdete: 17 és 19 óra.
Erotikus filmek 21 órától, 18 éven felülieknek!

Július 27—augusztus 1-ig: Bruce Lee visszatér (amerikai).
Augusztus 2: Magánbűnök, közérköcsök (olasz, 18 éven f.)

Kert Filmszínház:

Előadások kezdete: 21 óra.
Július 27—28: Nincs kiút (amerikai).
Július 29—30: Karate Kölyök (amerikai).

Július 31—augusztus 1: 9 és 1/2 hét (amerikai, 16 éven f.)
Augusztus 2: Valdáma (amerikai).

De hol a Kanizsa?!

Városi könyvtár

Nagykanizsa, Ady u. 14. Tel.: 11-163

(Alsótemplom mellett)

Nyitvatartás:

Hétfő	13-19	Szerda	13-19
Kedd	10-19	Csütörtök	10-19
Péntek	10-19		

Városi Könyvtár
Gyermekkönyvtára

Nagykanizsa, Vörös Hadsereg u. 3.
Telefon: 12-180

Nyitvatartás:

Hétfő	12-18	Szerda	12-18
Kedd	12-18	Csütörtök	12-18
Péntek	12-18		

Városi fiókkönyvtár

Nagykanizsa, Dózsa György tér 30.
Telefon: 12-206

Nyitvatartás:

Hétfő	13-18	Szerda	13-18
Kedd	10-18	Csütörtök	10-08
Péntek	10-18		

Szőnyegek,
bútorszövetek,
takarók

és minden amit a lakástextil
vállalat kínál,
nálunk kapható.

Lakberendezési Bolt
Nagykanizsa, Zrínyi u. 35.

DOMUS

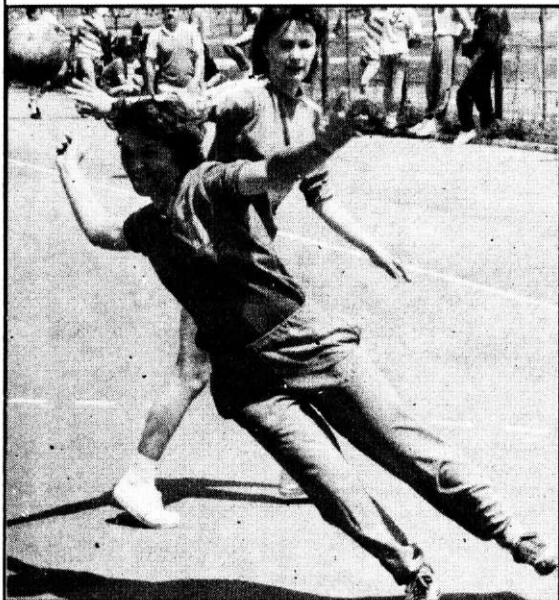
Községi fiatalok sportnapja

A fiúk, a Szeptetnek-Fűzvölgy focimérkőzésen vívtak nagy csatát.

Igy nem csoda, hogy elfáradtak, jólesett a pihenés a pályán...

A nemes vetélkedésből a lányok is kivették részüket.

A fárasztó mérkőzés-sorozat után jólesett a pihenés és a közösen elfogyasztott ebéd. (Szakonyi Áttila képeiről)

Őszi rajt a tenisz OB III-ban

Városunkban, az Olajbányász és néhány nagyon lelkes, a sportáért fáradhatatlanul dolgozó társadalmi aktivista vezetése révén erőteljes szervezett ki, miközben kiemelt figyelmet fordítanak az utánpótlásra, a tehetségek gondozására is.

A szakmai, minőségi előrelépést többek között fémjelzi az is, hogy az idei OB III-ban már nemcsak az Olajbányász-ferflak, hanem az Olajbányász-nők is ott vannak a salakon, s utóbbiak 12 évi szünet után újra küzdenek a bajnoki pontokért.

— Csapatunk az „A” csoportban szerepelnek. A férfiaknál 7, a nőknél 5 együttes vesz részt a tavaszi-őszi rendszerű küzdelemsorozaton. Mind a két csapat az első félévben jól teljesített. Újonc női együttesünk 2 győzelmet aratott, 2 vereséget szenvedett, vagyis 50 százalékos teljesítményt ért el Russay Olivér irányításával. A férfiak is 50 százalékos teljesítménnyel zártak, 3 győzelem — 3 vereség a mérlegük — tájékoztat Lelkes András szakosztály-elnök.

Az olajos-nők fiatal csapatában nagyszerűen teljesített Gaál Nóra, Novák Edit és dr. Füléné, valamint a Gaál — dr. Füléné páros, de a többi kerettagok is megtették a magukét. A rutinos ferflak közül Füle Zsolt, Horváth Béla, Dominiák József egyes játéka, valamint a Füle — Dominiák páros teljesítménye igen figyelemre méltó (edző: Stan-kovics János, aki „pontos” játékával segíti a csapatot).

A nyári szünetben sem tétlenkedtek az élversenyzők, akik több egyéni versenyen szerepeltek, eredményesen. Ám a többi kerettagok is alig kaptak pihenőt, hiszen máris folytatódik a bajnokság, kezdődik az őszi idény, amelytől a csapatok házatáján dobogós helyezést remélnék.

A férfi csapat a 6 találkozó közül 3 alkalommal szerepel pályaválasztóként. Augusztus 4-én 13 órai kezdettel mérkőznek a paksiak ellen, 11-én 10 órakor kezdenek a Kaposvár ellen. Ezt követően háromszor idegenben játszanak, majd a szeptember 2-án sorra kerülő évadzárón a Pápa csapatát fogadják a Vár úti teniszstadionban (a kezdési idő: 11 óra).

A női csapat is hazai környezetben kezdi az őszi idényt. Augusztus 5-én (vasárnap) 10 órakor kezdenek a Keszthely ellen s ez lesz az egyetlen hazai őszi mérkőzés, mivel a többi háromra idegenben kerül sor (Medosz-Erdért, Dunai Kőolaj, Sopron), tehát a dobogós hely ki-harcolására nagy küzdelemre van kilátás.

(b.h.)

Kanizsai tenisz-történelem (I.)

Beszélgetés Berkes Józseffel, a sportági elkötelezettel

A DKG egykori építészvezetője, műszaki ellenőre immár 16 éve tölti jól megérdemelt nyugdíjas évet, ám szó sincs pihenésről, hiszen az olajosoknál 25 éven át szakosztályvezetőként tevékenykedő Berkes József továbbra is ott szorgoskodik a salakos pályák környékén.

— A sportág iránti szeretetet szülővárosomból, Boglárlelléről, közel hat évtizede hoztam magammal. Nyilvánvaló volt, hogy itt Kanizsán is nyomban bekapcsolódtam a tenisz világába, ahol játékosként, szervezőként, vezetőként szorgoskodtam a létesítmények létrehozásában, korszerűsítésében tevékenykedtem — összegeztet a kanizsai teniszsport kiváló vezetője, akinek munkásságát számos elismerés, kitüntetés is fémjelzi.

— A jelenlegi tenisz-stadion eredete a múlt század második felére nyúlik vissza, s az 1920-as években megjelent monográfia szerint, dr. Mező Ferenc cikke alapján megemlíti, hogy e területen korcsolyapályák léteztek és feltehető, hogy e pályákat a század végén divatbajótt teniszsport foglalta el a nyári idényben — kezdte a kanizsai teniszsport kiváló értéje.

Az 1920-as évektől két szakosztály is működött a városban. Az egyik sporttelep a Dózsa György úti labdarúgó pályák mellett volt, a másik pedig a Vár úton. A két szakosztály eredményesen szerepelt a vidék tenisz életében, s a korszak legeredményesebb versenyzője Hoffmann László volt.

—All. világháború után, a Vár úti labdarúgó sporttelep építésével egyidejűleg Póra Ferenc mérnök, a MAORT akkori építési osztályvezetője kezdeményezte a Vár úti teniszsporttelep felújítását, az agyagpályák salakos újjaépítését. 1974-re, ekkor alakult a szakosztály, 4 pályával készült, további kettőnek csak az alapjai készültek el. A használatba vételre azonban csak két évvel később került sor, amikor az olajközpontra a fővárosból Kanizsára került. Ekkor jött Kanizsára Russay Olivér testnevelő tanár, maga is aktív teniszversenyző volt, aki egyben moz-

gatója lett a sportágnak s évtizedeken keresztül meghatározója — mondta Berkes sporttárs.

Az 1950-es évek elején élénk teniszélet alakult ki, de ekkor inkább csak jobb módú és a korábban is működő teniszcsok üzték a sportágot. Az akkori támogatásban az is szerepet játszott, hogy Novák Miklós, a Bányász akkori elnöke is aktív teniszcsok volt. Tervbe vették a sporttelep továbbfejlesztését, s az öltöző építését is, amelyet társadalmi munkában Berkes József tervezte. Az építkezés teljes befejezéséhez azonban nem állt elegendő pénz rendelkezésre, s így csak két öltöző helyiséget tudtak belőle használatba venni, a többi helyiség félkész állapotban maradt 1954-55-ben.

— Ugyanakkor létesítette a MÁV a Vár úti sorompó mellett a Kanizsavár vasúttállomást, tervbe véve állomásépület építését is. Ennek biztosítására a pályáink területéből igénybevettek 8 m széles sávot és 1955 telén a félkész öltözőépületet is városteremnek és melegelednek. Közben, 1956 tavaszán a sportvonalon is nagy változásokra került sor. Takarékosságból például a Bányásznál felére csökkentek a szakosztályok (16-ról 8-ra), a teniszt is csak azért hagyták meg, mert az elmúlt években sok felszereléssel rendelkezünk, ám a kiltázásba helyezett évt 3 ezer Ft-os támogatásból csak 2400-at folyósítottak, ami a legemlékezőbb működési költségeket sem fedezte — magyarázta az aktív nyugdíjas.

Berkes József ebben a helyzetben vállalta el a szakosztályvezetői tisztelet, aki Russay Olivérrel együtt új korszakot nyitott az olajos teniszsportban. Ekkor jelentek meg a küzdőtérre a Péntek, Dominik, Nyakas, Hofstadter és Varga család fiataljai, akik később erősségei voltak a OB III-as gárdának. Az 1950-es évek végére az ifik már beértek, akik bekerültek a Diósgyőrött rendezett országos vidéki döntőbe. A másik jegyzett eredmény, hogy a zalai teniszsport szövetsége Kanizsán működött Russay elnöksége és Berkes titkársága mellett. Később ugyan átkerült a szövetségi működés Zala-

egerszrege, de a két kanizsai vezető mindvégig tagja maradt a megyei vezérkarnak.

— Az eredmények hatására 1960-ra az anyagi támogatást sikerült 10 ezer forintra felemeltetni, ám ez 10 évig szinten maradt, mivel az olajos-sportkör vezetői arra hívtakoztak, hogy a tenisz nem olimpiai sportág. Nos, ebből az összegből csak néhány egyéni versenyre futotta, de azért minden évben megrendezték a megyei bajnokságot, dél-dunántúli bajnokságot s szerepeltünk és 1-2 vidéki versenyre is sikerült elmennünk. Labdákat többnyire úgy koldultunk össze — folytatta Berkes József.

Az 1960-as évek elején a pályákkal szomszédos Vasipari Vállalat szemet vetett a teniszsporttelepre, a szép, jól karbantartott síma területet szeretete

volna magának megszerezni. Igényét a tröszt és az országos sportvezetés felé bejelentette, de csak azazal a feltétellel kapta volna meg, ha az igénybevételt megelőzően legalább hasonló értékű új tenisz sporttelepet hozott volna létre. Erre az igénylő viszont nem volt képes és a téma a továbbiakban már nem is merült fel, mert a város akkor elkészült első általános rendezési terve a sporttelepet ebben a minőségben hagyta meg. Ehhez az a tény is hozzájárult, hogy ekkor, 1964-ben valósult meg a szomszédtságban az Olajbányász sporttelep (tervezésének programozója, majd műszaki átvevője Berkes József volt), s így a teniszpályák annak szerves részét képezték. (folytatjuk)

(g-h)

Kézilabdás készülődés

Az 1990/91-es bajnoki évadban már 4 nagykanizsai csapat rajtol az élvonalban, a legmagasabb sportági osztályban.

Az NB I-es Bütorgyár női asztalitenisz, a MÁV NTE női kosárlabda, a Hamburger SK ülőerőplabda csapata mellett megkezdte élvonalbeli szereplését az Olajbányász női kézilabda csapata is, amely az elmúlt NB I B-s bajnokságban, mint 2. helyezett harcolta ki az NB I-es szereplést.

Élcsapataink közül elsőként az újonckor rajtolnak, akik új szakvezető irányításával kezdték meg a felkészülést. Július közepén Deregi László szakvezető, a Tungaram NB I B-s férfi csapatának, majd az ificsapatnak szakmai vezetőjét kérték fel a szakmai munka irányítására, akivel 1 éves szerződést kötött a klub.

Az új vezetőedző irányításával július 16-án láttak munkához. A heti 1 edzésen Skarch, Bójt (kapusok), Gombor, Sütő B., Pető, Horváthné-Juhász, Mátyás, Jóniné-Buzas, Székely-Pintér, Kötő I., Ivancs és Vass (mezőnyjátékosok) vettek részt, majd 23-án 2 hetes, napközis táborban gyakorolnak a kerettagok az olajos sporttelepen és a teremben. Ebben a munkában már bekapcsolódott dr. Kásosiné-Orbán is.

Augusztus 6-tól, egész hónapban át napi 2 edzést terveznek s azt, hogy arra már sikerüljön a szükséges erősítések,

hiszen legalább 3 meghatározó játékosra feltétlen szükség van. Ezen szorgoskodnak a szakosztályi vezetők, élén Mihályi Ferenc elnökkel és Szoldoba József technikai vezetővel.

Az átszervezett második vonalban, a kétesoportos NB I B-ben, annak Nyugati csoportjában kezd az előző bajnokság 13. helyezettje, a Tungaram férfi gárdája.

A csapat július 23-án jártkosra feltétlen kezdett, de már hiányzott az átigazolt Papp és Holl. Kedvezőnek tartják, hogy Kálóczy kapus még 1 évet vállalt s azt, hogy a napokban újabb erősítésre van kiltás. A bajnokságra edzőtáborozással és előkészülettel, kupamerkőzésekkel készülnek, köztük bekapcsolódnak a jövő hónap elején sorkarierülő Balaton Kupára is.

Gondot jelent viszont az, hogy az 1 évre eliltott Czimzer Tamás edző fellebbezését még nem tárgyalták az MKSZ-ben.

A kézilabda NB II. Nyugati csoportjában 10. helyen végzett Tungaram női csapata — amely továbbra is az NB II-ben szerepelhetne — befektet minőségű pályafutással. Ugyanis az egyesületi- és szakosztályi vezetés úgy döntött, hogy a csapatot nem indítja a bajnokságban.

(b-a)